

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 166/A

Dosar nr. 779/2/2017

Ședința publică din 27 aprilie 2023

Completul compus din:

Anca Mădălina Alexandrescu – Președinte
Adriana Ispas – Judecător
Rodica Cosma – Judecător

Ana - Maria Deaconescu - Belulescu – Magistrat-asistent

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție este reprezentat de procuror Popa Gabriela.

Pe rol se află soluționarea cauzei penale având ca obiect apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție**, inculpații **Dumitrean Crinuța Nicoleta, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George, Savu Florentina, Simu Horia, Dima Alin Horațiu, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil și Marko Attila Gabor**, precum și de **S.C. Rosintaly Management Limited și SCI Allegra** împotriva sentinței penale nr. 232 din 27 noiembrie 2020 pronunțată în dosarul nr. 779/2/2017 (315/2017) de Curtea de Apel București – Secția I-a Penală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 19 ianuarie 2023, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Înalta Curte a amânat, succesiv, pronunțarea pentru datele de 16 februarie 2023, 2 martie 2023, 30 martie 2023 și, apoi, la 27 aprilie 2023, când, în aceeași compunere, a decis următoarele:

ÎNALTA CURTE,

Deliberând, asupra apelului penal de față, în baza actelor și lucrărilor dosarului, constată următoarele:

Prim *rechizitoriul nr. 634/P/2015 din 20 iulie 2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de Combatere a Corupție* s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

1. **Dumitrean Crinuța - Nicoleta**, pentru săvârșirea infracțiunilor de *abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru*

sine sau pentru altul, prevăzută de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 309 C.pen. și art. 5 C. pen. și *luare de mită*, prevăzută de art. 289 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din C.pen., ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 din C.pen.

2. Mihai Cristian-Sebastian, pentru săvârșirea infracțiunii de *abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, prevăzută de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 309 C.pen. și art. 5 C. pen.

3. Baci Remus – Virgil (aflat în executarea unei pedepse de 5 ani în altă cauză), pentru săvârșirea infracțiunii de *abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, prevăzută de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 309 C.pen. și art. 5 C. pen.

4. Teodorescu Cătălin – Florin, pentru săvârșirea infracțiunii de *abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, prevăzută de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 309 C.pen. și art. 5 C. pen.

5. Marko Attila-Gabor (cercetat în lipsă, având în vedere că se sustrage urmării penale) pentru săvârșirea infracțiunii de *abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, prevăzută de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 309 C.pen. și art. 5 C. pen.

6. Vasilescu Oana, pentru săvârșirea infracțiunii de *abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, prevăzută de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 5 C. pen.

7. Bogdan Dragoș-George, pentru săvârșirea infracțiunii de *abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, prevăzută de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 309 C.pen. și art. 5 C. pen.

8. Savu Florentina, pentru săvârșirea infracțiunii de *complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, prevăzută de art. 48 C.pen. raportat la art. 132 din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen., cu aplicarea art. 5 C.pen.

9. Simu Horia, pentru săvârșirea infracțiunilor de *complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, prevăzută de art. 48 C.pen. raportat la art. 132 din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen., cu aplicarea art. 5 C.pen., *dare de mită*, prevăzută de art. 290 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din C.pen., *dare de mită*, prevăzută de art. 290 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din C.pen., *spălare a banilor*, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. b) și c) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen. și art. 35 alin. 1 din C.pen., toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 din C.pen.

10. Dima Alin Horațiu, pentru săvârșirea infracțiunilor de *complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, prevăzută de art. 48 C.pen. raportat la art. 132 din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen., *luare de mită*, prevăzută de art. 289 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 308 din C.pen. și art. 5 C.pen. ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 din C.pen.

Sub aspectul situației de fapt, s-a reținut în cuprinsul rechizitoriului, în esență că, prin intermediul societății off - shore *Rosintaly Management Limited*, inculpatul *Simu Horia* a achiziționat de la *Tudorache Viorel Virgil*, la rândul lui cesionar, în schimbul sumei de 700.000 euro, totalitatea drepturilor izvorâte din notificările moștenitoarei *Tache - Radu Maria Yolanda - Elena*, a autorilor *Radu Octavian* și *Radu Maria*, iar, în final, în urma supraevaluării suprafeței de 25 ha teren agricol din intravilanul municipiului Constanța de către inculpatul *Dima Alin Horațiu*, evaluator desemnat de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, a obținut despăgubiri de 8.750.000 euro, echivalentul a 37.243.500 lei, adică de 12,5 ori mai mult.

Aceste despăgubiri au fost acordate societății off - shore cu sediul în Cipru, deținută de inculpatul *Simu Horia*, prin interpuși, în urma supraevaluării unui teren agricol cu suma de 7.715.000 euro, echivalentul a 32.838.126 lei, aceasta în condițiile în care, conform raportului de expertiză tehnică judiciară, în realitate, valoarea este de 1.035.000 euro, echivalentul a 4.405.374 lei.

S-a mai aratat că, obținerea de către inculpatul *Horia Simu* a despăgubirilor nelegale s-a datorat intervențiilor făcute de acesta direct, prin intermediul unor angajați ai societăților sale, ori prin intermediul unor persoane ce ocupau diverse funcții de conducere în cadrul Ministerului Mediului, Administrației Prezidențiale sau Regiei Autonome – Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat pe lângă autoritățile implicate în procedura de retrocedare, respectiv Primăria Municipiului Constanța, Prefectura Județului Constanța, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, intervenții care au avut ca finalitate, pe de o parte, urgentarea soluționării dosarului de despăgubire, iar, pe de altă parte, soluționarea favorabilă a acestuia, prin acordarea de despăgubiri care nu i se cuveneau.

În aceste condiții, s-a reținut că, inculpatul *Simu Horia* ar fi reușit urgentarea soluționării dosarului de despăgubire nr. 22804/FFCC/2010 de către Primăria Municipiului Constanța – Comisia Locală de aplicare a Legii fondului funciar prin intermediul martorului *Făgădău Decebal* - viceprimar al municipiului Constanța, martorei *Dospinescu Daniela Ramona* - directorul Direcției Patrimoniu din cadrul primăriei și martorei *Enache Marcela* - secretarul Primăriei și al Comisiei locale.

Pentru a intermedia legătura cu aceste persoane, inculpatul *Simu Horia* a apelat la martorul *Para Lorant* care deținea funcția de secretar general adjunct în cadrul Ministerului Mediului și care avea o „obligație” față de inculpat, întrucât o angajase pe concubina sa, martora *Biro Eva*, la societatea *North Star Real*

Estate, societate aparținând soției inculpatului, Simu Raluca, în condițiile în care, martora Biro Eva își desfășurase anterior activitatea chiar în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, deținând funcția de consilier.

Intervențiile martorului *Para Lorant* făcute asupra viceprimarului *Făgădău Decebal* și conformarea acestuia din urmă în sensul urgentării soluționării cererii de retrocedare, prin acordarea de despăgubiri, au avut loc, în contextul în care, Primăria Constanța avea în derulare proiectele *Șoseaua de coastă* și *Orășelul Lăcustru* prin atragerea de fonduri structurale, având astfel nevoie de obținerea avizelor de mediu.

Totodată, s-a mai reținut că, rezultatul acestor intervenții s-a materializat într-un sprijin efectiv acordat inculpatului Simu Horia și atunci când, la data de 06.12.2010, dosarul de despăgubire a fost înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, Primăria Municipiului Constanța – Direcția de Patrimoniu a comunicat, la solicitarea Rosintaly Management Limited, că, terenul în suprafață de 25 ha, așa cum a fost identificat printr-un raport de expertiză tehnică extrajudiciară întocmit de expertul Neagoe Ioan, s-ar afla inclus în intravilanul Municipiului Constanța, conform limitelor stabilite prin H.C.L.M. nr. 31/1997. Această adresă a fost folosită și prezentată în dosarul de despăgubire aflat în curs de soluționare la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și atesta contrariul celor afirmate și constatate anterior de membrii Comisiei de Fond Funciar și funcționarii din cadrul Direcției Patrimoniu a Municipiului Constanța, în sensul că, terenul în suprafață de 25 ha era unul arabil și situat în extravilanul municipiului Constanța și nu în intravilanul acestuia.

Rolul adresei anterior menționate a fost acela de a induce ideea că terenul se află situat în intravilanul municipiului Constanța și că, pe cale de consecință, ar avea o valoare de piață mai mare.

În același scop al obținerii cât mai urgente a despăgubirilor, inculpatul Simu Horia, prin intermediul martorului Moldoveanu Daniel Andrei – consilier de stat în cadrul Administrației Prezidențiale la acea dată, s-a întâlnit cu prefectul județului Constanța, Palaz Claudiu-Iorga, și a obținut sprijinul acestuia pentru soluționarea favorabilă și urgentă a dosarului, aspect materializat prin validarea cererii de despăgubire de către Comisia Județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor și înaintarea dosarului la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

În urma demersurilor pe care le-a făcut la nivelul Primăriei Constanța și a Instituției Prefectului municipiului Constanța, dosarul a ajuns la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, astfel încât, inculpatul Simu Horia a avut nevoie de alte persoane care să-i mijlocească legătura cu președinta Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, inculpata Dumitrescu Crinuța Nicoleta.

Profitând de relația profesională și de prietenie cu martorul Moldoveanu Daniel Andrei, care deținea o funcție importantă la nivelul Administrației Prezidențiale, inculpatul Simu Horia i-a transmis acestuia disponibilitatea de a

ceda un procent de 25% din drepturile deținute în dosarul de despăgubire nr. 22804/FFC/2010 pentru obținerea cât mai urgentă și într-un quantum cât mai mare de despăgubiri de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

Astfel, martorul *Moldoveanu Daniel Andrei*, prin intermediul martorului *Sterian Ion* – director tehnic în cadrul Regiei Autonome – Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat, a apelat la *Surdu Georgian Gabriel* – director general al aceleiași regii, despre care avea cunoștință că se află într-o relație specială cu inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, și i-a transmis disponibilitatea inculpatului *Simu Horia* ca pentru urgentarea și soluționarea dosarului de despăgubire să cedeze 25% din totalul drepturilor litigioase pe care le achiziționase anterior.

În luna ianuarie 2011, martorul *Surdu Georgian Gabriel* i-a transmis inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, cu prilejul unei întâlniri care a avut loc la sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, promisiunea inculpatului *Simu Horia* de a da mită pentru urgentarea și soluționarea favorabilă a dosarului de despăgubire, iar după acceptarea propunerii și stabilirea cuantumului sumei pretinse de 400.000 euro de către aceasta, martorul *Surdu Georgian Gabriel*, prin intermediul martorului *Sterian Ion*, i-a transmis lui *Moldoveanu Daniel Andrei*, pretențiile inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, care, la rândul său, i le-a comunicat inculpatului *Simu Horia*.

Sub acest aspect, s-a reținut că, promisiunea inculpatului *Simu Horia* a fost transmisă și acceptată, în mod expres, și neîndoielnic de inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, iar acceptarea promisiunii și cuantumul sumei pretinse stabilită de aceasta a ajuns la mituitor.

Pe baza înțelegerii dintre inculpatul *Simu Horia*, martorul *Moldoveanu Daniel Andrei* și martorul *Surdu Georgian Gabriel*, procentul de 25% din totalul drepturilor litigioase pentru care urmau a fi acordate despăgubiri a fost transmis prin două contracte de cesiune de drepturi autentificate de notar în care s-a stipulat un preț de 100.000 lei pentru fiecare cesiune, preț care, însă, nu a fost plătit, tocmai datorită faptului că 10% din acest procent urma să revină lui *Moldoveanu Daniel Andrei* și intermediarilor acestuia, iar 15% lui *Surdu Georgian Gabriel* și intermediarilor lui pentru ajutorul dat inculpatului *Simu Horia* de a transmite promisiunea de a da mită inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* și, ulterior, de remitere a sumei de bani.

Așadar, anterior emiterii deciziei de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, din dispoziția inculpatului *Simu Horia*, la data de 15.12.2010, *Rosintaly Management Limited*, reprezentată de martorul *Buliga-Neagu Andrei-Alecsandru*, a cesionat lui *Birisiu Ionuț*, interpusul lui *Moldoveanu Daniel Andrei*, 10% din drepturi, iar, la data de 07.02.2011, aceeași societate off-shore, din dispoziția aceluiași inculpat și prin intermediul aceluiași martor, a cesionat 15% din drepturi lui *Niculae Aurel*, interpusul lui *Surdu Georgian Gabriel*.

Dacă în prima situație cesiunea s-a încheiat la numai câteva zile de la înregistrarea dosarului la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în cea de-a doua situație, cesiunea a avut loc în aceeași zi (07.02.2011) cu

depunerea raportului de evaluare de către inculpatul *Dima Alin Horațiu* la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

În condițiile în care, la data de 08.12.2010, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a aprobat lista cu dosare care urmau să fie transmise la evaluator, listă în care se regăsește și S.C. NATWORLD S.R.L., reprezentată de inculpatul *Dima Alin Horațiu*, la data de 16.01.2011, s-a încheiat anexa la contractul de prestări servicii între Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și respectiva societate comercială.

Anexa la contractul de prestări servicii a fost încheiată la data de 16.01.2011, iar, la 02.02.2011, inculpatul *Dima Alin Horațiu*, așa cum a menționat chiar el în cuprinsul raportului de evaluare, a efectuat inspecția terenului, la data de 06.02.2011, a finalizat raportul de evaluare și la 07.02.2011, l-a predat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

Procurorul a mai precizat că, pentru stabilirea valorii de piață a terenului subiect al evaluării, inculpatul *Dima Alin Horațiu* a folosit drept comparabile doar oferte de vânzare și acestea inadecvate, în condițiile în care, pe piață existau suficiente informații cu privire la tranzacții de vânzare, așa cum cereau Standardele Internaționale de Evaluare.

Nerespectarea clauzelor contractuale, a Standardelor Internaționale de Evaluare, a Codului Deontologic al Evaluatorilor și, nu în ultimul rând, a dispozițiilor Legii nr. 247/2005 au condus la o supraevaluare a terenului și la o pagubă produsă Statului român de 7.715.000 euro, echivalentul a 32.838.126 lei, corelativ obținerii unor foloase necuvenite de către inculpatul Simu Horia și persoanele cărora acesta le-a cedat o parte din drepturile litigioase.

Foloasele necuvenite obținute de inculpatul Simu Horia ca urmare a supraevaluării terenului i-au asigurat posibilitatea de a dispune de suma obținută din despăgubiri în interes propriu, dar și posibilitatea de a oferi cu titlu de mită suma de 400.000 euro inculpatei Dumitrean Crinuța Nicoleta, președinta Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Pe baza raportului de evaluare întocmit în condițiile anterior menționate de inculpatul *Dima Alin Horațiu*, avizat în condiții nelegale de consiliera Savu Florentina, care a menționat conformitatea acestuia cu Standardele Internaționale de Evaluare, la data de 26.05.2011, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor din care făceau parte inculpații *Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baciuc Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș George*, cu încălcarea Legii nr. 247/2005, a Regulamentului de Organizare și Funcționare al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și, pe cale de consecință, a Standardelor Internaționale de Evaluare au aprobat raportul și au decis acordarea de despăgubiri către Rosintaly Management Limited în valoare de 27.932.625 lei, *Birisiu Ionuț* în valoare de 3.724.350 lei și *Niculae Aurel* în valoare de 5.586.525 lei, despăgubiri convertite în acțiuni la Fondul Proprietatea.

Procurorul a arătat că, după emiterea deciziei de despăgubire și a titlurilor de conversie, martorul *Niculae Aurel* a vândut acțiunile pe piața bursieră și, la

data de 30.06.2011, a încasat suma de 5.419.142, 90 lei, sumă pe care, la data de 01.07.2011 a schimbat-o în euro, respectiv 1.278.099, 74 euro.

Așadar, s-a precizat că, suma de bani a fost împărțită conform înțelegerii dintre *Surdu Georgian Gabriel, Niculae Aurel și Cocoș Dorin, Respectiv Dumitrean Crinuța Nicoleta*, astfel : 40.000 euro i-au revenit martorului *Niculae Aurel* pentru că a acceptat să figureze în contractul de cesiune ca cesionar al drepturilor litigioase, 400.000 euro i-au fost remiși președintei Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, pentru sprijinul acordat în soluționarea urgentă și favorabilă a dosarului de despăgubire, iar, suma de 838.000 euro a fost împărțită în mod egal între martorii *Surdu Georgian Gabriel* și *Dorin Cocoș*, această împărțire fiind determinată de faptul că *Surdu Georgian Gabriel* intermediase legătura cu inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta* căreia îi comunicase promisiunea inculpatului *Simu Horia* de a-i remite o sumă de bani, iar martorul *Dorin Cocoș* acceptase ca, în cadrul discuției, ce urma să aibă loc între *Dumitrean Crinuța Nicoleta* și *Surdu Georgian Gabriel*, acesta să invoce interesul în soluționarea favorabilă a dosarului și a martorului *Dorin Cocoș*.

Tot astfel, martorul *Birisiu Ionuț*, în urma vânzării celor 6.797.500 acțiuni a încasat la datele de 22.06.2011 și 28.06.2011, suma totală de 3.597.187, 5 lei, împărțită astfel: 25% i-au revenit lui *Birisiu Ionuț*, pentru că a acceptat să figureze în contractul de cesiune încheiat cu Rosintaly Management Limited, ca interpus al lui *Moldoveanu Daniel Andrei*, 30% i-au revenit acestuia din urmă pentru ajutorul acordat inculpatului *Simu Horia* privind obținerea sprijinului inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, prin intermediul martorului *Surdu Georgian Gabriel*, iar, restul de 45% i-au revenit martorului *Sterian Ion*, pentru că l-a pus în legătură pe *Moldoveanu Daniel Andrei* cu *Surdu Georgian Gabriel*, mijlocind, în cele din urmă, legătura cu inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta*.

S-a mai arătat că, la data de 01.07.2011, martorul *Niculae Aurel* a retras din contul deschis la City Bank România S.A. suma de 1.278.000 euro și, împreună cu *Surdu Georgian Gabriel*, s-a deplasat la Euro Hotel, situat în municipiul București, unde au lăsat sumele de bani în păstrarea martorului *Dorin Cocoș*.

Ulterior, la data de 11.07.2011, martorul *Surdu Georgian Gabriel* s-a deplasat la sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în biroul inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* și au stabilit de comun acord să se întâlnească, în perioada următoare, la sediul Regiei Autonome – Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat, în biroul lui *Surdu Georgian Gabriel*, pentru a-i fi remisă suma de bani promisă.

La data de 02.08.2011, inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta* a primit de la martorul *Surdu Georgian Gabriel*, în biroul său, suma de 400.000 euro într-o pungă de cadouri.

S-a mai arătat că, după ce inculpatul *Simu Horia* a cedat 25% complicităților săi și inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, o parte din procentul de 75% din valoarea despăgubirilor rămase la dispoziția sa (27.932.625 lei, contravaloarea a 50.981.247 de acțiuni care în urma valorificării a reprezentat suma netă de

27.599.034, 36 lei) a fost supus unui proces complex de spălare a banilor în folosul propriu, ca principal beneficiar al despăgubirilor primite de *Rosintaly Management Limited*, în dosarul de despăgubire nr. 22804/FFCC/2010.

Astfel, la data de 24.06.2011, din dispoziția inculpatului *Simu Horia*, *Rosintaly Management Limited*, prin intermediul martorului *Buliga-Neagu Andrei-Alecsandru*, a virat în contul *SCI Allegra*, reprezentată de inculpat și soția sa, suma de 3.240.000 euro, transfer justificat printr-un contract de împrumut fictiv, sumă cu care a fost achiziționat un imobil situat în Franța, în localitatea Saint-Tropez (Ramatuelle, subdivizia nr. 70 din „Plage de Pampelonne”).

Imobilul astfel obținut, la data de 30.06.2011, a fost ipotecat din dispoziția inculpatului *Simu Horia* în favoarea băncii *Credit du Nord* din Franța pentru contractarea unui nou împrumut, pe baza căruia a fost achiziționat la data de 05.06.2014, un al doilea imobil (casă de locuit și teren în valoare de 3.200.000 euro în aceeași locație).

Ulterior transferării sumei de bani necesară achiziționării primului imobil de către *SCI Allegra*, ai cărei acționari erau inculpatul *Simu Horia* și soția sa, *Simu Raluca*, în perioada 29.06.2011 – 26.08.2011, din dispoziția inculpatului *Simu Horia*, martorul *Buliga - Neagu Andrei - Alecsandru*, în calitate de reprezentant al *Rosintaly Management Limited*, în baza a două contracte de împrumut nereale, a efectuat șapte plăți în valoare totală de 480.000 euro, în contul personal al inculpatului *Simu Horia* deschis la HSBC.

În perioada 28.06.2011 – 15.11.2011, din dispoziția aceluiași inculpat, *Rosintaly Management Limited* a transferat către compania austriacă *Do-Fi South East Holding GmbH*, în baza a șase contracte de împrumut nereale, în unsprezece rânduri, suma totală de 1.346.000 euro, societatea austriacă fiind controlată tot de inculpatul *Simu Horia*, prin intermediul unui cetățean austriac, *Michael Kraus*, aspect recunoscut de inculpat și confirmat și de faptul că, în anul 2013, acesta a devenit acționar nominal al companiei austriece.

Astfel, prin rechizitoriul nr. 634/P/2015 din 20 iulie 2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de Combatere a Corupției, s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea soluționării cauzei, având în vedere calitatea de deputat în Parlamentul României a inculpatului *Teodorescu Cătălin Florin*.

Prin încheierea nr. 900 din 27 septembrie 2016 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală în dosarul nr. 2678/1/2016/a1, rămasă definitivă la data de 25.01.2017, au fost respinse, ca nefondate, cererile și excepțiile invocate de inculpați și s-a constatat legalitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu rechizitoriul nr. 634/P/2015 din 20 iulie 2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de Combatere a Corupției, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, dispunându-se începerea judecății.

Ulterior, prin sentința penală nr. 47 din 27 ianuarie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr. 2678/1/2016,

baza art. 47 alin. (2) și art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, a fost admisă excepția necompetenței după calitatea persoanei a Înaltei Curți de Casație și Justiție și, în baza art. 50 din Codul de procedură penală raportat la art. 38 alin. (1) lit. d) și art. 48 din Codul de procedură penală, s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel București.

S-a constatat că inculpatul Teodorescu Cătălin Florin nu mai deținea funcția de demnitate publică care a atras competența personală a Înaltei Curți de Casație și Justiție la momentul sesizării instanței, iar, în cauză, nu este incidentă vreuna dintre situațiile prevăzute de art. 48 alin. (1) din Codul de procedură penală, care legitimează păstrarea competenței instanței în cazul schimbării calității inculpatului.

S-a mai reținut că, potrivit informațiilor existente pe site-ul oficial al Baroului București, inculpatul Bogdan Dragoș George are calitatea de avocat, iar acuzațiile deduse judecării vizează presupuse fapte săvârșite în anul 2011 pe raza Municipiului București (sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților), astfel încât, competența de soluționare a cauzei aparține Curții de Apel București, instanță căreia i s-a trimis dosarul.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București, la data de 30.01.2017, sub nr. 779/2/2017.

În cursul cercetării judecătorești în fond, Curtea a audiat inculpații Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George, Savu Florentina și Simu Horia și martorii Buliga - Neagu Alecsandru – Andrei, Angheluță Ancuța Cecilia, Barac - Toderașcu Raluca, Bică Mihai, Bucovală Raluca Dana, Birisiu Ionuț, Cocoș Dorin, Ion - Zamfirescu Remus, Surdu Georgian Gabriel, Thiess Ragnar Adrian, Cocoș Alin, Dospinescu Daniela Ramona, Dumitru Camelia, Biro Eva, Moldoveanu Daniel Andrei, Neagoe Ioan, Niță Oana, Para Lorant, Sterian Ion, Diamandescu Octavian Gabriel, Dima Ionuț, Enache Marcela, Făgădău Decebal, Florescu Gherlan Daniela, Palaz Claudiu Iorga, Pînzariu Roxana Irina, Pufieni, Mazăre Radu Ștefan, Radu Sanda – Gabriela, Rusu Grațela, Vasile Nelu, Voicu Iuliana, Zorilă Elena și Vascu Adrian, președinte al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din Romania (ANEVAR).

În cadrul probei cu înscrisuri au fost încuviințate și, ulterior, administrate, următoarele acte: înscrisuri cu privire la situația de fapt și înscrisuri în circumstanțiere (pentru inculpatul Dima Alin Horațiu), înscrisuri cu privire la situația de fapt și înscrisuri în circumstanțiere (pentru inculpatul Mihai Cristian Sebastian), înscrisuri, constând în încheierea din 03.07.2017 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția I Penală, în dosarul nr. 1050/2/2017 (pentru inculpatul Horia Simu), înscrisuri, reprezentând Anexa 2 - Lista cu rapoartele de evaluare conforme I.V.S. supuse atenției Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor pentru aprobarea emiterii titlurilor de despăgubire – aprobată de membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor în ședința din data de 26.05.2011, înscrisuri reprezentând documentul emis de către Comisia

Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, în baza căruia a fost emisă decizia de despăgubire nr. 15764/FF/26.05.2011, Anexa 2 - Lista cu rapoartele de evaluare conforme I.V.S. supuse atenției Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor pentru aprobarea emiterii titlurilor de despăgubire și aprobate de membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor în ședința din data de 26.05.2011, precum și documentul emis de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, în baza căruia a fost emisă decizia de despăgubire nr. 15764/FF/26.05.2011, anexele din ședința Comisiei Centrale din 8.12.2010 și ședința din 15.03.2011 pentru inculpata Vasilescu Oana, înscrisuri reprezentând declarații ale martorului Diacomatu Sergiu, articole din presă, procesele-verbale de la ședințele C.C.S.D. și alte declarații ale persoanelor din cadrul ANRP, standardele ANEVAR de la momentul întocmirii, de către Dima Alin Horațiu, a raportului de evaluare nr. 22461/R din 07.02.2011, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P., raportul de evaluare nr. 22461/R din 07.02.2011, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P. (pentru inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta).

De asemenea, în cadrul cercetării judecătorești, a fost încuviințată efectuarea unei expertize de verificare a evaluării imobiliare privind raportul de evaluare nr. 22461/R din 07.02.2011, întocmit de expertul *Dima Alin Horațiu*, privind raportul de constatare tehnico-științifică de evaluare întocmit de specialiștii D.N.A. și suplimentul la acest raport și raportul de expertiză judiciară tehnică de evaluare întocmit de expert Barbu Ana Maria Daniela, referitor la imobilul teren, în suprafață de 25 ha, situat în Constanța, care a făcut obiectul dosarului nr. 22804/FFCC/2010 al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Totodată, a fost încuviințată proba constând în convorbirile și imaginile înregistrate și aflate pe suporturi optice din dosarul de urmărire penală nr. 634/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și, urmare a admiterii cererii inculpatei Dumitrea Crinuța Nicoleta, la dosar, au fost depuse, de către Direcția Națională Anticorupție, copii după suporturile optice pe care se află înregistrările audio – video făcute, în data de 11.07.2011, în biroul inculpatei Dumitrea Crinuța Nicoleta din cadrul A.N.R.P., folosite ca mijloace de probă în dosarul nr. 634/P/2015 al D.N.A. și preluate din dosarul nr. 74/P/2011.

Prin încheierea din 03.02.2020, s-a dispus **schimbarea încadrării juridice** a faptei reținută în sarcina inculpatului *Simu Horia* din infracțiunea de *dare de mită*, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, **în** infracțiunea de *cumpărare de influență*, prevăzută de art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Prin încheierea din 30.06.2020, s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei reținută în sarcina inculpatului *Simu Horia* din infracțiunea prevăzută de *art. 29 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 656/2002*, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal **în** infracțiunea prevăzută de art. 49

alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal.

Prin sentința penală nr. 232 din 27 noiembrie 2022 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția I Penală, în dosarul nr. 779/2/2017, s-a făcut aplicarea art. 5 C.pen. și:

1. În baza art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 309 C.pen. și art. 5 C. pen., a fost condamnată inculpata **Dumitrean Crinuța Nicoleta** la pedeapsa de 4 ani și 9 luni închisoare.

În baza art. 67 C.pen., s-a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 65 C.pen., s-a aplicat inculpatei pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 289 alin.1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 din C.pen., a fost condamnată inculpata **Dumitrean Crinuța Nicoleta** la pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare.

În baza art. 67 C.pen., s-a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 65 C.pen., s-a aplicat inculpatei pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 38 - 39 C.pen., s-au contopit pedepsele stabilite și s-a aplicat inculpatei pedeapsa cea mai grea, de 4 ani și 9 luni închisoare, care a fost sporită cu 1 an și 6 luni închisoare reprezentând o treime din pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare, în final, inculpata urmând a executa pedeapsa de 6 ani și 3 luni închisoare.

În baza art. 45 alin. 3 lit. a C.pen., s-a aplicat inculpatei pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 alin. 5 C.pen., s-a aplicat inculpatei pedeapsa accesorie rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 289 alin.3 C. pen. raportat la art. 112 lit. e C.pen., s-a confiscat de la inculpata Dumitrean Crinuța Nicoleta suma de 400.000 euro primită de aceasta cu titlu de mita sau echivalentul în lei a acestei sume la cursul de schimb al B.N.R. la data executării măsurii.

2. În baza art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 309 C.pen. și art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul **Mihai Cristian Sebastian** la pedeapsa de 4 ani și 4 luni închisoare.

În baza art. 67 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 65 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe durata executării pedepsei principale.

3. S-a făcut aplicarea art. 13 C.pen. (1968) și, în baza art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 C.pen. (1968) raportat la art. 248 C.pen. (1968), cu aplicarea art. 74 alin. 2 C.pen. (1968), art. 76 alin. 1 lit. b C. pen. (1968) și art. 13 C. pen. (1968), a fost condamnat inculpatul **Baciu Remus Virgil** la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare.

În baza art. 65 C.pen. (1968), s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a doua, b și c C.pen. (1968), respectiv, dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita o funcție publică, pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 71 C.pen. (1968), s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a doua, lit. b și c C.pen. (1968), respectiv, dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita o funcție publică, pe durata executării pedepsei principale.

S-a constatat că infracțiunea săvârșită de inculpatul Baciu Remus Virgil și dedusă judecării în prezenta cauză este concurentă cu infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 5 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b, g C.pen prin sentința penală nr. 62/15.02.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă prin decizia penală nr. 97/A/16.04.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În baza art. 34 lit. b raportat la art. 33 lit. a C.pen. (1968), s-a contopit pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare aplicată în prezenta cauză inculpatului Baciu Remus Virgil cu pedeapsa de 5 ani închisoare stabilită prin sentința penală nr. 62/15.02.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă prin decizia penală nr. 97/A/16.04.2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție și i-a fost aplicată inculpatului pedeapsa cea mai grea, respectiv 5 ani închisoare, sporită cu 7 luni închisoare, în final, inculpatul urmând să execute pedeapsa de 5 ani și 7 luni închisoare.

În baza art. 35 alin. 3 C.pen. (1968), s-a aplicat inculpatului, alături de pedeapsa principală, pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a doua, lit. b și c C.pen. (1968), respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita o funcție publică, pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 71 C.pen. (1968), s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a doua, lit. b și c C.pen. (1968), respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita o funcție publică, pe durata executării pedepsei principale.

A fost menținută măsura confiscării speciale de la inculpatul Baciou Remus Virgil a sumei de 1.134.900 lei, dispusă prin sentința penală nr. 62 din 15.02.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă prin decizia penală nr.97/A din 16.04.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În baza art. 88 C.pen. (1968), s-a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului prevenția și perioada executată de la 27.08.2011 la 28.01.2012 și de la 16.04.2014 la 06.02.2017, inclusiv.

S-a anulat mandatul de executare a pedepsei nr. 69 din 16.04.2014 emis de Curtea de Apel București, Secția a II –a Penală și s-a dispus emiterea unui nou mandat conform sentinței.

4. S-a făcut aplicarea art. 13 C.pen. (1968) și, în baza art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 C.pen. (1968) raportat la art. 248¹ C.pen. (1968), cu aplicarea art. 74 alin. 2 C.pen. (1968), art. 76 alin. 1 lit. b C. pen. (1968) și art. 13 C.pen. (1968), a fost condamnat inculpatul **Teodorescu Cătălin Florin** la pedeapsa de 3 ani închisoare.

În baza art. 65 C.pen. (1968), s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a doua, b și c C.pen. (1968), respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita o funcție publică, pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 71 C.pen. (1968), s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a doua, lit. b și c C.pen. (1968), respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita o funcție publică, pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 86¹ C.pen. (1968), s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare pe un termen de încercare de 5 ani, stabilit conf. art. 86² C.pen. (1968).

În baza art. 86³ alin.1 C.pen. (1968), s-a dispus ca pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere, inculpatul să respecte următoarele măsuri de supraveghere: să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune Argeș; să anunțe în prealabil orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea; să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă; să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art. 71 alin. 5 C.pen. (1968), s-a suspendat executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării pedepsei principale.

În baza art. 86⁴ C.pen. (1968), s-a atras atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art. 86³ alin.1 C.pen.(1968) privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

5. S-a făcut aplicarea art. 5 și, în baza art. 13² din Legea nr. 78/2000, raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 309 C.pen. și art. 5 C. pen., a fost condamnat inculpatul **Marko Attila Gabor** la pedeapsa de 4 ani închisoare.

În baza art. 67 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 65 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 15 alin. 2 din Legea nr. 187/2012, s-a anulat suspendarea condiționată a pedepsei de 3 ani închisoare aplicată inculpatului **Marko Attila-Gabor** pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 C. pen. (1968) raportat la art. 248¹ C.pen. (1968), cu aplicarea art. 5 C.pen., art. 74 alin. 1 lit. a și art. 76 alin. lit. b C.pen. (1968), prin sentința penală nr. 715 din 28.06.2012 pronunțată de Judecătoria Buzău - Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr. 1179 din 26.11.2014 a Curții de Apel Ploiești - Secția Penală.

S-a constatat că infracțiunea săvârșită de inculpatul Marko Attila - Gabor dedusă judecării în prezenta cauza este concurentă cu infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 715 din 28.06.2012 pronunțată de Judecătoria Buzău - Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.1179 din 26.11.2014 a Curții de Apel Ploiești - Secția Penală.

În baza art. 38 - 39 C.pen., s-a contopit pedeapsa de 4 ani închisoare aplicată inculpatului în prezenta cauza cu pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 715 din 28.06.2012 pronunțată de Judecătoria Buzău - Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.1179 din 26.11.2014 a Curții de Apel Ploiești - Secția Penală, și s-a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 4 ani închisoare, care a fost sporită cu 1 an reprezentând o treime din pedeapsa de 3 ani închisoare, în final, inculpatul Marko Attila-Gabor urmând a executa pedeapsa de 5 ani închisoare.

În baza art. 45 alin. 1 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 alin. 5 lit. a C.pen., au fost contopite pedepsele accesorii concurente și s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe durata executării pedepsei principale.

6. S-a făcut aplicarea art. 13 C.pen. (1968) și, în baza art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 C.pen. (1968) raportat la art. 248¹ C.pen. (1968), cu aplicarea art. 74 alin. 2 C.pen. (1968), art. 76 alin. 1 lit. b C. pen. (1968) și

art. 13 C.pen. (1968), a fost condamnată inculpata **Vasilescu Oana** la pedeapsa de 3 ani închisoare.

În baza art. 65 C.pen. (1968), s-a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a doua, b și c C.pen. (1968), respectiv dreptul de a fi aleasa în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita o funcție publică, pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 71 C.pen. (1968), s-a aplicat inculpatei pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a doua, lit. b și c C.pen. (1968), respectiv dreptul de a fi aleasa în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita o funcție publică, pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 86¹ C.pen. (1968), s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare pe un termen de încercare de 5 ani, stabilit conform art. 86² C.pen. (1968).

În baza art. 86³ alin.1 C.pen. (1968), s-a dispus ca, pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere, inculpata să respecte următoarele măsuri de supraveghere: să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune Cluj, să anunțe în prealabil orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea, să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă, să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art. 71 alin. 5 C.pen. (1968), s-a suspendat executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării pedepsei principale.

În baza art. 86⁴ C. pen. (1968), s-a atras atenția inculpatei asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art. 86³ alin. 1 C.pen. (1968), privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

7. S-a făcut aplicarea art. 13 C. pen. (1968) și, în baza art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 C.pen. (1968) raportat la art. 248¹ C.pen. (1968), cu aplicarea art. 74 alin. 2 C.pen. (1968), art. 76 alin. 1 lit. b C.pen. (1968) și art. 13 C. pen. (1968), a fost condamnat inculpatul **Bogdan Dragoș - George** la pedeapsa de 3 ani închisoare.

În baza art. 65 C.pen. (1968), s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a doua, b și c C.pen. (1968), respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita o funcție publică, pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 71 C.pen. (1968), s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a doua, lit. b și c C.pen. (1968), respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul

autorității de stat și dreptul de a exercita o funcție publică, pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 86¹ C.pen. (1968), s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare pe un termen de încercare de 5 ani, stabilit conf. art. 86² C.pen. (1968).

În baza art. 86³ alin.1 C.pen. (1968), s-a dispus ca, pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere, inculpatul să respecte următoarele măsuri de supraveghere: să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune București, să anunțe în prealabil orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea, să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă, să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art. 71 alin.5 C.pen. (1968), s-a suspendat executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării pedepsei principale.

În baza art. 86⁴ C.pen. (1968), s-a atras atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art. 86³ alin. 1 C.pen. (1968), privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

8. S-a făcut aplicarea art. 5 C.pen. și, în baza art. 48 C.pen. raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen., cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnată inculpata **Savu Florentina** la pedeapsa de 4 ani închisoare.

În baza art. 67 C.pen., s-a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 65 C. pen., s-a aplicat inculpatei pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.pen. pe durata executării pedepsei principale.

9. S-a făcut aplicarea art. 5 C.pen. și, în baza art. 48 C.pen., raportat la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 297 alin. 1 C.pen., art. 309 C.pen. și art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul **Simu Horia** la pedeapsa de 4 ani închisoare.

În baza art. 67 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen. pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 65 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din C.pen., a fost condamnat inculpatul **Simu Horia** la pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art. 67 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C. pen. pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 65 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C. pen., pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 290 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din C.pen., a fost condamnat inculpatul **Simu Horia** la pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art. 67 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C. pen. pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 65 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C. pen., pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 49 alin. 1 lit. b din Legea nr. 129/2019, cu aplicarea art. 35 alin. 1 din C.pen. și art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul **Simu Horia** la pedeapsa de 3 ani închisoare.

În baza art. 67 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat dreptul de a fi administrator al unei societăți comerciale sau de a coordona societăți comerciale, în țară sau în străinătate) C.pen. pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 65 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat dreptul de a fi administrator al unei societăți comerciale sau de a coordona societăți comerciale, în țară sau în străinătate) C. pen., pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 38 alin. 1 raportat la art. 39 alin. 1 lit. b C.pen., au fost contopite pedepsele aplicate inculpatului Simu Horia în pedeapsa cea mai grea, de 4 ani închisoare, la care a fost adăugat un spor de 2 ani și 4 luni închisoare (o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite), în final inculpatul urmând a executa pedeapsa de 6 ani și 4 luni închisoare.

În baza art. 45 alin. 3 lit. a C. pen., s-a aplicat pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator al unei societăți comerciale sau de a coordona societăți comerciale, în țară sau în străinătate) C.pen., pe o durată de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 alin.5 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a fi administrator al unei societăți comerciale sau de a coordona societăți

comerciale, în țară sau în străinătate) C.pen., pe durata executării pedepsei principale.

10. S-a făcut aplicarea art. 5 C.pen. și, în baza art. 48 C.pen. raportat la art. 132 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 297 alin. 1 C.pen., art. 309 C.pen. și art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul **Dima Alin Horațiu** la pedeapsa de 4 ani închisoare.

În baza art. 67 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a exercita profesia de expert - evaluator) C. pen. pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 65 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a exercita profesia de expert - evaluator) C.pen., pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 289 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 308 din C.pen. și art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul **Dima Alin Horațiu** la pedeapsa de 3 ani închisoare.

În baza art. 67 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a exercita profesia de expert - evaluator) C.pen., pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 65 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a exercita profesia de expert - evaluator) C.pen., pe durata executării pedepsei principale.

S-a constatat că infracțiunile săvârșite de inculpatul Dima Alin Horațiu și deduse judecării în prezenta cauză sunt concurente cu infracțiunile pentru care inculpatul a fost condamnat la pedeapsa rezultantă de 6 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a -II- a, b și c C.pen. (1968), prin sentința penală nr. 148/F din 10 iulie 2017, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală, definitivă prin decizia penală nr. 32/A din 7 februarie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul nr. 6536/2/2008.

S-a descontopit pedeapsa rezultantă de 6 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a -II- a, b și c C.pen. (1968) aplicată inculpatului Dima Alin Horațiu, în pedepsele componente, care au fost repuse în individualitatea lor:

- 6 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a -II- a, b și c C.pen. (1968) pentru complicitate la săvârșirea

infracțiunii de abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută de art. 26 C.pen. (1969) raportat la art. 248 C.pen. (1969) cu referire la art. 248¹ C.pen. (1969), cu aplicarea art. 41 alin. (2) C.pen. (1969) și art. 5 C.pen.

- 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a -II- a, b și c C.pen. (1968) pentru comiterea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni prev. de art. 323 alin. 1 și 2 C.pen. (1968) și art. 5 C.pen.

În baza art. 40 alin. 1 C.pen. raportat la art. 39 alin. 1 lit. b C.pen., au fost contopite pedepsele aplicate inculpatului Dima Alin Horațiu pentru faptele deduse judecății în prezenta cauza cu celelalte pedepse aplicate aceluiași inculpat prin sentința penală nr. 148/F din 10 iulie 2017 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală, definitivă prin decizia penală nr. 32/A din 7 februarie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul nr. 6536/2/2008, astfel cum acestea au fost repuse în individualitatea lor, și i-a fost aplicată inculpatului pedeapsa cea mai grea de 6 ani închisoare, la care s-a adăugat un spor de 3 ani și 8 luni închisoare (o treime din pedepsele de 4 ani închisoare, 4 ani închisoare și 3 ani închisoare), în final, inculpatul urmând a executa pedeapsa de 9 ani și 8 luni închisoare.

În baza art. 45 alin. 2 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a exercita profesia de expert - evaluator) C.pen., pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 alin. 5 lit. a C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a exercita profesia de expert - evaluator) C.pen., pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 289 alin. 3 C.pen. raportat la art. 112 lit. e C.pen., s-a confiscat de la inculpatul Dima Alin Horațiu suma de 5.000 euro sau echivalentul în lei a acestei sume la cursul de schimb al B.N.R. la data executării măsurii.

În baza art. 88 C.pen. (1968), s-a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului prevenția și perioada executată de la 08.02.2019, la zi.

S-a anulat mandatul de executare a pedepsei nr. 305 din 07.02.2019 emis de Curtea de Apel București, Secția a II-a Penală și s-a dispus emiterea unui nou mandat conform sentinței.

În baza art. 397 alin. 1 C.pr.pen., a fost admisă acțiunea civilă formulată de partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor și, în baza art. 25 alin. 3 C.pr.pen., a fost anulată decizia nr. 15764/FF/26.05.2011 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din cadrul A.N.R.P. de emitere a titlurilor de despăgubire în favoarea societății *Rosintaly Management Limited*, în cotă de 75%, a lui *Nicolae Aurel*, în cotă de 15% și a lui *Birisiu Ionuț*, în cotă de 10%, în

cuantum total de 37.243.500 lei, dar și titlurile de conversie nr. 1926/16.06.2011 emis în favoarea societății *Rosintaly Management Limited*, nr. 1927/16.06.2011 emis în favoarea martorului *Niculae Aurel* și nr. 1928/16.06.2011, emis în favoarea martorului *Birisiu Ionuț*.

Au fost repuse părțile în situația anterioară și s-a dispus restituirea sumei de 37.243.500 lei către partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor, de către inculpatul Simu Horia, beneficiar real al societății *Rosintaly Management Limited* – 27.932.625 lei, martorul *Birisiu Ionuț* – 931.087,50 lei, martorul *Moldoveanu Daniel* – 1.117.305 lei, martorul *Sterian Ion* – 1.675.957,50 lei, martorul *Niculae Aurel* – 174.299,58 lei, martorul *Surdu Georgian Gabriel* – 2.706.112,71 lei și martorul *Cocoș Dorin* – 2.706.112,71 lei.

În baza art. 25 C.pr.pen, au fost obligați, în solidar, inculpații inculpații *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, *Savu Florentina*, *Mihai Cristian Sebastian*, *Baciu Remus Virgil*, *Teodorescu Cătălin Florin*, *Vasilescu Oana*, *Bogdan Dragoș George*, *Marko Attila Gabor*, *Simu Horia* și *Dima Alin Horațiu*, la plata către partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor a sumei de 7.715.000 euro echivalent lei la data plății, în măsura în care pretențiile părții civile nu sunt acoperite prin repunerea părților în situația anterioară și restituirea sumei aferente deciziei nr. 15764/FF/26.05.2011 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din cadrul A.N.R.P., anulată conform art. 25 alin. 3 C.pr.pen.

Au fost menținute măsurile asigurătorii luate prin ordonanțele nr. 634/P/2015 din 28.01.2016, nr. 634/P/2015 din 01.02.2016, nr. 634/P/2015 din 03.02.2016, nr. 634/P/2015 din 03.03.2016, nr. 634/P/2015 din 09.03.2016, nr. 634/P/2015 din 02.06.2016, nr. 634/P/2015 din 06.06.2016, nr. 634/P/2015 din 15.06.2016 și nr. 634/P/2015 din 16.06.2016 asupra sumelor de bani și bunurilor indisponibilizate, aparținând inculpaților *Simu Horia*, *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, *Dima Alin Horațiu*, martorilor *Birisiu Ionuț*, *Sterian Ion*, *Cocoș Dorin* și *Surdu Georgian Gabriel* și lui *Simu Raluca*, până la concurența sumelor la care sunt obligați față de partea civilă, la care se adaugă cuantumul sumelor confiscate și cheltuielile judiciare stabilite în procesul penal.

S-a instituit măsura sechestrului asigurător asupra tuturor bunurilor mobile și imobile ale inculpaților *Simu Horia*, *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, *Dima Alin Horațiu*, *Savu Florentina*, *Mihai Cristian Sebastian*, *Baciu Remus Virgil*, *Teodorescu Cătălin Florin*, *Vasilescu Oana*, *Bogdan Dragoș George* și *Marko Attila Gabor*, până la concurența obligațiilor față de partea civilă, la care se adaugă și cheltuielile judiciare stabilite în procesul penal.

Pentru a pronunța această hotărâre, în urma analizării mijloacelor de probă administrate în cauză, Curtea a reținut, sub aspectul situației de fapt următoarele:

1. Circumstanțe anterioare înregistrării la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a dosarului privind drepturile litigioase cesionate de inculpatul *Simu Horia* prin intermediul companiei off – shore *Rosintaly Management Limited*, de la *Tudorache Viorel Virgil*.

Sub acest aspect, prima instanță a reținut că, începând cu anul 2007, inculpatul *Simu Horia* a achiziționat drepturi litigioase de la diverse persoane la

prețuri semnificativ mai mici în raport de cuantumul foarte mare al despăgubirilor pe care urma să le obțină.

Astfel, ulterior datei de 28.02.2008, când a obținut despăgubiri record de 128.276.015 euro, prin metoda supraevaluării unui teren cu 69.897.373 euro, fapta pentru care a fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 215/P/2015 din 24.08.2015 al Direcției Naționale Anticorupție, inculpatul Simu Horia și-a continuat demersurile de achiziționare a drepturilor litigioase, folosindu-se de societatea off - shore Rosintaly Management Limited, cu sediul în Cipru, societate înființată, controlată și administrată pe teritoriul României, la data săvârșirii faptelor, prin intermediul martorului Buliga Neagu Andrei Alecsandru.

Pentru realizarea scopului menționat, la solicitarea inculpatului *Simu Horia, Rosintaly Management Limited*, prin intermediul martorului *Buliga Neagu Andrei Alecsandru*, în schimbul sumei de 700.000 euro, a cesionat de la *Tudorache Viorel Virgil*, prin contractul autentificat sub nr. 834/22.10.2009, totalitatea drepturilor izvorâte din notificarea nr. 458/L/1998 (completată prin notificările nr. 233/11.08.2009 și nr. 112006/27.07.2009), notificare prin care *Tache Radu Yolanda Elena*, în calitate de moștenitoare a lui *Radu Octavian* și *Radu Maria*, solicitase Primăriei municipiului Constanța, în baza legii fondului funciar, reconstituirea dreptului de proprietate asupra unui teren în suprafață de aproximativ 33 ha, în natură sau prin acordarea de măsuri reparatorii. (*vol. 6 d.u.p. filele 13-15, vol. 2 d.u.p. filele 229-245, vol. 4 d.u.p., filele 159-186, 192-207 și vol. 5 d.u.p., filele 1-4*).

După încheierea contractului de cesiune, inculpatul *Simu Horia* a aflat de la martorul *Buliga Neagu Andrei Alecsandru* că terenul asupra căruia purtau drepturile litigioase era situat în extravilanul municipiului Constanța și nu în intravilanul acestuia.

În aceasta situație, prin intermediul unor angajați ai societăților sale, dar și prin intermediul unor persoane ce ocupau diverse funcții în cadrul Ministerului Mediului, Administrației Prezidențiale și Regiei Autonome – Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat, *Simu Horia* a inițiat o serie de demersuri de natură a influența decidenții implicați în procedura de retrocedare fie pentru soluționarea urgentă a dosarului de despăgubire, fie pentru a obține de la aceștia documente din care să rezulte că terenul s-ar afla în intravilanul municipiului Constanța.

Astfel, în vara anului 2010, inculpatul *Simu Horia* a intrat în legătură cu martorul *Para Lorant*, care, deținea funcția de secretar general adjunct în cadrul Ministerului Mediului, cu care a discutat aspecte ce priveau exploatarea apelor termale.

Cu aceasta ocazie, în scopul atragerii martorului în cercul său relațional și urmărind sprijinul acestuia în acțiunile sale de rezolvare a dosarelor de retrocedare, a angajat-o pe martora *Biro Eva*, concubina lui *Para Lorant*, la societatea *North Star Real Estate*, societate ce aparține soției sale, *Simu Raluca*.

Curtea a apreciat relevantă declarația dată, în calitate de suspect de către *Simu Horia* potrivit căreia, acesta a angajat-o pe *Biro Eva*, la recomandarea prietenului său, *Para Lorant*, în considerarea faptului că și-a desfășurat

activitatea la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, iar, inculpatul dorea să evite cumpărarea de drepturi litigioase care să aibă probleme privind legalitatea actelor.

Sub acest aspect, s-a mai reținut că, după angajarea martorei Biro Eva, conform celor stabilite de inculpatul Simu Horia, aceasta urma să-și desfășoare activitatea sub coordonarea avocatului Buliga Neagu Andrei Alecsandru, ocupându-se, printre altele, și de dosarele de retrocedare în care era interesat inculpatul.

În aceste condiții, în toamna anului 2010, martora Biro Eva, însoțită de Para Lorant, care îl cunoștea pe viceprimarul Făgădău Decebal, s-au deplasat la Primăria Constanța pentru a depune o cerere referitoare la două dosare de retrocedare ale căror drepturi litigioase fuseseră achiziționate de inculpatul Simu Horia, prin intermediul Rosintaly Management Limited.

Astfel, Para Lorant, secretar general adjunct în cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor, la acea dată, după ce l-a asigurat pe viceprimarul Făgădău Decebal că va sprijini obținerea avizelor de mediu pentru proiectele pe care Primăria Constanța le avea în derulare în vederea atragerii de fonduri structurale, i-a solicitat viceprimarului să se intereseze și să soluționeze două dosare de retrocedare în care Rosintaly Management Limited achiziționase drepturile litigioase și să dispună înaintarea acestora la Prefectura Constanța.

În urma solicitării lui Para Lorant, viceprimarul Făgădău Decebal a chemat-o în biroul său pe martora Dospinescu Daniela Ramona, directorul Direcției Patrimoniu, cerându-i să verifice stadiul de soluționare a dosarelor nr. 458/L/1998 și 8076/1991.

După ce aceasta i-a comunicat că dosarele au ca obiect legea fondului funciar și că se află la secretarul Comisiei Locale, Enache Marcela, viceprimarul Făgădău Decebal i-a solicitat să urgenteze soluționarea celor două dosare, să le introducă în prima ședință a comisiei locale de fond funciar, să le înainteze Comisiei Județene de Fond Funciar pentru validare, iar, după validare, să le înainteze Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

În acest sens, Curtea a avut în vedere declarația dată de martora Dospinescu Daniela Ramona, în faza de urmărire penală, menținută în faza cercetării judecătorești, în cuprinsul căreia martora a menționat faptul că dosarele trebuiau soluționate urgent, deoarece persoanele interesate erau persoane „foarte importante” din cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor și că, în perioada respectivă, Primăria Constanța avea în derulare proiecte (Șoseaua de coastă și orașul Lacustru), motiv pentru care, era foarte important ca instituția să aibă o legătură la acest minister (*vol. 5 d.u.p., filele 5-14*).

În ceea ce privește intervențiile inculpatului *Simu Horia* la nivelul factorilor de decizie din cadrul Primăriei Municipiului Constanța, respectiv la nivelul Instituției Prefectului județului Constanța, cu ajutorul căror a reușit urgentarea și transmiterea dosarului către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, Curtea a apreciat că acestea sunt confirmate atât de denunțurile și declarațiile inculpatului *Simu Horia*, cât și de declarațiile martorilor *Buliga Neagu Andrei Alecsandru*, *Biro Eva*, *Para Lorant*,

Dospinescu Daniela Ramona, Enache Marcela și Făgădău Decebal (vol. 2 d.u.p., filele 229 - 245, vol. 4 d.u.p., filele 159 - 186, 192 - 207, vol. 5 d.u.p., filele 15 - 21, vol. 5 d.u.p., filele 28 - 31, vol. 5 d.u.p., filele 5 - 14, vol. 5 d.u.p., filele 75 - 79 și vol. 5 d.u.p., filele 132 - 137).

În acest sens, Curtea a reținut că, în cuprinsul denunțului din data de 18.08.2015, inculpatul *Simu Horia* a sesizat Secția de combatere a corupției din cadrul Direcției Naționale Anticorupție cu privire la faptul că *Moldoveanu Daniel*, care în perioada respectivă deținea funcția de consilier de stat în cadrul Administrației Prezidențiale, i-a intermediat două sau trei întâlniri cu *Palaz Claudiu - Iorga*, prefectul județului Constanța în acea perioadă, întâlniri care au avut loc la un restaurant din București, din zona Grădina Icoanei.

Potrivit denunțului formulat de *Simu Horia* a rezultat că suma solicitată de *Moldoveanu Daniel Andrei*, în numele lui *Palaz Claudiu - Iorga*, a fost de 50.000 euro, suma fiindu-i remisă lui *Moldoveanu Daniel Andrei* în două tranșe, una în cuantum de 20.000 euro și cea de a doua, în cuantum de 30.000 euro, pentru dosarul de despăgubiri al cărui titular integral era *Rosintaly Management Limited*.

Astfel, *Simu Horia* a menționat că simultan cu această discuție, *Moldoveanu Daniel Andrei* a pretins pentru el procentul de 50% din drepturile litigioase aferente fiecărui dosar, cotă ce a fost negociată la 25% pentru fiecare dosar, în schimbul sprijinului oferit de *Moldoveanu Daniel Andrei*.

Ulterior, în sesizarea depusă, la data de 26.10.2015, la Direcția Națională Anticorupție, *Moldoveanu Daniel Andrei* a confirmat faptul că, în cursul anului 2009, la insistențele lui *Simu Horia* s-a întâlnit cu acesta și cu *Palaz Claudiu - Iorga* la un restaurant din București, ocazie cu care i-a auzit pe cei doi discutând despre procedurile de despăgubire și despre faptul că primăria Constanța împiedica respectivele proceduri.

În acest sens, Curtea a reținut că întâlnirea dintre prefectul județului Constanța, *Palaz Claudiu - Iorga* și inculpatul *Simu Horia* a fost confirmată și de martorul *Buliga Neagu Andrei Alecsandru* care a arătat că discuțiile purtate cu prefectul *Palaz Claudiu - Iorga* au privit numărul de înregistrare alocat și obiectul dosarului, precum și punerea la dispoziția prefectului a unor copii ale documentelor relevante.

Relevantă cu privire la acest aspect a fost reținută și declarația martorului *Buliga Neagu Andrei Alecsandru* potrivit căreia, inculpatul *Simu Horia* avea sprijinul prefectului județului Constanța în vederea soluționării favorabile și urgente a dosarului prin validarea cererii de despăgubire de către Comisia Județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor și înaintarea dosarului la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

Prin urmare, Curtea a apreciat că intervențiile făcute de inculpatul *Simu Horia* pe lângă Prefectul județului Constanța, martorul *Palaz Claudiu - Iorga*, sunt confirmate de martorii *Buliga Neagu Andrei Alecsandru* și *Moldoveanu Daniel Andrei* (vol. 4 d.u.p. filele 159 - 186, 192 - 207 și filele 1 - 9 și 10 - 18), declarațiile acestora coroborându-se cu conținutul convorbirilor purtate în mediul ambiant, la data de 30.10.2015, între *Sterian Ion* și *Palaz Claudiu*

Iorga, precum și cu cel al convorbirii purtate în mediu ambiental, la data de 17.11.2015, între Para Lorant și viceprimarul municipiului Constanța, Făgădău Decebal (*proces - verbal din 11.12.2015, vol. 13 d.u.p., filele 50-76 și proces - verbal din 24.11.2015 de redare a dialogului ambiental, vol. 13 d.u.p., filele 77 - 91*).

Curtea a apreciat, totodată că, declarațiile martorilor anterior menționați se coroborează și cu înscrisurile emise de Primăria Constanța și Instituția Prefectului Județului Constanța, în perioada octombrie – noiembrie 2010, în legătură cu dosarul de despăgubire al cărui beneficiar a fost inculpatul Simu Horia, înscrisuri care dovedesc urgența cu care au fost întocmite, în doar doua luni de zile (octombrie și noiembrie 2010), documentele de către membrii Comisiei Locale de Fond Funciar Constanța și alți funcționari din cadrul direcțiilor Primăriei Constanța.

Curtea a reținut, în baza probelor anterior menționate, că celeritatea derulării procedurilor a fost determinată de intervenția inculpatului Simu Horia, prin intermediul martorilor Buliga Neagu Andrei Alecsandru, Para Lorant și Biro Eva asupra viceprimarului Făgădău Decebal și de către acesta asupra martorelor Dospinescu Daniela Ramona și Enache Marcela, urmată de emiterea Hotărârii nr. 111 din 23.08.2010 de către Instituția Prefectului Județul Constanța, Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, prin care a fost validată propunerea Comisiei locale Constanța potrivit Anexei nr. 1 (2 poziții) și Anexei nr. 2 (2 poziții), hotărâre semnată, printre alții, și de prefectul Palaz Claudiu - Iorga.

În anexa nr. 2 a Hotărârii nr. 111/23.08.2010, denumită teren extravilan, sunt înscrise mențiunile referitoare la cererea nr. 112006/2006, privind pe autorul Tache - Radu Maria Yolanda - Elena, precum și hotărârea Comisiei județene de radiere a poziției 75, autor Radu Octavian și Ivona, moștenitor Tache - Radu Maria Yolanda-Elena cu suprafața de 25,0 ha din anexa nr. 37 și suplimentarea anexei 23 (de despăgubiri) cu această poziție, care se referea la persoanele fizice și juridice ale căror terenuri din extravilanul localităților au trecut în proprietatea statului în mod abuziv.

La data de 18.10.2010, Comisia Locală pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor din cadrul Primăriei Municipiului Constanța a emis adeverința nr. 130048/18.10.2010, prin care se adeverează că, pentru autorul Radu Octavian și Ivona, ce figurează în Anexa nr. 23, suplimentara 4, poziția 1 s-a formulat o cerere cu numărul de înregistrare 458/L/01.04.1998 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor, precum și adeverința nr. 130058/18.10.2010 prin care s-a adeverit că pentru autorul Radu Octavian și Ivona, ce figurează în anexa de despăgubiri, nu s-au atribuit în natură suprafețe de teren pe raza municipiului Constanța, conform legilor fondului funciar.

Ulterior, la data de 19.10.2010, Tache Radu Maria Yolanda Elena, prin cererea nr. 130557, a solicitat Primarului Municipiului Constanța scoaterea terenului de pe Anexa 37 și înscrierea pe Anexa 23, în vederea acordării de măsuri reparatorii în echivalent, în motivarea cererii susnumita arătând că

terenul solicitat nu poate fi restituit în natură, fiind ocupat de construcții la data formulării cererii.

La data de 29.10.2010, Comisia Locală de fond funciar a emis declarația nr. 135299, prin care membrii acesteia au menționat că pe raza municipiului Constanța nu mai existau terenuri disponibile în vederea reconstituirii dreptului de proprietate privată pentru autorul Radu Octavian și Ivona cu moștenitor Tache Radu Maria Yolanda și declarația nr. 135308, prin care, aceeași comisie atesta faptul că „dosarul nr. 458/L/1.04.1998 privind reconstituirea dreptului de proprietate privată asupra terenului în suprafață de 25 ha a numitei Tache - Radu Maria Yolanda Elena nu face obiectul vreunui litigiu aflat pe rolul instanțelor de judecată”.

În aceeași zi, membrii Comisiei Locale pentru stabilirea terenurilor din cadrul Primăriei Municipiului Constanța au întocmit Referatul privind amplasamentul și categoria de folosință a terenului, referat din conținutul căruia rezultă că, la data de 29.10.2010, suprafața de 25 ha teren arabil se află în extravilanul Municipiului Constanța, precum și faptul că, până la data exproprierii, suprafața de 25 ha a fost teren arabil, iar, în prezent, este tot teren arabil lucrat de o asociație agricolă.

Urmare a adresei nr. 134766/28.10.2010 a Comisiei locale pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor, la data de 08.11.2010, Direcția Patrimoniu din cadrul Primăriei Municipiului Constanța a transmis comisiei situația juridică a terenului de 25 ha din zona Brătianu Anadalchioi, conform căreia, suprafața de 25 ha, fosta proprietate a defunctului Radu Octavian, este teren arabil situat, atât în trecut (la data exproprierii), cât și în prezent, în extravilanul Municipiului Constanța, fiind afectată de: proprietăți private – persoane fizice beneficiare ale prevederilor legilor fondului funciar, căi ferate, drumuri de exploatare și județene, stație de transformare a Renel.

La aceeași dată, dosarul nr. 458/L/1998 (autor Radu Octavian) a fost trimis Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, fiind înregistrat sub nr. 12747/08.11.2010.

Curtea a apreciat că urgența în parcurgerea procedurilor este dovedită și de faptul că, după trimiterea dosarului de către Comisia Locală pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor din cadrul Primăriei Municipiului Constanța la Comisia Județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, la numai câteva zile, respectiv 17.11.2010, dosarul 458/L/1998 a fost predat de la Instituția Prefectului Județului Constanța la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, așa cum rezultă din procesul-verbal nr. 8517/SCFF, unde a fost înregistrat la data de 06.12.2010, sub nr. 22804/FFCC.

Așadar, celeritatea excepțională în parcurgerea procedurilor s-a datorat, în opinia Curții, faptului că inculpatul Simu Horia accesase persoane cu legături în cadrul Prefecturii Constanța.

Astfel, Curtea a reținut că, legăturile de care beneficia inculpatul Simu Horia la Primăria Constanța sunt puse în evidență și de adresa nr. 149055 emisă de această instituție la data de 06.12.2010, către Rosintaly Management Limited.

Martora *Dospinescu Daniela Ramona* a declarat că, după ce dosarul a fost înaintat Instituției Prefectului Județului Constanța, a fost chemată de viceprimarul Făgădău Decebal care i-a dat o cerere la care se afla atașat un raport de expertiză extrajudiciară întocmit de un expert Ioan Neagoe, rugând-o să-i răspundă cu celeritate.

Astfel, potrivit declarației martorei anterior menționate, aceasta i-a precizat viceprimarului Făgădău Decebal că amplasamentul terenului nu corespunde cu identificarea făcută de Direcția de Patrimoniu pe care o conducea, însă acesta i-a solicitat să formuleze totuși un răspuns, având în vedere că solicitarea era însoțită de un raport de expertiză, motiv pentru care, răspunsul la cerere s-a referit strict la acel raport de expertiză extrajudiciară, fără a mai face referire la datele existente în cadrul Direcției de Patrimoniu sau la datele existente în cadrul Comisiei Locale de fond funciar.

Martora a mai declarat că raportul de expertiză extrajudiciară întocmit de Neagoe Ioan nu corespundea realității, amplasamentul terenului fiind total eronat, modificat din extravilan în intravilan.

În legătură cu același răspuns, comunicat de Direcția Patrimoniu, martorii Pânzariu Roxana Irina, Voicu Iuliana, Gherlan Daniela și Rusu Grația, semnatori ai adresei nr. 149055 din 06.12.2010, au declarat că terenul la care făcea referire expertul Neagoe Ioan în raportul de expertiză extrajudiciară era situat în intravilanul Municipiului Constanța și nu în extravilanul acestuia, așa cum membrii Comisiei Locale stabiliseră prin referatul nr. 135316 din 29.10.2010 și că, în măsura în care este vorba de același teren, între adresa Direcției de Patrimoniu și Referatul Comisiei Locale există o evidentă contradicție.

Audiat în faza de urmărire penală, martorul Neagoe Ioan a declarat că identificarea terenului a fost una greșită, că nu s-a deplasat la Constanța pentru a face localizarea terenului ci a făcut o localizare aproximativă și nu o expertiză judiciară riguroasă. A mai precizat martorul că, deși a făcut o identificare greșită a terenului, poziționându-l mai aproape de oraș și suprapunându-l peste Stația de apă Palas, l-a identificat tot în extravilanul Municipiului Constanța.

Curtea a constatat, așadar, că, atât prin adresa nr. 149055 a Direcției de Patrimoniu din cadrul Primăriei Constanța, cât și prin raportul de expertiză extrajudiciară întocmit de martorul Neagoe Ioan, s-a urmărit inducerea ideii că terenul în suprafață de 25 ha pentru care inculpatul Simu Horia urma să primească despăgubiri de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților se afla în intravilanul Municipiului Constanța sau la limita cu intravilanul, în scopul obținerii unei despăgubiri cât mai mari.

În ceea ce privește amplasarea terenului, în suprafață de 25 ha, în extravilanul Municipiului Constanța, Curtea a dat relevanță declarațiilor martorilor Pufleni Elena, Enache Marcela, Zorilă Elena, Bucovală Raluca Dana, Radu Sanda-Gabriela, Florescu Nicoleta, Dospinescu Daniela Ramona și Vasile Nelu, Diamandescu Octavian, Radu Ștefan Mazăre și Făgădău Decebal (*vol. 5 d.u.p., filele 80-84, 75-79, 96-99, 106-109, 113-116, 110-112, 5-9, 10-14, 122-125, 100-102, 118-121, 132-137*), precum și următoarelor înscrisuri:

- Hotărârea nr. 111/23.08.2010 a Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor prin care a fost validată propunerea Comisiei Locale Constanța potrivit Anexei nr. 1 și Anexei nr. 2 (vol. 18 d.u.p., fila 87);

- Adeverința nr. 130048/18.10.2010 a Comisiei locale pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor (vol. 6 d.u.p., fila 172);

- Cererea nr. 130557/19.10.2010 formulată de Tache Radu Maria Yolanda Elena – s.n. în condițiile în care aceasta vânduse drepturile deținute (vol. 6 d.u.p., filele 152);

- Declarația nr. 135299 a membrilor Comisiei de fond funciar (vol. 6 d.u.p. filele 149);

- Referatul privind amplasamentul și categoria de folosință a terenului (vol. 6 d.u.p., filele 171);

- Adresa de răspuns a Direcției Patrimoniu din cadrul Primăriei Municipiului Constanța, urmare a adresei nr. 134766/28.10.2010 a Comisiei Locale de Fond Funciar Constanța (vol. 18 d.u.p., filele 300 - 302).

În ceea ce privește **procedura de soluționare a dosarului nr. 22804/FFCC** la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, Curtea a reținut că, după ce autoritățile locale din Constanța au finalizat procedura de soluționare a notificării nr. 458/L/1998 (completată prin notificările nr. 233/11.08.2009 și nr. 112006/27.07.2009), formulate de *Tache Radu Yolanda Elena*, în calitate de moștenitoare a numiților *Radu Octavian* și *Radu Maria* și au înaintat, la data de 17.11.2010, dosarul către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, inculpatul *Simu Horia* a inițiat demersuri în vederea obținerii sprijinului unor persoane cu putere de decizie, atât la nivelul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cât și la cel al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

În aceste condiții, inculpatul *Simu Horia* împreună cu martorul *Moldoveanu Daniel Andrei*, care deținea funcția de consilier de stat în cadrul Administrației Prezidențiale, a continuat demersurile de a obține cât mai urgent și în condiții nelegale despăgubiri în dosarul nr. 22804/FFCC al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Astfel cum s-a reținut anterior, inculpatul *Simu Horia* a negociat cu *Moldoveanu Daniel Andrei* și a stabilit remiterea unui procent de 25% pentru ca acesta să-și exercite influența asupra unor funcționari publici, urmând ca transmiterea acestor procente să se realizeze către 2 interpuși, respectiv *Birisiu Ionuț* și *Niculae Aurel*.

Având în vedere că martorul *Moldoveanu Daniel Andrei* nu avea o relație directă cu președinta Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, a apelat la *Surdu Georgian Gabriel*, directorul Regiei Autonome pentru Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat, persoană cunoscută pentru relațiile sale de prietenie cu inculpata.

În contextul unei întâlniri care a avut loc în luna decembrie 2010, la sediul Regiei Autonome - Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat, între *Moldoveanu Daniel Andrei* și *Surdu Georgian Gabriel*, în biroul acestuia,

întâlnire la care a participat și *Sterian Ion*, s-a stabilit ca, pentru ajutorul dat firmei *Rosintaly Management Limited* pentru urgentarea și soluționarea favorabilă a dosarului de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, *Surdu Georgian Gabriel* să primească 15% din drepturile litigioase, iar, *Moldoveanu Daniel Andrei* o cota de 10%, prin intermediul unor interpuși.

Ulterior discuției de la sediul Regiei Autonome pentru Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat, cu toate că martorul *Surdu Georgian Gabriel* o cunoștea pe inculpata *Dumitrean Crinuta Nicoleta* de aproximativ 2 ani, a discutat situația cu martorul *Cocos Dorin*, care prin prisma relațiilor personale pe care le avea la momentul respectiv, reprezenta o garanție în plus din punct de vedere al credibilității și confidențialității.

Martorul *Cocos Dorin* a fost de acord ca *Surdu Georgian Gabriel* să-i spună inculpatei *Dumitrean Crinuta Nicoleta* că era și el interesat de soluționarea dosarului, urmând ca cei doi să împartă o parte din procentul de 15% cedat de inculpatul *Simu Horia*.

Sub acest aspect, Curtea a reținut că martorul *Surdu Georgian Gabriel* a declarat că „după discuțiile cu ei, am acceptat să încerc să îi ajut. După acea zi, am vorbit cu *Dorin Cocos* despre această propunere și a fost de acord să îi ajutăm și mi-a dat ok-ul să merg la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților pentru a întreba de acest dosar” (vol. 4 d.u.p., filele 74-86)

Cu privire la stabilirea exactă a circumstanțelor de fapt în care au fost acordate urgent și, în condiții nelegale, despăgubiri în dosarul nr. 22804/FFCC al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, Curtea a apreciat că aceasta nu poate fi realizată decât prin luarea în considerare a rolului martorului denunțator *Dorin Cocos*, astfel cum acesta a fost recunoscut și în alte cauze având ca obiect despăgubiri acordate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

Astfel, Curtea a constatat că, în cuprinsul hotărârii pronunțate la data de 29 iunie 2018, în dosarul nr. 4397/1/2014, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că inculpatul *Cocoș Dorin* a menționat: „știind că *Gheorghe Stelian* avea un dosar la A.N.R.P., l-am rugat pe *Diacomatu Sergiu* să ne ajute cu rezolvarea acestui dosar de despăgubire (...), i-am promis suma de 2,5 milioane de euro, pe care i-am dat-o în mai multe tranșe, după rezolvarea dosarului. Este adevărat că i-am promis și sprijin politic pentru ca acesta să fie menținut în funcția de vicepreședinte. *Diacomatu Sergiu* mi-a transmis că nu poate rezolva dosarul singur și că mai are nevoie de susținere. Prin intermediul lui *Georgian Surdu*, care era o cunoștință a inculpatei *Dumitrean Crinuta*, am intrat în legătură cu aceasta și i-am promis și ei suma de 800.000 euro pentru rezolvarea dosarului, bani pe care i-am trimis prin domnul *Georgian Surdu*, după ce s-a rezolvat primul dosar de despăgubire. Tot ceea ce am arătat anterior se referă la primul dosar al lui *Gheorghe Stelian* în care acesta avea un procent de 30% din despăgubire, așa cum îmi amintesc, și îi privea pe *Nae Nicolae* și *Ionel Anton*” (declarația din 15 septembrie 2015, filele 42-44 vol. 5 dosar nr. 4397/1/2014 al I.C.C.J.).

În ceea ce privește operațiunea de primire mascată a procentului de 10% din drepturile deținute de inculpatul Simu Horia, Curtea a reținut că aceasta s-a materializat într-un contract de cesiune de drepturi autentificat la data de 15.12.2010, sub nr. 1377, în care cesionar a fost martorul Birisiu Ionuț, interpus al martorului Moldoveanu Daniel Andrei, iar prețul stipulat în contractul de cesiune, de 100.000 lei nu a fost plătit de cesionar cedentului.

Astfel, operațiunea interpunerii avea scopul de a disimula răsplătirea traficului de influență făcut de martorul Moldoveanu Daniel Andrei în vederea sprijinirii inculpatului Simu Horia pentru a obține cât mai urgent și în condiții nelegale, despăgubiri în dosarul nr. 22804/FFCC al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, aspect confirmat de martorii Buliga Neagu Andrei Alecsandru și Birisiu Ionuț.

Curtea a constatat, de asemenea că, în realizarea aceleiași înțelegeri infracționale, la data de 07.02.2011, din dispoziția inculpatului Simu Horia, Rosintaly Management Limited, prin intermediul martorului Buliga Neagu Andrei Alecsandru, a cedat 15% din drepturile litigioase deținute de această companie off-shore lui Niculae Aurel, persoană interpusă de Surdu Georgian Gabriel, tranzacția fiind materializată prin încheierea contractului de cesiune autentificat sub nr. 347, contract în care s-a declarat fictiv același preț de 100.000 lei, care nu a fost plătit în realitate.

Așadar, la doar 2 zile de la înregistrarea dosarului nr. 22804/FFCC/2010 la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, contrar dispozițiilor art. 6 alin. (2) și (3) din Regulamentul Intern al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, la data de 08.12.2010, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, compusă din inculpații Dumitrea Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș-George, a procedat la desemnarea evaluatorului Dima Alin Horațiu, în calitate de reprezentant al S.C. NATWORLD S.R.L., deși dosarul de despăgubire nu cuprindea toată documentația necesară.

Astfel, potrivit procesului - verbal încheiat la data de 08.12.2010, semnat de Dumitrea Crinuța Nicoleta, Diacomatu Sergiu Ionuț, Teodorescu Cătălin Florin, Baci Remus Virgil, Bica Alina Mihaela, Alexandru Lăcrămioara și Bogdan Dragoș-George rezultă că, a fost aprobată lista cu dosare care urmau să fie transmise la evaluator, listă în care se regăsește și S.C. NATWORLD S.R.L. reprezentată de inculpatul Dima Alin Horațiu (*vol. 12 d.u.p. filele 218 – 225*).

Sub acest aspect, Curtea a reținut că, în mod ilegal, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a aprobat în ședința din data de 08.12.2010, desemnarea S.C. NATWORLD S.R.L., aparținând evaluatorului Dima Alin Horațiu, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010, în condițiile în care dosarul cuprindea acte contradictorii cu privire la situația juridică a terenului (categorie de folosință, amplasament), care conform adresei nr. 149055 din 06.12.2010 a Primăriei Municipiului Constanța – Direcția Patrimoniu era situat în intravilan, iar, conform celorlalte acte ale Primăriei Municipiului Constanța – Direcția Patrimoniu era situat în extravilan.

Relevantă în acest sens, a fost apreciată adresa nr. 242/SCFF/14.01.2011 comunicată de Direcția pentru coordonarea și controlul aplicării legislației din domeniul restituirii proprietății funciare din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, potrivit căreia „în măsura în care Comisia Municipală Constanța de fond funciar nu va transmite către A.N.R.P. un alt referat/act înregistrat și semnat de către membrii acesteia din care să rezulte că amplasamentul și categoria de folosință a terenului în suprafață de 25 ha ce formează obiectul dosarului constituit în baza cererii nr. 12794/1998 formulată de către doamna Tache Radu Maria Yolanda Elena, sunt cele stabilite prin raportul de expertiză tehnică extrajudiciară întocmit de către expert tehnic Ioan Neagoe și transmis de dvs. către A.N.R.P. și nu cele certificate de susnumita comisie la fila nr. 23 din dosar”, direcția va soluționa dosarul exclusiv în baza documentației existente în cuprinsul acestuia, așa cum a fost întocmit și înaintat de către Comisia Municipală Constanța de fond funciar.

De altfel, în anexa la contractul între S.C. NATWORLD S.R.L., reprezentată de inculpatul Dima Alin Horațiu și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, întocmită la data de 16.01.2011, s-a omis să se precizeze categoria de folosință și amplasamentul terenului ce urma a fi evaluat, lăsând să se înțeleagă că acesta ar fi situat în intravilanul municipiului Constanța, așa cum rezultă din formularea „...terenului în suprafață de 25 ha, municipiul Constanța, județul Constanța...”.

Martorii *Dima Ionuț, Anghelina Ancuța Cecilia și Bică Mihai* au recunoscut cu prilejul audierii că au semnat adresa nr. 242/SCFF/14.01.2011, arătând că întocmirea acesteia a fost impusă de faptul că *Rosintaly Management Limited* informase Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților că are o adresă de la Primăria Municipiului Constanța din care rezulta că imobilul se află situat în intravilanul Municipiului Constanța, contrar celor reținute în referatul Comisiei Locale de fond funciar (*vol. 5, filele 138-146, 147-155 și 187-191*).

Curtea a reținut că martorii anterior menționați nu au putut oferi explicații convingătoare cu privire la motivele pentru care au propus înscrierea dosarului nr. 22804/FFCC/2010 pe ordinea de zi a ședinței din 8 decembrie 2010 a C.C.S.D., în vederea desemnării evaluatorului și, în același timp, au menționat în adresa nr. 242/SCFF/14.01.2011 că se impun clarificări din partea Comisiei Municipale de fond funciar Constanța.

Prin urmare, s-a apreciat că dosarul nr. 22804/FFCC/2010 a fost introdus pe ordinea de zi a ședinței din 8 decembrie 2010 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la intervenția unei persoane cu poziție superioară ierarhic martorilor *Dima Ionuț, Anghelina Ancuța Cecilia și Bică Mihai*.

Curtea a reținut, de asemenea că, probele administrate în cauză dovedesc că, pentru întocmirea raportului de evaluare, în condiții nelegale și contrar Standardelor Internaționale de Evaluare, inculpatul *Dima Alin Horațiu* a primit suma de 5.000 de euro de la inculpatul *Simu Horia*, prin intermediul martorului *Buliga Neagu Andrei Alecsandru*.

În raportul de evaluare întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu s-a consemnat faptul ca terenul în suprafață de 25 ha, situat în extravilanul municipiului Constanța, valora la data de 03.02.2011, 8.750.000 euro (35 euro/mp) echivalentul a 37.243.500 lei (*vol. 6 d.u.p., filele 41-147*).

Potrivit raportului de verificare întocmit în faza cercetării judecătorești de expertele Rucăreanu Oana și Chirilă Adelaida Adriana, raportul de evaluare nr. 22461/R din 07.02.2011 întocmit de S.C. NATWORLD S.R.L., reprezentată de inculpatul Dima Alin Horațiu, conține neconformități care au afectat rezultatul evaluării astfel: identificarea proprietății a fost inexactă, iar, aceasta a afectat rezultatul evaluării; în raportul de evaluare nu există informații privind amploarea inspecției și a modalității în care a fost determinat amplasamentul terenurilor în absența planurilor; nu sunt precizate condițiile în care terenul a fost inspectat și identificat (în prezența cui, în baza căror planuri); identificarea inexactă a amplasamentului consta în faptul că, în raportul de evaluare, se considera, în mod sistematic, că terenul este situat exclusiv pe partea stângă a DN3C (direcția de mers spre Ovidiu), mai exact la vest de DN3C deși, în realitate, terenul era situat de o parte și de alta a DN3C, iar, în partea de est lotul era traversat de calea ferată. Doar 16 hectare din cele 25 evaluate se găseau pe latura vestică a DN3C (reprezentând 64% din suprafața evaluată); au fost încălcate prevederile GN 1 art. 5.7.2., descrierea proprietății evaluate fiind sumară și incompletă (ex: nu se precizează în ce măsură terenul este afectat de construcțiile Transelectrica, distanțele față de principalele repere ale zonei, utilizarea proprietății la data evaluării și încadrarea sa intravilan/extravilan pe baza informațiilor ce ar fi putut fi obținute la data evaluării, ce utilități existau în zonă etc); în privința conformității raportului de evaluare cu dispozițiile Legii 247/2005, în mod particular, în privința respectării art. 6⁴, în raportul de evaluare nu se regăsesc informații din care să reiasă explicit, că la momentul realizării raportului de evaluare ar fi fost contactați „băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciară, precum și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare”; în raportul de evaluare verificat este prezentată succint cea mai bună utilizare a proprietății, mai degrabă sub forma unei concluzii decât a unei argumentări; cu privire la raportul de evaluare verificat s-a constatat absența argumentărilor privind modalitatea de selecție a comparabilelor utilizate; au fost încălcate prevederile Standardului IVS 1 “Valoarea de piață”; metoda de evaluare selectată a fost „metoda comparațiilor directe „însă cu privire la modul efectiv de aplicare a acesteia au fost identificate o serie de neconformități prezentate pe larg în cadrul raportului de verificare; în privința unei părți de 21% din suprafață totală evaluată valoarea indicată în raportul de evaluare verificat nu este rezonabilă.

Referitor la caracterul viciat al raportului de expertiză întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu, Curtea a arătat că acesta rezultă și din faptul că valoarea indicată nu se încadrează nici măcar într-o marjă de eroare de 20% față de valoarea menționată în expertiza de verificare efectuată de experții desemnați în faza de judecată a prezentei cauze.

Potrivit raportului de verificare, întocmit în faza cercetării judecătorești, de către expertele Rucăreanu Oana și Chirilă Adelaida Adriana, rezultă că valoarea globală a proprietății ce a făcut obiectul dosarului nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P. era, la data de 03.02.2011, de 6.940.100 Euro, respectiv 29.539.842 lei (curs BNR 4,2564).

Prin urmare, raportul de evaluare nr. 22461/R din 07.02.2011, întocmit de S.C. NATWORLD S.R.L., reprezentată de inculpatul Dima Alin Horațiu, a supraevaluat terenul de 25 ha care a făcut obiectul dosarului nr. 22804/FFCC/2010 al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu suma de 1.809.900 euro (diferența dintre evaluarea de 8.750.000 euro făcută de inculpatul Dima Alin Horațiu și evaluarea de 6.940.100 euro stabilită în raportul de verificare întocmit în faza cercetării judecătorești de expertele Rucăreanu Oana și Chirilă Adelaida Adriana).

Întocmirea raportului de evaluare de către inculpatul Dima Alin Horațiu, în condiții nelegale și contrar Standardelor Internaționale de Evaluare, cu consecința supraevaluării suprafeței de 25 ha de teren, care a făcut obiectul dosarului nr. 22804/FFCC/2010 al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, a avut legătura cu primirea de către inculpatul menționat a sumei de 5.000 de euro de la inculpatul Simu Horia, prin intermediul martorului Buliga Neagu Andrei Alecsandru.

Astfel, s-a arătat că, pentru a ajunge la supraevaluarea suprafeței de 25 ha teren, inculpatul Dima Alin Horațiu a procedat la o greșită identificare a acestuia.

În acest sens, Curtea a reținut că, la data de 02.02.2011, în absența unui plan de amplasament și având la dispoziție Referatul nr. 135316 din 29.10.2010, Adresa Primăriei Constanța nr. 149055 din 06.12.2010, Extrasul din planul parcellar din 1884 și Actul de partaj voluntar, inculpatul Dima Alin Horațiu a pretins că a procedat la inspectarea/identificarea proprietății. Mai mult, inculpatul Dima Alin Horațiu pretinde că a procedat la identificarea proprietății înainte de primirea planului de amplasament de la Primăria Constanța (astfel cum rezultă din raportul de evaluare, pagina 8).

Conform declarației date de inculpatul Dima Alin Horațiu, în calitate de suspect, rezultă că acesta avea dubii cu privire la poziționarea terenului și, cu toate acestea, a continuat procedura evaluării întocmind raportul de evaluare (vol. 2 d.u.p., filele 141-164).

De asemenea, Curtea a arătat că, Adresa emisă de Primăria Constanța nr. 18266/04.02.2011, act esențial pentru identificarea exactă a proprietății de evaluat, nu a mai contat însă pentru inculpatul Dima Alin Horațiu întrucât, stimulat financiar de inculpatul Simu Horia, a finalizat în grabă, duminică 06.02.2011, raportul de evaluare pe care l-a și trimis, luni, 07.02.2011, la registratura A.N.R.P. unde a primit număr de intrare.

Prin urmare, instanța de fond a apreciat că raportul de evaluare întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu, la data de 06.02.2011, s-a făcut cu încălcarea Titlului VII din Legea nr. 247/2005, a Standardelor Internaționale de Evaluare

(IVS) și a Codului deontologic al evaluatorilor, consecința fiind supraevaluarea terenului și păgubirea Statului român cu suma de 1.809.900 Euro.

În acest sens, s-a mai arătat că, inculpatul Dima Alin Horațiu a mai fost condamnat prin sentința penală nr. 148/F din 10 iulie 2017 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală, definitivă prin decizia penală nr. 32/A din 7 februarie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul nr. 6536/2/2008, tot în legătură cu activitatea de evaluare a unor terenuri din Constanța.

După întocmirea raportului de evaluare de către inculpatul Dima Alin Horațiu, în condițiile anterior menționate, acesta a fost trimis, luni, 07.02.2011, la registratura A.N.R.P. unde a primit număr de intrare, iar ulterior, la data de 08.02.2011, a fost predat martorului Buliga Neagu Andrei Alecsandru, reprezentantul Rosintaly Management Limited și martorului Niculae Aurel, iar, la data de 21.02.2011 și martorului Birișiu Ionuț, aceștia acceptând valoarea de evaluare a terenului stabilită de inculpatul Dima Alin Horațiu.

Instanța de fond a mai reținut că, anterior înscrierii pe ordinea de zi a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din data de 26.05.2011, raportul de evaluare a fost avizat pentru conformitate cu Standardele Internaționale de Evaluare de inculpata Savu Florentina, consilier în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților – Direcția pentru coordonarea și controlul aplicării legislației din domeniu restituiri proprietăți funciare și posesor al unui certificat de expert evaluator de proprietăți imobiliare.

Astfel, s-a arătat că, rolul inculpatei Savu Florentina era unul esențial în sesizarea neconformității rapoartelor de evaluare cu Standardele Internaționale de Evaluare, inculpata având specializarea de expert evaluator proprietăți imobiliare și atribuții de serviciu în acest sens.

Deși ar fi trebuit să verifice conformitatea raportului de evaluare întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu cu Standardele Internaționale de Evaluare, comparabilele utilizate și să sesizeze motivat Comisia Centrală în vederea desemnării unui alt evaluator, inculpata Savu Florentina a vizat raportul de evaluare, la data de 08.02.2011, într-un termen extrem de scurt, de doar două zile de la primire, creând astfel premisele aprobării lui de către inculpații membrii ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

În Anexa 2 denumită „*Lista cu rapoartele de evaluare conforme I.V.S. supuse atenției Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor pentru aprobarea emiterii titlurilor de despăgubire*”, la poziția nr. 147 se aflau înscrise datele referitoare la dosarul nr. 22804/FFCC/2010, pentru care se stabilea o valoare de despăgubire de 37.243.500 lei, conform raportului de evaluare înregistrat sub nr. 22461/R/2011, întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu.

La sfârșitul Anexei 2, semnată de șef-serviciu Anghelina Ancuța, Florentina Savu (pentru conformitate cu Standardele Internaționale de Evaluare), avizată de Bică Mihai - *director* și aprobată de Mihai Sebastian Cristian – *vicepreședinte*, se menționează că cele 464 de rapoarte de evaluare prezentate în tabel, implicit și cel întocmit de inculpatul Dima Alina Horațiu,

sunt conforme Standardelor Internaționale de Evaluare, iar, dosarele de despăgubiri în care s-au întocmit aceste rapoarte corespund condițiilor de formă și fond cerute de lege pentru acordarea de despăgubiri.

În ceea ce privește aprobarea, la data de 26.05.2011, de către inculpații Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baciuc Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș - George, membrii ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, a raportului de evaluare întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P., Curtea a reținut că s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. 7 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, întrucât inculpații nu au trimis dosarul spre reevaluare, ci au dispus emiterea titlului de despăgubire, în condițiile în care, raportul prezenta numeroase vicii de legalitate și elemente contradictorii referitoare la situația juridică a terenului și la poziționarea acestuia.

În acest sens, Curtea a reținut că atribuția de serviciu în exercitarea căreia membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor decideau, potrivit art. 16 alin. 7 al Titlului VII al Legii nr. 247/2005, fie emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie trimiterea dosarului spre reevaluare, este cea rezultată din art. 13 din lege, respectiv „analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor”.

Deși aparent art. 13 nu enumeră această atribuție în alin. 1 lit. a și b, aceasta rezultă din conținutul reglementării, analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor constituind scopul înființării Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Contrar susținerilor apărării inculpaților, Curtea a arătat că, potrivit dispozițiilor art. 13 și art. 16 alin. 7 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, obligația de analiză pe care o aveau membrii Comisiei Centrale pentru stabilirea despăgubirilor nu avea un caracter formal, în condițiile în care, aceștia decideau emiterea titlului de despăgubire sau trimiterea dosarului spre reevaluare.

Prin urmare, s-a apreciat că această putere de decizie nu revenea nici consilierilor juridici și nici evaluatorului din cadrul A.N.R.P., astfel încât, avizele acestora nu îi exonerează pe inculpați de obligația oricărei analize sau evaluări proprii a rapoarte de evaluare întocmite în dosarele de despăgubire pe care erau, potrivit art. 13 și art. 16 alin. 7 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, chemați să le soluționeze prin emiterea unei decizii.

În raport de reglementarea legală a obligațiilor Comisiei și în lipsa unei prevederi exprese, avizele consilierilor juridici și evaluatorului din cadrul A.N.R.P. nu aveau decât un rol informativ sau consultativ, decizia finală rămânând, în toate cazurile, în sarcina Comisiei.

Contrar susținerilor apărării, Curtea a arătat că, lipsa competențelor profesionale sau necunoașterea dispozițiilor legale invocate de inculpați, membrii ai Comisiei Centrale, nu au menirea de a-i exonera pe aceștia de răspundere penală, fiind evident că nimeni nu poate invoca necunoașterea legii și nimeni nu poate invoca în beneficiul său propria culpă, în condițiile în care aceștia, aveau, potrivit art. 13 alin. 1, art. 14 alin. 1 și 2 și art. 16 alin. 7 din

Legea nr. 247/2005, respectiv art. 2 alin. 1 din Regulamentul de Organizare și Funcționare al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, obligația de a analiza dacă dosarele de despăgubire în care s-au întocmit rapoarte de evaluare corespund condițiilor de formă și fond cerute de lege pentru acordarea de despăgubiri.

Așadar, exprimarea votului în cadrul ședinței Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din data de 26.05.2011, trebuia făcută cu respectarea legii și nu în raport de competențele profesionale ale membrilor C.C.S.D. în materia evaluărilor.

Referitor la inculpata *Savu Florentina*, s-a arătat că aceasta răspunde personal pentru caracterul nelegal al avizării raportului de evaluare întocmit de expertul Dima Alin Horațiu, în dosarul nr. 22804/FFCC al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, aviz ce a sprijinit luarea deciziilor nelegale de către membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, în timp ce ceilalți membri răspund personal pentru neîndeplinirea intenționată a obligațiilor de a decide personal, conform art. 13 și art. 16 alin. 7 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, asupra justificării emiterii deciziilor de despăgubire.

În ceea ce privește susținerile formulate de apărătorul ales al inculpatului *Baciu Remus Virgil*, avocat Morărescu Alexandru, privind imposibilitatea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu comisă în calitate de membru al Comisiei Centrale de Stabilire a Despăgubirilor, imposibilitate determinată de autoritatea de lucru judecat a deciziei penale nr. 301/A din 08 octombrie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală, în dosarul nr. 1222/1/2018, prin care același inculpat a fost achitat pentru o alta faptă de abuz în serviciu comisă în aceeași calitate, Curtea a arătat, făcând trimitere la considerentele Deciziei nr. 1011 din 12 martie 2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția a II-a civilă, că, aplicarea directă a dispozițiilor art. 6 parag. 1 din Convenția Europeană și a jurisprudenței Curții de la Strasbourg, cât și deciziile Curții Constituționale, impun ca, rezolvarea dată unei probleme de drept printr-o decizie definitivă să nu fie contrazisă în considerentele unei decizii ulterioare, printr-o rezolvare diferită.

Prin urmare, Curtea a constatat că, prin decizia penală nr. 301/A din 08 octombrie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, inculpatul Baciu Remus a fost achitat pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, pe considerentul că, în calitate de membru al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, nu era obligat de dispozițiile art. 13 din lege, să realizeze un examen de specialitate a raportului de evaluare, din perspectivă tehnică, respectiv a corectitudinii metodelor de evaluare folosite, a conformității acestora cu Standardele Internaționale de Evaluare, a modalității de alegere a comparabilelor, a corecțiilor făcute, astfel că ar nu ar fi existat o încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. 7 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005.

Ca efect direct al acestei interpretări, Curtea a reținut că, nici inculpatul Baciu Remus și nici ceilalți membri ai Comisiei nu pot fi condamnați în prezenta cauza pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu constând în încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. 7 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005 prin

neexaminarea raportului de evaluare întocmit de expertul Dima Alin Horațiu, în dosarul nr. 22804/FFCC al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, din perspectivă tehnică, respectiv a corectitudinii metodelor de evaluare folosite sau a comparabilelor utilizate.

Totodată, Curtea a reținut că, decizia penală nr. 301/A din 08 octombrie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr. 1222/1/2018, nu are autoritate de lucru judecat în prezenta cauză penală, neputând împiedica tragerea la răspundere penală a inculpatului Baciuc pentru faptele deduse judecării.

În acest sens, s-a arătat că, persoanele, faptele și urmările acestora, astfel cum au fost deduse judecării în prezenta cauză, sunt diferite față de cele care au făcut obiectul dosarului nr. 1222/1/2018, soluționat definitiv prin decizia penală nr. 301/A din 08 octombrie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală.

Astfel, analizând probele administrate în speță, Curtea a reținut că inculpații Dumitrescu Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baciuc Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș-George, membrii ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, au încălcat dispozițiile art. 16 alin. 7 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005 prin aprobarea la data de 26.05.2011, a raportului de evaluare întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu, în ciuda viciilor de formă și de fond ale acestuia, precum și că nu erau lămurite contradicțiile din actele existente la dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P., în privința situației juridice a terenului (categorie de folosință, amplasament intravilan sau extravilan).

Activitatea de analiză la care erau obligați membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor era una similară celei a organelor judiciare, care, dispunând efectuarea unei expertize au obligația de a verifica dacă expertul a răspuns în mod complet, dacă există sau nu contradicții între conținut și concluzii sau dacă acestea din urmă sunt clare.

În acest sens, Curtea a reținut că, în declarația dată în faza de urmărire penală de inculpații Vasilescu Oana aceasta a precizat, că „*Conform legii, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor avea ca atribuție analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor, respectiv analizarea documentelor din dosare, observarea avizelor date de funcționarii din cadrul Secretariatului comisiei și din celelalte compartimente din cadrul A.N.R.P. ...*”

În legătură cu modul în care inculpații Dumitrescu Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baciuc Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș - George, și-au îndeplinit obligația de analiză, Curtea a precizat că, tot aceștia, în calitate de membrii ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, au aprobat în ședința din 08.12.2010 desemnarea S.C. NATWORLD S.R.L., aparținând evaluatorului Dima Alin Horațiu, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010, în mod ilegal, întrucât dosarul cuprindea acte contradictorii cu privire la situația juridică a terenului, care conform adresei nr. 149055 din 06.12.2010 a Primăriei Municipiului

Constanța - Direcția Patrimoniu era intravilan, iar, conform celorlalte acte ale Primăriei Municipiului Constanța - Direcția Patrimoniu era extravilan.

Deși, până la ședința din 26.05.2011, la dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P. nu se depuseseră acte care să clarifice aspectele contradictorii privitoare la situația juridică a terenului (categorie de folosință, amplasament), inculpații au procedat la aprobarea raportului de evaluare întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P., în baza actelor contradictorii existente.

Prin urmare, Curtea a constatat că, obligația de analiză obligatorie pentru alegerea uneia din cele două soluții prevăzute de art. 16 alin. 7 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, a fost nesocotită de inculpații Dumitrescu Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș-George, care, în calitate de membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, au aprobat în ședința din 26.05.2011 raportul de evaluare întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P., în ciuda viciilor de formă și fond ale acestuia.

În acest sens, Curtea a constatat că, la o simplă analiză a raportului de evaluare întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P., inculpații puteau observa că expertul nu prezenta maniera concretă în care a identificat terenul, în condițiile în care, în Referatul nr. 135316 din 29.10.2010 emis de Primăria Constanța, s-a menționat că acesta se găsește în extravilanul municipiului Constanta și este integral arabil, iar, în Adresa emisă de Primăria Constanța nr. 149055 din 06.12.2010, s-a precizat că terenul se află inclus în intravilanul Municipiului Constanta, conform limitelor stabilite prin H.C.L.M. nr 31/1997.

Așadar, în opinia instanței de fond, inculpații puteau observa că expertul Dima Alin Horațiu pretindea, în cuprinsul raportului de evaluare, că a procedat la identificarea proprietății la data de 02.02.2011, anterior primirii Adresei emisă de Primăria Municipiului Constanța nr. 18266 din 04.02.2011 prin care i se transmitea planul de amplasament cerut anterior, plan care corespundea identificării cadastrale realizate în anul 2015 de expertul Popescu Eugen și, care infirma concluzia expertizei topografice din 2009, realizată de Ioan Neagoe în privința amplasamentului proprietății evaluate și, prin urmare, și informațiile pe care A.N.R.P. și Primăria Constanța le dețineau și le comunicaseră cu privire la amplasament.

În concluzie, Curtea a arătat că, după ce, în ședința din data de 08.12.2010, au desemnat evaluatorul, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010, fără ca actele acestuia să fie complete și necontradictorii în privința situației juridice a terenului (categorie de folosință, amplasament), inculpații au procedat, în ședința din data de 26.05.2011, la aprobarea raportului de evaluare întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu, în ciuda viciilor de fond și de formă ale acestuia, care ar fi impus trimiterea dosarului spre reevaluare.

Prin urmare, Curtea a subliniat că, încălcarea dispozițiilor art. 13 și art. 16 alin. 7 al Titlului VII al Legii nr. 247/2005 de către inculpați a avut drept consecință păgubirea statului român cu suma de 1.809.900 Euro.

De asemenea, instanța de fond a constatat că, în ședința din data de 26.05.2011, în care au aprobat raportul de evaluare întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010, membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor au apreciat diferit aceleași circumstanțe factice de la un dosar la altul.

Astfel, în ședința din 26.05.2011, membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor fie au amânat dosarele de despăgubire pentru discuții cu evaluatorul, fie au trimis dosarele pentru reevaluare, mai puțin dosarul nr. 22804/FFCC pe care l-au aprobat în unanimitate împreună cu alte dosare.

Se remarcă faptul că, în cazul dosarelor analizate în ședința din 26.05.2011 și trimise la reevaluare, secretariatul comisiei nu făcuse astfel de propuneri, membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor fiind aceia care au hotărât acest lucru.

Din analiza conținutul procesului - verbal al ședinței Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 26.05.2011 rezultă, în mod evident, că, membrii acesteia au transpus în hotărârile adoptate chiar cadrul legal pe care l-au încălcat în analiza dosarului nr. 22804/FFCC/2010.

Prin amânarea dosarelor de despăgubire pentru discuții cu evaluatorul, sau prin trimiterea acestora la reevaluare, s-a prevenit producerea unor pagube bugetului de stat, semnificativ fiind, în acest sens, situația dosarelor nr. 23233/FFCC (*vol. 28 d.u.p., filele 135 - 314*) și 22414/FFCC, în care noul raport de evaluare întocmit la solicitarea inculpaților, membrii C.C.S.D., a stabilit o valoare cu aproximativ 4.000.000 lei mai mică în cazul primului dosar și cu 1.693.480 euro în cazul celui de-al doilea. Și în dosarul nr. 22716/FFCC, trimis la reevaluare de inculpați, prin noul raport de evaluare s-a stabilit o valoare cu 5.712.900 lei mică. (*vol. 28 d.u.p., filele 135 - 314 și vol. 30 d.u.p. filele 1 - 82 și 293 - 453*).

În ceea ce privește dosarele cu privire la care inculpații, în calitate de membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, au hotărât amânarea deciziei pentru o discuție cu evaluatorul s-a constatat că, în unele situații (dosarele nr. 22693/FFCC - *vol. 28, filele 1-134*, 23099/FFCC - *vol. 30, filele 83-157*, 22232/FFCC - *vol. 29, filele 498 - 549*), evaluatorii au dat curs solicitării inculpaților și au făcut precizări cu privire la structura și amplasamentul terenului, metoda aleasă în vederea stabilirii valorii de piață, comparabilele folosite, prețurile de tranzacționare, corecțiile efectuate, elementele de comparație utilizate, respectiv condiții de piață, data ofertei, amplasare, argumentat comparației directe, iar, în alte situații (dosarele nr. 22713/FFCC - *vol. 28, filele 315 - 383*, nr. 19381/FFCC - *vol. 30, filele 220 - 292*, nr. 22765/FFCC - *vol. 29, filele 423 - 479* și nr. 22712/FFCC - *vol. 30, filele 158 - 219*), evaluatorii nu au transmis precizări cu privire la rapoartele de evaluare întocmite, cu toate că, anterior, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a transmis evaluatorului, prin adresa nr. 1682/SCFF din

17.03.2011, că în urma analizării rapoartelor de evaluare de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, cu ocazia ședinței din 15.03.2011, la raport trebuia depus un document descriptiv în care trebuiau argumentate corecțiile aplicate la metoda comparației directe.

Astfel, Curtea a arătat că probele anterior analizate, dovedesc caracterul neîntemeiat al apărărilor inculpaților Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș - George, fiind evident că, în cadrul ședinței din 26.05.2011, aceștia au analizat respectarea Legii nr. 247/2005 de către evaluatori, hotărând fie amânarea deciziei pentru discuții cu evaluatorul, fie trimiterea la reevaluare a unor dosare în care existau nereguli asemănătoare celor existente în dosarul nr. 22804/FFCC/2010.

În opinia instanței de fond, această exercitare diferită a atribuțiilor de către inculpați poate fi explicată de faptul că beneficiarii reali ai dosarului nr. 22804/FFCC/2010 erau *Simu Horia, Moldoveanu Daniel Andrei*, consilier în administrația prezidențială sau *Dorin Cocoș*, persoana cu conexiuni politice la cel mai înalt nivel în partidul de guvernământ de la acea vreme.

În acest sens, s-a arătat că, în lipsa unui sprijin precum cel mijlocit de *Moldoveanu Daniel Andrei* sau de *Dorin Cocoș*, dosarul nr. 22804/FFCC/2010 s-ar fi aflat cel mai probabil, în același stadiu cu cel al dosarelor de despăgubire înregistrate pe rolul A.N.R.P. în cursul aceleiași zile de 06.12.2010 (nesoluționate până la data sesizării instanței) sau, cel mult ar fi fost soluționat, însă, potrivit noilor dispoziții ale Legii nr. 165 din 16 mai 2013, care a modificat modalitatea de calcul a valorii imobilului prin raportare la valoarea din grila notarială dar și suma pe care o putea obține un cesionar de drepturi litigioase, care, potrivit art. 24 din același act normativ era egală cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.

Sub acest aspect, Curtea a reținut că, după ședința din 26 mai 2011 activitatea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor a fost suspendată prin O.U.G. nr. 4 din 13 martie 2012, fiind reluată după apariția noii legi.

Prin urmare, dacă dosarul nr. 22804/FFCC/2010 nu ar fi parcurs în regim extrem de urgent procedurile la nivelul A.N.R.P. și dacă inculpații, în ședința Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 26.05.2011, nu l-ar fi aprobat, ci l-ar fi trimis la reevaluare pentru vicii de fond și de formă, despăgubirile acordate nu ar mai fi putut ajunge la suma de 8.750.000 euro, sumă care s-a acordat în acest dosar, și astfel s-ar fi prevenit păgubirea Statului Român.

Contrar susținerilor inculpatului *Mihai Cristian Sebastian*, potrivit cărora acesta nu ar fi participat la aprobarea raportului de evaluare întocmit în dosarul nr. 22804/FFCC/2010, cu prilejul ședinței Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din data de 26.05.2011, Curtea a arătat că, din coroborarea probelor aflate la dosar, respectiv:

- raportul de expertiză criminalistică grafică nr. 1628 din 07.07.2016, care contrar raportului de constatare criminalistică nr. 32055 din 03.02.2016, întocmit de I.G.P.R. – Serviciul Criminalistic a stabilit că semnătura de pe procesul - verbal de ședință din 26.05.2011 din dreptul numelui „Cristian Sebastian Mihai” aparține acestuia (vol. 15 d.u.p., filele 2 - 23 și 95 - 108);

- adresa nr. 53132/RG/01.07.2016 a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților conform căreia inculpatul *Mihai Cristian Sebastian* a fost prezent la serviciu în data de 26.05.2011 și nota nr. 3289/CND din 01.06.2011 aprobată de președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, anexată adresei din care reiese că inculpatul a beneficiat și de indemnizația de ședință (vol. 27 d.u.p., filele 77 - 79);

- Anexa 2 privind „Lista cu rapoartele de evaluare conforme IVS supuse atenției Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor pentru aprobarea emiterii titlurilor de despăgubire” care a fost semnată și aprobată de inculpatul *Mihai Cristian Sebastian* (vol. 12 d.u.p., filele 1-162);

- Decizia de despăgubire nr. 15764/FF/26.05.2011 privind acordarea de despăgubiri în condițiile Titlului VII din Legea nr. 247/2005, care a fost semnată alături de inculpatele *Dumitrean Crinuța Nicoleta* și *Savu Florentina* și de inculpatul *Mihai Cristian Sebastian* (vol. 6 d.u.p., filele 1-3);

- declarația martorei *Anghelina Ancuța Cecilia*, conform căreia problemele legate de dosarele de despăgubire pe fond funciar le discuta și cu vicepreședintele *Mihai Cristian Sebastian*, care se ocupa de Direcția de Fond Funciar (vol. 5 d.u.p., filele 147-155), rezultă caracterul neîntemeiat al acestor susțineri.

În același sens, Curtea a mai reținut că, inculpatul *Mihai Cristian Sebastian* îi cunoștea pe *Surdu Georgian Gabriel* și *Sterian Ion*, beneficiari ai dosarului nr. 22804/FFCC/2010, prin interpușii *Birisiu Ionuț* și *Niculae Aurel*, pe care chiar inculpatul i-a primit în birou pentru a le înmâna decizia de despăgubire, contrar uzanțelor.

De altfel, în declarația dată în calitate de suspect, *Mihai Cristian Sebastian* a admis faptul că a participat la ședința din 26.05.2011 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 26.05.2011.

S-a mai arătat că, în baza hotărârii membrilor Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și a raportului de evaluare întocmit de inculpatul *Dima Alin Horațiu*, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010, a fost emisă Decizia de despăgubire nr. 15764/FF/26.05.2011, care a fost semnată de către inculpații *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, *Mihai Cristian Sebastian* și *Savu Florentina* și care prezenta quantumul despăgubirilor primite în baza raportului de evaluare nr. 22461/R/2011, respectiv *Rosintaly Management Limited* – 75%, *Niculae Aurel* – 15% și *Birisiu Ionuț* – 10%, din totalul sumei de 37.243.500 lei.

Prin titlurile de conversie nr. 1926/16.06.2011, nr. 1927/16.06.2011 și nr. 1928/16.06.2011, emise în baza cererilor de opțiune formulate de *Rosintaly Management Limited*, *Niculae Aurel* și *Birisiu Ionuț*, s-a decis convertirea sumei de 27.932.625 lei într-un număr total de 50.981.247 acțiuni, convertirea sumei

de 5.586.525 lei într-un număr total de 10.196.249 acțiuni și convertirea sumei de 3.724.350 lei într-un număr total de 6.797.500 acțiuni la Fondul Proprietatea, calculate la prețul mediu ponderat de 0,5479 lei/acțiune (*vol. 6 d.u.p., fila 211 – 213*).

Referitor la existența pagubei, ca element de tipicitate al infracțiunii de abuz în serviciu, Curtea a reținut următoarele:

Rechizitoriul s-a fundamentat, în ceea ce privește existența unui prejudiciu, pe concluziile raportului de expertiză judiciară topografică și de evaluare întocmite de experții judiciari desemnați în faza de urmărire penală, aceștia stabilind că valoarea de piață a terenului în suprafața de 25 hectare situat în extravilanul municipiului Constanța este de 1.035.000 euro, echivalentul a 4.405.374 lei.

Pe cale de consecință, inculpații au fost trimiși în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, reținându-se că paguba produsă Statului Român prin supraevaluarea suprafeței de 25 hectare este de 7.715.000 euro, echivalentul a 32.838.126 lei.

Inculpații au contestat concluziile raportului de expertiză întocmit de experții judiciari desemnați în faza de urmărire penală, iar, Curtea a încuviințat efectuarea unei expertize de evaluare a terenului ce a făcut obiectul dosarului de despăgubire nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P., având următoarele obiective:

1. Dacă rapoartele de evaluare menționate au fost efectuate cu respectarea Standardelor Internaționale de Evaluare în vigoare la data întocmirii lor, și cu referire specială la Standardul de Practică în Evaluare GN 1: Evaluarea proprietății imobiliare din standardele Internaționale de Evaluare, și cu observarea dispozițiilor speciale reglementate de art. I. alin. 16-24 din Titlul I și 16 (îndeosebi alin. 6, 6 ind. 1, 6 ind. 2, 6 ind. 3, 6 ind. 4, 6 ind. 5) din Titlul VII al Legii nr. 247/2005 în forma în vigoare în anul 2011;

2. Dacă comparabilele folosite în fiecare dintre rapoartele de evaluare menționate sunt adecvate și pertinente în raport de obiectul evaluării;

3. Dacă metodele de evaluare și corecțiile folosite în fiecare din rapoartele supuse atenției sunt adecvate și pertinente în raport de obiectul evaluării;

4. Dacă valorile de piață estimate de evaluatori prin folosirea acestor comparabile și metode de evaluare sunt corecte în raport de obiectul evaluării. Experții vor proceda la identificarea în teren a imobilelor, având în vedere și raportul de expertiză tehnică topografică judiciară întocmit de expertul *Popescu Eugen* (*vol. 9 d.u.p., filele 1-411*), raportul de constatare tehnico - științifică (identificare topo - cadastrală) și suplimentul la acest raport (*vol. 11 d.u.p., filele 78-97 și filele 98 - 102*), întocmite de specialistul Direcției Naționale Anticorupție dar și documentele cadastrale, extrasele de carte funciară și celelalte documente existente la dosar;

5. Dacă niciuna din valorile de piață estimate de rapoartele de evaluare analizate nu sunt corecte, care este valoarea de piață a terenului în suprafața de 25 ha situat în Constanța, care a făcut obiectul dosarului nr. 22804/FFCC/2010 al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților?

În estimarea valorii de piață, experții vor urmări atât respectarea Standardelor Internaționale de Evaluare cât și prevederile Legii 247/2005 în forma în vigoare în anul 2011, cu precădere a dispozițiilor special reglementate de art. 16 (îndeosebi alin. 6, 6¹, 6², 6³, 6⁴, 6⁵).

Curtea a înlăturat concluziile raportului de constatare întocmit la data de 22.10.2015, de către specialistul Direcției Naționale Anticorupție, Postelnicu Dorel, întrucât terenul evaluat în acest raport de constatare nu este terenul ce a făcut obiectul dosarului nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P.

Curtea a înlăturat, de asemenea, și concluziile raportului de expertiza tehnică judiciară întocmit în faza de urmărire penală de către experta Barbu Ana Maria Daniela, la data de 20 aprilie 2016, întrucât acesta conține o serie de neconformități majore cu privire la o serie de aspecte (*vol. 8 d.u.p., filele 1 - 490*).

În acest sens, s-a arătat că, potrivit Raportului de verificare întocmit în faza de judecată de către expertele Rucăreanu Oana și Chirilă Adriana Adelaida, Raportul de expertiză tehnică judiciară realizat de experta Barbu Ana Maria Daniela, în faza de urmărire penală, se remarcă prin absența completă a analizei de piață, absența analizei celei mai bune utilizări a proprietății subiect și selectarea unor comparabile având caracteristici care nu sunt similare cu cele ale proprietății evaluate.

Prin urmare, Curtea a validat concluziile raportului de expertiză efectuat, în cursul cercetării judecătorești, de către expertele Rucăreanu Oana și Chirilă Adriana Adelaida, în sensul că, raportul nr. 22461/R din 07.02.2011, întocmit de S.C. NATWORLD S.R.L. reprezentată de inculpatul *Dima Alin Horațiu*, în dosarul de despăgubire nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P., a realizat o identificare greșită a terenului, fapt ce a generat o evaluare nerezonabilă în privința unei părți de 21% din suprafața totală a acestuia.

De altfel, caracterul viciat al raportului de expertiză întocmit de inculpatul *Dima Alin Horațiu* rezultă din identificarea greșită a terenului care a avut drept consecință o evaluare nerezonabilă care nu se încadrează nici măcar într-o marjă de eroare de 20%, față de valoarea menționată în expertiza de verificare efectuată de experții desemnați în faza de judecată a cauzei.

Marja de eroare de 20% este ea însăși extrem de mare, în condițiile în care, există opinii de specialitate care indică marje de eroare rezonabile între 7 și 10%, iar, în cauza *Titan Europe 2006 - 3 contra Colliers International Plc.*, soluționată în luna noiembrie 2015, o curte de apel din Regatul Unit al Marii Britanii a stabilit că la evaluarea unor proprietăți imobiliare de mari dimensiuni, este permisă o marjă de eroare maximă sau o limită a marjei de eroare la 15%.

În aceste condiții, Curtea a reținut că, valoarea terenului ce a făcut obiectul dosarului de despăgubire nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P. este cea stabilită de expertele Rucăreanu Oana și Chirilă Adriana Adelaida în raportul de expertiză efectuat în cursul cercetării judecătorești, opinia acestora fiind amplu motivată și fundamentată pe mai multe comparabile din zone similare.

Astfel, potrivit raportului întocmit de expertele Rucăreanu Oana și Chirilă Adriana Adelaida, în cursul cercetării judecătorești, valoarea globală a

proprietății ce a făcut obiectul dosarului nr. 22804/FFCC/2010 al ANRP era, la data de 03.02.2011, de 6.940.100 euro, respectiv 29.539.842 lei (curs BNR 4,2564).

Prin urmare, raportul de evaluare nr. 22461/R din 07.02.2011, întocmit de S.C. NATWORLD S.R.L. reprezentată de inculpatul Dima Alin Horațiu, a supraevaluat terenul de 25 ha din extravilanul municipiului Constanța, care a făcut obiectul dosarului nr. 22804/FFCC/2010 la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, cu suma de 1.809.900 euro, sumă ce reprezintă:

- paguba produsă Statului Român, constând în diferența dintre suma de 8.750.000 euro stabilită cu titlu de despăgubiri prin raportul de evaluare întocmit de către S.C. NATWORLD S.R.L., reprezentată de inculpatul Dima Alin Horațiu, și valoarea de 6.940.100 euro rezultată din raportul de expertiză efectuat, în cursul cercetării judecătorești, de expertele Rucăreanu Oana și Chirilă Adriana Adelaida.

- folos necuvenit obținut de către inculpatul Simu Horia, prin Rosintaly Management Limited, și de către martorii cărora le-a cesionat un procent de 25% din drepturile litigioase, respectiv Niculae Aurel, Birișiu Ionuț, Moldoveanu Daniel Andrei, Sterian Ion, Cocoș Dorin și Surdu Georgian Gabriel.

În ceea ce privește foloasele necuvenite, Curtea a reținut că, la data de 08.06.2011, au fost înregistrate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, sub nr. 24011 și 24012, cererile de opțiune formulate de *Birisiu Ionuț* și *Niculae Aurel*, prin care aceștia au solicitat convertirea titlurilor de despăgubire în acțiuni la Fondul Proprietatea (*vol. 6 d.u.p., filele 193 și 208*).

Ulterior, la data de 16.06.2011, a fost emis titlul de conversie nr. 1928/16.06.2011, prin care suma de 3.724.350 lei, cuvenită martorului *Birisiu Ionuț*, a fost convertită într-un număr de 6.797.500 acțiuni.

De asemenea, la data de 16.06.2011, a fost emis și titlul de conversie nr. 1927 din 16.06.2011, prin care suma de 5.586.525 lei, cuvenită martorului *Niculae Aurel*, a fost convertită într-un număr de 10.196.249 acțiuni (*vol. 6 d.u.p., filele 211-213*).

După ce a intrat în posesia acțiunilor, martorul *Birisiu Ionuț* a vândut prin intermediul SSIF EQUITY INVEST cele 6.797.500 acțiuni de la Fondul Proprietatea, conform fișei de tranzacții, după cum urmează: în ziua de 22.06.2011 - 1.900.000 acțiuni, încasând 1.026.000 lei, iar, în ziua de 28.06.2011 a vândut 4.897.500 acțiuni, încasând 2.571.187, 50 lei, suma totală rezultată din vânzarea acțiunilor fiind de 3.597.187, 5 lei (*vol. 21 d.u.p, filele 120*).

Analizând declarațiile martorilor *Moldoveanu Daniel Andrei*, *Birisiu Ionuț* și *Sterian Ion*, Curtea a reținut că banii au fost împărțiți după următorul algoritm: lui *Birisiu Ionuț* i-a revenit un procent de 25%, adică 899.296,875 lei, întrucât a acceptat să figureze în contractul de cesiune încheiat cu Rosintaly Management Limited, lui *Moldoveanu Daniel* i-a revenit un procent de 30%, adică 1.079.156,25 lei (bani care i-au fost lăsați cu titlu de împrumut lui *Birisiu Ionuț*) pentru ajutorul acordat inculpatului *Simu Horia* de a obține sprijinul

inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* prin intermediul lui *Surdu Georgian Gabriel*, iar, lui *Sterian Ion* i-a revenit un procent de 45%, adică 1.618.734,375 lei pentru faptul că l-a pus în legătură pe *Moldoveanu Daniel Andrei* cu *Surdu Georgian Gabriel*.

La data de 21.06.2011, *Niculae Aurel* a intrat în posesia acțiunilor Fondul Proprietatea, iar, la data de 23.06.2011, a vândut prin intermediul SSIF EQUITY INVEST cele 10.196.249 acțiuni.

În urma vânzării acestor acțiuni, a încasat, la data de 30.06.2011, conform extrasului de cont deschis la CITI BANK România S.A., suma de 5.419.142, 90 lei (*vol. 20 d.u.p. filele 370-378*).

Potrivit extraselor de cont, această sumă a fost convertită la data de 01.07.2011, în 1.278.099,74 euro, iar, în aceeași zi, martorul *Niculae Aurel* a retras în numerar 1.278.000 euro (*vol. 20 d.u.p., filele 379-386, 370-378*).

În acest sens, martorul *Niculae Aurel* a declarat că „suma pe care am obținut-o în urma valorificării procentului de 15% din acțiuni după valorificarea despăgubirilor a fost de 1.278.000 euro. Când am ridicat această sumă de la bancă a fost prezent și *Surdu Georgian* (*vol. 4, filele 87 – 104*).

Curtea a reținut că declarația martorului *Niculae Aurel* se coroborează cu cele susținute de martorul *Cocos Dorin*, dar, și de martorul *Surdu Georgian Gabriel*, care a afirmat că „la începutul lunii iulie 2011 au fost vândute acțiunile, s-au încasat banii, în jur de 1.200.000 euro” (*vol. 4 d.u.p., filele 74 – 86*).

Suma de bani a fost împărțită de *Surdu Georgian Gabriel*, astfel: 40.000 euro i-au fost lăsați lui *Niculae Aurel*, 400.000 euro i-au fost remiși președintei Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților - *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, iar, restul sumei de 838.000 euro a rămas la dispoziția martorilor *Surdu Georgian Gabriel* și *Cocoș Dorin*, fiind împărțită, în mod egal, între aceștia, respectiv câte 419.000 euro fiecare.

În concluzie, Curtea a reținut că sunt îndeplinite toate condițiile de tipicitate obiectivă și subiectivă pentru reținerea săvârșirii infracțiunii de *abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, în forma autoratului*, în sarcina inculpaților *Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baciú Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș - George*.

Astfel, s-a arătat că, sub aspectul laturii obiective există o încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. 7 din Legea nr. 247/2005, prin emiterea titlului de despăgubire în condițiile arătate anterior, cu consecința existenței unui prejudiciu provocat Statului Român, cât și a obținerii de către beneficiarii despăgubirilor a unui folos necuvenit.

Inculpații au încălcat dispozițiile art. 16 alin. 7 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, nu pentru faptul că au nesocotit obligația prevăzută de art. 13 din lege, înțeleasă ca obligație de a realiza un examen de specialitate a raportului de evaluare, din perspectivă tehnică, respectiv a corectitudinii metodelor de evaluare folosite sau a comparabilelor utilizate.

Inculpații au încălcat dispozițiile art. 16 alin. 7 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005 prin aprobarea, la data de 26.05.2011, a raportului de evaluare întocmit de inculpatul *Dima Alin Horațiu*, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P., în ciuda viciilor de formă și de fond ale acestuia, precum și a faptului că nu erau lămurite contradicțiile din actele existente la dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P. în privința situației juridice a terenului (categorie de folosință, amplasament intravilan sau extravilan), aspecte care nu se subsumează unui examen de specialitate a raportului de evaluare, din perspectivă tehnică corectitudinea metodelor de evaluare folosite, a comparabilelor utilizate, etc.).

Din perspectiva laturii subiective, s-a arătat că forma de vinovăție cu care inculpații au acționat este cea a intenției indirecte, aceștia prevăzând rezultatul faptelor lor, și, deși nu au urmărit prejudicierea bugetului statului, au acceptat posibilitatea producerii lui.

Vinovăția inculpaților, membrii ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, rezultă din modul discreționar în care au acționat în cadrul ședinței din 26.05.2011, când au încălcat dispozițiile art. 16 alin. 7 din Legea nr. 247/2005 și, pentru motive identice, în cazul unor dosare au hotărât trimiterea la reevaluare, iar în cazul altora, au aprobat raportul de evaluare.

Totodată, Curtea a reținut că sunt îndeplinite toate condițiile de tipicitate obiectivă și subiectivă pentru reținerea săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, în forma *complicității*, în sarcina inculpaților *Dima Alin Horațiu, Savu Florentina și Simu Horia*.

Astfel, s-a arătat că, actele de complicitate materială ale inculpatului *Simu Horia* la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu de către inculpații membrii ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, se circumscriu mai multor acțiuni ilicite, care au avut rolul de a înlesni și ajuta pe autori să aprobe un raport de evaluare prin care terenul a fost supraevaluat.

În acest sens, s-a reținut că, inculpatul *Simu Horia*, prin intermediul unor angajați ai societăților sale, dar și prin intermediul unor persoane ce ocupau diverse funcții în cadrul Ministerului Mediului, Administrației Prezidențiale și Regiei Autonome – Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat, a inițiat o serie de demersuri de natură a influența decidenții implicați în procedura de retrocedare, fie pentru soluționarea urgentă a dosarului de despăgubire, fie pentru a obține de la aceștia documente din care să rezulte că terenul s-ar afla în intravilanul municipiului Constanța.

Apoi, inculpatul *Simu Horia* a inițiat demersuri în vederea obținerii sprijinului unor persoane cu putere de decizie, atât la nivelul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cât și al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, cumpărând, cu procent de 25% din drepturile litigioase, de la martorii Moldoveanu Daniel Andrei, Surdu Georgian Gabriel și Sterian Ion, influența asupra funcționarilor publici implicați în procedura de retrocedare și acordare a despăgubirilor.

Curtea a mai arătat că, inculpatul *Simu Horia* a folosit în cadrul dosarului nr. 22804/FFCC/2010 al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților atât adresa Primăriei Constanta nr 149055/06.12.2010, care cuprindea date nereale (se afirma că terenul în suprafață de 25 ha, astfel cum a fost identificat prin Raportul de expertiză tehnică extrajudiciară, întocmit de expert tehnic, ing. Ioan Neagoe, se afla inclus în intravilanul Municipiului Constanta, conform limitelor stabilite prin H.C.L.M. nr 31/1997), cât și raportul de evaluare întocmit de către inculpatul *Dima Alin Horațiu*, în condiții nelegale și contrar Standardelor Internaționale de Evaluare, prin care terenul de 25 ha teren agricol din extravilanul municipiului Constanța era supraevaluat.

Pentru obținerea raportului de evaluare, inculpatul *Simu Horia*, prin intermediul martorului *Buliga Neagu Andrei Alecsandru*, i-a dat inculpatului *Dima Alin Horațiu* suma de 5.000 de euro.

În plus, s-a arătat că, deși cunoștea circuitul infracțional care a dus la acordarea unor despăgubiri supraevaluate, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, a fost de acord cu primirea acestora dovadă că a acceptat și valorificat titlul de despăgubire, emis în favoarea Rosintaly Management Limited, în cotă de 75%, în baza deciziei nr. 15764/26.05.2011 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Actele de complicitate materială ale inculpatului *Dima Alin Horațiu* la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, reținută în sarcina membrilor Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, constau, în opinia primei instanțe, în aceea că, inculpatul a întocmit, cu încălcarea Legii nr. 247/2005 și a Standardelor Internaționale de Evaluare, și apoi a prezentat Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor raportul de evaluare nr. 22461/R/07.20.2011, prin care a denaturat, cu intenție, valoarea de piață a terenului în suprafață de 25 ha, prin supraevaluarea acestuia.

Așadar, inculpatul *Dima Alin Horațiu* a înlesnit și ajutat pe ceilalți inculpați, membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, să aprobe raportul de evaluare, deși se impunea trimiterea dosarului spre reevaluare.

În ceea ce privește actele de complicitate materială ale inculpatei *Savu Florentina* la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu reținută în sarcina membrilor Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, Curtea a arătat că acestea constau în aceea că inculpata, în calitate de consilier în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, Serviciul pentru acordarea despăgubirilor, a avizat, contrar dispozițiilor Legii nr. 247/2005, raportul de evaluare nr. 22461/R/07.20.2011 întocmit de inculpatul *Dima Alin Horațiu*, prin care suprafața de 25 ha teren agricol din extravilanul municipiului Constanța a fost supraevaluată, atestând nereal conformitatea acestuia cu Standardele Internaționale de Evaluare.

Astfel, prin acțiunea sa inculpata a înlesnit și ajutat Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor să aprobe raportul de evaluare, deși dosarul trebuia trimis spre reevaluare.

Curtea a reținut, așadar, că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege pentru calificarea faptelor inculpaților *Simu Horia*, *Dima Alin Horațiu* și

Savu Florentina ca participație, sub forma complicității, la infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit săvârșită de inculpații *Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș-George*, membrii ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Referitor la acuzațiile formulate de Parchet cu privire la săvârșirea infracțiunii de dare de mită de către inculpatul Simu Horia și cu privire la săvârșirea infracțiunii de luare de mită de către inculpata Dumitrean Crinuța Nicoleta, Curtea a reținut că, din ansamblul probelor administrate în cauză, învinuirea adusă inculpatului Simu Horia corespunde infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

De altfel, s-a arătat că, inițial, prin ordonanța nr. 634/P/2015 din 17.07.2015 procurorul de caz a dispus începerea urmăririi penale *in rem* sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000*, schimbând mai apoi, prin ordonanța nr. 634/P/2015 din 18.01.2015, în mod eronat, și, contrar aspectelor rezultate din probatoriul administrat, încadrarea juridică a faptelor din această infracțiune în infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din C.pen.

Prin încheierea pronunțată la data de 03.02.2020, în baza art. 386 C.pr.pen., instanța de fond a dispus **schimbarea încadrării juridice** dată faptei inculpatului Simu Horia **din** *infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000*, cu aplicarea art. 5 din C.pen. **în** *infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000*, concluziile procurorului de ședință fiind în același sens.

Astfel, în raport de probele administrate, atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești, Curtea a constatat că inculpatul *Simu Horia* a cedat 15% din drepturile litigioase către *Surdu Georgian Gabriel* și 10% către *Moldoveanu Daniel Andrei*, prin intermediul unor interpuși ai acestora, pentru a le cumpăra influența pe care o aveau pe lângă persoane cu putere de decizie atât la nivelul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cât și al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, astfel încât să obțină despăgubirile cât mai rapid și într-un quantum cât mai mare.

Așadar, din nicio probă administrată în cauză nu rezultă că inculpatul *Simu Horia* ar fi transmis, chiar și într-o manieră indirectă, vreo sumă de bani președintei Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta*.

În ceea ce privește momentul consumării infracțiunii de cumpărare de influență, Curtea a arătat că, aceasta s-a consumat când martorul *Moldoveanu Daniel Andrei* a acceptat promisiunea inculpatului *Simu Horia* de a-i ceda o parte din drepturile litigioase în schimbul traficării influenței pe lângă persoane cu putere de decizie, atât la nivelul Autorității Naționale pentru Restituirea

Proprietăților, cât și al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor în vederea obținerii rapide a despăgubirilor și într-un cuantum cât mai mare.

Prin urmare, s-a arătat că, infracțiunea de cumpărare de influență săvârșită de inculpatul *Simu Horia* s-a consumat înaintea lunii ianuarie 2011, când *Surdu Georgian Gabriel* s-a întâlnit cu inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta* cu care s-a înțeles ca, pentru a urgenta și soluționa favorabil dosarul de despăgubire, sa-i remită suma de 400.000 euro.

În sprijinul acestui raționament, Curtea a reținut și că cesionarii drepturilor litigioase s-au comportat ca proprietari ai acestora, dovadă fiind și faptul că martorul *Moldoveanu Daniel Andrei* a cerut și obținut modificarea unor clauze contractuale ale actului de cesiune nr. 1377 din 15.12.2010, în sensul de a se elimina din contract clauza conform căreia *Rosintaly Management Limited* avea dreptul exclusiv de acceptare sau neacceptare a despăgubirilor primite de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, astfel încât, acest drept de opțiune să îi aparțină (vol. 6 d.u.p fila 16 și vol.4 d.u.p., filele 159-186 și 192-207).

În aceste condiții, s-a arătat că este infirmată varianta acuzării conform căreia *Moldoveanu Daniel Andrei*, *Surdu Georgian Gabriel* sau *Sterian Ion*, ar fi fost doar niște interpuși care i-ar fi asigurat inculpatului *Simu Horia* mituirea inculpatei *Dumitrean Crinuța*, președinta A.N.R.P.

În acest sens, s-a arătat că, anterior momentului în care *Dumitrean Crinuța Nicoleta* și martorul *Surdu Georgian Gabriel* se înțeleseseră asupra primirii sumei de 400.000 euro pentru soluționarea dosarului nr. 22804/FFCC al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, era deja realizată înțelegerea dintre inculpatul *Simu Horia* și *Moldoveanu Daniel Andrei* privind cesiunea unei părți de 25% din drepturile litigioase pentru traficarea influenței în sensul detaliat anterior.

Așadar, martorul *Surdu Georgian Gabriel* a tratat cu inculpata *Dumitrean Crinuța* știind că are un procent din drepturile litigioase și, deci, în calitate de persoana direct interesată în soluționarea dosarului nr. 22804/FFCC al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, interes manifestat inclusiv prin mituirea inculpatei menționate anterior.

Curtea a arătat, de asemenea că, suma de 400.000 euro a fost plătită, conform înțelegerii inițiale dintre inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta* și martorul *Surdu Georgian Gabriel*, din banii obținuți de acesta din urmă, din valorificarea procentului de 15% din drepturile litigioase.

Astfel, s-a arătat că martorul *Surdu Georgian Gabriel* a mituit-o pe inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta* cu suma de 400.000 euro, fără ca inculpatul *Simu Horia* să cunoască această faptă înainte de consumarea ei și chiar înainte de soluționarea dosarului nr. 22804/FFCC al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

În acest sens, Curtea a reținut că, din înscrisurile existente la dosarul de urmărire penală, respectiv istoricul contului de la Depozitarul Central emis pentru martorul *Niculae Aurel* și extrase de cont, precum și din declarațiile martorilor *Surdu Georgian Gabriel*, *Niculae Aurel* și *Cocos Dorin* rezultă că, la

data de 21.06.2011, *Niculae Aurel* a intrat în posesia acțiunilor la Fondul Proprietatea, iar, la data de 23.06.2011 a vândut prin intermediul SSIF EQUITY INVEST cele 10.196.249 acțiuni pentru care a încasat suma de 5.419.142, 90 lei pe care a convertit-o la data de 01.07.2011 în 1.278.099,74 euro (vol. 20, filele 379-386, 370-378).

Suma de bani a fost împărțită de *Surdu Georgian Gabriel*, astfel: 40.000 euro i-au fost lăsați lui *Niculae Aurel*, 400.000 euro i-au fost remiși președintei Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților - *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, iar restul sumei de 838.000 euro a rămas la dispoziția martorilor *Surdu Georgian Gabriel* și *Cocoș Dorin*, fiind împărțită, în mod egal, între aceștia, respectiv câte 419.000 euro fiecare.

Contrar susținerilor apărării inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, Curtea a reținut că, remiterea sumei de 400.000 euro inculpatei este confirmată de declarațiile martorilor *Surdu Georgian Gabriel*, *Cocoș Dorin*, *Niculae Aurel*, *Cocos Alin*, *Moldoveanu Daniel Andrei*, de înscrisuri și constatări criminalistice în domeniul comportamentului simulat.

Astfel, martorul *Niculae Aurel* a declarat că „după ridicarea sumei am plecat împreună cu *Surdu Georgian* la EUROHOTEL la *Dorin Cocos*. *Surdu Georgian* a intrat în hotel, eu am rămas afară și am plecat” (vol. 4 d.u.p., filele 87-104).

Susținerile martorului *Niculae Aurel*, se coroborează cu cele ale martorului *Surdu Georgian Gabriel*, care a afirmat că „de la bancă am fost la hotel la *Dorin Cocos*, *Aurel Nicolae* plecând acasă, banii rămânând la DORIN pentru a putea fi dați mai departe 400.000 euro din ei doamnei *Dumitrean Crinuța*” (vol. 4 d.u.p., filele 74 – 86).

De asemenea, Curtea a arătat că, martorul *Dorin Cocoș* a confirmat cele declarate de martorul *Surdu Georgian Gabriel*, afirmând că „la mine la birou banii s-au împărțit după cum urmează: 50.000 euro au fost luați pentru domnul *Niculae*, 400.000 euro pentru doamna *Crinuța Dumitrean* și restul au fost împărțiți, în mod egal, între mine și *Surdu Georgian*” (vol. 4 d.u.p., filele 113 - 125).

La data de 11 iulie 2011, martorul *Surdu Georgian Gabriel* s-a deplasat la biroul inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, ocazie cu care, i-a spus acesteia că a încasat banii și au convenit ca, după un interval de 2 sau 3 săptămâni, să se întâlnească la sediul Regiei Autonome pentru Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat pentru a-i remite banii.

Prezența martorului *Surdu Georgian Gabriel* la sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților este confirmată de declarațiile martorilor *Surdu Georgian Gabriel* și *Pintilie Georgiana - Raluca*, precum și de procesul - verbal de supraveghere tehnică.

Martorul *Surdu Georgian Gabriel* a precizat că „tot în luna iulie, după aceea, am fost la sediul A.N.R.P., i-am spus lui *Dumitrean Crinuța* că s-au încasat banii și am stabilit ca, în funcție de programul ei, la două-trei

săptămâni să vină la sediul R.A.A.P.P.S. pentru a-și ridica banii” (vol. 4 d.u.p., filele 74 - 86).

Prezența martorului în biroul inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* a fost confirmată și de martora *Pintilie Georgiana - Raluca* care, în perioada 2010 - octombrie 2011, a ocupat funcția de consilier al președintei Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, respectiv director de cabinet, aceasta declarând că l-a văzut la cabinetul inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, în anul 2011, de câteva ori pe *Surdu Georgian Gabriel* și care, deși nu a putut preciza cu exactitate data acestor vizite, a declarat că „*din câte rețin era vară, era cald afară, dar nu pot preciza luna în care l-am văzut pe domnul Surdu la Crinuța Dumitrean*” (vol. 4 d.u.p., filele 143 – 147).

Prezența martorului *Surdu Georgian Gabriel* la sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în ziua de 11.07.2011, este confirmată de înregistrarea video a întâlnirii dintre acesta și inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, precum și de procesul-verbal și planșa fotografică aferentă, din conținutul acestei înregistrări rezultând că, la un moment dat, martorul *Surdu Georgian Gabriel* s-a apropiat de inculpată și i-a șoptit ceva la ureche (vol. 13 d.u.p. filele 2-17, 484).

În ceea ce privește momentul remiterii celor 400.000 de euro, Curtea a reținut că, acesta a fost precedat de o altă întâlnire între martorul *Surdu Georgian Gabriel* și inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, care a avut loc tot la sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, pentru a stabili data la care inculpata urma să intre în posesia banilor.

Martorul *Surdu Georgian Gabriel* a confirmat vizita, plasând-o spre sfârșitul lunii iulie, fără a putea preciza cu exactitate data, „*cu câteva zile înainte de a-i da banii lui Dumitrean Crinuța si am stabilit ziua si ora la care să vină la mine la birou*”, după care a luat cei 400.000 euro din biroul lui *Dorin Cocos*, pentru a-i remite inculpatei (vol. 4 d.u.p., filele 74 - 86).

Martorul *Cocoș Dorin* a confirmat faptul că a depozitat cei 400.000 euro cuveniți inculpatei, până la momentul când au fost luați de martorul *Surdu Georgian Gabriel* pentru a fi remiși inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, iar în acest sens a declarat că „*din câte îmi amintesc, cei 400.000 au fost puși deoparte și Surdu Georgian a venit după câteva zile, nu pot să spun cu exactitate, și i-a luat de la mine de la birou spunând că îi dă doamnei DUMITREAN*” (vol. 4 d.u.p., filele 113 - 25).

În ceea ce privește prezența inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* la sediul Regiei Autonome – Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat, la data de 2 august 2011, când i-au fost remiși cei 400.000 de euro, Curtea a arătat că este probată de declarațiile martorilor *Surdu Georgian Gabriel*, *Ologeanu Angela*, *Petz Nicolae* și *Cocoș Alin*, registrul de acces persoane/vizitatori în sediul Regiei Autonome pentru Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat și de raportul de constatare criminalistic în domeniul detectării comportamentului simulat.

Cu privire la data remiterii și modalitatea de remiterea banilor, martorul *Surdu Georgian Gabriel* a declarat că „*la începutul lunii august, într-o după-*

amiază, a venit la sediul R.A.A.P.P.S., i-am remis 400.000 euro într-o sacoșă tip cadou, am băut o cafea, după care fiecare și-a văzut de drumul lui” (vol. 4 d.u.p., filele 74 - 86).

Curtea a mai reținut că, în cuprinsul concluziilor raportului de constatare criminalistică în domeniul detectării comportamentului simulat, s-a consemnat la întrebarea *„I-ați dat numitei Dumitrean Crinuța Nicoleta suma de 400.000 euro pentru a urgenta și soluționa favorabil dosarul A.N.R.P. nr. 22804/FFCC/2010?”*, unde răspunsul martorului Surdu Georgian Gabriel a fost *„Da”*, nu există modificări specifice comportamentului simulat, aspect relevant din punct de vedere al stabilirii sincerității martorului în legătură cu remiterea sumei de bani inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* (vol. 15 d.u.p. filele 202 - 210).

Totodată, instanța de fond a arătat că, prezența inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* la sediul Regiei Autonome pentru Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat, la data de 02.08.2011, este confirmată de mențiunile din registrul de acces persoane/vizitatori, conform cărora inculpata figurează că a fost în vizită la directorul general *Surdu Georgian Gabriel* în ziua respectivă, în intervalul orar 15:21-15:30 (vol. 16 d.u.p., filele 10 - 306).

De asemenea, martora *Ologeanu Angela*, sefa serviciului Secretariat Protocol din cadrul Regiei Autonome pentru Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat, a confirmat prezența de cel puțin 2 ori a inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* la cabinetul directorului general *Surdu Georgian Gabriel* și, deși nu a putut preciza cu exactitate data acestor vizite, a menționat că *„nu avea haine groase pe ea”* (vol. 4 d.u.p., filele 152 - 156).

În același sens, martorul *Petz Niculae*, conducător auto detașat pentru deservirea președintei Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților a declarat că a condus-o pe inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta* de la sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților la sediul Regiei Autonome pentru Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat și, deși nu a putut preciza cu exactitate data, a menționat că *„...era cald afară”* (vol. 4 d.u.p., filele 148 - 151).

De asemenea, prezența inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* a fost confirmată și de martorul *Cocoș Alin* care a declarat că *„în primăvara - vara anului 2011, la una din întâlnirile mele de la biroul domnului Surdu Georgian, așteptând ca acesta să își termine una din întâlniri, la ieșirea din biroului dânsului am văzut-o pe Dumitrean Crinuța împreună cu Surdu Georgian, doamna Dumitrean Crinuța ocupând funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Surdu Georgian mi-a prezentat-o pe Dumitrean Crinuța la ieșirea din birou”*, afirmațiile lui fiind susținute de mențiunile din Registrul de acces persoane/vizitatori, în care martorul figurează prezent în ziua de 02.08.2011, în 2 rânduri, în intervalul orar 11:21 – 11:52 – 14:11 – 15:00 la cabinetul directorului general *Surdu Georgian Gabriel* (vol. 4 d.u.p., filele 157-158 și vol. 16 d.u.p., filele 10 - 306).

În acest sens, Curtea a arătat că, declarația martorului *Surdu Georgian Gabriel*, conform căreia i-a remis inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* suma de 400.000 de euro în biroul său din sediul Regiei Autonome pentru

Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat este susținută și de declarațiile date în faza de urmărire penală și în faza de judecată de martorii *Niculae Aurel, Cocoș Alin, Cocoș Dorin, Moldoveanu Daniel Andrei*, denunțul inculpatului *Simu Horia*, precum și de raportul de constatare criminalistic în domeniul detectării comportamentului simulat.

Astfel, s-a arătat că, martorul *Cocoș Alin* a declarat că „*tot în acea perioadă, am asistat la niște discuții între tatăl meu și Surdu Georgian, în care aceștia discutau despre sume de bani remise către Dumitrean Crinuța pentru soluționarea unor dosare de la A.N.R.P., dar nu pot preciza un anume dosar sau titularul respectivelor drepturi*” (vol. 4 d.u.p., filele 157 - 158).

Martorul *Dorin Cocoș* a precizat că „*din discuțiile pe care le-am purtat cu Surdu Georgian a rezultat că pentru soluționarea dosarului de despăgubiri și pentru urgentarea soluționării, acesta a dat sumă de 400.000 euro președintei Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților din acea perioadă, respectiv doamnei Dumitrean Crinuța*” (vol. 4 d.u.p., filele 113 - 125).

De asemenea, Curtea a arătat că, susținerea că martorul *Surdu Georgian Gabriel* a discutat cu martorul *Cocoș Dorin* despre remiterea celor 400.000 de euro inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* este atestată și de concluziile raportului de constatare criminalistică în domeniul detectării comportamentului simulat, care au stabilit că la întrebarea „*I-ați spus lui Cocos Dorin despre faptul că i-ați dat suma de 400.000 euro lui Dumitrean Crinuța Nicoleta pentru a soluționa favorabil dosarul A.N.R.P. nr. 22804/FFCC/2010?*”, unde răspunsul martorului a fost „*Da*”, nu au indicat modificări specifice comportamentului simulat, ceea ce relevă sinceritatea martorului cu privire la cele susținute (vol. 15 d.u.p. filele 202 - 210).

Nu în ultimul rând, Curtea a avut în vedere că, deși inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta* și-a exprimat, pe parcursul urmăririi penale, intenția de a fi testată poligraf, a refuzat apoi un astfel de test, poziție pe care și-a menținut-o și în faza de judecată, deși a fost prezentă la audierea martorului *Surdu Georgian Gabriel* de către instanță, ocazie cu care, acesta a declarat că i-a dat suma de 400.000 euro în condițiile anterior menționate.

Având în vedere probele anterior expuse, Curtea a reținut că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege pentru a reține în sarcina inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* săvârșirea infracțiunii de luare de mită, constând în aceea că, a acceptat, în luna ianuarie 2011, promisiunea unor sume de bani din partea lui *Surdu Georgian Gabriel*, al căror quantum l-a stabilit la valoarea de 400.000 euro, bani pe care i-a primit, la data de 02.08.2011, în legătură cu neîndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu.

S-a subliniat, așadar, că inculpata a încălcat dispozițiile art. 16 alin. 7 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005 prin aprobarea la data de 26.05.2011, a raportului de evaluare întocmit de inculpatul *Dima Alin Horațiu*, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P., în ciuda viciilor de formă și de fond ale acestuia și, în ciuda faptului că, nu erau lămurite contradicțiile din actele existente la dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P. în privința situației juridice a terenului (categorie de folosință, amplasament intravilan sau extravilan).

De asemenea, s-a arătat că, în cauză, sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege pentru a se reține în sarcina inculpatului *Simu Horia* săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, constând în aceea că, în perioada decembrie 2010 – februarie 2011, a promis și ulterior a cedat 25% din drepturile deținute în dosarul A.N.R.P. nr. 22804/FFCC/2010 lui *Surdu Georgian Gabriel*, prin intermediul lui *Niculae Aurel* și lui *Moldoveanu Daniel Andrei*, prin intermediul lui *Birisiu Ionuț*, pentru a le cumpăra influența pe lângă persoane cu putere de decizie, atât la nivelul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cât și al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, astfel încât să obțină despăgubirile, în dosarul anterior menționat, cât mai rapid și în cuantumul stabilit prin raportul de nr. 22461/R din 07.02.2011, întocmit de expertul *Dima Alin Horațiu* cu nerespectarea Legii nr. 247/2005 și Standardelor Internaționale de Evaluare.

În ceea ce privește acuzațiile formulate de Parchet privind săvârșirea infracțiunii de dare de mită de către inculpatul Simu Horia și infracțiunii de luare de mită de către inculpatul Dima Alin Horațiu, Curtea a reținut că, la data de 08.12.2010, la numai 2 zile de la înregistrarea dosarului nr. 22804/FFCC/2010 la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, compusă din Dumitrean Crinuța Nicoleta, Diacomatu Sergiu Ionuț, Teodorescu Cătălin Florin, Baciu Remus Virgil, Alexandru Lăcrămioara și Bogdan Dragoș, a procedat la desemnarea evaluatorului *Dima Alin Horațiu*, în calitate de reprezentant al S.C. NATWORLD S.R.L., pentru a evalua terenul care făcea obiectul dosarului 22804/FFCC/2010.

La data de 16.01.2011, după ce a fost desemnat de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor în calitate de evaluator, inculpatului *Dima Alin Horațiu* i-a fost predată o copie a dosarului nr. 22804/FFCC/2010.

În aceeași zi (16.01.2011), a fost semnată și anexa la contractul cadru de prestări servicii nr. 22 pe care S.C. NATWORLD S.R.L., evaluator persoană juridică reprezentată de inculpatul *Dima Alin Horațiu*, îl avea cu A.N.R.P.. și, conform borderoului, evaluatorului i-au fost predate următoarele documente:

- declarația Comisiei Locale de Fond Funciar – rezerva de teren, declarația Comisiei locale că dosarul nu este în litigiu, declarația de moștenitor că nu sunt litigii pentru teren, declarația de moștenitor cu acceptarea de despăgubiri, hotărârea nr. 111/20.08.2010, Anexa nr. 23 suplimentară 4, cu o poziție, proces-verbal de ședință nr. 175904/17.12.2009, cerere moștenitor nr. 458/L din 01.04.1998, schema filiației, certificat deces autor Radu Octavian, certificat de moștenitor nr. 625/04.07.1990, carte de identitate Tache Radu Maria Yolanda - Elena, dovada proprietății – act de partaj voluntar încheiat prin procesul-verbal din anul 1945, însoțit de „planul parcelar de la 1884”, declarație moștenitor, pe propria răspundere că nu mai deține în proprietate alte terenuri, referat privind amplasamentul și categoria de folosință a terenului, adeverința cu cererile formulate în temeiul legilor fondului funciar și adeverința cu suprafața de teren atribuită în natură, în total 25 de file (*vol. 6 filele 148 - 173*).

Astfel, după ce a intrat în posesia înscrisurilor menționate, inculpatul *Dima Alin Horațiu* l-a convocat pe martorul *Buliga Neagu Alecsandru Andrei*, reprezentantul *Rosintaly Management Limited*, pentru a-i solicita clarificări referitoare la terenul ce urma a fi evaluat.

În acest context, în luna ianuarie 2011, inculpatul *Simu Horia* i-a dat martorului *Buliga Neagu Alecsandru Andrei*, într-un plic, suma de 5.000 euro, pentru a-i fi remiși inculpatului *Dima Alin Horațiu* în scopul stabilirii unei valori de piață mai mari pentru terenul ce făcea obiectul dosarul 22804/FFCC/2010.

Ca urmare, tot în luna ianuarie 2011, după momentul în care inculpatul *Dima Alin Horațiu* a primit o copie a dosarului nr. 22804/FFCC/2010, între martorul *Buliga Neagu Alecsandru Andrei* și inculpatul *Dima Alin Horațiu* a avut loc o întâlnire, cu ocazia căreia martorul i-a înmănat inculpatului copii ale unor înscrisuri solicitate de inculpat, în vederea finalizării raportului de evaluare și suma de 5.000 de euro.

În acest sens, a fost avută în vedere declarația martorului *Buliga Neagu Alecsandru Andrei*, care a susținut că „*SIMU HORIA* îmi ceruse să discut cu expertul să stabilească o valoare cât mai mare de minim 50 euro/mp”, precizând că scopul remiterii banilor era să determine expertul evaluator „să stabilească o valoare a terenului cât mai mare, inclusiv prin clasificarea acestuia într-o categorie cât mai avantajoasă” (vol. 27 d.u.p. filele 8 - 12).

Contrar apărărilor inculpaților *Simu Horia* și *Dima Alin Horațiu*, care au contestat comiterea faptelor, Curtea a reținut că, primirea banilor de către martorul *Buliga Neagu Alecsandru Andrei* de la inculpatul *Simu Horia* și cuantumul sumei primite sunt susținute de declarațiile date de martorul *Buliga Neagu Alecsandru Andrei*, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată, precum și de concluziile raportului de constatare criminalistică în domeniul detecției comportamentului simulat.

Astfel, martorul *Buliga Neagu Alecsandru Andrei* a declarat că „banii i-am primit de la *Simu Horia* personal, care i-a introdus în plicul pe care l-am predat expertului” (vol. 4 d.u.p., filele 159 - 168).

Cu privire la cuantumul sumei, același martor a declarat că „tot de la *Simu Horia* cunosc că lui *Dima Alin* trebuia să i se remită suma de 10.000 euro, însă acesta nu a dorit să-i dea decât cei 5.000 de euro pe care i-am remis eu”.

În ceea ce privește aprecierea sincerității martorului, Curtea a avut în vedere concluziile raportului de constatare criminalistică în domeniul detecției comportamentului simulat nr. 336.893 din 28.06.2016, care au stabilit că la întrebarea „Ai primit de la *Simu Horia* o sumă de bani în vederea remiterii ei către expertul evaluator *Dima Alin Horațiu* pentru ca acesta să supraevalueze terenul din dosarul A.N.R.P. nr. 22804”, adresată martorului *Buliga Neagu Alecsandru Andrei*, unde răspunsul a fost „Da”, nu au existat modificări specifice comportamentului simulat (vol. 15 filele 163 - 172).

Același raport, a stabilit că la întrebarea „Ți-a spus *Simu Horia* că suma respectivă este în cuantum de 5.000 de euro”, adresată martorului *Buliga Neagu Alecsandru Andrei*, unde răspunsul a fost „Da”, nu au existat modificări

specifice comportamentului simulat, aspect care, de ademenă, oferă indicii referitoare la sinceritatea martorului.

Inculpatul *Simu Horia* a negat faptul că i-ar fi remis expertului *Dima Alin Horațiu* un plic care conținea suma de 5.000 euro prin intermediul martorului *Buliga Neagu Aleksandru Andrei*, însă, în evaluarea sincerității declarației inculpatului *Simu Horia*, Curtea a avut în vedere și concluziile raportului de constatare criminalistică în domeniul comportamentului simulat nr. 336.894 din 28.06.2016, care au stabilit că la toate întrebările adresate inculpatului în legătură cu cei 5.000 de euro remiși inculpatului *Dima Alin Horațiu*, respectiv: „I-ai dat lui *Buliga Neagu Aleksandru* o sumă de bani în vederea remiterii ei către expertul evaluator *Dima Alin Horațiu* pentru ca acesta să supraevalueze terenul din dosarul ANRP cu nr. 22804”, „*Buliga Neagu Aleksandru* v-a informat ulterior despre faptul că i-a fost remisă suma de bani expertului evaluator al terenului din dosarul ANRP cu nr. 22804” și „În declarațiile date ai mințit cu privire la faptul că ai dat o sumă de bani lui *Buliga Neagu Aleksandru* ca să îi remită lui *Dima Alin Horațiu* pentru supraevaluarea terenului din dosarul A.N.R.P cu nr. 22804” la care inculpatul a răspuns „Nu”, au existat modificări specifice comportamentului simulat.

Mai mult, expertul criminalist autorizat a stabilit că inculpatul *Simu Horia* a prezentat tentative de eludare a testării poligraf, prin modificarea ritmului respiratoriu.

Întâlnirea dintre inculpatul *Dima Alin Horațiu* și martorul *Buliga Neagu Aleksandru Andrei* a fost recunoscută de cei menționați, fiind probată și de înscrisuri și procesul – verbal de redare a convorbirii ambientale.

Astfel, inculpatului *Dima Alin Horațiu* a declarat că „întâlnirea a avut loc în cursul lunii ianuarie în Constanța, ocazie cu care am solicitat acestuia dacă poate să îmi pună la dispoziție înscrisuri folositoare pentru a realiza suprapunerea fostei proprietăți *Radu Octavian* pe actualul plan de amplasament al municipiului Constanța” și că, la respectiva întâlnire martorul *Buliga Neagu Aleksandru Andrei* „mi-a pus la dispoziției un raport de expertiză tehnică extrajudiciară întocmit de către expertul tehnic topografic *NEAGOE R. IOAN*” (vol. 2 d.u.p. filele 141 -164).

Cu privire la întâlnirea cu inculpatul *Dima Alin Horațiu*, martorul *Buliga Neagu Aleksandru Andrei* a mai declarat că „am stabilit întâlnirea în Constanța și conform celor stabilite ne-am și întâlnit, în Piața Ovidiu din Constanța. La parterul unui bloc se afla o cafenea și în interiorul acestei cafenele m-am întâlnit cu domnul expert *DIMA*” (vol. 27 d.u.p. filele 8 - 12).

Totodată, Curtea a arătat că, întâlnirea dintre inculpatul *Dima Alin Horațiu* cu martorul *Buliga Neagu Aleksandru Andrei* este probată și de procesul-verbal de redare al convorbirii ambientale din 25.11.2015, dintre inculpatul *Dima Alin Horațiu* și martorul *Făgădău Decebal* (vol. 13 d.u.p., filele 36 – 49).

Referitor la remiterea banilor, martorul *Buliga Neagu Aleksandru Andrei* a declarat că, în momentul în care, i-a înmănat copiile înscrisurilor solicitate, i-a

remis lui *Dima Alin Horațiu* și „plicul cu suma de bani despre care am mai vorbit, cei 5.000 de euro de la domnul SIMU” (vol. 27 d.u.p. filele 8 - 12).

Martorul *Buliga Neagu Aleksandru Andrei* a mai declarat că „după ce am predat plicul cu bani expertului, acesta l-a acceptat, nu a fost surprins de aceasta”, iar, în continuare „fără a-i cere direct expertului să stabilească o valoare, l-am rugat să aibă în vedere încadrarea cât mai bună a terenului pentru a stabili o valoare cât mai mare” (vol. 4, filele 159 - 168 și vol. 27 d.u.p., filele 8 - 12).

Curtea a arătat că, afirmațiile martorului sunt susținute de concluziile raportului de constatare criminalistic în domeniul comportamentului simulat care, la întrebarea adresată martorului *Buliga Neagu Aleksandru Andrei*, respectiv, „Ai dat suma de bani primită de la Simu Horia lui Dima Alin Horațiu expertul evaluator al terenului din dosarul ANRP cu nr. 22804”, unde răspunsul a fost „Da”, au stabilit că nu au existat modificări specifice comportamentului simulat, fapt ce oferă indicii referitoare la sinceritatea martorului (vol. 15 filele 163 – 172).

În aprecierea sincerității martorului *Dima Alin Horațiu*, Curtea a avut în vedere și faptul că, audiat în cursul urmăririi penale, inculpatul *Dima Alin Horațiu* a precizat că este de acord cu efectuarea unei testări poligraf, însă, ulterior, a renunțat la testare, invocând dreptul său de a nu se autoincrimina (vol. 2 d.u.p. fila 226).

Analizând declarațiile date de inculpatul *Dima Alin Horațiu*, în faza de urmărire penală, Curtea a arătat că acesta nu a negat acuzația că a primit de la martorul *Buliga Neagu Aleksandru Andrei* suma de 5.000 de euro, însă, a încercat să transpună temporal momentul primirii banilor la o dată ulterioară și pentru o altă lucrare, fără ca în sprijinul acestei afirmații, să aducă vreo explicație plauzibilă care să fie susținută de probe.

În plus, Curtea a subliniat că, apărarea inculpatului DIMA a fost contrazisa de martorul *Buliga Neagu Aleksandru Andrei* (vol. 27 d.u.p. filele 8 - 12).

De asemenea, Curtea a reținut că, în dialogul purtat între inculpatul *Dima Alin Horațiu* și martorul *Făgădău Decebal* din data de 25.11.2015, al cărui conținut este redat în procesul - verbal de redare al convorbirii ambientale, la afirmația martorului potrivit căreia organele de anchetă i-ar fi adus la cunoștință că se cercetează primirea unei sume de bani de evaluator, inculpatul *Dima Alin Horațiu* nu a avut o reacție de negare vehementă, așa cum în mod obișnuit se întâmplă în cazul unor acuzații nefondate, ci a invocat obligația organului de anchetă de a proba o astfel de situație, în acest sens afirmând „da, nu știu, asta chiar e o chestie care... nici nu-mi place cum sună ...[neinteligibil]... Bine, aicea... ar trebui să vină cu o probă, să spună...” (vol. 13, filele 36 - 49).

Prin raportul de evaluare înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților –Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor – Secretariat Fond Funciar sub nr. 22461/R/07.02.2011, inculpatul *Dima Alin Horațiu* a supraevaluat terenul de 25 ha teren din extravilanul municipiului Constanța, procedând și la o greșită identificare a acestuia.

După ce inculpatul *Dima Alin Horațiu* a finalizat raportul de evaluare, l-a depus și înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților – Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor – Secretariat Fond Funciar, sub nr. 22461 din 07.02.2011, și, apoi s-a întâlnit cu martorul *Buliga Neagu Alecsandru Andrei* la București, ocazie cu care i-a înmănat acestuia o sinteză a evaluării, aspecte care rezultă, atât din declarațiile inculpatului *Dima Alin Horațiu* și martorului *Buliga Neagu Alecsandru Andrei*, cât și din înscrisuri (vol. 2 d.u.p., filele 141 - 164).

La data de 08.02.2011, a fost înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților – Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor – Secretariat Fond Funciar, sub nr. 681, procesul - verbal de predare - primire a raportului de evaluare (variantea scurtă), care conține și acordul exprimat de martorul *Buliga - Neagu Alecsandru Andrei* cu privire la valoarea terenului, aspect care confirmă existența unei întâlniri între martor și inculpatul *Dima Alin Horațiu* (vol. 6 d.u.p. fila 39).

Curtea a reținut, așadar, că sunt îndeplinite toate condițiile de tipicitate obiectivă și subiectivă pentru reținerea săvârșirii infracțiunii de luare de mită în sarcina inculpatului *Dima Alin Horațiu*, constând, în aceea că, în luna ianuarie 2011, în calitate de expert judiciar în specialitatea Evaluarea proprietății imobiliare, evaluator desemnat de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în dosarul de despăgubire nr. 22804/FFCC/2010, a primit suma de 5.000 euro, de la inculpatul *Simu Horia*, prin intermediul martorului *Buliga-Neagu Andrei Alecsandru*, pentru a supraevalua terenul în suprafață de 25 ha, care a făcut obiectul dosarului de despăgubire.

De asemenea, instanța de fond, a arătat că sunt îndeplinite toate condițiile de tipicitate obiectivă și subiectivă pentru reținerea săvârșirii infracțiunii de dare de mită de către inculpatul *Simu Horia*, constând în aceea că, în luna ianuarie 2011, a dat, prin intermediul martorului *Buliga - Neagu Alecsandru Andrei*, suma de 5.000 euro, inculpatului *Dima Alin Horațiu*, evaluator desemnat de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în dosarul de despăgubire nr. 22804/FFCC/2010, în scopul supraevaluării terenului în suprafață de 25 ha.

În ceea ce privește acuzațiile formulate de Parchet cu privire la săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor de către inculpatul Simu Horia, Curtea de apel a reținut că, după emiterea nelegala de către Comisia Centrala pentru Stabilirea Despăgubirilor a deciziei nr. 15764/26.05.2011, prin care a fost aprobat raportul de evaluare întocmit de inculpatul *Dima Alin Horațiu*, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a emis Titlul de conversie nr. 1926/16.06.2011, în cuantum de 27.932.625 lei, reprezentând un număr total de 50.981.247 acțiuni, calculate la un preț mediu ponderat de 0,5479 lei/acțiune, în favoarea *Rosintaly Management Limited*.

Aceste acțiuni au fost ulterior valorificate, din vânzarea lor inculpatul *SIMU HORIA* obținând suma de 27.599.034, 36 lei.

Din analiza extrasului de cont deschis la banca elvețiană *HSBC* al cărui titular era *Rosintaly Management Limited*, Curtea a reținut că, *Rosintaly Management Limited* a vândut cele 50.981.247 acțiuni la Fondul Proprietatea,

primind, la data de 24.06.2011, de la *KBC Securities România* suma de 3.300.000 euro cu explicația „încasare pentru vânzare acțiuni la Fondul Proprietatea”, iar, la data de 27.06.2011, suma de 3.220.512,93 euro, cu aceeași explicație.

Totodată, analizând declarațiile martorilor *Buliga Neagu Andrei Alecsandru*, *Dumitru Camelia* și *Niță Oana*, înscrisurile existente la dosarul cauzei (extrase de cont bancar, contracte de împrumut etc.) și a raportului de constatare întocmit de specialiștii Direcției Naționale Anticorupție, Curtea a constatat că, având reprezentarea faptului că banii rezulta din vânzarea acțiunilor obținute nelegal, ca despăgubiri de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, inculpatul *Simu Horia* a întreprins diverse demersuri în scopul ascunderii și disimulării originii ilicite a acestora.

Astfel, la data de 24.06.2011, în aceeași zi cu virarea sumei de 3.300.000 euro cu explicația „încasare pentru vânzare acțiuni la Fondul Proprietatea” de către *KBC Securities România* în contul *Rosintaly Management Limited*, această companie off-shore, reprezentată scriptic de martorul *Buliga Neagu Andrei Alecsandru*, în calitate de „creditor” a încheiat cu societatea *SCI Allegra*, reprezentată de *Simu Raluca*, în calitate de „împrumutat”, un contract de împrumut pentru suma de 3.240.300 euro.

În cuprinsul contractului, la art. 3, s-a menționat că, banii vor fi virăți de *Rosintaly Management Limited*, în numele *SCI Allegra*, în contul „*SCA Malafosse Barlotti JB Troadec Et J Troadec Notaries Associes*” deschis la Trezoreria din *Saint Tropez*, pentru achiziția unei proprietăți imobiliare, situată în *Saint Tropez*, Franța (*Ramatuelle*, subdivizia nr. 70 din „*Plage de Pampelonne*”).

Așadar, Curtea a reținut că, imobilul, situat în Franța, localitatea *Saint Tropez*, a fost dobândit pentru folosul personal al inculpatul *Simu Horia*, în condițiile în care, societatea notarială îi cunoștea pe *Simu Horia* și *Simu Raluca*, ca fiind cumpărătorii reali, o dovadă în acest sens fiind și faptul că, în cuprinsul decontului notarial, emis de „*Marie-Christine Malafosse-Bortolitti, Jean-Baptiste Troadec & Julie Fournier-Troadec*”, notarii asociați din *Saint Tropez* – Franța se adresau *SCI ALELGRA*, cu indicarea „*domnului și doamnei Simu*” ca fiind viitorii cumpărători ai imobilului, cu privire la decontul prețului total al acestuia, în sumă de 3.559.000 euro.

Această operațiune a fost inițiată și derulată din dispoziția inculpatului *Simu Horia*, prin intermediul *Rosintaly Management Limited*, cu scopul de a ascunde originea ilicită a sumei de 3.240.300 euro, reprezentând prețul imobilului, sumă care provenea din despăgubirile acordate nelegal de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în dosarul nr. 22804/FFCC/2010.

Așadar, contractul de împrumut încheiat între *Rosintaly Management Limited* și *SCI Allegra* a fost unul fictiv, singurul scop al întocmirii sale fiind acela de a fi utilizat ca document justificativ al unei operațiuni de transfer bancar al banilor având ca destinație finală achiziționarea unui imobil.

De asemenea, din analiza probelor administrate, Curtea a reținut că, inculpatul *Simu Horia*, împreună cu soția sa, *Simu Raluca*, sunt acționarii companiei franceze SCI ALLEGRA, înregistrată cu nr. 533802997, înființată la data de 20.06.2011, cu numai patru zile înainte de transferul sumei de 3.240.000 euro din contul Rosintaly Management Limited, companie ce are sediul social în Ramatuelle, cartierul Pampelonne, subdiviziunea Pampelonne nr. 83350, inculpatul Simu Horia deținând 5 acțiuni, iar, soția sa, *Simu Raluca*, 495 de acțiuni, având împreună, prin intermediul companiei SCI ALLEGRA: imobilul – casă de locuit, achiziționat la data de 30.06.2011 cu suma de 3.559.000 euro; imobilul – casă de locuit și teren achiziționat la data de 05.06.2014 cu suma de 3.200.000 euro.

Astfel, Curtea a arătat că, primul imobil a fost achiziționat de inculpatul *Simu Horia* în Franța, la data de 30.06.2011, cu banii obținuți fraudulos din dosarul de despăgubire nr. 22804/FFCC/2010.

Ulterior, inculpatul l-a ipotecat în favoarea băncii Credit du Nord, Franța, pentru contractarea unui împrumut pe baza căruia a achiziționat, la data de 05.06.2014, un al doilea imobil (casă de locuit și teren), în valoare de 3.200.000 euro, tot în Franța, așa cum rezultă din datele de anchetă.

Martorul *Buliga Neagu Andrei Alecsandru* a confirmat că, SCI ALLEGRA este o societate înființată de inculpatul *Simu Horia* și soția sa, în scopul achiziționării unor proprietăți în Saint Tropez – Franța, iar, această companie a fost înființată ca un vehicul, în vederea efectuării acestor achiziții, din rațiuni fiscale, respectiv că proprietatea achiziționată din banii proveniți din vânzarea acțiunilor la Fondul Proprietatea reprezintă o casă de vacanță ce a fost cumpărată pentru a fi folosită de familia *Simu*.

Așadar, Curtea a reținut că, înființarea acestei societăți cu numai patru zile înainte de transferul sumei de 3.240.000 euro din contul *Rosintaly Management Limited* este de natură a confirma susținerea martorului, conform căreia societatea a fost înființată doar în scopul achiziționării de imobile în Franța.

De asemenea, martorul a declarat că, urmând procedurile de achiziție de pe teritoriul francez, cumpărătorul *SCI Allegra*, avea obligația să transfere atât prețul imobilului, cât și costurile ocazionate de achiziție în contul notarului francez prin intermediul căruia s-a efectuat tranzacția.

Astfel, la solicitarea inculpatului *Simu Horia*, martorul *Buliga Neagu Andrei Alecsandru* a virat din conturile *Rosintaly Management Limited* în contul biroului notarial sumele destinate achiziției în numele societății SCI Allegra și cu justificarea fictivă de împrumut, ulterior, notarul distribuind suma încasată către vânzător.

Caracterul fictiv al contractului de împrumut încheiat între *Rosintaly Management Limited* și *SCI Allegra*, rezultă, atât din declarația martorului *Buliga Neagu Andrei Alecsandru*, cât și din faptul că, *SCI Allegra* nu a restituit nicio parte din suma împrumutată.

De asemenea, în anul 2013, reprezentantul scriptic al *SCI Allegra*, un avocat din Franța, i-a solicitat inculpatului *Simu Horia* să prelungască contractul de împrumut, întrucât acesta expira, motiv pentru care, inculpatul

Simu Horia i-a cerut martorului *Buliga Neagu Andrei Alecsandru* să redacteze un act adițional la contractul de împrumut, care a fost transmis și retransmis cu observații pe e-mail avocatului din Franța, însă acesta nu a fost finalizat prin semnare.

În același scop al disimulării provenienței ilicite a sumelor de bani obținute din despăgubiri și al creării aparenței de legalitate pentru intrarea în posesia acestora, inculpatul *Simu Horia* a retras din contul *Rosintaly Management Limited*, deschis la banca HSBC, mai multe sume de bani, folosind ca justificare tot contracte de împrumut fictive.

Astfel, în zilele de 29.06.2011, 30.06.2011, 15.07.2011, 21.07.2011, 29.07.2011, 12.08.2011 și 26.08.2011, inculpatul SIMU HORIA a încasat din contul *Rosintaly Management Limited*, deschis la banca elvețiană HSBC, invocând contractele de împrumut fictive din datele de 28.06.2011 și 29.06.2011, suma totală de 480.000 euro, contractele fiind încheiate din dispoziția inculpatului și semnate de martorul *Buliga Neagu Andrei Alecsandru* din partea *Rosintaly Management Limited*.

Așa cum rezultă din înscrisurile existente la dosarul de urmărire penală, respectiv contractele de împrumut și situațiile privind plățile efectuate, în baza celor două contracte de împrumut menționate anterior, din contul *Rosintaly Management Limited* deschis la HSBC Private Bank (Suisse) S.A, Zurich au fost efectuate către *Simu Horia* șapte plăți în valoare totală de 480.000 euro, în perioada 29.06 – 26.08.2011.

Astfel, Curtea a reținut că, nerestituirea împrumuturilor anterior menționate întărește ipoteza fictivității contractelor de împrumut.

În aceeași categorie a operațiunilor de spălare a banilor se înscriu și plățile efectuate din contul *Rosintaly Management Limited*, către compania austriacă *Do-Fi South East Holding Gmbh*, companie care, conform declarațiilor martorilor *Buliga Neagu Andrei Alecsandru*, *Dumitru Camelia* și *Niță Oana* a fost înființată și controlată tot de inculpatul *Simu Horia*.

Astfel, în perioada 28.06.2011 – 15.11.2011, din dispozițiile inculpatului *Simu Horia*, *Rosintaly Management Limited* a transferat către compania austriacă *Do-Fi South East Holding Gmbh*, în baza a șase contracte de împrumut încheiate în zilele de 28.06.2011, 29.06.2011, 03.08.2011, 24.08.2011, 05.09.2011 și 11.11.2011, prin intermediul a 11 plăți, suma totală de 1.346.000 euro, contractele fiind încheiate între *Rosintaly Management Limited*, reprezentată de *Buliga Neagu Andrei Alecsandru* și *Do-Fi South East Holding Gmbh*, reprezentată de cetățeanul austriac *Kraus Michael*.

Pentru justificarea acestor transferuri s-au încheiat, între *Rosintaly Management Limited*, în calitate de împrumutător, reprezentată de *Buliga Neagu Alecsandru Andrei* și *Do - Fi South East Holding Gmbh*, în calitate de împrumutat, reprezentată de *Michael Kraus*, următoarele contracte de împrumut fictive: contract din data de 28.06.2011, pentru suma de 400.000 euro; contract din data de 29.06.2011 pentru suma de 110.000 euro; contract din data de 03.08.2011, pentru suma de 270.000 euro; contract din data de 24.08.2011,

pentru suma de 101.000 euro; contract din data de 05.09.2011, pentru suma de 435.000 euro; contract din data de 11.11.2011, pentru suma de 30.000 euro.

Conform datelor existente în bazele de date ale Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, în contul Do-Fi South East Holdings, deschis la Bank of Cyprus – Sucursala România, în perioada 29.06 – 03.10.2011, a fost virată suma totală de 1.281.000 euro, din contul aceleiași companii deschis la HSBC Private Bank Elveția.

Astfel, s-a arătat că, fluxul financiar complet al banilor proveniți din vânzarea acțiunilor de la Fondul Proprietatea, obținute fraudulos de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, este evidențiat în raportul de constatare întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție pe baza înscrisurilor doveditoare, existente la dosarul de urmărire penală (vol. 11 d.u.p. filele 134 - 144).

Curtea a mai reținut că, din probele administrate în cauză, rezultă că inculpatul *Simu Horia* a fost cel care a decis înființarea *Rosintaly Management Limited* și *Do-Fi South East Holding GmbH* și le-a controlat activitatea prin persoane interpușe, respectiv *Buliga Neagu Andrei Alecsandru* și *Kraus Michael*, fiind beneficiarul real al acestor societăți, în sensul dispozițiilor art. 4 alin. 1 și alin. 2 lit. a pct. 1 din Legea nr. 129/2019.

S-a mai arătat că, un alt înscris care dovedește că adevăratul beneficiar al companiei *Rosintaly Management Limited* este inculpatul *Simu Horia*, îl constituie formularul emis de banca elvețiană HSBC Private Bank (Suisse) S.A., Zurich privind identitatea beneficiarului real al companiei cipriote, pus la dispoziția organelor de urmărire penală de către martorul *Buliga Neagu Alecsandru Andrei* (vol. 27 d.u.p. fila 121 - 123).

Faptul că inculpatul *Simu Horia* era persoana care controla și coordona activitatea *Do-Fi South East Holding* este dovedit și de declarația martorei *Dumitru Camelia*, care a precizat că a constatat că, *Simu Horia* este acționarul final al companiei, cu ocazia studierii unor înscrisuri depuse la CEC BANK pentru prelungirea unei linii de credit a CCCF S.A. Timișoara, ale cărei acțiuni erau deținute de *Do-Fi South East Holding GmbH*.

Martorul *Buliga Neagu Andrei Alecsandru* a declarat că, odată cu înființarea *Rosintaly Management Limited* și, ulterior, a *Do-Fi South East Holding*, inculpatul *Simu Horia* a încercat să - și mascheze participarea ca acționar în diverse societăți, iar, toate sumele de bani care s-au vehiculat prin conturile *Rosintaly Management Limited* au fost tratate de inculpat ca și sume ce se aflau în contul său personal, iar, pentru justificarea operațiunilor bancare dispunea întocmirea unor contracte de împrumut fictive.

În legătură cu modalitatea de utilizare a fondurilor bănești de către inculpatul *Simu Horia*, prin intermediul *Do-Fi South East Holding GmbH*, martorul a declarat că, sumele erau transferate în contul din Elveția al companiei, deschis tot la banca HSBC, iar, ulterior erau transferate din acel cont, prin semnătura inculpatului *Simu Horia*, către diverse destinații, în funcție de necesitățile inculpatului sau ale companiilor controlate de acesta.

Implicarea activă a inculpatului *Simu Horia* în activitatea *Rosintaly Management Limited* este probată și de înscrisurile depuse, la dosarul cauzei, de către martora *Niță Oana*, cu ocazia declarației date de aceasta, în cursul urmaririi penale (vol. 5 d.u.p. filele 57 - 74; vol. 11 d.u.p. filele 292 - 304).

Curtea a arătat că, aceste înscrisuri reprezintă corespondența purtată de inculpat cu martora și cu reprezentanții firmei de audit, în numele *Rosintaly Management Limited*, inculpatul fiind cel care decidea cu privire la plățile sau deconturile ce urmau a fi operate din conturile companiei cipriote, precum și cel care desemna persoane care să negocieze pentru *Rosintaly Management Limited*.

Din analiza acestor înscrisurilor aflate la dosar, Curtea a reținut că, contractele de împrumut încheiate de *Rosintaly Management Limited* nu îndeplineau condițiile legale din jurisdicția cipriotă, întrucât nu indicau procentul dobânzii percepute și nici nivelul marjei de profit de 0,35%, așa cum prevede Autoritatea Fiscală din Cipru (vol. 11 d.u.p. fil. 296 - 297).

Totodată, s-a arătat că, ansamblul probatoriu este întregit de declarațiile martorilor *Buliga Neagu Alecsandru Andrei*, *Niță Oana* și *Dumitru Camelia*, care confirmă faptul că, încheierea acestor contracte de împrumut s-a făcut formal, fără interes economic, doar în scopurile arătate anterior.

Mijloacele de probă mai sus analizate, dovedesc acțiunile intenționate ale inculpatului *Simu Horia* prin care banii proveniți din săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu au fost transferați către diferite destinații, inclusiv conturile personale ale inculpatului.

S-a mai arătat de către instanța de fond, că, inculpatul *Simu Horia*, fost vicepreședinte Citibank, conștientiza relevanta penală a operațiunilor de transfer mascate sub forma unor contracte de împrumut fictive, nerestituite vreodată nici măcar formal, operațiuni ce au avut ca principal scop disimularea adevăratei proveniențe, a dispoziției și a proprietății resurselor financiare menționate anterior.

În ceea ce privește încadrarea juridică a faptei, Curtea a reținut că, prin [Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 19 iunie 2018](#) s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 29 alin. \(1\) lit. c\) din Legea nr. 656/2002](#), constatându-se că acestea sunt neconstituționale.

Conform art. 147 alin. (1) din Constituția României, dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

La data de 11 iulie 2019 a fost adoptată Legea nr. 129/2019, care prevede la art. 49 alin. (1) următoarele: „*Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani:*

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor

bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea ori disimularea adevăratei naturi, a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri de către o altă persoană decât subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni”.

Prin încheierea din 30.06.2020, Curtea a dispus **schimbarea încadrării juridice** a faptei inculpatului Simu Horia **din** infracțiunea prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. b și c din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 35 alin. 1 din C.pen. și art. 5 C.pen., **în** infracțiunea prevăzută de art. 49 alin. 1 lit. b din Legea nr. 129/2019, cu aplicarea art. 35 alin. 1 din C.pen. și art. 5 C.pen.

Având în vedere mijloacele de proba analizate anterior, Curtea a reținut că sunt îndeplinite toate condițiile de tipicitate obiectivă și subiectivă pentru reținerea săvârșirii de către inculpatul *Simu Horia* a infracțiunii de *spălare a banilor, prevăzută de art. 49 alin. 1 lit. b din Legea nr. 129/2019 cu aplic. art. 35 alin. 1 din C.pen.*, constând în aceea că, în perioada 24.06.2011 – 11.11.2011, în baza aceleiași rezoluții infracționale, inculpatul a săvârșit nouă acte materiale, corespunzătoare celor nouă contracte de împrumut fictive încheiate de *Rosintaly Management Limited* cu *SCI Allegra, Simu Horia* și *Do-Fi South East Holding GmbH*, prin care a transferat, prin intermediari, și a disimulat adevărata natură a provenienței sumei totale de 5.066.300 euro, bani pe care i-a dobândit și folosit în interes propriu, suma fiind **provenită** din săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, săvârșită în forma de participare penală a complicității.

De asemenea, s-a arătat că, probatoriul administrat, în cauză, dovedește că suma de 5.066.300 euro provenea din săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu comisă, cu complicitatea inculpatului Simu, de către inculpații, membrii ai Comisiei Centrale pentru stabilirea despăgubirilor, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P.

Curtea a reținut, totodată, că nu poate fi admisă solicitarea reprezentantului Ministerului Public privind luarea măsurii de siguranță a confiscării speciale a sumei de 5.066.300 euro, de la inculpatul Simu Horia, în baza art. 112 lit. e C.pen., întrucât, potrivit dispozițiilor art. 51 alin. 1 din legea nr. 129/2019, în cazul infracțiunilor de *spălare a banilor* se aplică dispozițiile privind confiscarea bunurilor din [Legea nr. 286/2009](#) privind Codul penal.

Or, potrivit art. 112 lit. e C.pen. sunt supuse confiscării speciale bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia.

În cauză, infracțiunea de *spălare a banilor*, prevăzută de art. art. 49 alin. 1 lit. b din Legea nr. 129/2019, cu aplicarea art. 35 alin. 1 din C.pen., a fost comisă de inculpatul Simu Horia prin disimularea adevăratei naturi a provenienței sumei totale de 5.066.300 euro, sumă provenită din săvârșirea de

către inculpat a infracțiunii de abuz în serviciu, în forma de participație penală a complicității.

Prin urmare, suma de 5.066.300 euro nu poate fi supusă confiscării speciale decât cu încălcarea art. 51 alin. 1 din Legea nr. 129/2019 raportat la art. 112 lit. e C.pen., întrucât intră în componenta sumei de 27.932.625 lei, pe care inculpatul Simu Horia, beneficiar real al societății *Rosintaly Management Limited*, o va restitui Statului Roman ca efect al admiterii acțiunii civile, al anularii deciziei nr. 15764/FF/26.05.2011 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din cadrul A.N.R.P., de emitere a titlului de despăgubire în favoarea societății *Rosintaly Management Limited* și al repunerii părților în situația anterioară.

În acest sens, s-a arătat că interpretarea dată prin Decizia nr. 23 din 19 septembrie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, poate fi aplicată și în prezenta cauză, situația fiind asemănătoare, întrucât prejudiciul ce trebuie acoperit rezultă din săvârșirea de către inculpat a infracțiunii de abuz în serviciu în forma de participație penală a complicității, astfel că măsura confiscării ca urmare a infracțiunii de spălare a banilor ar avea drept consecință o dublă sancționare a inculpatului Simu Horia.

Cu privire la legea penală mai favorabilă inculpaților, Curtea a apreciat că aceasta este reprezentată de vechiul Cod penal în privința inculpaților cărora li se vor reține circumstanțe atenuante, respectiv noul Cod penal, în privința celor față de care nu se vor reține circumstanțe atenuante.

În acest sens, Curtea a avut în vedere dispozițiile Codului penal anterior, care acordă o mai mare libertate de apreciere judecătorului în alegerea circumstanțelor atenuante, iar, efectele acestor circumstanțe determină coborârea obligatorie a pedepselor sub minimul special prevăzut de lege, spre deosebire de Codul penal în vigoare în care circumstanțele atenuante sunt limitativ prevăzute de lege, iar efectul reținerii unor astfel de circumstanțe este reducerea doar cu o treime a limitelor de pedeapsă.

Totodată, s-a avut în vedere și regimul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, în reglementarea Codului penal anterior, acesta fiind mai favorabil decât regimul suspendării executării pedepsei sub supraveghere reglementat în noul Cod penal, atât sub aspectul efectului (reabilitarea de drept), cât și al conținutului (lipsa obligației de a presta o muncă în folosul comunității).

Constatând că sunt întrunite condițiile răspunderii penale a inculpaților și că faptele reținute în sarcina lor constituie infracțiuni și au fost comise cu vinovăție, instanța de fond a dispus condamnarea acestora.

La stabilirea și individualizarea pedepselor aplicate inculpaților Dumitrean Crinuța Nicoleta, Savu Florentina, Mihai Cristian Sebastian, Simu Horia și Dima Alin Horațiu, instanța a avut în vedere gravitatea infracțiunilor săvârșite și pericolozitatea inculpaților, evaluate în raport cu criteriile prevăzute de art.74 C.pen..

Astfel, s-au avut în vedere împrejurările și modul de comitere a infracțiunilor, precum și mijloacele folosite (prin folosirea funcțiilor deținute în

cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, atitudinea nesinceră), starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, quantumul ridicat al prejudiciului produs bugetului de stat, cât și atitudinea indiferentă manifestată față de rezultatul menționat.

Referitor la conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, s-a reținut că inculpații Dumitrea Crinuța Nicoleta, Savu Florentina și Mihai Cristian Sebastian nu sunt cunoscuți cu antecedente penale, s-au prezentat la termenele de judecată, au familii stabile și un nivel ridicat de instruire.

Luând în considerare toate aceste criterii, Curtea a aplicat o pedeapsă de 4 ani și 4 luni închisoare, cu executare în regim de detenție, pentru inculpatul Mihai Cristian Sebastian, de 4 ani închisoare, în regim de detenție, pentru inculpata Savu Florentina, respectiv o pedeapsă rezultantă de 6 ani și 3 luni închisoare, pentru inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta.

Cu privire la inculpatul Marko Attila Gabor, Curtea a aplicat o pedeapsă de 4 ani închisoare, cu executare în regim de detenție, apreciind că aceasta corespunde tuturor criteriilor prevăzute de lege și reprezintă un mijloc adecvat de constrângere și reeducare a inculpatului pentru activitatea infracțională desfășurată.

Întrucât fapta comisă de inculpat în prezenta cauză este concurentă cu infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 715 din 28.06.2012 pronunțată de Judecătoria Buzău, Curtea a aplicat regulile de la concursul de infracțiuni și, în baza art. 38-39 C.pen, a contopit pedeapsa aplicată acestuia pentru infracțiunea pentru care s-a dispus condamnarea în prezenta cauză, cu pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată anterior, în pedeapsa cea mai grea, de 4 ani închisoare, care a fost sporită cu 1/3 din pedeapsa de 3 ani închisoare, în final, inculpatul Marko Attila Gabor urmând să execute o pedeapsă de 5 ani închisoare.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Dima Alin Horațiu, Curtea a reținut contribuția foarte importantă pe care acesta a avut-o în procesul de acordare a despăgubirilor, inculpatul fiind cel care, ulterior primirii de la principalul beneficiar al dosarului, suma de 5.000 euro, cu titlu de mită, a întocmit raportul de evaluare în condiții nelegale și contrar Standardelor Internaționale de Evaluare, cu consecința supraevaluării suprafeței de 25 ha.

S-a mai reținut, totodată, că inculpatul Dima Alin Horațiu a mai fost condamnat prin sentința penală nr. 148/F din 10 iulie 2017 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală, definitivă prin decizia penală nr. 32/A din 07 februarie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul nr. 6536/2/2008, tot în legătură cu activitatea de evaluare a unor terenuri din Constanța.

S-a constatat că faptele comise de inculpat în prezenta cauză sunt concurente cu infracțiunile pentru care acesta a fost condamnat prin decizia penală nr. 32/A din 07 februarie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție la pedeapsa rezultantă de 6 ani închisoare, pedeapsă care a fost descontopită în pedepsele componente care au fost repuse în individualitatea lor, iar, în baza art. 40 alin. 1 raportat la art. 39 alin. 1 lit. b C.pen., au fost contopite

pedepsele aplicate inculpatului Dima Alin Horațiu pentru faptele deduse judecării, cu celelalte pedepse aplicate acestuia prin decizia penală anterior menționată.

Prin urmare, Curtea a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea de 6 ani închisoare, la care a adăugat un spor de 3 ani și 8 luni închisoare (o treime din pedepsele de 4 ani închisoare, 4 ani închisoare și 3 ani închisoare), în final, inculpatul urmând a executa pedeapsa de *9 ani și 8 luni închisoare*.

La individualizarea pedepselor aplicate inculpatului Simu Horia, Curtea a avut în vedere numărul mare de infracțiuni comise (complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, dare de mită, cumpărare de influență, spălare a banilor), gravitatea acestora, cuantumul prejudiciului cauzat Statului Român, acțiunile elaborate întreprinse de inculpat pentru disimularea adevăratei proveniențe a banilor pe care i-a obținut în mod ilegal în dosarul nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P. (a antrenat persoane ce ocupau diverse funcții în cadrul Ministerului Mediului, Administrației Prezidențiale și Regiei Autonome Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat, folosind influența acestora la nivelul autorităților implicate în procedura de retrocedare, respectiv: Primăria Municipiului Constanța, Prefectura Județului Constanța, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor).

De asemenea, Curtea a avut în vedere și faptul că inculpatul *Simu Horia*, fost vicepreședinte Citibank, conștientiza relevanța penală a faptelor comise în scopul obținerii de importante venituri uri ilicite, deși, anterior, comiterii faptelor deduse judecării în prezenta cauză, inculpatul a obținut, la data de 28.02.2008, despăgubiri record de 128.276.015 euro, echivalentul a 466.770.763 lei, tot prin supraevaluarea unui teren.

În ceea ce privește prescripția răspunderii penale a inculpatului Simu Horia, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 290 alin. 1 C.pen., maximul special al pedepsei în cazul infracțiunii de dare de mită este de 7 ani, astfel încât, potrivit art. 154 alin. 1 lit. c C.pen., termenul de prescripție este de 8 ani.

În aceste condiții, Curtea a apreciat că, la data de 26.01.2016, când prin ordonanța nr. 634/P/2015 a Direcției Naționale Anticorupție, s-a dispus efectuarea, în continuare, a urmăririi penale față de suspectul Simu Horia pentru infracțiunea dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, termenul de prescripție al răspunderii penale nu era împlinit, fapta fiind comisă, în luna ianuarie 2011.

Totodată, s-a arătat că nu s-a împlinit nici termenul de prescripție specială, prevăzută de art. 155 alin. 4 C.pen., întrucât termenul de prescripție de 8 ani, în cazul infracțiunii de dare de mită, prevăzut de art. 290 alin. 1 C.pen., săvârșită de inculpatul Simu Horia, în luna ianuarie 2011, nu s-a împlinit încă o dată.

Analizând în ansamblu toate aceste împrejurări, Curtea a apreciat că o pedeapsă de 4 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 48 C.pen. raportat la art. 132 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 297 alin. 1 C.pen., art. 309 C.pen., de 2 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii

prevăzute de art. 292 alin. 1 C.pen, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, de 2 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. 1 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr. 78/2000 și de 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 49 alin. 1 lit. b din Legea nr. 129/2019, cu aplicarea art.35 alin. 1 C.pen., sunt de natură să corespundă tuturor criteriilor prevăzute de lege și reprezintă mijloace adecvate de constrângere și reeducare a inculpatului pentru activitatea infracțională desfășurată.

Întrucât faptele au fost comise de inculpat înainte de a fi condamnat pentru vreuna dintre ele, Curtea a aplicat regulile de la concursul de infracțiuni și a contopit pedepsele aplicate acestuia pentru infracțiunile pentru care s-a dispus condamnarea, în pedeapsa cea mai grea de 4 ani închisoare, la care se va adăuga un spor de 2 ani și 4 luni închisoare (1/3 din totalul celorlalte pedepse stabilite), în final, inculpatul urmând a executa pedeapsa de 6 ani și 4 luni închisoare.

La individualizarea pedepselor aplicate celorlalți membrii ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, respectiv inculpații *Baciu Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana si Bogdan Dragoș George*, Curtea a avut în vedere criteriile generale prevăzute de art. 72 din Noul Cod penal, respectiv limitele de pedeapsă, gradul de pericol social al fetei săvârșite, persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală a acestora.

Curtea a avut în vedere și forma de vinovăție cu care inculpații au acționat, respectiv intenția indirectă, aspect care nu poate fi ignorat în procesul de individualizare a pedepselor.

Totodată, instanța de fond a mai reținut și complexitatea probatoriului, precum și că pronunțarea unei soluții pe fondul cauzei are loc la un interval, de aproximativ 10 ani, de la data săvârșirii faptelor.

În favoarea inculpaților *Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana si Bogdan Dragoș George*, Curtea a reținut cu titlu de circumstanțe atenuante, împrejurarea că aceștia nu au antecedente penale, au fost prezenți la termenele de judecată, iar, responsabilitatea acestora în raport de faptele deduse judecății și de urmările acestora a fost una inferioară față de cea a *Dumitrean Crinuța Nicoleta, Savu Florentina, Mihai Cristian Sebastian, Dima Alin Horațiu și Simu Horia*.

Prin urmare, Curtea a apreciat că o pedeapsă de 3 ani închisoare aplicată inculpaților *Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana si Bogdan Dragoș George* pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 C. pen. (1968), raportat la art. 248¹ C.pen. (1968), cu aplicarea art. 74 alin. 2 C. pen. (1968), art. 76 alin. 1 lit. b C. pen. (1968) și art. 13 C. pen. (1968), este de natură să corespundă tuturor criteriilor prevăzute de lege și reprezintă un mijloc adecvat de constrângere și reeducare a acestora pentru activitatea infracțională desfășurată.

În legătură cu modalitatea de individualizare a executării pedepsei aplicate inculpaților *Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș*

George, Curtea a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare, pe un termen de încercare de 5 ani.

În ceea ce îl privește pe inculpatul *Baciu Remus Virgil*, Curtea a reținut cu titlu de circumstanță atenuantă, împrejurarea că acesta a avut o atitudine sinceră contribuind la clarificarea unor aspecte importante, apreciind că aplicarea unei pedepse de 2 ani și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 C.pen. (1968) raportat la art. 248¹ C.pen. (1968), cu aplicarea art. 74 alin. 2 C.pen. (1968), art. 76 alin. 1 lit. b C. pen. (1968) și art. 13 C.pen. (1968), este de natură să corespundă tuturor criteriilor prevăzute de lege și reprezintă un mijloc adecvat de constrângere și reeducare pentru activitatea infracțională desfășurată.

S-a constatat, totodată, că fapta inculpatului Bacu Remus Virgil, dedusă judecății în prezenta cauză, este concurentă cu aceea pentru care i-a fost aplicată pedeapsa de 5 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b, g C.pen., prin sentința penală nr. 62 din 15.02.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă prin decizia penală nr. 97/A din 16.04.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel încât, în baza art. 34 lit. b raportat la art. 33 lit. a C.pen. (1968), au fost contopite pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare aplicată inculpatului în prezenta cauză, cu pedeapsa de 5 ani închisoare aplicată anterior, și i-a fost aplicată inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 5 ani închisoare, sporită cu 7 luni închisoare, în final, inculpatul urmând să execute pedeapsa de 5 ani și 7 luni închisoare.

În ceea ce privește **acțiunea civilă** s-a reținut că, Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice s-a constituit parte civilă pentru un prejudiciu total de 7.715.000 euro, echivalentul a 32.838.126 lei, reprezentând diferența de evaluare dintre raportul de evaluare întocmit, avizat și respectiv aprobat de inculpații trimiși în judecată și raportul de expertiza întocmit în cursul urmăririi penale, poziție ce nu a fost modificată până la finalizarea cercetării judecătorești.

În condițiile în care Curtea nu a reținut rapoartele de constatare și expertiza evaluatorie întocmite, în cursul urmăririi penale, ca probe pertinente în stabilirea prejudiciului, a constatat că inculpații sunt răspunzători de întreaga valoare a deciziei nr. 15764/FF/26.05.2011 emisă, cu încălcarea legii, de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor din cadrul A.N.R.P.

Sub acest aspect, Curtea a constatat că, principiile răspunderii civile delictuale impun reținerea prejudiciului integral, în măsura în care, a fost previzibil și că, prin emiterea deciziei de despăgubire, inculpații au acceptat că bugetul de stat va fi diminuat cu întreaga sumă menționată în decizia de despăgubire nelegală.

În aceste condiții, s-a arătat că răspunderea acestora din punctul de vedere al întinderii prejudiciului se raportează la valoarea integrală a deciziei de despăgubire, și nu la o diferență de evaluare, care, având în vedere intervalul de timp îndelungat scurs de la momentul faptelor, nici nu poate fi stabilită de o manieră pertinentă.

Decizia nr. 15764/FF din 26.05.2011 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, emisă în dosarul nr. 22804/FFCC/2010 a fost urmarea săvârșirii

faptei de abuz în serviciu reținută în sarcina tuturor inculpaților membrii ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, dar și urmarea faptelor de luare de mită săvârșite de inculpata Dumitrean Crinuța Nicoleta și de inculpatul Dima Alin Horațiu.

Având în vedere că rezultatul direct al infracțiunilor care fac obiectul prezentei cauze, Curtea a constatat că, Decizia de despăgubire nr. 15764/FF/26.05.2011 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor este lovita de nulitate absolută, fiind emisă cu încălcarea legii/ în fraudă la lege.

Așadar, cauza ilicită este reflectată și de poziția beneficiarilor deciziei de despăgubire nr. 15764/FF din 26.05.2011, martorii Moldoveanu Daniel Andrei, Sterian Ion, Birisiu Ionut, Surdu Georgian Gabriel, Niculae Aurel și Cocos Dorin fiind în cunoștință de cauză cu privire la caracterul nelegal al acesteia, astfel cum, de altfel, au și recunoscut.

Curtea a constatat, așadar, că martorii Moldoveanu Daniel Andrei, Sterian Ion, Birisiu Ionut, Surdu Georgian Gabriel, Niculae Aurel și Cocos Dorin nu pot invoca beneficiul bunei credințe, aflându-se în poziția unor dobânditori de rea – credință, participanți esențiali la circuitul infracțional care a avut ca rezultat emiterea deciziei de despăgubire nr. 15764/FF/26.05.2011.

Având în vedere argumentele anterior expuse, Curtea a admis acțiunea civilă formulată de partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor și, în baza art. 25 alin. 3 C.pr.pen., a decizia nr. 15764/FF/26.05.2011 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor privind emiterea de titluri de despăgubire în favoarea Rosintaly Management Limited, în cotă de 75%, a lui Nicolae Aurel, în cotă de 15% și a lui Birisiu Ionuț, în cotă de 10%, în cuantum total de 37.243.500 lei, precum și a titlurilor de conversie nr. 1926/16.06.2011 emis în favoarea societății Rosintaly Management Limited, nr. 1927/16.06.2011 emis în favoarea martorului Niculae Aurel și nr. 1928/16.06.2011, emis în favoarea martorului Birisiu Ionuț.

Ca urmare a anulării deciziei nr. 15764/FF/26.05.2011 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și a actelor subsecvente, respectiv titlurile de conversie, Curtea a procedat la repunerea părților în situația anterioară și a dispus restituirea sumei de 37.243.500 lei de către inculpatul *Simu Horia*, beneficiar real al S.C. Rosintaly Management Limited – 27.932.625 lei, martorul *Birisiu Ionuț* – 931.087,50 lei, martorul *Moldoveanu Daniel* – 1.117.305 lei, martorul *Sterian Ion* – 1.675.957,50 lei, martorul *Niculae Aurel* – 174.299,58 lei, martorul *Surdu Georgian Gabriel* – 2.706.112,71 lei și martorul *Cocos Dorin* – 2.706.112,71 lei, către partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor.

În ceea ce privește modul de stabilire a obligației de restituire, Curtea a reținut că, urmare a deciziei nr. 15764/FF din 26.05.2011 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, la data de 16.06.2011, a fost emis titlul de conversie nr. 1928 din 16.06.2011, prin care suma de 3.724.350 lei, cuvenită martorului Birisiu Ionuț, a fost convertită într-un număr de 6.797.500 acțiuni, dar, și titlul de conversie nr. 1927 din 16.06.2011, prin care suma de 5.586.525

lei, cuvenită martorului *Niculae Aurel*, a fost convertită într-un număr de 10.196.249 acțiuni (*vol. 6 d.u.p., filele 211 - 213*).

Astfel, s-a arătat că, după ce au intrat în posesia acțiunilor, atât Rosintaly Management Limited, cât și martorii *Birisiu Ionut* și *Niculae Aurel* au vândut acțiunile.

Așadar, anulând decizia de despăgubire și procedând la repunere părților în situația anterioară, Curtea nu a obligat beneficiarii frauduloși la restituirea numărului acțiunilor pe care le-au dobândit fiecare la Fondul Proprietatea și nici la restituirea sumelor primite de aceștia în urma vânzării acțiunilor, ci la suma totală de 37.243.500 lei, pentru care a fost emisă decizia Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor nr. 15764 din 26.05.2011, întrucât valoarea de conversie a titlurilor de despăgubire a fost de unu la unu, iar, ulterior, martorii au valorificat acțiunile la o valoare mai mică decât valoarea nominală, element care este unul aleatoriu, ce nu poate avea efect asupra întinderii obligației de restituire care trebuia să privească exact suma de 37.243.500 lei pentru care a fost emisă decizia Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Opțiunea de a valorifica acțiunile dobândite la prețul pieței, imediat ulterior dobândirii lor, a fost o decizie personală a martorilor care nu au optat pentru păstrarea acțiunilor și valorificarea lor ulterioară la un preț superior celui al conversiei inițiale.

În aceste condiții, Curtea a apreciat că, evoluția prețului acțiunilor pe piață sau pe bursă, după listarea lor, este un factor speculativ, incert, care nu poate condiționa obligația de restituire sub aspectul existenței, obiectului sau întinderii sale.

Astfel, s-a dispus ca din suma totală de 37.243.500 lei pentru care a fost emisă decizia Comisiei Centrale, inculpatul *Simu Horia*, beneficiar real al societății Rosintaly Management Limited, să restituie către partea civilă Statul Român suma de 27.932.625 lei, având în vedere că, după emiterea deciziei de despăgubire, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a emis în favoarea Rosintaly Management Limited titlul de conversie nr. 1926/16.06.2011, în cuantum de 27.932.625 lei, reprezentând un număr total de 50.981.247 de acțiuni, calculate la un preț mediu ponderat de 0,5479 lei/acțiune.

Totodată, s-a dispus ca, din suma totală de 37.243.500 lei pentru care a fost emisă decizia nr. 15764 din 26.05.2011 a Comisiei Centrale, martorul *Birisiu Ionuț* să restituie către partea civilă suma de 931.087,50 lei, martorul *Moldoveanu Daniel* suma de 1.117.305 lei, iar, martorul *Sterian Ion* suma de 1.675.957,50 lei.

De asemenea, s-a dispus, ca din suma totală de 37.243.500 lei pentru care a fost emisă decizia nr. 15764/26.05.2011 a Comisiei Centrale, martorul *Niculae Aurel* să restituie părții civile suma de 174.299,58 lei, martorul *Surdu Georgian Gabriel* suma de 2.706.112,71 lei, iar martorul *Cocoș Dorin* suma de 2.706.112,71 lei.

În ceea ce privește cuantumul despăgubirilor, Curtea a constatat că, Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, s-a constituit parte civilă cu suma de 7.715.000 euro, echivalentul a 32.838.126 lei, reprezentând diferența de

evaluare dintre raportul de evaluare întocmit, avizat și respectiv aprobat de inculpații trimiși în judecată și raportul de expertiza întocmit, în cursul urmăririi penale, poziție ce nu a fost modificată până la finalizarea cercetării judecătorești.

Însă, chiar dacă, prejudiciul este constituit din valoarea integrală a deciziei de despăgubire nelegale, în soluționarea laturii civile, Curtea a constatat că nu pot fi obligați inculpații la plata unei sume mai mari decât cea solicitată de partea civilă, urmând a se limita la suma totală indicată în cererea de constituire parte civilă, respectiv, suma de 7.715.000 euro, echivalentul a 32.838.126 lei.

Având în vedere că, în intervalul de timp scurs, moneda națională a suferit o depreciere semnificativă, a fost admisă acțiunea civilă, și în baza art. 25 C.pr.pen., au fost obligați, în solidar, inculpații Dumitrea Crinuța Nicoleta, Savu Florentina, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George, Marko Attila Gabor, Simu Horia și Dima Alin Horațiu, la plata către partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice a sumei de 7.715.000 euro, echivalent lei la data plății, în măsura în care pretențiile părții civile nu sunt acoperite prin repunerea părților în situația anterioară și restituirea sumei aferente deciziei nr. 15764/FF/26.05.2011 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din cadrul A.N.R.P., anulată conform art. 25 alin. 3 C.pr.pen.

S-a constatat, totodată, că sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale și în privința inculpaților Savu Florentina, Simu Horia și Dima Alin Horațiu, întrucât aceștia au săvârșit acte de complicitate prin care au ajutat pe inculpații Dumitrea Crinuța Nicoleta, Savu Florentina, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George, Marko Attila Gabor, în săvârșirea faptei ilicite cauzatoare de prejudiciu.

Având în vedere aceste considerente, Curtea a menținut măsurile asigurătorii luate prin ordonanțele nr.634/P/2015 din 28.01.2016, nr. 634/P/2015 din 01.02.2016, nr. 634/P/2015 din 03.02.2016, nr. 634/P/2015 din 03.03.2016, nr. 634/P/2015 din 09.03.2016, nr. 634/P/2015 din 02.06.2016, nr. 634/P/2015 din 06.06.2016, nr. 634/P/2015 din 15.06.2016 și nr. 634/P/2015 din 16.06.2016 asupra sumelor de bani și bunurilor indisponibilizate, aparținând inculpaților Simu Horia, Dumitrea Crinuța Nicoleta, Dima Alin Horațiu, martorilor Birisiu Ionuț, Sterian Ion, Cocoș Dorin și Surdu Georgian Gabriel și lui Simu Raluca, până la concurența sumelor la care sunt obligați față de partea civilă, la care a fost adăugat cuantumul sumelor confiscate și cheltuielile judiciare stabilite în procesul penal.

De asemenea, a fost luată măsura sechestrului asigurător asupra tuturor bunurilor mobile și imobile ale inculpaților Simu Horia, Dumitrea Crinuța Nicoleta, Dima Alin Horațiu, Savu Florentina, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George și Marko Attila Gabor, până la concurența obligațiilor față de partea civilă, la care s-au adăugat și cheltuielile judiciare stabilite în procesul penal.

În baza art. 289 alin. 3 C.pen., raportat la art. 112 lit.e C.pen., s-a dispus confiscarea de la inculpații Dumitrea Crinuța Nicoleta suma de 400.000 euro

primită de aceasta cu titlu de mită sau echivalentul în lei a acestei sume la cursul de schimb al B.N.R. la data executării măsurii și de la inculpatul Dima Alin Horațiu suma de 5.000 euro primită de acesta cu titlu de mită, sau echivalentul în lei la cursul de schimb al B.N.R. la data executării măsurii.

Împotriva sentinței penale nr. 232 din 27.11.2020 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția I Penală, au declarat apel ***Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Rosintaly Management LTD și SCI Allegra***, precum și inculpații ***Dumitrean Crinuța Nicoleta, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George, Savu Florentina, Simu Horia, Dima Alin Horațiu, Mihai Cristian Sebastian, Baciú Remus Virgil și Marko Attila Gabor***.

1. Prin motivele scrise de apel (*filele 5 - 47, vol. I*), ***Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție*** a invocat, în esență, următoarele critici:

- *greșita individualizare a pedepselor* aplicate inculpaților Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baciú Remus Virgil, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George, Teodorescu Cătălin Florin, Savu Florentina, Simu Horia și Dima Alin Horațiu, atât sub aspectul cuantumului, considerat a fi neîndestulător în raport cu circumstanțele concrete în care s-au săvârșit faptele, calitatea deținută în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor (președinte, vicepreședinte, simplu membru), motivul săvârșirii infracțiunilor și scopul urmărit, cât și al modalității de executare, în cazul inculpaților Bogdan Dragoș George, Vasilescu Oana și Teodorescu Cătălin Florin, care nu este aptă să asigure scopul preventiv - educativ al sancțiunii penale.

- *greșita reținere a circumstanțelor atenuante* aplicate inculpaților Baciú Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oanaș și Bogdan Dragoș George, prin încălcarea dispozițiilor legale incidente în cazul infracțiunii care a produs consecințe deosebit de grave.

În acest sens, s-a solicitat înlăturarea dispozițiilor art. 76 alin. (1) lit. b) din Codul penal (1969) și a art. 74 alin. (2) din același cod, întrucât reținerea împrejurărilor care pot constitui circumstanțe atenuante s-a realizat, în mod formal, iar, în cazul altor inculpați, aflați în situație similară, nu s-au reținut circumstanțe atenuante.

- *aplicarea pedepsei complementare prevăzută de art. 66 lit. k) din Codul penal* inculpaților Dumitrean Crinuța Nicoleta și Mihai Sebastian;

În susținere, s-a arătat că, individualizarea pedepselor complementare trebuie să se reflecte în cazul funcțiilor de conducere ale inculpaților Dumitrean Crinuța Nicoleta (președinte), Mihai Cristian Sebastian (vicepreședinte) și ale altor inculpați din prezenta cauză, în interzicerea dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public, prevăzută de art. 66 alin. (1) lit. k) din Codul penal.

- *greșita schimbare de încadrare juridică* dispusă de instanța de fond, prin încheierea din 03.02.2020 față de inculpatul Simu Horia din infracțiunea de

dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de *cumpărare de influență*, prevăzută de art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Sub acest aspect, s-a solicitat menținerea încadrării juridice dispuse de procuror în cuprinsul actului de sesizare, având în vedere că, potrivit probatoriului administrat la dosar, rezultă că promisiunea inculpatului Simu Horia a fost transmisă și acceptată, în mod expres, de inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta, iar, acceptarea promisiunii și cuantumul sumei pretinse și stabilită de aceasta a ajuns la inculpată.

- *greșita respingere a cererii formulate de procuror la data de 16.10.2020 privind schimbarea încadrării juridice* privind forma de participare a inculpaților a Savu Florentina, Simu Horia și Dima Alin Horațiu la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu.

Astfel, s-a arătat că se impune reținerea în sarcina inculpaților *Dima Alin Horațiu și Savu Florentina* săvârșirea, în calitate de autori, a infracțiunii de abuz în serviciu, întrucât activitatea celor doi inculpați este distinctă de aceea a membrilor Comisiei, ca etapă distinctă, respectiv aprobarea raportului de evaluare de către inculpații Dumitrea Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian, Baci Remus, Teodorescu Cătălin, Marko Attila, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș.

Referitor la inculpatul *Simu Horia* s-a solicitat schimbarea încadrării juridice din complicitate, în instigare la infracțiunea de abuz, privind activitatea infracțională a inculpaților Dumitrea Crinuța Nicoleta și Dima Alin Horațiu.

Cu ocazia dezbaterilor, reprezentantul Ministerului Public a precizat că renunță la motivul de apel formulat în scris privind greșita respingere a cererii de schimbare a încadrării juridice formulate de procuror, la data de 16.10.2020, aspect ce face inutilă analiza acestuia în cadrul considerentelor prezentei decizii.

2. Inculpata *Dumitrea Crinuța Nicoleta*, în calea de atac promovată (*filele 4 - 197, vol. I*) a criticat, în esență, sentința penală apelată pentru următoarele aspecte de nelegalitate și netemeinicie:

- *încălcarea dispozițiilor art. 3 din Codul de procedură penală și art. 371 din același cod*, întrucât instanța de fond a dispus condamnarea inculpatei pentru infracțiunea de abuz în serviciu, analizând pretinse fapte de abuz în serviciu pe care procurorul nu le-a reținut în cuprinsul actului de sesizare, fiind astfel schimbat, în mod greșit, obiectul judecății;

- *greșita aplicare a Legii nr. 247/2005 și a Legii nr. 78/2000*, cu referire la dispozițiile din Titlul VII, art. 16 alin. (7), potrivit căruia CCSD *procedează și nicidecum votează*, una dintre posibilitățile permise de lege.

S-a arătat, așadar, că pretinsul VOT exprimat nu există ca atribuție în Legea nr. 247/2000, instanța de fond confundând, astfel, activitatea Secretariatului CCSC cu activitatea membrilor CCSD.

- *încălcarea principiului securității raporturilor juridice*, în condițiile în care soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr. 1222/1/2018, cu privire la modalitatea în care membrii CCSD

trebuiau să acționeze, are autoritate de lucru judecat în prezenta cauză, faptele pentru care au fost trimiși în judecată inculpații în cele două dosare, fiind identice;

- lipsa de motivare a înlăturării probelor administrate care conduceau la concluzia lipsei de vinovăție a inculpatei;

- *greșita condamnare a inculpatei atât pentru infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 309 din Codul penal, cât și pentru cea de *luare de mită*, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Față de argumentele dezvoltate pe larg în cuprinsul motivelor de apel, inculpata Dumitrescu Crinuța Nicoleta a solicitat desființarea hotărârii atacate și pronunțarea unei soluții de *achitare* sub aspectul comiterii infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul și luare de mită, întemeiată pe dispozițiile art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) (fapta nu există) sau pe dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b teza I (pentru infracțiunea de abuz în serviciu).

În ceea ce privește latura civilă, a solicitat respingerea acțiunii civile formulate de Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, întrucât în cauză nu există un prejudiciu cert.

3. Inculpatul Mihai Cristian Sebastian, în motivele scrise de apel (*filele 274 - 279, vol. I*) a criticat sentința penală atacată pentru următoarele aspecte de nelegalitate și netemeinicie:

- *greșita încadrare juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului*

În acest sens, s-a învederat că, raportat la modalitatea de descriere a faptei făcută atât de procuror în cuprinsul actului de sesizare, cât și de judecător în cuprinsul hotărârii atacate, se impune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii reținute în sarcina inculpatului **din** art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 din Codul penal, cu aplicarea art. 309 din Codul penal, **în** infracțiunea de neglijență în serviciu, prevăzută de art. 298 din Codul penal, cu aplicarea art. 309 din Codul penal.

- *greșita condamnare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu*

În esență, s-a arătat că, inculpatul nu avea obligația de a verifica conținutul raportului de evaluare, ci doar existența acestuia la dosar, iar judecătorul fondului nu a identificat în legislația primară atribuții de serviciu exprese privind verificarea conținutului raportului de evaluare de către membrii CCSD.

- *nelegalitatea obligării inculpatului, în solidar, cu ceilalți inculpați la plata prejudiciului*

Sub acest aspect, s-a arătat că, în raport de lipsa de tipicitate a faptei de abuz în serviciu reținută în sarcina inculpatului nu poate fi considerată delict civil, nefiind întrunită condiția ca aceasta să fie ilicită.

- *greșita instituire a sechestrului asigurător*

Pentru toate aceste considerente, s-a apreciat că se impune admiterea apelului, desființarea hotărârii atacate și, în rejudecare, să se dispună achitarea

inculpatului, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală.

Cu ocazia dezbaterilor, inculpatul Mihai Cristian Sebastian nu a mai susținut motivul de apel formulat în scris privind greșita încadrare juridică a faptei reținute în sarcina sa, în sensul că se impunea schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 din Codul penal, cu aplicarea art. 309 din Codul penal, în infracțiunea de neglijență în serviciu, prevăzută de art. 298 din Codul penal, cu aplicarea art. 309 din Codul penal.

În consecință, Înalta Curte apreciază inutilă analiza acestui motiv de apel în cadrul considerentelor prezentei hotărâri, în raport și de soluția ce urmează a se pronunța pe fondul cauzei și care coincide cu solicitarea principală a inculpatului.

4. Inculpatul Teodorescu Cătălin Florin, în cuprinsul motivelor de apel (filele 227 - 246, vol. II dosar apel) a criticat sentința penală atacată solicitând, în temeiul art. 421 pct. 2) lit. a) din Codul de procedură penală, ca efect al admiterii căii de atac promovate, desființarea sentinței penale atacate și, în urma rejudecării cauzei, pronunțarea unei soluții de achitare, pentru infracțiunea de *abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, în baza art. 396 alin. (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală.

În susținere, în esență, s-a arătat că instanța de fond nu s-a limitat în a judeca doar faptele cu care a fost sesizată și a extins, în mod nelegal, cadrul procesual, stabilind că membrii CCSD nu au făcut o analiză a dosarului de retrocedare, neobservând contradicțiile existente între diferitele înscrisuri aflate la dosar.

Totodată, s-a arătat că, în cauză, nu s-a făcut dovada comiterii elementului material al infracțiunii de abuz în serviciu, respectiv că inculpatul nu a îndeplinit sau a îndeplinit defectuos un act cu ocazia exercitării atribuțiilor de serviciu.

Sub acest aspect, s-a menționat că, dispozițiile legislației primare incidente, nu prevăd expres atribuția CCSD de a analiza și verifica raportul sub aspectul respectării Standardelor.

Pe cale de consecință, elementul material al infracțiunii de abuz în serviciu, în cele două ipoteze indicate în actul de sesizare, respectiv că nu a verificat cele două rapoarte de evaluare și că a emis titlul de despăgubire cu o valoare mai mare decât cea reală, nu există, în condițiile în care, inculpatul nu avea obligația reținută de către judecătorul fondului.

5. Inculpatul Baci Remus Virgil, prin motivele scrise de apel, a solicitat să se constate că, în cauză, există o autoritate sau o putere de lucru judecat, în raport de decizia nr. 301/2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, prin care inculpatul Baci Remus Virgil a fost achitat pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000, în formă continuată, reținându-se cu caracter definitiv că acesta nu avea obligația de a efectua un examen de specialitate al raportului de evaluare, care sta la baza acordării de despăgubiri.

Astfel, s-a arătat că, prin pronunțarea unei hotărâri definitive, instanța supremă a lămurit cu putere de lucru judecat, o împrejurare care ține de existența infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, respectiv lipsa obligației de analiză a dosarului de evaluare.

Prin urmare, s-a solicitat achitarea inculpatului sub aspectul săvârșirii infracțiunii imputate, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală.

6. La rândul său, în calea de atac promovată (filele 94 - 117), inculpatul **Marko Attila Gabor** a solicitat admiterea apelului, desființarea hotărârii atacate și, în rejudecare, achitarea inculpatului, în principal, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală (*fapta nu există*), iar, în subsidiar, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală (*fapta nu este prevăzută de legea penală*).

În susținere, s-a arătat că inculpatul nu a făcut parte din conducerea ANRP și nu a participat niciodată la proceduri premergătoare ședințelor CCSD (analiza dosarelor, corespondență cu evaluatori sau solicitanți, întâlniri și pregătirea actelor, agendei și ordinii de zi a ședințelor) și, deși a fost membru în Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, semnătura sa nu se regăsește în cuprinsul procesului verbal încheiat la data de 08.12.2010.

Sub aspectul netemeinicii hotărârii atacate, s-a mai invocat că membrii CCSD nu aveau nicio obligație legală să cunoască și să aplice personal Standardele Internaționale de Evaluare, această obligație revenind exclusiv evaluatorului, respectiv controlorului evaluator, angajat al ANRP.

De asemenea, s-a solicitat, în subsidiar, desființarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare, întrucât aceasta nu este motivată.

Sub acest aspect, criticile inculpatului au vizat faptul că instanța de fond, fără o analiză proprie a mijloacelor de probă și într-o redare generică a conținutului faptelor reținute în sarcina inculpatului Marko Attila Gabor, a preluat pasaje din actul de sesizare, după care a apreciat că probele fac dovada vinovăției inculpatului, fără o analiză juridică pertinentă a apărărilor inculpatului care să justifice soluția de condamnare pronunțată.

Cu ocazia dezbaterilor, inculpatul Marko Attila Gabor nu a mai susținut motivul de apel formulat în scris, în subsidiar, vizând nemotivarea hotărârii atacate, aspect ce face inutilă analiza acestuia, în raport și de soluția ce urmează a se pronunța pe fondul cauzei și care coincide cu solicitarea principală a inculpatului.

7. Inculpata **Vasilescu Oana**, în motivele scrise de apel (filele 343 - 376, vol. I), a solicitat desființarea hotărârii atacate și pronunțarea unei soluții de achitare pentru săvârșirea infracțiunii de *abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 309 din Codul penal, întemeiată, în principal, pe dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, iar în subsidiar, pe dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură penală.

Astfel, s-a arătat că, în speța dedusă judecății, nu a fost evidențiat niciun element de diferențiere față de cele 554 dosare penale, care au vizat dosare de despăgubiri în legătură cu care au fost cercetate infracțiuni de abuz în serviciu similare cu cele din prezenta cauză și, în care, Parchetul a dispus soluții de clasare.

Așadar, în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu, s-a subliniat că fapta nu este prevăzută de legea penală, întrucât pentru membrii CCSD nu exista atribuția de verificare a rapoartelor de evaluare.

8. În susținerea apelului formulat (*filele 159-164, vol. I*), inculpatul **Bogdan Dragoș George** a solicitat admiterea apelului, desființarea hotărârii și pronunțarea unei soluții de achitare, în principal, pentru că nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii de abuz în serviciu [*art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală*], iar în subsidiar, pentru că fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege [*art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală*].

În susținere, s-a arătat că, prin sentința apelată, nu au fost respectate limitele investiției instanței, întrucât judecătorul fondului a reținut în sarcina inculpaților săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu într-o altă modalitate decât cea pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, respectiv că fapta a fost săvârșită prin aprobarea nelegală a raportului de evaluare, deși acesta prezenta evidente vicii de fond și formă, conținând informații contradictorii cu privire la situația juridică și poziționarea terenului, aspecte pe care acuzarea nu le-a vizat în cuprinsul actului de sesizare.

Totodată, s-a arătat că, în mod greșit, instanța de fond a apreciat că sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, atât sub aspectul laturii obiective, cât și al celei subiective, optând pentru o analiză comună a condițiilor răspunderii penale față de toți inculpații, membrii ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, fără a verifica situația juridică a fiecăruia dintre inculpați.

În ceea ce privește neîndeplinirea condițiilor de tipicitate obiectivă a infracțiunii reținută în sarcina inculpatului, s-a arătat că textul de lege în temeiul căruia s-a dispus condamnarea inculpatului, nu îndeplinește cerința de previzibilitate și nu poate fi inclus în noțiunea de „lege”, în sensul avut în vedere de Curtea Constituțională a României în considerentele Deciziei nr. 405/2016.

Referitor la neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, sub aspectul laturii subiective, s-a arătat că fapta nu a fost săvârșită cu forma de vinovăție cerută de lege, respectiv, în cauză, nu s-a făcut dovada că inculpatul personal, distinct de ceilalți membrii ai Comisiei, ar fi cunoscut parcursul nelegal al întregului dosar, că a avut un interes cert în sensul adoptării unei soluții ori că ar fi fost stimulat financiar în acest sens.

9. La rândul ei, inculpata **Savu Florentina**, în cuprinsul motivelor de apel (*filele 286-326, vol. I*), a solicitat admiterea apelului, desființarea hotărârii și, în urma rejudecării cauzei, pronunțarea unei soluții de achitare pentru *complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, prevăzută de art. 48 din Codul penal

raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) și art. 309 din Codul penal, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală (*fapta nu este prevăzută de legea penală*).

În acest sens, făcând o analiză detaliată a mijloacelor de probă administrate în cauză, inculpata a susținut, în esență, că acestea nu atestă comiterea infracțiunii de care este acuzată, hotărârea de condamnare fiind rezultatul unei interpretări eronate a probatoriului de către instanța de fond.

Or, fără a rezulta din probele administrate că inculpata Savu Florentina a avut percepția că, prin acțiunile sale, contribuie la săvârșirea vreunei infracțiuni sau că acordă ajutor altor inculpați, în ceea ce privește presupusa comitere a infracțiunii de abuz în serviciu, s-a arătat de către apărare, că reținerea, în mod greșit, de către instanța de fond, a unei astfel de situații, nu își are temei în situația factuală expusă și nici în probele administrate la dosar.

De asemenea, inculpata, făcând trimitere la dispozițiile deciziei Curții Constituționale nr. 405/2016 a arătat că, în mod greșit, instanța de fond a reținut că atribuția de serviciu în exercitarea căreia membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor decideau, potrivit art. 16 alin. (7) al Titlului VII al Legii nr. 247/2005, fie emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie transmiterea dosarului spre reevaluare, este cea rezultată din art. 13 din lege, întrucât legislația nu prevede, în mod expres, obligațiile reținute de acuzare.

Or, instanța de contencios constituțional a statuat, în mod clar și concis, prin decizia anterior menționată, că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară (legi și ordonanțe ale Guvernului).

Sub același aspect, s-a arătat că dispozițiile legale invocate de parchet în acuzare și reținute în sarcina inculpaților, nu doar că nu prevăd presupusele atribuții pe care inculpații le-ar fi avut, dar nici nu menționează care ar fi trebuit să fie comportamentul presupus încălcat.

S-a arătat, totodată că, Înalta Curte a reținut, în considerentele deciziei nr. 301/A/2019 din 08 octombrie 2019, pronunțată într-o cauză similară, că „*analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor*”, la care membrii comisiei erau obligați, conform art. 13 din Legea nr. 247/2005, nu presupunea un examen de specialitate a raportului de evaluare, din perspectivă tehnică, întrucât membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, nu aveau pregătirea necesară pentru o astfel de analiză.

În concluzie, s-a arătat că, în condițiile în care, în cauză, nu sunt întrunite elementele constitutive pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu de către ceilalți inculpați, membrii ai CCSD, nu sunt întrunite nici condițiile complicității, ca formă secundară de participare penală pentru inculpata Savu Florentina.

10. În cuprinsul memoriului cu motivele de apel, depus la dosar (filele 328-342, vol. I dosar apel), inculpatul **Dima Alin Horațiu** a invocat netemeinicia sentinței penale atacate, solicitând, în temeiul art. 421 pct. 2) lit. a) din Codul de procedură penală, ca efect al admiterii căii de atac promovate, desființarea hotărârii instanței de fond și, în urma rejudecării cauzei, pronunțarea

unei soluții de achitare pentru *complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, în baza art. 396 alin. (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală, respectiv în baza art. 396 alin. (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, pentru infracțiunea de *luare de mită*.

În esență, inculpatul a susținut că, metodele de evaluare folosite corespund Standardelor Internaționale de Evaluare, în sensul că, în cuprinsul raportului, evaluatorul a utilizat metodele prevăzute de standardele de evaluare, la dosar nefiind administrată nicio probă din care să rezulte că inculpatul Dima Alin Horațiu a săvârșit vreo faptă de natură penală.

În ceea ce privește infracțiunea de *luare de mită*, s-a arătat că, în mod greșit, au fost valorificate declarațiile contradictorii ale martorului denunțator Buliga Neagu Alecsandru Andrei, în condițiile în care, acesta nu poate fi considerat un martor veritabil care să prezinte garanții de obiectivitate, corectitudine și loialitate cu privire la aflarea adevărului.

11. În cuprinsul memoriului cu motivele de apel, depus inițial la dosar (filele 17-37, vol. III dosar apel), inculpatul **Simu Horia** a solicitat desființarea hotărârii atacate și pronunțarea unei soluții de achitare pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- *complicitate la abuz în serviciu, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 297 alin. (1) și art. 309 din Codul penal, întrucât fapta nu există și, în subsidiar, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală;*

- *dare de mită, prevăzută de art. 290 din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, achitarea, întrucât fapta nu există, iar, în subsidiar încetarea procesului penal, având în vedere că a intervenit prescripția răspunderii penale;*

- *cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, achitarea inculpatului, întrucât fapta nu există și*

- *spălare a banilor, achitarea, întrucât fapta nu există, iar, în subsidiar, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.*

În ceea ce privește acțiunea civilă, a solicitat respingerea acesteia, în temeiul art. 397 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 25 alin. (1) din Codul de procedură penală, având în vedere temeiul de achitare, precum și ridicarea măsurilor asigurătorii.

Cu privire la acuzația de *abuz în serviciu, în forma complicității*, s-a arătat, pe de o parte că, actele concrete de complicitate care i se impută inculpatului nu există, iar, pe de altă parte că, faptele reținute în sarcina pretinșilor autori nu sunt prevăzute de legea penală, aspect care se răsfrânge și asupra situației presupusului complice.

În esență, sub acest aspect, a arătat că niciuna dintre pretinsele activități de complicitate reținute în sarcina inculpatului Horia Simu nu reprezintă, în fapt, o formă de ajutor pe care să îl fi oferit membrilor CCSD, ajutor care să le fi fost

acestora folositor în propria acțiune de aprobare a unui raport de evaluare pretins a fi neconform.

În ceea ce privește întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu reținute în sarcina autorilor, a invocat puterea de lucru judecat a deciziei nr. 301/A din 08.10.2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr. 1222/1/2018, hotărâre prin care s-a stabilit, cu titlu definitiv, inexistența, în sarcina membrilor CCSD, a unei atribuții de verificare a temeiniciei rapoartelor de evaluare, atribuțiile acestora fiind identice cu cele ale inculpaților din prezenta cauză, iar, o reevaluare a elementelor procedurii prin suplimentarea încadrării juridice a faptei este inadmisibilă.

Referitor la acuzația de *dare de mită*, făcând o analiză a mijloacelor de probă, inculpatul a arătat că, în mod greșit, instanța de fond a dat relevanță depoziției martorului denunțator Buliga Neagu Alexandru Andrei și rezultatelor testelor poligraf, întrucât acestea nu atestă comiterea infracțiunii de care a fost acuzat, iar, referirile la discuțiile purtate de Dima Alin Horațiu cu Făgădău Decebal reprezintă o interpretare subiectivă a unei discuții care atestă contrariul, respectiv intrigarea evaluatorului în raport de acuzațiile formulate de Parchet.

De asemenea, s-a arătat că, s-a împlinit termenul de prescripție specială a răspunderii penale, în raport de această infracțiune, încă din luna iunie 2018, având în vedere dispozițiile art. 124 din Codul penal (1969), în vigoare la data săvârșirii faptelor.

În legătură cu presupusa faptă de *cumpărare de influență*, a arătat că, în mod greșit, instanța de fond a dispus schimbarea încadrării juridice, din infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, în infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, întrucât a fost modificat obiectul judecății.

În acest sens, s-a precizat că, după schimbarea încadrării juridice, fapta reținută în sarcina inculpatului Simu Horia nu mai este aceea că, prin intermediul martorului Surdu Georgian, ar fi remis o sumă de bani inculpatei Dumitrean Crinuța pentru ca aceasta să își îndeplinească defectuos atribuțiile de serviciu, ci că ar fi cumpărat influența pe care Georgian Surdu o avea asupra Crinuței Dumitrean, pentru ca aceasta să realizeze o acțiune suplimentară celei de a remite strict suma de bani (dare de mită), respectiv să o determine pe aceasta să își exercite nelegal atribuțiile de serviciu.

Prin urmare, schimbarea încadrării juridice, în cursul judecății, din infracțiunea de dare de mită în cumpărare de influență a condus, în fapt, la schimbarea faptei imputate în materialitatea ei, aspect inadmisibil potrivit legii.

De asemenea, s-a arătat că, dincolo de modificarea faptei în raport de care s-a exercitat acțiunea penală, în cauză, nu sunt elemente probatorii care să ateste înțelegerea infracțională, fapta de cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatului nefiind probată.

Totodată, s-a arătat că, în mod greșit, inculpatul a fost condamnat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *spălare a banilor*, în condițiile în care, potrivit

probatoriului administrat la dosar, acțiunea de ascundere sau disimulare a originii ilicite a sumelor de bani provenite din tranzacționarea titlurilor de proprietate emise de statul român nu există.

Sub acest aspect, s-a subliniat că, simplul aspect că o persoană, care controlează o anumită societate, alege să nu figureze ca asociat în cadrul acesteia, nu poate reprezenta, în mod automat, un indiciu în ceea ce privește dorința de ascundere a originii anumitor bunuri ori a intereselor frauduloase în sensul legii penale.

În ceea ce privește latura civilă, s-a arătat, că, în mod greșit, instanța de fond a soluționat acțiunea civilă, raportându-se la dispozițiile legii civile fără a le corela și a dispus obligarea inculpaților la plata unor sume de bani care exced limitelor răspunderii civile delictuale ori instituției repunerii părților în situația anterioară.

Prin cererea depusă ulterior, la data de 04 octombrie 2021 (filele 101-103 vol. III dosar apel), inculpatul Simu Horia a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței penale atacate și, procedând la rejudecarea cauzei, să se dispună revocarea măsurii asigurătorii în ceea ce privește cele două imobile aparținând SCI Allegra, situate în Franța, oraș Ramatuelle, nr. 172 și 173.

12. Prin motivele scrise de apel (*filele 96 - 99, vol. III*), **SCI Allegra** a solicitat, în esență, în principal, admiterea apelului și, în temeiul art. 421 pct. 2) lit. b) din Codul de procedură penală raportat la art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, desființarea sentinței penale atacate și trimiterea cauzei Curții de Apel București, spre rejudecare, având în vedere că judecătorul fondului nu a acordat cuvântul în dezbateri reprezentantului convențional al apelantei și nu a motivat în cuprinsul considerentelor sentinței temeinicia soluției de menținere a sechestrului asiguratoriu în vederea confiscării speciale.

În subsidiar, s-a solicitat admiterea apelului, desființarea hotărârii atacate și, în rejudecare, revocarea măsurii asigurătorii privind cele două imobile aparținând SCI Allegra situate în Franța, oraș Ramatuelle, nr. 172 și 173.

13. Apelanta **S.C. Rosintaly Management Limited** nu a motivat, în scris, apelul declarat în cauză.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală, la data de 08.04.2021 și a primit prim termen de judecată la data de 06.05.2021, când inculpații Savu Florentina, Dumitrean Crinuța Nicoleta, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana și Dima Alin Horațiu au solicitat amânarea judecării cauzei în vederea angajării unor apărători aleși.

La termenul de judecată din data de **24.06.2021**, față de lipsa de procedură constatată cu apelanta SCI Allegra, care nu a mai beneficiat, în această etapă procesuală, de asistență juridică din partea apărătorului ales, la al cărui sediu profesional a avut domiciliul procesual ales la judecarea în fond a cauzei, Înalta Curte a amânat cauza în vederea citării acesteia la adresa din Franța, indicată în dosar, cu mențiunea de a-și alege domiciliul procesual în România și de a indica o adresă de e-mail.

Totodată, având în vedere interesele contrare în cauză ale apelantei Rosintaly Management LTD în raport cu reprezentantul acesteia, apelantul – intimat – inculpat Simu Horia, a fost numit domnul avocat Taban Al. D. Alexandru Codrin, în calitate de curator special.

La termenul din data **07.10.2021**, au fost susținute cererile de probatorii formulate de reprezentantul Ministerului Public și inculpați, care au fost admise, în parte, pentru argumentele expuse pe larg în considerentele încheierii.

La termenul din **18.11.2021**, au fost audiate martorele *Chirilă Adelaida Adriana* și *Rucăreanu Oana* când, raportat la necesitatea verificării, în condițiile art. 250² din Codul de procedură penală, a măsurilor asigurătorii menținute prin sentința penală nr. 232 din 27 noiembrie 2020 pronunțată în dosarul nr. 779/2/2017 (315/2017) de Curtea de Apel București – Secția I Penală și, având în vedere că acestea vizează sume de bani și bunuri indisponibilizate aparținând unor persoane care nu dețin calitatea de parte în prezenta cauză, s-a dispus conceptarea și citarea, în cauză, în calitate de persoane interesate, a numiților Birisiu Ionuț, Sterian Ion, Cocoș Dorin, Surdu Georgian Gabriel și Simu Raluca.

Ulterior, la termenul de judecată din data de **20.01.2022**, a fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea formulată de *Societe de Banque Monaco* (anterior denumită Credit du Nord) privind acordarea unui remediu efectiv.

Totodată, a fost respinsă, ca nefondată, cererea formulată de apelantul – intimat- inculpat *Simu Horia* privind restrângerea măsurilor asigurătorii dispuse în cauză față de acesta, iar, în baza art. 250² din Codul de procedură penală, au fost menținute măsurile asigurătorii dispuse prin ordonanțele nr. 634/P/2015 din 28.01.2016, nr. 634/P/2015 din 01.02.2016, nr. 634/P/2015 din 03.02.2016, nr. 634/P/2015 din 03.03.2016, nr. 634/P/2015 din 09.03.2016, nr. 634/P/2015 din 02.06.2016, nr. 634/P/2015 din 06.06.2016, nr. 634/P/2015 din 15.06.2016 și nr. 634/P/2015 din 16.06.2016, asupra sumelor de bani și bunurilor indisponibilizate, aparținând apelanților – intimați - inculpați Simu Horia, Dumitrean Crinuța Nicoleta, Dima Alin Horațiu, martorilor Sterian Ion, Surdu Georgian Gabriel, Birisiu Ionuț, Cocoș Dorin și numitei Simu Raluca, astfel cum au fost menținute prin sentința penală nr. 232 din 27 noiembrie 2020 a Curții de Apel București – Secția I penală, pronunțată în dosarul nr.779/2/2017 (315/2017), precum și măsura sechestrului asigurător dispusă prin sentința penală nr. 232 din 27 noiembrie 2020 a Curții de Apel București – Secția I penală, pronunțată în dosarul nr.779/2/2017 (315/2017) asupra tuturor bunurilor mobile și imobile ale apelanților – intimați - inculpați Simu Horia, Dumitrean Crinuța Nicoleta, Dima Alin Horațiu, Savu Florentina, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George și Marko Attila Gabor.

Prin *decizia nr. 36 din 31.03.2022 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători*, cu majoritate, a fost admisă contestația formulată de apelantul inculpat Simu Horia împotriva încheierii din data de 20 ianuarie 2022 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr. 779/2/2017, a fost desființată, în parte, încheierea atacată și, în rejudecare, s-a ridicat măsura sechestrului asigurător dispusă prin sentința

penală nr. 232 din 27 noiembrie 2020 a Curții de Apel București – Secția I penală, pronunțată în dosarul nr. 779/2/2017 (315/2017) asupra tuturor bunurilor mobile și imobile ale apelantului inculpat Simu Horia.

Au fost menținute măsurile asigurătorii dispuse prin ordonanțele procurorului, în cursul urmăririi penale, în dosarul nr. 634/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, asupra bunurilor indisponibilizate aparținând apelantului inculpat Simu Horia.

Pe parcursul cercetării judecătorești au fost audiați martorii: *Chirilă Adelaida Adriana, Rucăreanu Oana* (la termenul din **18.11.2021**), *Sterian Ion* (la termenul din data de **20.01.2022**), *Surdu Georgian Gabriel* (la termenul din **03.03.2022**), *Buliga Neagu Alecsandru și Barbu Ana – Maria – Daniela* (la termenul din **14.04.2022**) și inculpații *Vasilescu Oana, Simu Horia* (la termenul din **26.05.2022**) și *Dima Alin Horațiu* (la data de **20.10.2022**).

Având în vedere demersurile efectuate și rezultatul acestora, Înalta Curte a constatat imposibilitatea administrării probei testimoniale cu audierea martorului *Moldoveanu Daniel-Andrei*, și, în consecință, a făcut aplicarea dispozițiilor art. 383 alin. (3) și art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală, dispunând ca proba să nu mai fie administrată, la judecarea cauzei urmând a se ține seama de declarațiile date de acesta atât în faza de urmărire penală, cât și în primă instanță.

Prin încheierea din 20.10.2022, rămasă definitivă prin *decizia nr. 3 din 17.01.2023 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători*, în dosarul nr. 2526/1/2022, în baza art. 250² din Codul de procedură penală, au fost menținute măsurile asigurătorii dispuse prin ordonanțele nr. 634/P/2015 din 28.01.2016, nr. 634/P/2015 din 01.02.2016, nr. 634/P/2015 din 03.02.2016, nr. 634/P/2015 din 03.03.2016, nr. 634/P/2015 din 09.03.2016, nr. 634/P/2015 din 02.06.2016, nr. 634/P/2015 din 06.06.2016, nr. 634/P/2015 din 15.06.2016 și nr. 634/P/2015 din 16.06.2016, asupra sumelor de bani și bunurilor indisponibilizate, aparținând apelanților – intimați - inculpați Simu Horia, Dumitrean Crinuța Nicoleta, Dima Alin Horațiu, martorilor Sterian Ion, Surdu Georgian Gabriel, Birisiu Ionuț, Cocos Dorin și numitei Simu Raluca, astfel cum au fost menținute prin sentința penală nr. 232 din 27 noiembrie 2020 a Curții de Apel București – Secția I penală, pronunțată în dosarul nr. 779/2/2017 (315/2017), precum și măsura sechestrului asigurător dispusă prin sentința penală nr. 232 din 27 noiembrie 2020 a Curții de Apel București – Secția I penală, pronunțată în dosarul nr. 779/2/2017 (315/2017) asupra tuturor bunurilor mobile și imobile ale apelanților - intimați - inculpați Dumitrean Crinuța Nicoleta, Dima Alin Horațiu, Savu Florentina, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George și Marko Attila Gabor.

Totodată, s-a luat act de **manifestarea de voință a apelanților intimați inculpați, care au înțeles să solicite continuarea procesului penal, în conformitate cu dispozițiile art. 18 din Codul de procedură penală**, în ipoteza în care se va constata că faptele reținute în sarcina inculpaților, de către instanța de fond, sunt prescrise.

Examinând cauza atât prin prisma motivelor de apel invocate, cât și din oficiu, conform art. 417 alin. (2) din Codul de procedură penală, sub toate aspectele de fapt și de drept, Înalta Curte constată următoarele:

I. Referitor la criticile formulate de inculpații Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George, Savu Florentina, Simu Horia și Dima Alin Horațiu, sub aspectul acuzației de abuz în serviciu, respectiv, complicitate la abuz în serviciu, cu consecințe deosebit de grave, dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit

Probele administrate în apel, la cererea părților și procurorului (declarațiile martorilor audiați nemijlocit și evocați anterior; depozițiile inculpaților Vasilescu Oana, Simu Horia și Dima Alin Horațiu; înscrisurile depuse) au avut amplitudinea de a modifica situația de fapt și caracterizarea în drept a bazei factuale descrise în actul de sesizare și reținute de prima instanță.

Pe latură penală, soluția diferită dispusă în apel, în raport cu hotărârea instanței de fond, vizează incidența soluției de achitare, în ceea ce îi privește pe inculpații Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș George, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, respectiv, complicitate la această infracțiune, referitor la inculpații Savu Florentina, Simu Horia și Dima Alin Horațiu.

Pe latură civilă, soluția diferită este rezultatul temeiului achitării inculpaților, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală – *fapta nu este prevăzută de legea penală* – și la consecința asupra soluției acțiunii civile, în contextul aplicării dispozițiilor art. 25 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală.

I.1. Acuzațiile aduse inculpaților – membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor

În sarcina inculpaților Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș George s-a reținut că, la data de 26.05.2011, au aprobat – *cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente - raportul de evaluare nr. 22461/R din 07.02.2011 – întocmit de expertul Dima Alin Horațiu, cu nerespectarea Legii nr. 247/2005, Standardelor Internaționale de Evaluare și Codului Deontologic al Evaluatorilor, prin care terenul ce a făcut obiectul dosarului de despăgubire a fost supraevaluat* – deși se impunea trimiterea dosarului spre reevaluare, producând un **prejudiciu** părții civile – statul român, reprezentat de Ministerul Finanțelor – în cuantum total de **7.715.000 euro, echivalentul a 32.838.126 lei**, facilitând astfel obținerea unor foloase patrimoniale necuvenite, în cuantum total de **32.209.990,76 lei**, de

către inculpatul Simu Horia, prin intermediul Rosintaly Management Limited și martorii Moldoveanu Daniel Andrei, Surdu Georgian Gabriel, Sterian Ion, Niculae Aurel, Birisiu Ionuț și Cocoș Dorin, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit**, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 309 și art. 5 din Codul penal.

În esență, prin actul de sesizare s-a reținut că inculpații, membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, nu au analizat și stabilit cuantumul final al despăgubirilor potrivit Titlului VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, nu au adoptat toate măsurile legale, necesare aplicării dispozițiilor privind acordarea despăgubirilor, emițând decizia reprezentând titlul de despăgubire, deși se impunea trimiterea dosarului spre reevaluare și efectuarea unei noi expertize întrucât raportul de evaluare nr. 22461/R din 07.02.2011 a denaturat în mod substanțial valoarea de piață a terenului agricol extravilan în suprafață de 25 ha, întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu, fiind încălcate dispozițiile art. 16 alin. (7) din Legea nr. 247/2005 coroborate cu art. 10 alin. (7) din Legea nr. 10/2001, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 247/2005, art. 13 alin. (1) lit. a) și b), art. 16 alin. (6⁴) din Legea nr. 247/2005, punctele 16.13 alin. (5) și (6) și 16.14 din H.G. nr. 1095/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 247/2005, art. 2 alin. (1) lit. a) și c) și art. 7 alin. (3) din Regulamentul de Organizare și Funcționare al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și punctele 9.2.1.1, 5.9, 5.10, 5.11, 5.11.1, 5.11.2, 5.11.3, 5.11.4, 5.11.5, 5.16, 5.20, 5.20.1, 5.23, 5.23.1, coroborate cu art. 10 alin. (7) din Legea nr. 10/2001, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 247/2005.

I.2. Analiza acestor acuzații prin raportare la Decizia instanței de contencios constituțional nr. 405 din 15 iunie 2016

Înalta Curte reține că, prin *Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016*, publicată în Monitorul Oficial, Partea I-a nr. 517 din 8 iulie 2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

În esență, instanța de contencios constituțional a constatat că dispozițiile criticate folosesc o exprimare generală, fără a arăta în mod limitativ acțiunile sau omisiunile prin care se săvârșește infracțiunea (paragraful 60), că acestea încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), întrucât sintagma „îndeplinește în mod defectuos” nu prevede în mod expres elementul în legătură cu care defectuositatea este analizată (paragraful 57) și a statuat că, neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară – legi și ordonanțe ale Guvernului (paragraful 60).

În consecință, urmare a deciziei sus indicate, o acțiune sau inacțiune dobândește semnificație penală *doar dacă* făptuitorul se află în exercitarea unei atribuții de serviciu prevăzute de lege și, prin acțiunea sau inacțiunea sa, se încalcă dispoziții exprese dintr-o lege sau ordonanță a Guvernului. *A contrario*, orice încălcări ale atribuțiilor de serviciu, care nu își au izvorul într-o dispoziție din legislația primară, se situează în afara ilicitului penal.

Ca atare, Înalta Curte va analiza dacă există o atribuție de serviciu, prevăzută de lege, de verificare a rapoartelor de evaluare, în sensul susținut de către acuzare și însușit de către instanța de fond și dacă, modul în care au acționat inculpații, se poate circumscrie unei încălcări a legii.

I.3. Atribuțiile de serviciu ale membrilor Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor

Acuzarea pleacă de la premisa existenței unei atribuții de serviciu, de verificare a rapoartelor de evaluare, din perspectivă tehnică, respectiv, a corectitudinii metodelor de evaluare folosite și a comparabilelor utilizate, astfel că, ar exista o încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (7) din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, prin aceea că, inculpații nu au trimis dosarul spre reevaluare, de către un alt evaluator, ci au dispus emiterea titlului de despăgubire, în condițiile în care, raportul întocmit nu respecta Standardele Internaționale de Evaluare.

Or, Înalta Curte constată că, art. 16 alin. (7) din Titlul VII al Legii nr. 247/2005 nu detaliază situațiile în care Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor trebuia să dispună trimiterea dosarului spre reevaluare.

Astfel, conform dispozițiilor art. 16 alin. (7) din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, „*În baza raportului de evaluare Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare*”. Prin urmare, Comisia Centrală are, potrivit legii, două posibilități, fie să procedeze la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire în baza raportului de evaluare, fie să trimită dosarul spre evaluare, fără însă a se preciza, în concret, în ce condiții se poate alege una dintre cele două variante.

Din interpretarea logică și sistematică a legii, Înalta Curte reține că situațiile în care, potrivit art. 16 alin. (7), membrii Comisiei Centrale puteau trimite dosarul pentru efectuarea unui nou raport de evaluare erau acelea în care, personalul de specialitate, din cadrul Secretariatului Comisiei Centrale, cu atribuții de verificare a raportului de evaluare, în cadrul unui referat, constata neregulile ori neconformitățile acestuia sau, în funcție de particularitățile fiecărui dosar, atunci când apreciau întemeiate obiecțiunile formulate de către persoana îndreptățită, când lămuririle date de expert nu erau apreciate suficiente etc.

În continuare, instanța de apel reține că, atribuția de serviciu în exercitarea căreia membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor decideau, potrivit art. 16 alin. (7) din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, fie emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie trimiterea dosarului spre reevaluare, este cea rezultată din art. 13 din lege, respectiv „*analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor*”.

Lecturând conținutul articolului 13 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, în vigoare la data faptei, se constată că legiuitorul nu a impus vreo condiție specială, de studii de specialitate, pentru persoanele care erau numite în cadrul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor ori pentru cele care conduceau Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și care făceau parte, de drept, din comisie. De altfel, nici pentru numirea în funcțiile de conducere din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților nu era necesară vreo condiție de studii, numirile fiind făcute pe criterii politice. Membrii Comisiei Centrale participau la lucrările ședințelor în calitate de *reprezentanți ai instituțiilor statului, și nu de specialiști în domeniul evaluărilor.*

Or, pentru a putea verifica un raport de evaluare era necesară dobândirea calității de expert – evaluare proprietăți imobiliare, expert care îndeplinea condițiile de a *cunoaște, înțelege și poate pune în aplicare, în mod corect, acele metode și tehnici recunoscute, care sunt necesare pentru efectuarea unei evaluări credibile în conformitate cu Standardele Internaționale de Evaluare și care este membru al unei asociații naționale profesionale de evaluare, respectiv, era membru ANEVAR, precum și dobândirea unei specializări suplimentare, respectiv VE (Verificări de rapoarte de evaluare) sau supra specializările VE VE-EI, VE-EPI, VE-EBM, VE-EIF.*

Prin urmare, „*analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor*”, la care se referă art.13 din lege, nu presupunea o analiză de specialitate a raportului de evaluare, în condițiile în care, legiuitorul nu a prevăzut în mod expres o asemenea condiție și nici nu a impus cerința ca membrii Comisiei să aibă calitatea de evaluator, astfel cum a fost definit de art. 3 lit. d) din lege.

Conchizând, în ceea ce privește atribuțiile de serviciu ale membrilor Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, Înalta Curte constată că aceștia *nu aveau calitatea specială de evaluatori și nici atribuții de verificare a rapoartelor de evaluare, din perspectiva metodelor utilizate, a conformității acestora cu Standardele Internaționale de Evaluare, a modalității de alegere a comparabilelor, a corecțiilor făcute* etc.

Cu alte cuvinte, Înalta Curte reține inexistența unei obligații prevăzute de lege în sarcina membrilor Comisiei Centrale de a verifica rapoartele de evaluare, sub aspectul chestiunilor ce țin de temeinicia acestora.

De altfel, se constată că, în același sens, s-a pronunțat și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției, *prin ordonanța nr. 61/P/2017 din data de 7 mai 2021*, prin care s-a dispus clasarea cauzei pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, respectiv, complicitate la abuz în serviciu, cu consecințe deosebit de grave, dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

Pe cale de consecință, constatând că nu este îndeplinită, din perspectiva laturii obiective, tipicitatea infracțiunii de abuz în serviciu, pentru care inculpații **Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baciu Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan**

Dragoș George au fost trimiși în judecată, în sensul că, aspectele descrise în actul de sesizare a instanței nu se circumscriu elementului material al infracțiunii, în baza art. 396 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală, va dispune achitarea acestora, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

Solicitarea **inculpaților Dumitrean Crinuța Nicoleta, Marko Attila Gabor și Vasilescu Oana** de achitare, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală (fapta nu există) este neîntemeiată, întrucât inculpații – membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și-au exercitat atribuția prevăzută de dispozițiile art. 16 alin. (7) din titlul VII al Legii nr. 247/2005, prin aceea că, în baza raportului de evaluare întocmit de coinculpatul Dima Alin Horațiu, au procedat la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, atribuție apreciată de parchet ca fiind îndeplinită prin încălcarea legii, motivat de faptul că, dosarul trebuia trimis la reevaluare.

Cum dispozițiile art. 16 alin. (7) din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, prevăd că: „În baza raportului de evaluare Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare” (respectiv pe de o parte, acțiunea desfășurată de inculpați, dar incriminată de parchet, iar pe de altă parte, acțiunea ce trebuia realizată de inculpați, în opinia parchetului, pentru a fi îndeplinită cu respectarea legii), au fost administrate și analizate probe pentru a stabili în concret, în speța dedusă judecării, care dintre cele două acțiuni prevăzute de lege era cea care respecta legea și, totodată, practica și procedurile instituite în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietății, Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, precum și în cadrul Secretariatului Comisiei Centrale pentru aplicarea procedurilor administrative pentru acordarea despăgubirilor instituite de art. 16 din titlul VII al Legii nr. 247/2005. Or, în atare situație, nu se poate reține inexistența conduitei descrise de *verbum regens* al infracțiunii de abuz în serviciu pentru a fi în prezența cazului prevăzut de dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.

Nici *solicitarea subsidiară* a **inculpatului Bogdan Dragoș George** de achitare, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală (fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege) nu poate fi reținută, atât timp cât, din analiza probelor administrate, în raport cu dispozițiile legale incidente, Înalta Curte a constatat incidența cazului de împiedicare a exercitării acțiunii penale prevăzut de teza I-a, respectiv fapta nu este prevăzută de legea penală, care are prioritate față de cel prevăzut la teza a II-a. Chiar legiuitorul, prin ordinea în care au fost instituite în dispoziția legală, a stabilit și ordinea de prioritate a acestor cazuri.

Astfel, de principiu, în ipoteza în care, privitor la aceeași faptă, ar fi incidente simultan mai multe dintre cazurile de stingere a acțiunii penale dintre cele prevăzute de art. 16 din Codul de procedură penală, așadar, în cazul unui pretins concurs între cauzele de împiedicare a exercitării acțiunii penale, se reține și produce efecte cazul ce are prioritate în raționamentul logico-juridic și care face inoperantă orice altă cauză.

Odată constatată existența unei cauze care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale determinată de lipsa de teme de fapt sau de drept, cu consecința pronunțării unei soluții de achitare, efectul juridic al stingerii acțiunii penale s-a produs și lipsește de suport orice alte demersuri analitice ale instanței, coexistența a două temeuri distincte de împiedicare a exercitării acțiunii penale, fiind exclusă. De altfel, practica judiciară reflectă constant acest raționament, singurele controverse vizând ordinea de prioritate a cazurilor prevăzute de art. 16 din Codul de procedură penală.

În ce privește art. 16 lit. b) din Codul de procedură penală, textul de lege reglementează, în concret, două cazuri distincte care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale, respectiv „*fapta nu este prevăzută de legea penală*” și „*nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege*”, separate prin conjuncția disjunctivă „*ori*”, al căror înțeles este consacrat jurisprudential în particular în conturarea cazului de casare prevăzut de art. 438 alin. (1) pct. 7 din Codul de procedură penală.

Astfel, prevederea faptei în legea penală semnifică identitatea dintre conduita concretă reținută în urma analizării probatoriului și condițiile de tipicitate ale incriminării, art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură fiind incident în acele situații în care nu se realizează o corespondență deplină între fapta săvârșită și configurarea legală a incriminării, sub aspectul laturii obiective, fie din cauza împrejurării că fapta nu întrunește elementele de tipicitate prevăzute de norma de incriminare, fie a dezincriminării faptei.

Prevederea faptei în legea penală nu se identifică cu fapta descrisă de norma de incriminare și presupune existența unui model legal de incriminare care să descrie fapta interzisă, existența unei fapte concrete și tipicitatea (corespondența dintre trăsăturile faptei concrete și modelul de incriminare). Deși norma de incriminare cuprinde și cerințele de ordin psihic-subiectiv pe care trebuie să le realizeze acțiunea sau inacțiunea, fapta concretă se compară cu modelul legal numai sub aspect obiectiv, deoarece, sub aspect subiectiv compararea faptei concrete cu cea descrisă de normă are loc, în cadrul unei alte trăsături esențiale a infracțiunii, și anume, vinovăția.

Raportat la modul de legiferare al cazurilor care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale, respectiv *fapta nu este prevăzută de legea penală* – art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală – , *fapta ...nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege* – art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală – , și *există o cauză justificativă sau de neimputabilitate* – art. 16 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală – , se observă că acestea se referă la lipsa uneia dintre trăsăturile esențiale ale infracțiunii, astfel cum sunt reglementate de art. 15 alin. (1) din Codul penal: „*Infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o*”.

Ca atare, din perspectiva dispozițiilor procesual penale, noțiunea de faptă care nu este prevăzută de legea penală include situațiile în care fapta atrage o altă formă de răspundere și pe cele în care nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, cu excepția laturii subiective, aceasta din urmă

circumscriindu-se ipotezei prevăzute art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală.

Nici *solicitarea subsidiară a inculpatei Vasilescu Oana de achitare, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală (nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea) nu poate fi reținută*, pentru considerentele expuse mai sus și care nu vor mai fi reluate.

I.4. Acuzația adusă coinculpatei Savu Florentina

În sarcina inculpatei **Savu Florentina** s-a reținut că, în calitate de **consilier** în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților – Serviciul Despăgubiri, **prin avizarea** raportului de evaluare nr. 22461/R din 07.02.2011 – *întocmit de expertul Dima Alin Horațiu cu nerespectarea Legii nr. 247/2005, Standardelor Internaționale de Evaluare și Codului Deontologic, prin care terenul ce a făcut obiectul dosarului de despăgubire a fost supraevaluat* – cu încălcarea atribuțiilor de serviciu care presupuneau verificarea raportului de evaluare sub aspectul respectării Standardelor Internaționale de Evaluare și a Legii nr. 247/2005, **a ajutat membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor să aprobe** – *cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente* – **dosarul nr. 22804/FFCC/2010**, deși se impunea trimiterea acestuia spre reevaluare, prin acțiunea sa inculpata contribuind la producerea unui **prejudiciu** părții civile – statul român, reprezentat de Ministerul Finanțelor – în cuantum total de **7.715.000 euro, echivalentul a 32.838.126 lei** și la obținerea unor **foloase patrimoniale necuvenite**, în cuantum total de **32.209.990,76 lei**, de către inculpatul Simu Horia, prin intermediul Rosintaly Management Limited și martorii Moldoveanu Daniel Andrei, Surdu Georgian Gabriel, Sterian Ion, Niculae Aurel, Birisiu Ionuț și Cocoș Dorin, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **complicitate la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit**, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

În continuare, Înalta Curte apreciază că se impun, *de plano*, a fi făcute câteva argumente de ordin teoretic, în ceea ce privește noțiunea de “**complice**”.

Conform dispozițiilor art. 48 alin. (1) din Codul penal, “**complice este persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală**”.

Ceea ce caracterizează, prin urmare, activitatea compliceului în raport cu celelalte forme de participare penală este caracterul ei de contribuție indirectă, de ajutorare sau înlesnire, în orice mod, la săvârșirea actelor de executare propriu - zisă.

Pomind de la definiția complicității dată prin dispozițiile legale sus citate, Înalta Curte constată că, pentru reținerea acestei forme de participare penală, ca formă atipică a infracțiunii, este necesar a fi întrunite, în mod cumulativ, următoarele cerințe esențiale:

Sub raportul elementului formal al infracțiunii, **complicitatea presupune**

o contribuție la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. Complicitatea, ca și celelalte forme de participare, impune condiția săvârșirii unei fapte prevăzute de legea penală, întrucât numai prin comiterea acesteia devine o activitate relevantă penal. ***În lipsa săvârșirii faptei de către autor, activitatea realizată nu cade sub incidența legii penale,*** afară de situația când prin ea însăși constituie o faptă cu semnificație penală proprie, caz în care făptuitorul răspunde ca autor al acelei fapte, și nu în calitate de complice.

Dacă, după efectuarea activității de complicitate, persoana care trebuie să execute nemijlocit fapta nu mai procedează la comiterea ei, "complicitatea" nu se pedepsește.

Sub raportul elementului material al infracțiunii, complicitatea trebuie să se constituie într-o contribuție de ajutorare sau înlesnire în orice mod la activitatea celui ce săvârșește nemijlocit infracțiunea.

Reprezentând o formă de participare secundară la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, complicitatea nu poate să consistă nici în acte de executare propriu-zisă, ce presupune săvârșirea nemijlocită a faptei, și nici de determinare psihică a altei persoane la săvârșirea ei, ci doar în acte cu caracter contributiv secundar, accesoriu și subordonat actelor de executare.

Sub raportul elementului moral al infracțiunii, complicitatea trebuie să aibă, întotdeauna, caracterul unei activități intenționate. Condiția săvârșirii actelor de complicitate numai cu forma de vinovăție a intenției – directe sau indirecte – este expres prevăzută de lege prin dispoziția înscrisă în art. 48 din Codul Penal și constă în reprezentarea de către complice a acțiunii pe care o comite autorul și a urmărilor ei, precum și a împrejurării că actul de complicitate contribuie la săvârșirea faptei, unită cu voința de a coopera la realizarea acesteia.

Ca și în ipoteza instigării, și în cazul complicității, răspunderea complicelui va fi strict determinată, atât sub raport obiectiv, cât și subiectiv, de răspunderea autorului, în funcție de gradul de contribuție la săvârșirea faptei și limitele intenției.

Din acest punct de vedere, se constată că, ***în cazul autorilor*** (membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor) – inculpații Dumitrea Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș George – , *Înalta Curte a apreciat că, în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu, cu consecințe deosebit de grave, dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 309 și art. 5 din Codul penal, fapta nu este prevăzută de legea penală, aspect ce determină, sub raportul elementului formal al infracțiunii, lipsa cerinței esențiale a complicității de a se constitui într-o contribuție efectivă și reală la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.*

Or, astfel cum s-a arătat mai sus, ***în lipsa săvârșirii unei fapte penale de către autori, activitatea realizată de complice – inculpata Savu Florentina – nu cade sub incidența legii penale.***

Cu toate acestea, instanța de apel va face câteva mențiuni și cu privire la

situația inculpatei Savu Florentina.

Astfel, Înalta Curte constată că membrii comisiei se aflau în fața unui raport de evaluare care fusese verificat sub aspectul respectării Standardelor Internaționale de Evaluare de către evaluatorul intern, inculpata Savu Florentina. Rolul acestui consilier era unul esențial în sesizarea neconformității rapoartelor de evaluare cu Standardele Internaționale de Evaluare, inculpata având specializarea de expert – evaluator proprietăți imobiliare și atribuții de serviciu în acest sens, iar activitatea desfășurată de acesta nu era una formală. Rezultă cu evidență faptul că evaluatorul intern verifica conformitatea metodelor cu standardele, comparabilele utilizate, corecțiile aplicate, iar analiza pe care acesta o făcea era una profundă, de detaliu, și, în cazul în care constata nereguli, sesiza motivat Comisia Centrală în vederea desemnării unui alt evaluator.

Avizarea raportului de expertiză nu poate fi interpretată, însă, ca un act de înlesnire, de ajutor, dat membrilor comisiei, în condițiile în care, aceștia aveau obligația de a verifica conformitatea înscrisului respectiv cu dispozițiile legale. Astfel, cei șapte inculpați, membri ai comisiei, presupuși autori ai infracțiunii de abuz în serviciu, nu erau ținuti de conținutul raportului, ei putând să-l aprobe ori să ceară reevaluarea.

Prin urmare, *întocmirea și avizarea raportului de evaluare* nu pot fi considerate activități infracționale încadrabile în infracțiune, sub forma complicității. Aceasta cu atât mai mult cu cât, *evaluarea semnifică o estimare, prețuire, așadar, o apreciere, cu marjele de rigoare admise, iar nu o determinare certă, sigură, fiind prevăzută de lege instituția reevaluării.*

Pe de altă parte, nu s-a stabilit, prin nicio probă, că a existat o înțelegere infracțională între inculpata Savu Florentina și inculpații, membri ai comisiei, înțelegere specifică participației penale a complicității, cel mai târziu la 8 februarie 2011, când inculpata a avizat raportul de expertiză, moment până la care, aceasta ar fi trebuit să cunoască rezoluția infracțională a membrilor comisiei, constând în aprobarea, la data de 26 mai 2011, deci după trei luni de la avizare, a cererii de acordare a despăgubirilor.

În acest sens, în primă instanță, la termenul de judecată din 14 iulie 2020, inculpata a precizat că *„niciodată Dumitrean Crinuța nu a făcut intervenții în activitatea mea profesională și nu mi-a cerut nici măcar să urgentez soluționarea lucrărilor pe care le aveam în lucru”.*

Cu privire la același aspect, coinculpata Dumitrean Crinuța a menționat în fața instanței de fond: *„Nu îmi amintesc acum dacă am întrebat-o pe Savu Florentina ceva în legătură cu dosarul nr. 22804/2/2010 sau cu privire la raportul de expertiză al expertului Dima, însă dacă am făcut-o, am făcut-o în cadrul instituțional în ședință CCSD”.*

Audiat în apel, la termenul de judecată din 20 octombrie 2022, inculpatul Dima Alin Horațiu a declarat că nu a discutat cu coinculpata Savu Florentina în legătură cu raportul de evaluare și, prin urmare, nu avea, cum să-i ceară să-l autorizeze, în orice condiții.

Totodată, din depozițiile martorilor denunțatori audiați pe parcursul procesului penal, a rezultat că niciunul dintre aceștia nu a cunoscut-o pe inculpata Savu Florentina.

Având în vedere considerentele expuse mai sus, *în baza art. 396 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală*, va dispune achitarea inculpatei Savu Florentina, *întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală*.

Solicitarea făcută de **inculpata Savu Florentina** în cadrul dezbaterilor pe fondul apelurilor, de achitare, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală (fapta nu există) este neîntemeiată, pentru motivele expuse pe larg la punctul I.3. din considerentele prezentei decizii și care nu vor mai fi reluate.

I.5. Acuzația adusă coinelupatului Simu Horia

În sarcina inculpatului **Simu Horia** s-a reținut că, **prin acțiunile sale** – mituirea inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta*, președinta Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și a inculpatului *Dima Alin Horațiu*, expert desemnat de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților pentru întocmirea raportului de evaluare; demersuri efectuate, prin intermediari, de urgentare a soluționării dosarului de despăgubire pe lângă autoritățile implicate în procedura de retrocedare; a promis și dat un procent de 25% din drepturile de despăgubire intermediarilor pentru a-i sprijini în demersurile sale ilicite; folosirea raportului de expertiză extrajudiciară întocmit eronat de expertul *Neagoe Ioan* prin care s-a realizat o identificare greșită a terenului de natură a acredita ideea că terenul este situat în intravilanul municipiului Constanța; demersurile efectuate pe lângă Direcția Patrimoniu din cadrul Primăriei Constanța de a confirma în scris că suprafața de 25 ha s-ar afla în intravilanul municipiului Constanța și de a folosi acest răspuns prin prezentarea lui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților; acceptul său dat pentru valoarea obținută în urma întocmirii raportului de evaluare, deși cunoștea că valoarea de piață este denaturată – **a ajutat membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor să aprobe** – cu încălcarea dispozițiilor **Legii nr. 247/2005** privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente – **dosarul nr. 22804/FFCC/2010**, deși se impunea trimiterea acestuia spre reevaluare, prin acțiunile sale inculpatul contribuind la producerea unui **prejudiciu** părții civile – statul român, reprezentat de Ministerul Finanțelor – în quantum total de **7.715.000 euro**, echivalentul a **32.838.126 lei** și la obținerea unor **foloase patrimoniale necuvenite**, în quantum total de **32.209.990,76 lei**, atât pentru sine, cât și pentru martorii *Moldoveanu Daniel Andrei*, *Surdu Georgian Gabriel*, *Sterian Ion*, *Niculae Aurel*, *Birisiu Ionuț* și *Cocoș Dorin*, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **complicitate la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit**, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr.

78/2000 combinat cu art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

O primă observație ce se impune a fi făcută este că acțiunile imputate pretinsului complice nu se oglindesc în acțiunile preținșilor autori. Astfel, autorii infracțiunii de abuz în serviciu sunt acuzați că, în calitate de membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, ar fi facilitat obținerea unor sume de bani de către inculpatul Simu Horia prin aprobarea unui raport de evaluare, cu nerespectarea legii și a normelor subsecvente privind soluționarea cererii de despăgubire. În plus, față de cele ce corespund acuzației formulate în raport de membrii comisiei, inculpatul Simu Horia este acuzat de anumite acțiuni pretins a fi derulate în fața Primăriei Municipiului Constanța, precum și acțiuni în raport cu alte persoane (*demersurile efectuate pe lângă Direcția Patrimoniu din cadrul Primăriei Constanța de a confirma în scris că suprafața de 25 ha s-ar afla în intravilanul municipiului Constanța*), fapte ce nu au legătură cu atribuțiile de serviciu ale membrilor comisiei și nici cu acuzația formulată față de autori.

Or, pentru ca o acțiune să fie calificată drept un act de înlesnire sau sprijin a persoanei care își încalcă atribuțiile de serviciu sau și le exercită în mod defectuos, se impune ca acțiunea complicei să fie săvârșită în legătură cu aceste atribuții de serviciu, și nu în legătură cu eventuala exercitare defectuoasă a prerogativelor legale ale unor funcționari din alte instituții ale statului.

De asemenea, alte conduite imputate inculpatului Simu Horia, cu titlu de complicitate la abuz în serviciu, nu reprezintă acte prin care să fi ajutat membrii comisiei să încalce legea (*demersuri efectuate, prin intermediari, de urgentare a soluționării dosarului de despăgubire pe lângă autoritățile implicate în procedura de retrocedare; a promis și dat un procent de 25% din drepturile de despăgubire intermediarilor pentru a-i sprijini în demersurile sale ilicite*).

În fine, cu privire la alte conduite (*mituirea inculpatei Dumitrean Crinuța Nicoleta, președinta Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și a inculpatului Dima Alin Horațiu, expert desemnat de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților pentru întocmirea raportului de evaluare*) s-au formulat acuzații distincte, motiv pentru care, există un concurs de calificări între acuzația de complicitate la abuz în serviciu și acuzațiile de comitere a unor fapte de corupție.

Concursul de calificări a fost definit în doctrină ca fiind situația în care două sau mai multe dispoziții legale sunt susceptibile de a fi aplicate pentru sancționarea acțiunii comise de făptuitor, deși în realitate există doar o singură infracțiune.

Principiul *non bis in idem* reprezintă un principiu de drept procesual penal, având însă și o componentă de drept substanțial (elementul „idem”) ce reflectă interdicția unei valorificări multiple, din perspectivă penală, a unei conduite unice realizată de agent, împiedicând aplicarea simultană a mai multor texte de lege atunci când semnificația juridică a faptei este acoperită integral de o unică normă de incriminare.

Principiul *specialității* presupune aplicarea cu preferință a normei care cuprinde circumstanțele de o manieră mai exhaustivă, norma mai specifică conduitei săvârșite, în detrimentul normei generale, în virtutea adagiului „*specialia generalibus derogant*” (norma specială derogă de la norma generală), fiind categoria cea mai frecvent analizată în doctrină.

Norma este specială în raport cu norma generală atunci când necesită, pe lângă elementele cerute pentru norma generală, un element adițional, suplimentar, care individualizează norma de incriminare și care demonstrează un fundament special al represiunii penale, pentru reproșarea încălcării normei de incriminare, fără a înlătura însă niciunul dintre elementele normei generale.

Dacă o normă de incriminare conține elemente de calificare în plus raportat la o altă normă de incriminare, însă omite unele dintre elementele constitutive ale acesteia din urmă se va reține un *concurș ideal*, ambele norme trebuind să primească aplicare pentru reprimarea conduitei ilicite sub toate aspectele ei, această situație corespunzând definiției formulate de art. 38 alin. (2) din Codul penal.

Conținutul calificat cuprinde, pe lângă caracteristicile infrațiunii de bază, și altele, fie obiective, fie subiective, ori de ambele tipuri, denumite și circumstanțe de agravare, deoarece determină ca infracțiunea să capete acest caracter.

În ceea ce privește aplicarea principiului specialității raportat la această formă agravată a calificării, Înalta Curte apreciază că fapta inculpatului Simu Horia ar putea întruni elementele constitutive ale infrațiunii de dare de mită, și nu pe cele ale infrațiunii de abuz în serviciu, întrucât infracțiunea de dare/luare de mită reprezintă o normă specială în raport cu norma de incriminare a abuzului în serviciu, care constituie norma penală cu caracter general.

În condițiile formulării generice a textului incriminând abuzul în serviciu (art. 297 din Codul penal), se impune menținerea caracterului general și, prin urmare, subsidiar al infrațiunii de abuz în serviciu față de orice altă conduită abuzivă săvârșită de funcționarul public sau de persoana prevăzută în art. 308 din Codul penal, care este incriminată punctual de către legiuitor.

Din perspectiva valorii sociale protejate, textul de incriminare a abuzului în serviciu protejează imaginea funcționarului de o manieră mai generală și, prin funcția de prevenție a dreptului penal, urmărește să asigure îndeplinirea conformă a atribuțiilor sale de serviciu.

Luarea de mită, normă specială, protejează un aspect particular, mai specific, al imaginii funcționarului, și anume, onestitatea acestuia, care nu trebuie să solicite sau să primească niciun beneficiu suplimentar pentru exercițiul funcției sale, nici să vândă beneficiul statutului său celor care sunt interesați de o anumită conduită în exercițiul funcției sale. Caracterul agravat este susținut și prin prisma limitelor speciale de pedeapsă mai ridicate ale luării de mită.

Jurisprudența a mai argumentat faptul că, deși infracțiunea de abuz în serviciu are caracter subsidiar, astfel că fapta unui funcționar se încadrează în această normă numai dacă abuzul nu are o incriminare distinctă în Codul penal

sau într-o lege specială, pentru a se reține relația de subsidiaritate, trebuie ca între cele două incriminări să existe *identitate cel puțin parțială de obiect juridic*.

Doctrina a confirmat această abordare, afirmând că subsidiaritatea se raportează la acele texte de incriminare care au ca subiect activ un funcționar, și nu la orice infracțiune comisă de acea persoană, iar conținutul normei speciale, care se va aplica cu prioritate, trebuie să reprezinte doar un aspect din sfera textului de incriminare de la abuzul în serviciu. S-a susținut că subsidiaritatea normei de incriminare a abuzului în serviciu nici măcar nu s-a impus a fi subliniată printr-o clauză de subsidiaritate legală, expresă, întrucât această caracteristică rezultă din caracterul de maximă generalitate a laturii obiective a acestei infracțiuni.

Conchizând, cu privire la concursul de calificări existent în cauză, Înalta Curte constată că, aceeași acțiune de dare de mită nu poate întruni concomitent elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită și ale complicității la abuz în serviciu reținut în sarcina unui organ colegial.

În continuare, Înalta Curte reține că demersurile efectuate pe lângă autoritățile implicate în procedura de retrocedare, prin intermediari, de urgentare a soluționării dosarului de despăgubire nu constituie acte de ajutor acordat membrilor comisiei. Astfel, acuzarea face referire la demersuri care ar fi fost efectuate față de autoritățile locale din Constanța și cu privire la care nu s-a formulat nicio acuzație în cauza *pendinte*.

În aceeași ordine de idei, promisiunea și remiterea unui procent de 25% din drepturile de despăgubire intermediarilor pentru a fi sprijinit în demersurile sale ilicite nu are nicio legătură cu atribuțiile de serviciu ale membrilor comisiei și nici nu constituie acte de ajutor acordat acestora.

În egală măsură, folosirea raportului de expertiză extrajudiciară întocmit de expertul Neagoe Ioan nu constituie un act de ajutor, în condițiile în care, raportul respectiv nu a fost avut în vedere, de către membrii comisiei, la analiza dosarului de despăgubiri.

De asemenea, în ceea ce privește demersurile efectuate pe lângă Direcția Patrimoniu din cadrul Primăriei Constanța de a confirma în scris că suprafața de 25 ha s-ar afla în intravilanul municipiului Constanța, din actele dosarului rezultă că acestea s-au realizat înainte ca dosarul să fie înregistrat în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. În egală măsură, documentul emis de Primăria Constanța nu a fost avut în vedere de membrii comisiei la soluționarea dosarului și nu a fost avut în vedere nici în procedura de evaluare, dovedindu-se că s-a reținut categoria de teren extravilan.

În fine, acceptul dat pentru valoarea obținută în urma întocmirii raportului de evaluare nu ar fi fost în măsură să ajute, în vreun mod, membrii comisiei, întrucât aceștia aprobaseră deja raportul.

Având în vedere și considerentele de ordin teoretic expuse la punctul I.4. din prezenta hotărâre, care nu vor mai fi reluate, Înalta Curte constată, ca și în cazul inculpatei Savu Florentina că, *în lipsa săvârșirii unei fapte penale de către autori, activitatea realizată de complice – inculpatul Simu Horia – nu*

cade sub incidența legii penale.

În consecință, în baza art. 396 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală, va dispune achitarea inculpatului Simu Horia, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

Solicitarea **inculpatului apelant Simu Horia** de achitare, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală (fapta nu există) este neîntemeiată, pentru motivele care vor fi expuse în continuare.

Potrivit art. 16 din Codul de procedură penală, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, sau dacă a fost pusă în mișcare, nu poate fi exercitată, dacă:

a) fapta nu există și

b) fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege.

Dispozițiile art. 16 lit. a) din Codul de procedură penală se pot reține în situația în care, din probele administrate în cauză, rezultă că fapta nu există în materialitatea ei, deoarece aceasta nu a fost comisă, în literatura juridică de specialitate arătându-se că această cauză se va reține și în ipoteza existenței unui dubiu cu privire la săvârșirea unei infracțiuni (*in dubio pro reo*).

Dispozițiile art. 16 alin. (1) litera b) din Codul de procedură penală se rețin în cazul în care fapta există în materialitatea ei, însă lipsește trăsătura esențială a infracțiunii ca fapta să fie prevăzută de legea penală (tipicitatea obiectivă sau subiectivă).

Articolul 15 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede tipicitatea drept primă trăsătură esențială a infracțiunii, ce rezultă din principiul legalității incriminării și presupune corespondența dintre fapta concretă comisă, direct sau indirect, de o persoană și elementele de natură obiectivă și subiectivă stabilite de legiuitor în modelul abstract (tip) prevăzut de norma de incriminare.

O faptă concretă este tipică atunci când corespunde modelului abstract prevăzut în norma de incriminare de legiuitor, atât sub aspect obiectiv, cât și sub aspect subiectiv.

Articolul 16 alin. (1) litera b) teza I-a din Codul de procedură penală vizează cazurile în care lipsește tipicitatea obiectivă a faptei, putând fi reținută atunci când fapta nu a fost incriminată în legislația penală a statului român, ori a fost prevăzută de norma de incriminare și a intervenit ulterior dezincriminarea, fie când ea constituie o faptă civilă ori o contravenție, fie când nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de factură obiectivă sau când subiectul activ nu întrunește cerințele speciale prevăzute de lege.

Or, în cauză, infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit nu întrunește condițiile de tipicitate pentru a fi infracțiune întrucât, din probele administrate în cauză, nu rezultă existența unei coeziuni psihice între inculpatul Simu Horia și inculpații autori ai infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, respectiv membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și nici comiterea, de

către aceștia din urmă, a infracțiunii de abuz în serviciu (nefiind îndeplinită tipicitatea acesteia, în ceea ce privește elementul material al laturii obiective).

I.6. Acuzația adusă inculpatului Dima Alin Horațiu

În sarcina inculpatului **Dima Alin Horațiu** s-a reținut că, în calitate de evaluator desemnat de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în dosarul de despăgubire nr. 22804/FFCC/2010, prin întocmirea, la data de 06.02.2011, a raportului de evaluare nr. 22461/R depus la 07.02.2011 – *cu nerespectarea Legii nr. 247/2005 și a Standardelor Internaționale de Evaluare și a Codului Deontologic al evaluatorilor, prin care terenul ce a făcut obiectul dosarului de despăgubire a fost supraevaluat – a ajutat membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor să aprobe – cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente – dosarul nr. 22804/FFCC/2010*, deși se impunea trimiterea acestuia spre reevaluare, prin acțiunea sa inculpatul contribuind la producerea unui **prejudiciu** părții civile – statul român, reprezentat de Ministerul Finanțelor – în cuantum total de **7.715.000 euro, echivalentul a 32.838.126 lei** și la obținerea unor **foloase patrimoniale necuvenite**, în cuantum total de **32.209.990,76 lei**, de către inculpatul Simu Horia, prin intermediul Rosintaly Management Limited și martorii Moldoveanu Daniel Andrei, Surdu Georgian Gabriel, Sterian Ion, Niculae Aurel, Birisiu Ionuț și Cocoș Dorin, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **complicitate la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit**, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

În primul rând, Înalta Curte a apreciat că, în sarcina autorilor infracțiunii de abuz în serviciu nu poate fi reținută comiterea acestei fapte, nefiind îndeplinită tipicitatea acesteia și, drept urmare, nu se poate vorbi nici de complicitate, ca formă secundară de participare penală.

Pe de altă parte, acuzația nu a reușit, prin probele administrate în cauză, să demonstreze legătura subiectivă, conivența infracțională (coeziunea psihică) avută cu autorii infracțiunii și nici intenția frauduloasă de supraevaluare a imobilului, întrucât simpla concluzie că valoarea bunului este diferită decât cea stabilită prin raportul de evaluare întocmit în dosarul de despăgubire nu este suficientă pentru caracterizarea complicității.

În declarația dată în fața Înaltei Curți, la termenul de judecată din data de 20 octombrie 2022, inculpatul Dima Alin Horațiu a arătat că:

„În legătură cu dl Horia Simu, precizez că nu l-am cunoscut nici direct, nici indirect, prin intermediari, de numele acesta am auzit prima dată cu ocazia convocării la DNA, în februarie 2016, iar fizic l-am cunoscut cu ocazia expertizei stabilite de parchet, în aprilie 2016.

Precizez că persoana îndreptățită în dosarul în care am întocmit raportul de evaluare este Rosintaly, în acționariatul căreia nu intră Horia Simu. Chiar dacă aș fi vrut să verific acționariatul, el nu apărea acolo.

Nu am cunoscut pe niciunul dintre membrii comisiei ANRP. Prima dată i-am cunoscut în sala de judecată.

(...) În legătură cu acuzația de întocmire a unei identificări greșite, precizez că identificarea terenului de 25 ha pe care eu am folosit-o în raportul de evaluare a fost confirmată atât de expertul topo Eugen Popescu, care în 2016 a întocmit raportul de expertiză topo dispus de DNA, dar și de Primăria Mun. Constanța care, răspuns solicitării mele, mi-a remis un plan de amplasament.

În rechizitoriu este o confuzie între identificare teren și descriere teren, identificarea fiind identică cu cea a expertului Popescu și a Primăriei Constanța, singurele diferențe fiind legate de descriere.

(...) Am fost acuzat de supraevaluare, această acuzație nu are nicio susținere prin prisma prețurilor ofertelor și tranzacțiilor terenurilor similare din zonă, cu hotărâre vă pot spune și argumente că valoarea stabilită de mine pentru terenul de 25 ha este o valoare minimă a intervalului de valori cristalizat după cercetarea de piață.

Precizez că, deși standardele de evaluare prevăd un număr suficient de comparabile ca fiind 3, eu am folosit 10 comparabile, tocmai pentru a surprinde cât mai exact intervalul rezonabil al valorii de piață. Acest lucru este confirmat de raportul de verificare care a concluzionat, prin prisma comparabilelor declarate de verificator ca fiind relevante, că este între 40 și 80 euro/mp.

Un alt argument îl reprezintă faptul că, doar cu 2 ani înainte să întocmesc raportul de evaluare, parte din terenul subiect a fost tranzacționat de o persoană juridică la valoarea de 80 euro-mp.

În legătură cu acest teren, precizez că are o dublă deschidere la DN3C și se află la 500 m în spatele marilor centre comerciale din mun. Constanța, zona de nord. Terenul se bucura de accesul la rețelele de apă și energie electrică și prezenta avantajul situării lângă o cale ferată cu folosință exclusiv comercială, care venea din portul Constanța.

Astfel, erau întrunite condițiile ideale pentru edificarea unui hub logistic, pentru aprovizionarea centrelor comerciale.

Deși eu în raportul de evaluare am tratat terenul ca având calitatea 100% extravilan, ulterior, cu ocazia raportului de expertiză dispus de DNA în 2016, a fost relevat faptul că 50% din acest teren era intravilan la data evaluării în 2011.

(...) Am făcut evaluarea unui teren situat în extravilan. Așa cum am spus mai sus, terenul era extravilan, iar extravilan nu înseamnă neapărat și agricol.

Comparabilele utilizate au fost pentru terenuri extravilane.

(...) Nu o cunoșteam personal pe dna Dumitrescu la momentul depunerii raportului și nu am avut nicio discuție cu aceasta.

(...) Nu am discutat cu dna Savu florentina despre acest raport și dacă i-a cerut să avizeze”.

Niciuna dintre probele administrate în cauză nu relevă împrejurări care să infirme susținerile inculpatului. Niciunul dintre martorii audiați nu a prezentat împrejurări din care să rezulte că inculpatul Dima Alin Horațiu ar fi avut o

înțelegere cu inculpații, membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau cu inculpatul Simu Horia, beneficiarul despăgubirilor, în sensul supraevaluării imobilului ce făcea obiectul despăgubirilor.

Nici coinculpații nu au relevat o astfel de înțelegere cu inculpatul Dima Alin Horațiu.

Or, în atare situație, simpla concluzie la care a ajuns acuzația că valoarea bunului este diferită (valoare stabilită prin raportul de control al Curții de Conturi și prin rapoartele de evaluare întocmite de specialiști și experți evaluatori) decât cea stabilită prin raportul de evaluare întocmit în dosarul de despăgubire nu este suficientă pentru a se putea reține forma de participație a complicității.

În continuare, Înalta Curte va analiza punctual aspectele reținute în rechizitoriu ca fiind vicii ale raportului de evaluare (vicii pe care, așa cum susține parchetul, membrii Comisiei Centrale ar fi trebuit să le sesizeze și să trimită dosarul la reevaluare) pentru a verifica dacă, din însăși modalitatea de realizare a evaluării, se poate deduce concluzia existenței unei intenții frauduloase de supraevaluare a terenului.

Astfel, prin rechizitoriu s-a reținut că inculpatul Dima Alin Horațiu a încălcat dispozițiile art. 10 alin. (7) din Legea nr. 10/2001, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 247/2005 coroborat cu art. 3 lit. e) din Legea nr. 247/2005, punctele 9.2.1.1, 5.9, 5.10, 5.11, 5.11.1, 5.11.2, 5.11.3, 5.11.4, 5.11.5, 5.16, 5.20, 5.20.1, 5.23 și 5.23.1 din Standardele Internaționale de Evaluare, ediția a opta, art. 16 alin. (6⁴) din Legea nr. 247/2005, respectiv punctele 2.1, 4.1.4, 4.4.5 și 5.3.4 din Codul Deontologic al evaluatorilor, potrivit căruia evaluatorii respectă Standardele Internaționale de Evaluare din necesitatea de a aplica prevederile legii sau ale reglementărilor legale, o evaluare elaborată pe baza Standardelor Internaționale de Evaluare, obligându-l pe evaluator să respecte acest Cod deontologic.

Din construcția acuzației reținute în sarcina inculpatului Dima Alin Horațiu se deduce că încălcarea dispozițiilor art. 10 alin. (7) din Legea nr. 247/2005 decurge din încălcarea Standardelor Internaționale de Evaluare prin aceea că, atunci când a stabilit valoarea de piață a terenului, inculpatul s-a bazat *exclusiv pe ofertele de vânzare publicate online*, și nu pe tranzacții cu proprietăți imobiliare.

Împrejurarea că Standardele Internaționale de Evaluare sunt respectate și atunci când evaluarea unui imobil se face folosind tehnica comparației vânzărilor, prin utilizarea unor imobile ce au făcut obiectul unor *oferte de vânzare* (comparabile) rezultă din declarațiile martorilor audiați în faza cercetării judecătorești și din înscrisurile administrate în cauză.

Astfel, la data întocmirii Raportului de evaluare de către inculpatul Dima Alin Horațiu (06 februarie 2011) erau în vigoare Standardele Internaționale de Evaluare, ediția a 8-a (2007), iar cap. 9.2.1. intitulat „Abordări în evaluare bazate pe piață”, prevede, în mod expres că „(...) pot fi luate în considerare, de asemenea, cotațiile și ofertele de vânzare”. Cu toate acestea, în actul de sesizare a instanței se menționează că au fost încălcate Standardele Internaționale de

Evaluare, citând Ghidul de evaluare (GEV-6.30), care a intrat în vigoare abia în anul 2016.

ANEVAR a precizat pe site că **utilizarea ofertelor** de vânzare pentru evaluarea imobiliară a fost și este **conformă** Standardelor internaționale de Evaluare.

Fostul președinte ANEVAR, Adrian Vascu, în Revista oficială a asociației, a apreciat că, în condițiile în care, tranzacțiile cu terenuri în România se derulează în mod **netransparent**, iar cvasi tendința generală a fost de declarare a unor prețuri mai mici pentru evaluarea taxelor și impozitelor, pentru evaluarea terenurilor **sunt mai de încredere ofertele** de vânzare a terenului.

Inclusiv acuzarea, în timpul urmăririi penale, **a utilizat oferte** de vânzare, iar această practică nu a fost una singulară, regăsindu-se în **alte dosare vizând activitatea ANRP**. Cu titlu de exemplu, în considerentele sentinței penale nr. 399/29 iunie 2018 pronunțată în dosarul nr. 4397/1/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția penală, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 87/5 decembrie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători, s-au reținut următoarele :

„D.N.A. a depus la dosar, în cursul judecății, o listă cuprinzând oferte de vânzare din aceeași zonă (...),”

„specialiștii din cadrul D.N.A. stabilind valoarea (...) în același mod ca și inculpatul (...), respectiv prin compararea (...) cu terenuri care au fost oferite în perioada mai-august 2010”,

*Ca atare, **nu există o interdicție legală de utilizare pentru evaluare a ofertelor de vânzare, Standardele Internaționale de Evaluare permițând folosirea acestora**”.*

„Nu în ultimul rând este de menționat faptul că atât experții desemnați, cât și specialiștii D.N.A. au utilizat pentru evaluare oferte de vânzare, același mod de lucru rezultând și din concluziile raportului de control al Curții de Conturi pentru perioada 2007-2011, astfel că se poate susține că exista o anumită practică în acea perioadă adoptată de toți experții evaluatori și menționată și în prezent”.

Pe de altă parte, Înalta Curte reține că, în conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (6⁴) din Legea nr. 247/2005, Titlul VII „la cererea evaluatorilor (...) băncile, notarii publici, agențiile imobiliare (...) precum și alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare sunt obligați să le comunice de îndată, în scris (...)”. Rezultă, așadar, că legiuitorul nu a instituit o obligație în sarcina evaluatorului, ci un drept al acestuia. De altfel, textul face trimitere inclusiv la agenții imobiliare, acestea nefiind în posesia unor acte de vânzare - cumpărare, ci a unor oferte”.

În altă ordine de idei, Înalta Curte reține că valoarea terenului de 25 hectare, estimată de inculpatul Dima Alin Horațiu, a fost de 35 Euro/mp. Potrivit Standardului SEV 400, cap. 3 alin. (4) pct. b) „verificatorul va avea în vedere (...) exprimarea propriei concluzii asupra valorii bunului evaluat în cadrul raportului de evaluare supus verificării”. În conformitate cu Standardul de

Verificare SEV 400, cap. 6 pct. a), vericatorii trebuie să utilizeze în Raportul de Verificare, numai **informații care au fost disponibile la data întocmirii Raportului de Evaluare** pe care îl verifică: „Verificatorul nu va lua în considerare informații sau evenimente care pot afecta valoarea bunului evaluat în raportul supus verificării, evenimente care au avut loc **după** data evaluării, ci numai acele informații care erau disponibile la acea dată”.

Pe de altă parte, comparând planul de identificare a terenului regăsit în Raportul de evaluare întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu cu planul de amplasament de identificare realizat de expertul topografic Popescu Eugen cu ocazia efectuării Raportului de Expertiză Topografică dispus în timpul urmăririi penale, se poate constata că cele două sunt **identice**, bazându-se pe **identificarea realizată de Primăria Constanța**, ca urmare a solicitării formulate de către inculpat. Aceeași **identitate** se regăsește și prin comparația cu planul de identificare ce face corp comun cu Raportul de verificare dispus de instanța de fond. Or, în capitolul 4.1., fila nr. 8 din Raportul de Evaluare întocmit de inculpat, intitulat „*Identificarea proprietății*” există mențiunea că: „(...) *ne-am adresat direcției de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului Constanța, cu rugămintea de a ne sprijini în identificarea terenului analizat. În cadrul răspunsului primit, a fost transmis un plan de situație care cuprindea identificarea terenului în suprafață de 25 de hectare*”.

Extrasul din planul parcelar din 1884 și Actul de partaj voluntar de care inculpatul s-a folosit cu precădere, conțineau un **element esențial** care a permis identificarea terenului, respectiv **amplasamentul căii ferate Constanța-Ovidiu**, astfel că evaluatorul a putut stabili că lotul de 25 ha se află pe amplasamentul lotului nr. 1 (amplasamentul B).

Același argument se regăsește și la expertul tehnic judiciar Popescu Eugen care, în raport, menționează că: „*principalul argument care a stat la baza alegerii amplasamentului B este amplasamentul căii ferate Constanța-Ovidiu, singurul element topografic important care a fost figurat de-a lungul timpului (...)*”.

Conchizând, Înalta Curte reține că nu există grile standard pentru aplicarea corecțiilor, acestea fiind lăsate strict **la aprecierea fiecărui evaluator**, iar simpla concluzie că valoarea bunului este diferită decât cea stabilită prin Raportul de Evaluare întocmit în dosarul de despăgubire nu este suficientă pentru caracterizarea complicității la infracțiunea de abuz în serviciu.

De altfel, se constată că, la aceeași concluzie a ajuns și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției care, prin ordonanța nr. 10/P/2015 din data de 6 iulie 2020, a reținut următoarele:

“Prin ordonanța nr. 10/P/2015 s-a dispus efectuarea de către specialiștii din cadrul D.N.A. unei constatări tehnico-științifice în dosarul nr. 10/P/2015 (cauză penală din care a fost disjuns dosarul penal nr. 744/P/2015) privind dosarul ANPR nr. 21288/CC/2006, iar concluziile Raportului de constatare au fost că valoarea unei proprietăți nu este un fapt cert, ci este o opinie asupra celui mai probabil preț care se poate obține în mod rezonabil pe piață”.

Având în vedere și considerentele de ordin teoretic expuse la punctul I.4. din prezenta decizie, care nu vor mai fi reluate, Înalta Curte constată, ca și în cazul coinculpaților Savu Florentina și Simu Horia că, **în lipsa săvârșirii unei fapte penale de către autori, activitatea realizată de complice – inculpatul Dima Alin Horațiu – nu cade sub incidența legii penale.**

În consecință, în baza art. 396 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală, va dispune achitarea inculpatului Dima Alin Horațiu, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

II. În ceea ce privește acuzația de spălare a banilor adusă inculpatului Simu Horia

Pe latură penală, soluția diferită dispusă în apel, în raport cu hotărârea instanței de fond, vizează incidența soluției de achitare a inculpatului Simu Horia, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de spălare a banilor.

Pe latură civilă, soluția diferită este rezultatul temeiului achitării inculpatului, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală – *fapta nu este prevăzută de legea penală* – și la consecința asupra măsurilor asigurătorii dispuse în cauză, în contextul aplicării dispoziției art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală.

Prin actul de sesizare a instanței s-a reținut că, în perioada 24.06.2011 – 11.11.2011, în baza aceleiași rezoluții, inculpatul Simu Horia a săvârșit nouă acte materiale, respectiv manopere dolosive (în total nouă contracte de împrumut nereale încheiate de Rosintaly Management Limited cu SCI Allegra, Simu Horia și DO-FI South East Holding GMBH) prin care a disimulat adevărata natură a provenienței sumei totale de **5.066.300 euro**, bani pe care i-a dobândit și folosit în interes propriu, suma fiind provenită din săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul în legătură cu dosarul A.N.R.P. nr. 22804/FFCC/2011, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de ***spălare a banilor în formă continuată, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal.***

În acest sens, prin rechizitoriu s-a reținut că inculpatul Simu Horia, după obținerea despăgubirilor de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, a schimbat suma de 27.599.034,36 lei în 6.520.512,43 euro, astfel încât, în perioada 24.06.2011 – 11.11.2011, în baza a nouă contracte de împrumut nereale a transferat din contul Rosintaly Management Limited în contul SCI Allegra, DO-FI South East Holding GMBH și în contul său personal suma totală de 5.066.300 euro, sumă pe care a folosit-o în interesul său personal și al familiei sale, prin achiziționarea a două imobile în Franța sau prin asigurarea cash-ului necesar satisfacerii unor nevoi personale, banii provenind din săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, aspect cunoscut de inculpat.

S-a mai reținut că infracțiunea de spălare a banilor a fost săvârșită de inculpat în condițiile în care fie personal, fie împreună cu soția sa, erau cei care

controlau și beneficiau de sumele de bani spălate prin transferul acestora din conturile Rosintaly Management Limited în conturile SCI Allegra, DO-FI South East Holding GMBH sau în contul personal al inculpatului.

Actul de sesizare a instanței reține săvârșirea infracțiunii în modalitățile normative prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 656/2002, în formă continuată (9 acte materiale), respectiv disimularea adevăratei naturi a provenienței bunurilor și dobândirea și folosirea unor astfel de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

S-a mai reținut și că, deși inculpatul Simu Horia a fost cel care a dispus și cu privire la transferarea sumelor de bani din conturile Rosintaly Management Limited, cel care a realizat efectiv operațiunea a fost martorul Buliga-Neagu Andrei-Alecsandru, astfel că acțiunea de instigare la săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor în modalitatea prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 se consideră a fi absorbită în celelalte modalități prevăzute la lit. b) și c) din legea spălării banilor.

Înalta Curte constată că, *prin încheierea de ședință din data de 30 iunie 2020, instanța de fond a dispus schimbarea încadrării juridice dată faptei inculpatului Simu Horia din infracțiunea prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal în infracțiunea prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019 cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal*, având în vedere [Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 19 iunie 2018](#) prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 29 alin. \(1\) lit. c\) din Legea nr. 656/2002](#), dar și adoptarea, la data de 11 iulie 2019, a Legii nr. 129/2019.

Pe de altă parte, instanța de fond a reținut că sunt îndeplinite toate condițiile de tipicitate obiectivă și subiectivă pentru reținerea săvârșirii, de către inculpatul Simu Horia, a infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019 cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, constând în aceea că, în perioada 24.06.2011 – 11.11.2011, în baza aceleiași rezoluții infracționale, inculpatul a săvârșit nouă acte materiale, corespunzătoare celor nouă contracte de împrumut fictive încheiate de Rosintaly Management Limited cu SCI Allegra, Simu Horia și DO-FI South East Holding GMBH, prin care a transferat, prin intermediari, și a disimulat adevărata natură a provenienței sumei totale de 5.066.300 euro, bani pe care i-a dobândit și folosit în interes propriu, suma fiind provenită din săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, săvârșită în forma de participație penală a complicității.

În primul rând, Înalta Curte reține că banii ce se presupune a fi fost spălați provin din infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu dedusă judecății prin același act de sesizare și analizată în cele ce preced.

Așa cum s-a expus mai sus, fapta autorilor presupusei infracțiuni de abuz în serviciu (membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor) nu este prevăzută de legea penală și, drept urmare, nu se poate vorbi nici de complicitate, ca formă secundară de participație penală. Totodată, așa zisele acte

de complicitate reținute ca fiind comise de inculpatul Simu Horia, pentru a ajuta autorii, nu îmbracă haina ilicitului penal.

Obiectul material al infracțiunii de spălare a banilor prevăzute în art. 29 din Legea nr. 656/2002 este prefigurat de dispozițiile art. 2 lit. c) din Legea nr. 656/2002, potrivit căruia, *prin bunuri se înțelege bunurile corporale sau necorporale, mobile ori imobile, precum și actele juridice sau documentele care atestă un titlu ori un drept cu privire la acestea.*

În ceea ce privește conținutul constitutiv al infracțiunii de spălare a banilor se poate observa cu ușurință că aceasta are ca situație premisă *existența unui bun care provine din săvârșirea unei infracțiuni.*

Astfel, spălarea banilor reprezintă o infracțiune deviata, a cărei existență este condiționată de săvârșirea în prealabil a unei infracțiuni din care să provină bunul supus operațiunii de spălare.

Or, în cauză, se constată că lipsește situația premisă a laturii obiective a infracțiunii de spălarea banilor (*existența unui bun care provine din săvârșirea unei infracțiuni*) și, în consecință, nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate ale infracțiunii

În consecință, Înalta Curte constată că fapta de spălare a banilor, astfel cum a fost reținută de parchet în sarcina inculpatului Simu Horia, nu este prevăzută de legea penală, nefiind întrunită latura obiectivă a acestei infracțiuni, situație în care, în baza art. 396 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală, va dispune achitarea acestuia, întrucât *fapta nu este prevăzută de legea penală.*

Solicitarea inculpatului apelant Simu Horia de *achitare, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală (fapta nu există) este neîntemeiată*, pentru motivele expuse pe larg la punctul I.5. din prezenta decizie și care nu vor mai fi reluate.

III. În ceea ce privește acuzația de dare de mită adusă inculpatului Simu Horia și, respectiv, de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Dima Alin Horațiu

Pe latură penală, soluția diferită dispusă în apel, în raport cu hotărârea instanței de fond, vizează incidența soluției de achitare a inculpaților Simu Horia, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, respectiv Dima Alin Horațiu, în ceea ce privește infracțiunea corelativă de luare de mită.

Pe latură civilă, soluția diferită este rezultatul temeiului achitării inculpaților, în baza art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală – *nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea* – și la consecința asupra măsurilor asiguratorii dispuse în cauză.

Prin actul de sesizare a instanței s-a reținut că, în luna ianuarie 2011, inculpatul Simu Horia a dat, prin intermediul martorului Buliga Neagu Alecsandru Andrei, suma de 5.000 de euro, inculpatului Dima Alin Horațiu, evaluator desemnat de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în dosarul de despăgubire nr. 22804/FFCC/2010, în scopul supraevaluării terenului în suprafață de 25 ha, ce a făcut obiectul dosarului A.N.R.P. nr.

22804/FFCC/2010, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.**

În sarcina inculpatului Dima Alin Horațiu s-a reținut că, în luna ianuarie 2011, în calitate de expert judiciar în specialitatea Evaluarea proprietății imobiliare, evaluator desemnat de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în dosarul de despăgubire nr. 22804/FFCC/2010, a primit suma de 5.000 euro, de la inculpatul Simu Horia, prin intermediul martorului Buliga Neagu Alecsandru Andrei, pentru a supraevalua terenul în suprafață de 25 ha, care a făcut obiectul dosarului de despăgubire nr. 22804/FFCC/2010 al A.N.R.P., faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 308 din Codul penal și art. 5 din Codul penal.**

În rechizitoriu s-a menționat că infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Dima Alin Horațiu a fost săvârșită de acesta în calitate de expert evaluator, membru ANEVAR, desemnat de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor în baza contractului încheiat cu Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în modalitatea normativă prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal, a primirii de bani, iar infracțiunea corelativă de dare de mită, reținută în sarcina inculpatului Simu Horia a fost săvârșită, prin intermediari, în modalitatea normativă prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal, a dării de bani.

În sprijinul acuzațiilor, în rechizitoriu sunt menționate următoarele mijloace de probă: declarația suspectilor Dima Alin Horațiu și Simu Horia, declarațiile martorilor Buliga Neagu Alecsandru Andrei și Dima Ionuț, înscrisuri, rapoarte de constatare și procese-verbale (fila nr. 228).

În continuare, în actul de sesizare a instanței sunt redată pasaje din declarația martorului Buliga Neagu Alecsandru Andrei, dată în faza de urmărire penală (vol. 27, filele nr. 8 – 12), în care acesta susține că „*Simu Horia îmi ceruse să discut cu expertul să stabilească o valoare cât mai mare de minim 50 euro/mp*”, precizând că scopul remiterii banilor era să determine expertul evaluator „*să stabilească o valoare a terenului cât mai mare, inclusiv prin clasificarea acestuia într-o categorie cât mai avantajoasă*”.

Referitor la remiterea banilor, martorul a declarat că, în momentul în care i-a înmănat copiile înscrisurilor solicitate de inculpatul Dima Alin Horațiu, i-a remis și „*plicul cu suma de bani despre care am mai vorbit, cei 5.000 de euro de la domnul Simu*” (vol. 27, filele nr. 8 – 12) și că „*după ce am predat plicul cu bani expertului, acesta l-a acceptat, nu a fost surprins de aceasta*” (vol. 4, filele nr. 159 – 168), iar în continuare „*fără a-i cere direct expertului să stabilească o valoare, l-am rugat să aibă în vedere încadrarea cât mai bună a terenului pentru a stabili o valoare cât mai mare*” (vol. 27, filele nr. 8 – 12).

Parchetul arată că primirea banilor de către martorul Buliga Neagu Alecsandru Andrei de la inculpatul Simu Horia și cuantumul sumei sunt susținute de declarația aceluiași martor care a învederat, în faza de urmărire

penală (vol. 4, filele nr. 159 – 168), că „*bani i-am primit de la Simu Horia personal, care i-a introdus în plicul pe care l-am predat expertului*” și că „*tot de la Simu Horia cunosc că lui Dima Alin trebuia să i se remită suma de 10.000 euro, însă acesta nu a dorit să-i dea decât cei 5.000 de euro pe care i-am remis eu*”.

În fine, se mai arată că, afirmațiile martorului sunt susținute de concluziile raportului de constatare criminalistică în domeniul detecției comportamentului simulat nr. 336.893 din 28 iunie 2016 (vol. 15, filele nr. 163 – 172), raport care a oferit indicii cu privire la sinceritatea martorului.

În continuare, se face referire la o întâlnire avută de inculpatul Dima Alin Horațiu cu martorul Făgădău Decebal, la data de 25 noiembrie 2015, așadar, **după 4 ani și 10 luni de la presupusa faptă**, al cărei conținut este transcris în procesul-verbal de redare al convorbirii ambientale, în care, la afirmația martorului potrivit căreia organele de anchetă i-ar fi adus la cunoștință că se cercetează primirea unei sume de bani de către evaluator, inculpatul nu a avut o reacție de negare vehementă, așa cum în mod obișnuit se întâmplă în cazul unor acuzații nefondate, ci a invocat obligația organului de anchetă de a proba o astfel de situație, în acest sens, afirmând „*da, nu știu, asta chiar e o chestie care... nici nu-mi place cum sună ...[neinteligibil]... Bine, aicea... ar trebui să vină cu o probă, să spună...*” (vol. 13, filele nr. 36 – 49).

Parchetul susține că, aceeași atitudine a avut-o inculpatul și cu ocazia audierii sale, în calitate de suspect, când, fiind întrebat dacă a primit vreo sumă de bani de la martor, a susținut că „*nu îmi amintesc ca acesta să îmi fi dat vreo sumă de bani*” (vol. 2, filele nr. 141 – 164), iar în cadrul aceleiași declarații a arătat că „*eu nu îmi amintesc ca acesta să îmi fi dat vreo sumă de bani. Am o singură îndoială, în sensul că după ce am întocmit raportul de evaluare și l-am predat, am avut la solicitarea lui o întâlnire, ocazie în care mi-a supus atenției o proprietate imobiliară, situată în zona Buzău, și întrebându-mă dacă pot să fac o evaluare a acestei proprietăți formată din clădiri și terenuri. Nu exclud posibilitatea ca pentru această solicitare să îmi fi dat vreo sumă de bani. Nu îmi aduc aminte pentru că lucrarea nu s-a finalizat. Revin și precizez că **în legătură cu raportul de evaluare aferent acestui dosar nu am primit nicio sumă de bani de la Buliga-Neagu Andrei***”.

S-a mai arătat că, inculpatul Simu Horia a declarat că „*nu îmi amintesc dacă Andrei Buliga mi-a spus ulterior că i-ar fi remis expertului Dima Alin Horațiu un plic care conținea suma de 5.000 euro și nici scopul pentru care ar fi făcut acest lucru*” (vol. 2, filele nr. 229 – 245) și că, din concluziile raportului de constatare criminalistică în domeniul comportamentului simulat nr. 336.894 din 28 iunie 2016, a rezultat că au existat modificări specifice comportamentului simulat și că inculpatul Simu Horia a prezentat tentative de eludare a testării poligraf, prin modificarea ritmului respiratoriu.

În fața instanței de fond, la termenul din 17 ianuarie 2020, inculpatul Simu Horia a precizat că „*nu l-am trimis pe Buliga la expertul Dima și prin urmare nici nu i-am dat prin Buliga, lui Dima bani*”, iar în suplimentul de declarație luat la data de 16 octombrie 2020, a arătat că “*în perioada de*

*elaborare a raportului de expertiză întocmit de expertul Dima, **nu am avut, nici direct, nici indirect, contact cu inculpatul Dima***".

În faza de cercetare judecătorească în apel, la termenul din 26 mai 2022, inculpatul Simu Horia a arătat că menține declarația dată la curtea de apel în care afirma că "***Buliga nu mi-a cerut nicio sumă de bani pentru a o remite inculpatului Dima***".

În fața instanței de apel, la termenul din 20 octombrie 2022, inculpatul Dima Alin Horațiu a precizat următoarele:

*"În legătură cu dl Horia Simu, precizez că **nu l-am cunoscut nici direct, nici indirect, prin intermediari, de numele acesta am auzit prima dată cu ocazia convocării la DNA, în februarie 2016, iar fizic l-am cunoscut cu ocazia expertizei stabilite de parchet, în aprilie 2016.***

Precizez că persoana îndreptățită în dosarul în care am întocmit raportul de evaluare este Rosintaly, în acționariatul căreia nu intră Horia Simu. Chiar dacă aș fi vrut să verific acționariatul, el nu apărea acolo.

(...) În legătură cu dl Buliga, precizez că l-am cunoscut în calitate de reprezentant al persoanei îndreptățite Rosintaly, în luna ianuarie 2011, în calitate de expert am avut obligația să convoc printr-o scrisoare cu confirmare de primire reprezentantul Rosintaly la locul de amplasament al terenului de 25 ha din mun. Constanța.

*Întâlnirea cu dl Buliga a avut loc la fața locului, așa cum mă obliga Hotărârea 1095/2005, bvd Brătianu, zona Jandarmeriei, **acesta fiind singurul loc în care m-am întâlnit cu dumnealui. Întâlnirea a fost de scurtă durată și a constat în vizualizarea terenului și efectuarea unor fotografii ale terenului pe care le-am și depus la dosar. Cu acea ocazie, vreau să precizez că nu am preluat niciun înscris de la dl Buliga, deoarece toate înscrisurile aferente terenului subiect mi-au fost trimise în dosarul primit de la ANRP. Acesta este motivul pentru care, în calitate de expert, nu am întocmit procesul-verbal de predare-primire înscrisuri, așa cum mă obliga procedura. La acea întâlnire, dl Buliga nu a avut niciun plic la el, nu mi-a vorbit de vreun plic și nu mi-a vorbit de bani***".

Fiind audiat la instanța de fond, la termenul din 14 decembrie 2017, martorul Buliga Neagu Alecsandru Andrei a precizat următoarele:

*"Cu ocazia primei întâlniri de la Constanța i-am dat lui Dima Alin documentele necesare efectuării expertizei, dar și un plic cu suma de 5.000 de euro. **Dima Alin nu mi-a cerut bani, însă Horia Simu mi-a dat plicul cu banii să-i dau expertului Dima Alin pentru a fi binevoitor. Arăt că Dima Alin a luat documentele și plicul, dar în fața mea nu s-a uitat în plic.***

*(...) Arăt că eu **nu am discutat cu expertul Dima Alin despre plic, bani sau scopul remiterii lor***".

În fața instanței de apel, la termenul din 14 aprilie 2022, nuanțându-și declarația, martorul Buliga Neagu Alecsandru Andrei a precizat următoarele:

*"În ceea ce privește înmânarea plicului inculpatului Dima Alin Horațiu situația a fost destul de jenantă, inculpatul Dima ne contactase **pentru a primi documentele în vederea efectuării raportului, era prima oară când îl vedeam.***

Simu îmi spusese că dorește să se asigure că valoarea ce va rezulta din raport e cât mai mare. I-am spus inculpatului Dima că doream să rezulte o valoare cât mai mare, plicul l-am pus pe documentele pe care i le-am predat.

Nu am avut o discuție concretă cu Dima în sensul „ai aici un plic și vezi și tu ce valoare treci în raport”. Nu i-am spus inculpatului Dima nici ce conține plicul, nici cuantumul vreunei sume de bani.

(...) Eu nu am oferit nicio sumă de bani inculpatului Dima, i-am înmănat un plic.

Am fost de față când inculpatul Simu a introdus suma de 5.000 de euro în plic”.

Înalta Curte constată că parchetul și-a întemeiat acuzația pe declarațiile inculpaților Simu Horia și Dima Alin Horațiu, date în calitate de *suspecți*, prin care aceștia nu recunosc săvârșirea faptei; pe depozițiile martorului Dima Ionuț, care nu relevă aspecte legate de darea/primirea sumei de 5.000 de euro; pe concluziile unor rapoarte de constatare criminalistică în domeniul detecției comportamentului simulat privind pe martorul denunțator Buliga Neagu Alecsandru Andrei și pe inculpatul Simu Horia, pe interpretarea unei convorbiri ambientale între inculpatul Dima Alin Horațiu și martorul Făgădău Decebal, *discuție avută la mai bine de 4 ani și 10 luni de la presupusa faptă* și în care primul *nu a avut o reacție de negare vehementă* a primirii sumei de 5.000 de euro, așa cum în mod obișnuit se întâmplă în cazul unor acuzații nefondate, ci *invocat obligația organului de anchetă de a proba o astfel de situație* și, **în mod definitoriu**, pe depozițiile martorului denunțator Buliga Neagu Alecsandru Andrei.

La rândul ei, instanța de fond și-a întemeiat soluția de condamnare a inculpaților Simu Horia și Dima Alin Horațiu, pentru săvârșirea infracțiunilor de dare/luare de mită, pe concluziile unor rapoarte de constatare criminalistică în domeniul detecției comportamentului simulat privind pe martorul denunțator Buliga Neagu Alecsandru Andrei și pe inculpatul Simu Horia; pe refuzul inculpatului Dima Alin Horațiu de a se supune testării poligraf; pe aceeași interpretare a parchetului vizând convorbirea ambientală dintre inculpatul Dima Alin Horațiu și martorul Făgădău Decebal și, **în mod determinant**, pe depozițiile martorului denunțator Buliga Neagu Alecsandru Andrei.

Or, susținerile martorului denunțator, în sensul că, a primit de la inculpatul Simu Horia personal plicul în care se afla suma de 5.000 de euro, că inculpatul Dima Alin Horațiu a solicitat suma de 10.000 de euro, însă Simu Horia a decis să-i dea doar 5.000 de euro și că a înmănat plicul expertului evaluator, nu se coroborează cu niciun alt mijloc de probă administrat în cauză.

Astfel, Înalta Curte constată că, în cauză:

- nu s-a făcut dovada vreunui contact/interacțiune/conivență infracțională între coinculpații Simu Horia și Dima Alin Horațiu;

- nu s-a probat negocierea cuantumul sumei ce formează obiectul mitei, în condițiile în care, denunțatorul a susținut că evaluatorul a pretins 10.000 de euro, însă beneficiarul a decis să-i remită doar jumătate din cuantumul sumei pretinse, pentru ca expertul să fie binevoitor și martorul a admis că nu a discutat

nimic cu inculpatul Dima Alin Horațiu despre plic, bani sau scopul remiterii lor și că acesta din urmă nu a verificat conținutul plicului și

- ***nu s-a făcut dovada scopului pentru care ar fi fost dată suma de 5.000 de euro*** (“*Nu am avut o discuție concretă cu Dima în sensul „ai aici un plic și vezi și tu ce valoare treci în raport”*” – declarație denunțator dată în apel).

III.1. Punctual, în ceea ce privește **depozițiile date de martorul denunțator Buliga Neagu Aleksandru Andrei** pe parcursul procesului penal și care constituie proba ***determinantă*** ce a motivat trimiterea în judecată a inculpaților Simu Horia și Dima Alin Horațiu și condamnarea acestora în primă instanță, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de dare/luare de mită și cu privire la ***credibilitatea unui martor denunțator***, care are interes în cauză, Înalta Curte reține următoarele:

Prin rechizitoriul ce face obiectul prezentei cauze, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților Simu Horia și Dima Alin Horațiu, printre altele, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de dare/luare de mită, dar și **clasarea cauzei** cu privire la **complicitatea** la săvârșirea infracțiunilor de:

- ***dare de mită***, prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 din Codul penal, față de martorul denunțator **Buliga Neagu Aleksandru Andrei**, întrucât nu a acționat cu forma de vinovăție prevăzută de lege, respectiv, în momentul în care a primit dispoziția, de la inculpatul Simu Horia, să procedeze la cesionarea procentelor de 10% și 15% către martorii Birisiu Ionuț și Niculae Aurel, nu a cunoscut faptul că martorul Surdu Georgian Gabriel va remite inculpatei Dumitrean Crinuța Nicoleta suma de 400.000 de euro;

- ***dare de mită***, prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 din Codul penal, față de martorul denunțator **Buliga Neagu Aleksandru Andrei** în legătură cu remiterea, în luna ianuarie 2011, a sumei de 5.000 de euro inculpatului Dima Alin Horațiu, întrucât, în conformitate cu prevederile art. 290 alin. (3) din Codul penal, ***mituitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta***, existând astfel o cauză de nepedepsire prevăzută de lege și

- ***spălare a banilor***, prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 29 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal, față de același martor denunțator, întrucât nu a acționat cu forma de vinovăție prevăzută de lege, respectiv, nu a cunoscut că sumele de bani provin din săvârșirea, de către inculpatul Simu Horia, a infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos material.

Or, în raport de jurisprudența constantă a instanței de contencios constituțional, se constată că, Aleksandru Andrei Buliga-Neagu nu este un ***martor veritabil***, care să prezinte garanții de obiectivitate în aflarea adevărului, păstrându-și, *de facto*, calitatea de ***participant la săvârșirea infracțiunii***.

Astfel, conform dispozițiilor art. 114 alin. (1) din Codul de procedură penală, martorul este persoana care are cunoștință despre fapte sau împrejurări de fapt care constituie probă în cauza penală “și care, în același timp, nu are calitatea procesuală de suspect, persoană vătămată, inculpat, parte civilă sau parte responsabilă civilmente. Așadar, în cazul persoanelor care au în cauză calitatea de parte ori subiect procesual principal există o **prezumție relativă de parțialitate** – nicio persoană neputând fi martor în propria sa cauză (*nemo testis idoneus in re sua*) – fiind apreciat că acestea, având un interes substanțial în modul de soluționare a cauzei, nu pot fi considerate observatori imparțiali ai faptelor deduse judecării” (paragraful 14, *Decizia Curții Constituționale nr. 562 din 19 septembrie 2017*).

Se observă că Buliga-Neagu Alecsandru Andrei s-a ocupat de întreaga procedură de retrocedare, atât în cauza de față, cât și în alte cauze similare aflate pe rolul instanței supreme. În prezenta cauză, beneficiarul procedurii era societatea comercială Rosintaly Management Limited, societate care, deși a fost finanțată de inculpatul Horia Simu, aparținea și era administrată de Alecsandru Andrei Buliga-Neagu, acesta din urmă fiind, așadar, o **persoană interesată în cauză**.

Din acest punct de vedere, Înalta Curte reține că, prin *Decizia nr. 236 din 2 iunie 2020*, instanța de contencios constituțional a statuat următoarele:

“(…) **Martorul veritabil este acela care nu a participat în niciun fel la săvârșirea infracțiunii**, ci doar are cunoștință despre aceasta, respectiv are cunoștință despre fapte sau împrejurări esențiale care determină soarta procesului. Participantul la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală are o strânsă legătură cu infracțiunea dedusă judecării, astfel încât, în cazul său, operează o **prezumție de parțialitate** – similar părților și subiecților procesuali principali. Or, martorul, de principiu, se situează în afara intereselor raportului juridic concret dedus judecării și, tocmai de aceea, se pretinde ca el să fie obiectiv și să contribuie la aflarea adevărului. Calitatea de martor presupune o participare corectă și loială la proces a celor care au informații ce pot conduce la dezlegarea pricinii ori constatării vinovăției sau nevinovăției unei persoane. Această calitate însă trebuie să se mențină pe toată durata procesului, pentru că doar atunci i se poate cere martorului să fie consecvent în relatarea adevărului” (paragraful 65).

Nu în ultimul rând, Înalta Curte reține că, *Decizia nr. 108 din 25 februarie 2020*, Curtea Constituțională a statuat că:

“(…) În cazul în care denunțatorul are un beneficiu din perspectiva tragerii sale la răspundere penală, fiind interesat de satisfacerea propriilor interese, apare că, din această perspectivă, poziția sa se aseamănă într-o oarecare măsură cu cea a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente. Referitor la aceștia din urmă s-a precizat că, fiind interesați în proces, aceștia acționează pentru apărarea intereselor lor legitime; ca urmare, declarațiile lor în legătură cu cauza în care au calitate procesuală principală sunt, de principiu, concentrate în susținerea poziției pe care o au, ceea ce îi poate determina **să facă declarații necorespunzătoare adevărului**.

Or, spre deosebire de vechea reglementare, Codul de procedură penală a înlăturat prevederea expresă potrivit căreia declarațiile părții (persoanei) vătămate, părții civile și părții responsabile civilmente pot servi la aflarea adevărului numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor. Astfel, cu excepția declarațiilor prevăzute de dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală, celelalte declarații au o valoare probatorie necondiționată, fiind supuse numai principiului liberei aprecieri a probelor” (paragrafele 38, 39).

III.2. Pe de altă parte, Înalta Curte constată că legislația procesual penală română nu recunoaște **testul poligraf** ca fiind un mijloc de probă. Astfel, art. 97 alin. (2) din Codul de procedură penală statuează că *„proba se obține în procesul penal prin următoarele mijloace: declarațiile suspectului sau ale inculpatului, declarațiile persoanei vătămate, declarațiile părții civile sau ale părții responsabile civilmente, declarațiile martorilor, înscrisuri, rapoarte de expertiză sau constatare, procese-verbale, fotografii, mijloace materiale de probă sau orice alt mijloc de probă care nu este interzis prin lege”*.

O parte a doctrinei consideră testul poligraf inadmisibil, din punctul de vedere al dispozițiilor art. 101 alin. (2) din Codul de procedură penală, care prevede principiul loialității administrării probelor: *„nu pot fi folosite metode sau tehnici de ascultare care afectează capacitatea persoanei de a-și aminti și de a relata în mod conștient și voluntar faptele care constituie obiectul probei, interdicția aplicându-se chiar dacă persoana își dă consimțământul la utilizarea unei asemenea metode sau tehnici de ascultare”*, precizând că, indiferent dacă se dă consimțământul, relatarea, în mod conștient și voluntar, este afectată de prezența unui aparat care înregistrează reacțiile emoționale ale subiectului testat.

În raport de prevederile Codului de procedură penală, în doctrina de specialitate s-a susținut și că, deși nu este strict interzisă de lege, testarea poligraf echivalează cu o încălcare a principiului prezumției de nevinovăție, prevăzut în Constituție și în art. 4 din Codul de procedură penală, suspectul sau inculpatul fiind obligat să probeze nevinovăția sa.

Din punct de vedere psihologic, se apreciază că actualele înregistrări poligrafice sunt relativ imperfecte, indicatorii utilizați în detecția nesincerității fiind *dependenți de manifestări emotive, de forma în care se manifestă simularea și de calea periferică a evidențierii ei*.

În acest sens, s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală, prin Decizia nr. 1894/2012, în dosarul nr. 5130/101/2010, susținând că:

„A mai arătat instanța de apel că testarea sincerității inculpatului, cu testul poligraf, nu trebuie supraestimată în condițiile în care această tehnică, pe de o parte, nu face parte din mijloacele de probă prevăzute în art. 64 – actual 97 – C. proc. pen., el neputând prezenta o certitudine privind vinovăția ori nevinovăția inculpatului, iar pe de altă parte, de cele mai multe ori, este imperfect, dependent de o multitudine de factori cum ar fi emotivitatea uneori crescută, nervozitate, deficiențe psihice, etc. Concluziile testului poligraf nu pot fi considerate ca furnizând probe, în sensul procesual al

noțiunii, întrucât poligraful nu este, așa cum s-a arătat, mijloc de probă. Acestea pot fi valorificate, în planul unei soluții, doar în calitate lor de indicii care, coroborate, cu alte elemente de fapt conduc către o anume concluzie”.

Din acest punct de vedere, Înalta Curte constată că, **majoritatea factorilor care influențează rezultatele poligrafului nu au ca fundament vinovăția ori nevinovăția, sinceritatea sau nesinceritatea subiectului ori intenția acestuia de a induce în eroare poligraful.**

Concluzionând cu privire la modalitățile tehnico-tactice de depistare a comportamentului simulat, Înalta Curte subliniază că, deși testarea cu tehnica poligraf poate fi considerată o metodă valoroasă de investigare *extrajudiciară*, care oferă indicii prețioase cu privire la elementele constitutive ale unei infracțiuni, aceasta trebuie, totuși, pusă sub semnul întrebării sub aspectul *veridicității raportului de expertiză, din prisma informațiilor sus-prezentate* (Tudorel Butoi, *Psihologie judiciară: curs universitar: abordări teoretice și practice*, Editura Trei, București, 2012, fila nr. 302).

III.3. În ceea ce privește **procesul verbal de redare al convorbirii ambientale**, dincolo de aspectul reținut mai sus, și anume că, această convorbire a avut loc la mult timp după întocmirea raportului de evaluare, în preajma debutului cercetărilor din prezenta cauză, verificând conținutul înregistrării, Înalta Curte remarcă lipsa oricărui element care să sugereze măcar că inculpatul Dima Alin Horațiu ar fi acceptat că a primit vreo sumă de bani:

“Făgădău Decebal: *Dar ăștia, **avocații, v-au făcut vreo plată**, ați avut vreo înțelegere cu ei, ceva?*

Dima Alin Horațiu: ***Nu, nu, n-am avut, nu! NU!*** (...)

Făgădău Decebal: (...)*Sugerau că ăștia care au venit (...) au vorbit cu evaluatorii, c-au făcut, că au înțelegeri (...)*

Dima Alin Horațiu: *Nu știu cu ce evaluatori, dar **nu cu mine*** (...)

(...)*În niciun caz nu s-a întâmplat așa ceva.*

(...)*Am avut multe dosare de la ANRP, nu s-a zis (...) **nimeni nu a trebuit să pretindă ceva, că mi-a dat mie ceva în plus!***”.

Dimpotrivă, se constată că, în cadrul discuției, expertul evaluator era mai degrabă iritat și nedumerit cum s-ar putea susține că ar fi comis vreo ilegalitate în legătură cu raportul de evaluare și chiar îi justifică interlocutorului concluziile evaluării.

Din cuprinsul conversației rezultă cu evidență că inculpatul repetă argumentele pentru care, în opinia sa, a fost stabilită, în mod corect, valoarea terenului: “[...] *dacă facem un calcul, sunt 25 de hectare! Înseamnă 250 de mii de metri pătrați! Terenul ăsta este în spate la METRO! Cât poate să fie valoarea unui teren în Constanța? (...) Așa că nu înțeleg unde este supraevaluarea lor! (...) Deci, toată asta e prejudiciu?! Nu făcea nimic terenul ăsta sau cum?! (...)]”.*

În altă ordine de idei, în sprijinul concluziei inexistenței unor probe care să susțină acuzațiile parchetului, Înalta Curte reține și declarațiile inculpatului Simu Horia care, admitând că i s-a propus încheierea unui acord privind recunoașterea vinovăției în timpul urmăririi penale, a refuzat, motivând că nu

poate minți, printre altele, în legătură cu remiterea unei sume de bani, cu titlu de mită, către inculpatul Dima Alin Horațiu.

Astfel, în faza de cercetare judecătorească în fond, la termenul din 17 ianuarie 2020, inculpatul Simu Horia a arătat următoarele:

“(…) Precizez că procurorii DNA mi-au spus să închei un acord de recunoaștere a vinovăției, însă eu nu am putut să fac asta, din mai multe motive, unul fiind acela că trebuia să recunosc că i-am dat mită expertului Dima, cu care eu nu mai avusesem nicio conexiune (...)”.

În apel, cu ocazia audierii sale, la termenul din 26 mai 2022, inculpatul Simu Horia a precizat că a fost de acord „la urmărirea penală să declar împotriva mea asumându-mi că pot să fac pușcărie, am și făcut de 2 ori, însă am refuzat să declar împotriva altor persoane întrucât erau minciuni sfruntate.

(...) mi s-a prezentat o listă cuprinzând 10 nume de persoane cunoscute, solicitându-mi să aleg pe cine vreau să denunț. Acest fapt s-a întâmplat în prima seară când m-au trimis la arestul central și repetat de cel puțin 3 ori ulterior (...)”.

În aceeași ordine de idei, Înalta Curte reține și depoziția martorei Biro Eva, colaboratoare apropiată a denunțătorului Buliga Neagu Alecsandru Andrei care, însoțindu-l pe acesta din urmă în multiple ocazii la Constanța, cu scopul de a rezolva dosarul de retrocedare, a declarat că „Buliga Neagu Andrei nu mi-a spus că i-ar fi dat expertului evaluator vreo sumă de bani, conform solicitării lui Simu Horia” (declarație din 7 decembrie 2015, fila nr. 21, vol. 5, dosar de urmărire penală).

În fine, Înalta Curte reține și cuantumul hilar al sumei ce se presupune a fi fost dată cu titlu de mită (5.000 de euro), în condițiile în care, se susține că expertul a supraevaluat terenul cu suma de 7.715.000 euro. Este improbabil ca un evaluator atestat de 30 de ani, ce face parte din prima generație de evaluatori din România, întocmind, în această calitate, peste 1000 de rapoarte de evaluare, să accepte să comită o infracțiune, riscând compromiterea carierei, în schimbul unei sume infime, de circa 0,06% din pretinsa supraevaluare.

Față de considerentele expuse anterior, Înalta Curte constată că ***nu există probe că inculpații Simu Horia și Dima Alin Horațiu au săvârșit infracțiunile de dare de mită, respectiv luare de mită***, situație în care, în baza art. 396 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, va dispune achitarea acestora.

Solicitarea inculpaților apelanți Simu Horia și Dima Alin Horațiu de achitare, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală (fapta nu există) este neîntemeiată, pentru motivele expuse pe larg la punctul I.5. din prezenta decizie și care nu vor mai fi reluate.

IV. În ceea ce privește acuzația de dare de mită adusă inculpatului Simu Horia și, respectiv, de luare de mită față de inculpata Dumitrean Crinuța Nicoleta

În sarcina inculpatei ***Dumitrean Crinuța Nicoleta*** s-a reținut că, în calitate de președinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, în luna ianuarie 2011 a

*acceptat promisiunea și a pretins suma de 400.000 euro, iar în data de 02 august 2011 a primit suma de 400.000 euro de la inculpatul Simu Horia, prin intermediul martorului Surdu Georgian Gabriel, în legătură cu îndeplinirea unui act contrar îndatoririlor sale de serviciu, respectiv pentru urgentarea soluționării dosarului nr. 22804/FFCC/2010 și aprobarea, în data de 26.05.2011, a raportului de evaluare nr. 22461/R din 07.02.2011, întocmit de expertul Dima Alin Horațiu cu nerespectarea Legii nr. 247/2005, Standardelor Internaționale de Evaluare și Codului Deontologic al Evaluatorilor, prin care terenul ce a făcut obiectul dosarului a fost supraevaluat cu 7.715.000 euro, deși se impunea trimiterea dosarului spre reevaluare, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **luare de mită**, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 din Codul penal.*

Totodată, s-a reținut că inculpatul **Simu Horia**, în perioada decembrie 2010 – februarie 2011, a promis și ulterior a cedat 25% din drepturile deținute în dosarul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților nr. 22804/FFCC/2010 numiților Surdu Georgian Gabriel, prin intermediul lui Niculae Aurel, și Moldoveanu Daniel Andrei, prin intermediul lui Birisiu Ionuț, pentru ca Surdu Georgian Gabriel să îl sprijine în remiterea, în data de 02.08.2011, a sumei de 400.000 euro, provenită din valorificarea celor 25% din drepturi, președintei Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților – Dumitrean Crinuța Nicoleta, în scopul urgentării soluționării dosarului nr. 22804/FFCC/2010 și aprobării în data de 26.05.2011 a raportului de evaluare nr. 22461/R din 07.02.2011, întocmit de expertul Dima Alin Horațiu cu nerespectarea Legii nr. 247/2005, Standardelor Internaționale de Evaluare și Codului Deontologic al Evaluatorilor, prin care terenul ce a făcut obiectul dosarului a fost supraevaluat cu 7.715.000 euro, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **dare de mită**, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

Prin încheierea din data de 3.02.2020 a Curții de Apel București, în baza art. 386 din Codul de procedură penală, s-a dispus schimbarea încadrării juridice dată faptei inculpatului Simu Horia din infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din Codul penal în infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Din acest punct de vedere, instanța de fond a reținut că, diferența dintre cumpărarea de influență și darea de mită se manifestă la nivelul subiectului pasiv (ÎCCJ, Secția penală, Decizia nr. 235/A/2017 din data de 28 iunie 2017).

Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase se face în cazul infracțiunii de dare de mită către cel care are îndatoririle de serviciu a căror îndeplinire, neîndeplinire, întârziere sau act contrar acestor îndatoriri se solicită.

În cazul infracțiunii de cumpărare de influență, actele de promisiune, oferire sau dare de bani, se exercită către o altă persoană decât funcționarul ale cărui îndatoriri de serviciu sunt legate de banii sau foloasele în cauză, respectiv

actele sunt făcute către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar.

Or, raportându-se la probele administrate în faza de urmărire penală și în faza de judecată, instanța de fond a constatat faptul că inculpatul Simu Horia a cedat 15% din drepturile litigioase către Surdu Georgian Gabriel și 10% către Moldoveanu Daniel Andrei, prin intermediul unor interpuși ai acestora, pentru a le cumpăra influența pe care o aveau pe lângă persoane cu putere de decizie atât la nivelul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cât și al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, astfel încât, să obțină despăgubirile cât mai rapid și într-un quantum cât mai mare.

De asemenea, s-a constatat că, din nicio probă administrată în cauză, nu rezultă faptul că inculpatul Simu Horia ar fi transmis, chiar și într-o manieră indirectă, vreo sumă de bani președintei Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta.

Analizând întregul material probatoriu administrat în cauză, în cursul urmăririi penale, în fond și în apel, Înalta Curte reține următoarele:

În contextul unei întâlniri ce a avut loc în luna decembrie 2010, la sediul Regiei Autonome – Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat, între martorii Moldoveanu Daniel Andrei și Surdu Georgian Gabriel, în biroul acestuia din urmă, întâlnire la care a participat și martorul Sterian Ion, Moldoveanu Daniel Andrei i-a transmis lui Surdu Georgian Gabriel că inculpatul Simu Horia era dispus să dea mită, pentru urgentarea și soluționarea favorabilă a dosarului de către președinta Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta, urmând ca, pentru ajutorul dat, apelanta Rosintaly Management Limited să cedeze un procent de 15% către Surdu Georgian Gabriel și 10% către Moldoveanu Daniel Andrei, prin intermediul unor interpuși ai acestora, iar inculpatei Dumitrea Crinuța Nicoleta să-i fie remisă o parte din procentul de 15%.

În luna ianuarie 2011, martorul Surdu Georgian Gabriel s-a întâlnit cu inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta, căreia i-a comunicat discuția purtată anterior cu Moldoveanu Daniel Andrei. Cu acest prilej, inculpata a pretins suma de 400.000 de euro pentru a urgenta și soluționa favorabil dosarul de despăgubire.

Acceptarea propunerii inculpatului Simu Horia și pretinderea sumei de 400.000 de euro, de către inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta, a fost transmisă de Surdu Georgian Gabriel, prin intermediul martorului Sterian Ion, lui Moldoveanu Daniel Andrei, care i-a comunicat inculpatului Simu Horia.

La data de 15 decembrie 2010, la numai câteva zile de la înregistrarea dosarului la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, din dispoziția inculpatului Simu Horia, S.C. Rosintaly Management Limited, prin intermediul martorului Buliga Neagu Andrei Alecsandru, a cedat martorului Moldoveanu Daniel Andrei un procent de 10% din drepturile litigioase și, întrucât la momentul respectiv acesta din urmă deținea o funcție publică importantă în cadrul Administrației Prezidențiale, l-a interpus, ca intermediar și beneficiar aparent, pe un apropiat de-al său, respectiv pe martorul Birisiu Ionuț.

Operațiunea de primire mascată a procentului de 10% din drepturile deținute de inculpatul Simu Horia s-a materializat într-un contract de cesiune de drepturi autentificat sub nr. 1377, la data de 15 decembrie 2010, în care cesionar a fost martorul Birisiu Ionuț, iar prețul stipulat în contractul de cesiune de 100.000 de lei nu a fost plătit de cesionar cedentului – aspect confirmat de martorii Buliga Neagu Andrei Alecsandru și Birisiu Ionuț – tocmai datorită înțelegerii dintre inculpatul Simu Horia și Moldoveanu Daniel Andrei și dată fiind adevărata natură a operațiunii, de a disimula darea de mită.

În realizarea aceleiași înțelegeri infracționale, la data de 7 februarie 2011, din dispoziția inculpatului Simu Horia, S.C. Rosintaly Management Limited, prin intermediul martorului Buliga Neagu Andrei Alecsandru, a cedat un procent de 15% din drepturile deținute de această companie off-shore martorului Niculae Aurel, persoană interpusă de Surdu Georgian Gabriel, tranzacția fiind materializată prin încheierea contractului de cesiune autentificat sub nr. 347, contract în care s-a declarat fictiv același preț, de 100.000 de lei, preț care, în realitate, nu a fost plătit.

Din înscrisurile depuse la dosarul de urmărire penală a rezultat că, după emiterea deciziei de despăgubire și convertirea titlului de despăgubire în acțiuni la Fondul “Proprietatea”, acestea au fost vândute pe piața bursieră, fiind încasate următoarele sume de bani:

- martorul Niculae Aurel a încasat, în data de 30 iunie 2011, în contul său deschis la Citi Bank România S.A., suma de 5.419.142, 90 lei, drept preț al celor 10.196.249 acțiuni primite de la Fondul “Proprietatea”, suma fiind convertită, la data de 01 iulie 2011, în 1.278.099,74 euro și retrasă în numerar (1.278.000 euro);

- martorul Birisiu Ionuț a vândut cele 6.797.500 acțiuni de la Fondul “Proprietatea”, după cum urmează: în ziua de 22 iunie 2011 – 1.900.000 acțiuni, încasând 1.026.000 lei, iar în ziua de 28 iunie 2011, a vândut 4.897.500 acțiuni, încasând 2.571.187,50 lei, suma totală încasată din vânzarea acțiunilor fiind de 3.597.187,5 lei.

Astfel cum reiese din depozițiile martorilor Moldoveanu Daniel Andrei, Birisiu Ionuț și Sterian Ion, sumele de bani au fost împărțite după următorul algoritm: un procent de 25% i-a revenit lui Birisiu Ionuț pentru că a acceptat să figureze în contractul de cesiune încheiat cu S.C. Rosintaly Management Limited, 30% i-a revenit lui Moldoveanu Daniel Andrei pentru ajutorul acordat inculpatului Simu Horia de a obține sprijinul inculpatei Dumitrean Crinuța Nicoleta, prin intermediul lui Surdu Georgian Gabriel, iar restul de 45% i-a revenit lui Sterian Ion pentru faptul că l-a pus în legătură pe Moldoveanu Daniel Andrei cu Surdu Georgian Gabriel.

Totodată, din depozițiile martorilor Surdu Georgian Gabriel, Niculae Aurel și Cocoș Dorin a reieșit că suma de 1.278.000 euro obținută de Surdu Georgian Gabriel, prin intermediul lui Niculae Aurel, a fost împărțită de primul martor, după cum urmează: 40.000 de euro i-au revenit martorului Niculae Aurel pentru că a acceptat să figureze în contractul de cesiune, ca cesionar al drepturilor litigioase, 400.000 de euro i-au fost remiși președintei Autorității

Naționale pentru Restituirea Proprietăților, inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta, pentru sprijinul acordat în soluționarea urgentă și favorabilă a dosarului de despăgubire, iar restul, de 838.000 de euro, a fost împărțit între martorii Surdu Georgian Gabriel și Cocoș Dorin.

Înțelegerea dintre martorii Surdu Georgian Gabriel și Cocoș Dorin privind împărțirea sumei de 838.000 de euro a fost determinată de faptul că primul intermediase legătura cu inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta, careia îi comunicase promisiunea inculpatului Simu Horia de a-i remite o sumă de bani, iar cel de-al doilea martor acceptase ca, în cadrul discuției care urma să aibă loc, între inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta și Surdu Georgian Gabriel, acesta din urmă să invoce interesul în soluționarea favorabilă a dosarului și al martorului Cocoș Dorin.

În ceea ce privește **remiterea sumei de 400.000 de euro** către inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta, Înalta Curte reține că, la data de 1 iulie 2011, martorul Niculae Aurel a retras din contul său, deschis la Citi Bank România S.A., suma de 1.278.000 euro și, în aceeași zi, împreună cu Surdu Georgian Gabriel, s-a deplasat la sediul Eurohotel din București, unde acesta din urmă a lăsat banii în păstrare martorului Cocoș Dorin (declarație martor Niculae Aurel – vol. 4, filele nr. 87 – 104, dosar de urmărire penală).

În acest sens, martorul Surdu Georgian Gabriel a precizat că banii au rămas la Cocoș Dorin „*pentru a putea fi dați mai departe 400.000 euro din ei doamnei Dumitrea Crinuța*” (vol. 4, filele nr. 74 – 86, dosar de urmărire penală).

De asemenea, martorul Cocoș Dorin a confirmat cele relatate de Surdu Georgian Gabriel, afirmând că: „*la mine la birou banii s-au împărțit după cum urmează: 50.000 euro au fost luați pentru domnul Niculae, 400.000 euro pentru doamna Crinuța Dumitrea și restul au fost împărțiți în mod egal între mine și Surdu Georgian*” (vol. 4, filele nr. 113 – 125, dosar de urmărire penală).

În continuare, la data de 11 iulie 2011, martorul Surdu Georgian Gabriel s-a deplasat la biroul inculpatei din incinta Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și i-a spus acesteia că a încasat banii, convenind ca, după două sau trei săptămâni, inculpata să se deplaseze la sediul Regiei Autonome pentru Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat, pentru a-i remite banii („*tot în luna iulie, după aceea, am fost la sediul A.N.R.P., i-am spus lui Dumitrea Crinuța că s-au încasat banii și am stabilit ca, în funcție de programul ei, la două-trei săptămâni să vină la sediul R.A.P.P.S. pentru a-și ridica banii*” – declarație martor Surdu Georgian Gabriel, vol. 4, filele nr. 74 – 86, dosar de urmărire penală).

Prezența martorului Surdu Georgian Gabriel la sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în ziua de 11 iulie 2011, este confirmată de înregistrarea video a întâlnirii dintre acesta și inculpată, precum și de procesul-verbal și planșa fotografică aferentă (vol. 13, filele nr. 2 – 17 și 484, dosar de urmărire penală), din conținutul înregistrării rezultând că, la un moment dat, Surdu Georgian Gabriel s-a apropiat de inculpată și i-a șoptit ceva la ureche.

De asemenea, prezența martorului Surdu Georgian Gabriel la sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților este confirmată și de martora Pintilie Georgiana-Raluca care, în perioada 2010 – octombrie 2011, a ocupat funcția de consilier al președintei Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, respectiv director de cabinet.

Astfel, martora a precizat că l-a văzut la cabinetul inculpatei, în anul 2011, de câteva ori, pe Surdu Georgian Gabriel și, deși nu a putut preciza cu exactitate data acestor vizite, a declarat că *„Din câte rețin era vară, era cald afară, dar nu pot preciza luna în care l-am văzut pe domnul Surdu la Crinuța Dumitreaan”* (vol. 4, filele nr. 143 – 147, dosar de urmărire penală).

În aceeași lună a anului 2011, Surdu Georgian Gabriel s-a deplasat din nou la sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, unde a discutat cu inculpata și au stabilit să se întâlnească în decurs de câteva zile la biroul martorului de la sediul Regiei Autonome – Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat pentru a-i remite suma de 400.000 de euro.

Astfel, martorul Surdu Georgian Gabriel a plasat temporar cea de-a doua vizită spre sfârșitul lunii iulie, fără a putea preciza cu exactitate data, *„cu câteva zile înainte de a-i da banii lui Dumitreaan Crinuța și am stabilit ziua și ora la care să vină la mine la birou”*, după care a luat cei 400.000 de euro din biroul lui Cocoș Dorin pentru a-i remite inculpatei (vol. 4, filele nr. 74 – 86, dosar de urmărire penală).

De asemenea, martorul Cocoș Dorin a confirmat că a depozitat suma de 400.000 de euro până la momentul când a fost luată de martorul Surdu Georgian Gabriel spre a fi remisă inculpatei Dumitreaan Crinuța Nicoleta, iar în acest sens, a precizat că: *„din câte îmi amintesc, cei 400.000 au fost puși deoparte și Surdu Georgian a venit după câteva zile, nu pot să spun cu exactitate, și i-a luat de la mine de la birou spunând că îi dă doamnei Dumitreaan”* (vol. 4, filele nr. 113 – 125, dosar de urmărire penală).

Ulterior celei de-a doua întâlniri, conform înțelegerii, în data de 2 august 2011, inculpata s-a deplasat la biroul martorului Surdu Georgian Gabriel de la Regia Autonomă pentru Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat, unde i-a fost remisă suma de 400.000 de euro într-o pungă de cadouri.

Faptul că inculpata s-a deplasat la sediul Regiei Autonome – Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat, în data de 2 august 2011, când i-a fost remisă suma de 400.000 de euro, rezultă din coroborarea următoarelor mijloace de probă: declarațiile martorilor Surdu Georgian Gabriel, Ologeanu Angela, Petz Nicolae și Cocoș Alin și mențiunile din registrul de acces persoane/vizitatori în sediul Regiei Autonome pentru Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat, conform cărora, inculpata figurează că a fost în vizită la directorul general Surdu Georgian Gabriel, în ziua respectivă, în intervalul orar 15:21 – 15:30 (vol. 16, filele nr. 10 – 306, dosar de urmărire penală).

Cu privire la **data și modalitatea de remitere a sumei de bani**, martorul Surdu Georgian Gabriel a declarat că: *„la începutul lunii august, într-o după-amiază, a venit la sediul R.A.P.P.S., i-am remis 400.000 euro într-o sacoșă tip*

cadou, am băut o cafea, după care fiecare și-a văzut de drumul lui” (vol. 4, filele nr. 74 – 86, dosar de urmărire penală).

În fața instanței de fond, la termenul din 31 ianuarie 2018, martorul a precizat că menține declarațiile date în faza de urmărire penală, întrucât a spus adevărul și nu a fost influențat în declarațiile pe care le-a dat la urmărirea penală.

Similar, în faza căii de atac a apelului, la termenul din 3 martie 2022, martorul a menținut declarațiile date anterior în cauză.

Martora Ologeanu Angela, șef serviciu Secretariat Protocol din cadrul Regiei Autonome pentru Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat, a confirmat prezența, de cel puțin două ori, a inculpatei Dumitrea Crinuța Nicoleta, la cabinetul directorului general Surdu Georgian Gabriel și, deși nu a putut preciza cu exactitate data acestor vizite, a menționat că *„nu avea haine groase pe ea”* (vol. 4, filele nr. 152 – 156, dosar de urmărire penală).

De asemenea, martorul Petz Niculae, conducător auto detașat pentru deservirea președintei Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, a arătat că a transportat-o pe inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta de la sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților la sediul Regiei Autonome pentru Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat și, deși nu a putut preciza cu exactitate data, a menționat că *„...era cald afară”* (vol. 4, filele nr. 148 – 151, dosar de urmărire penală).

Totodată, prezența inculpatei la cabinetul directorului general Surdu Georgian Gabriel a fost confirmată și de martorul Cocoș Alin, care a declarat că: *„în primăvara-vara anului 2011, la una din întâlnirile mele de la biroul domnului Surdu Georgian, așteptând ca acesta să își termine una din întâlniri, la ieșirea din biroului dânsului am văzut-o pe Dumitrea Crinuța împreună cu Surdu Georgian, doamna Dumitrea Crinuța ocupând funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Surdu Georgian mi-a prezentat-o pe Dumitrea Crinuța la ieșirea din birou”* (vol. 4, filele nr. 157 – 158, dosar de urmărire penală).

Se constată că, afirmațiile martorului Cocoș Alin sunt susținute de mențiunile din registrul de acces persoane/vizitatori, în care acesta figurează prezent, în ziua de 2 august 2011, în două rânduri, în intervalele orare 11:21 – 11:52 și 14:11 – 15:00, la cabinetul directorului general Surdu Georgian Gabriel (vol. 16, filele nr. 10 – 306, dosar de urmărire penală).

În fața instanței de fond, la termenul din 14 decembrie 2017, martorul Cocoș Alin a menținut declarațiile date în faza de urmărire penală, precizând că nu i-au fost sugerate răspunsuri la întrebările formulate. A precizat martorul că, pe la sfârșitul anului 2010, începutul anului 2011, a dorit să intre în biroul lui Surdu Georgian Gabriel, dar secretara l-a oprit, spunându-i că înăuntru se află inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta, pe care, ulterior, a și văzut-o.

În altă ordine de idei, Înalta Curte constată că, depoziția martorului Surdu Georgian Gabriel, în sensul că, a remis inculpatei Dumitrea Crinuța Nicoleta suma de 400.000 de euro, în biroul său din sediul Regiei Autonome pentru

Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat, se coroborează cu declarațiile martorilor:

- Niculae Aurel, care a precizat că: „*Surdu Georgian mi-a spus că din suma totală pe care am obținut-o trebuie să dea 400.000 euro către cele două doamne. Ulterior, Surdu Georgian mi-a confirmat că a remis această sumă de bani persoanelor menționate, dar eu nu am fost de față*” (vol. 4, filele nr. 87 – 104, dosar de urmărire penală);

- Cocoș Alin, care a declarat că: „*Tot în acea perioadă, am asistat la niște discuții între tatăl meu și Surdu Georgian, în care aceștia discutau despre sume de bani remise către Dumitrean Crinuța pentru soluționarea unor dosare de la A.N.R.P., dar nu pot preciza un anume dosar sau titularul respectivelor drepturi*” (vol. 4, filele nr. 157 – 158, dosar de urmărire penală);

În fața instanței de fond, la termenul din 14 decembrie 2017, martorul Cocoș Alin a precizat că “*Surdu Georgian i-a propus tatălui meu să cumpere niște drepturi litigioase într-o discuție la care am asistat și eu, iar la o altă discuție la care de asemenea am asistat, Surdu Georgian i-a spus tatălui meu că există niște costuri pentru rezolvarea dosarului.*

Arăt că în cuprinsul discuției Surdu Georgian i-a spus tatălui meu că pentru rezolvarea dosarului ANRP va urma să dea niște bani inculpatei Dumitrean Crinuța”.

- Cocoș Dorin, care a precizat că: „*Din discuțiile pe care le-am purtat cu Surdu Georgian a rezultat că pentru soluționarea dosarului de despăgubiri și pentru urgentarea soluționării, acesta a dat suma de 400.000 euro președintei Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților din acea perioadă, respectiv doamnei Dumitrean Crinuța*” (vol. 4, filele nr. 113 – 125, dosar de urmărire penală);

În fața Curții de Apel București, la termenul de judecată din data de 14 decembrie 2017, martorul Cocoș Dorin, menținându-și declarațiile date în faza de urmărire penală, a precizat că: “*Georgian Surdu mi-a spus că va da 400.000 euro inculpatei Dumitrean Crinuța, bani care s-au dat ulterior. Eu nu am văzut personal că Surdu Georgian i-a dat lui Dumitrean Crinuța bani, însă acesta a luat din banii obținuți în urma vânzării drepturilor litigioase 400.000 euro, despre care mi-a spus că se duce să-i dea inculpatei Dumitrean Crinuța.*

Cei 400.000 euro erau din suma totală în urma vânzării drepturilor litigioase (...)”.

- Moldoveanu Daniel Andrei, care a declarat că nu știe cât din procentul de 15% îi revenea inculpatei Dumitrean Crinuța Nicoleta, respectiv că procentul de 25% a fost oferit de Simu Horia pentru inculpată, dar nu a putut preciza „*dacă a fost promisă sau i s-a remis efectiv vreo sumă de bani Crinuței Dumitrean pentru soluționarea acestui dosar*” (vol. 4, filele nr. 1 – 9 și 10 – 18, dosar de urmărire penală);

În fața instanței de fond, la termenul din 31 ianuarie 2018, martorul a menținut depozițiile din cursul urmăririi penale, precizând că a spus adevărul.

- și cu denunțul formulat de inculpatul Simu Horia, la data de 09 martie 2016, din cuprinsul căruia rezultă că a aflat de la Moldoveanu Daniel Andrei că,

o sumă cuprinsă între 400.000 și 700.000 de euro, a ajuns la inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta, care a condiționat soluționarea cu celeritate a dosarului de despăgubire de primirea acestor sume de bani.

Disponibilitatea inculpatului Simu Horia de a ceda un procent de 25% din drepturile deținute prin intermediul societății offshore Rosintaly Management Limited, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010, în scopul obținerii despăgubirilor cât mai rapid și într-un cuantum cât mai mare, precum și identificarea martorului Moldoveanu Daniel Andrei (la momentul respectiv consilier de stat în cadrul Administrației Prezidențiale), ca persoană de sprijin în atingerea scopului dorit, rezultă din declarațiile inculpatului Simu Horia (vol. 2, filele nr. 229 – 245, dosar de urmărire penală) și din depozițiile martorului Moldoveanu Daniel Andrei (vol. 4, filele nr. 1 – 9 și 10 – 18, dosar de urmărire penală, declarație fond din 31 ianuarie 2018).

Alegerea acestui martor, ca punct inițial de sprijin, în vederea atingerii scopului final, nu a fost aleatorie. Conform depoziției martorului Moldoveanu Daniel Andrei, inculpatul Simu Horia apelase anterior la sprijinul său, în anul 2009, când, la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților se afla în procedură de soluționare un dosar care îl avea ca beneficiar pe același inculpat, prin interpusul Osman Laurențiu, iar în urma unei discuții pe care martorul a purtat-o cu inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta, dosarul a fost soluționat (vol. 4, filele nr. 1 – 9 și 10 – 18, dosar de urmărire penală). Susținerile martorului se coroborează cu declarația dată de Simu Horia, în calitate de suspect, în care a arătat că martorul Moldoveanu Daniel Andrei „*avusese un rol activ în soluționarea unui alt dosar, dosarul OSMAN*”, dar și că i-a transmis că „*a discutat cu președinta Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților Dumitrea Crinuța despre dosar și mi-a spus că intervenția sa a dus la urgentarea aceluia dosar*” (vol. 2, filele nr. 229 – 245, dosar de urmărire penală).

Despre intenția de a remite un procent din drepturile litigioase deținute de inculpatul Simu Horia, a luat la cunoștință și martorul Thiess Ragnar Adrian, care deținea împreună cu acesta drepturi litigioase într-un alt dosar, martorul precizând că: „*Simu Horia mi-a spus că, în schimbul procentelor cedate, Moldoveanu Daniel urma să intervină pe lângă factori de decizie de la nivelul autorităților locale competente din Constanța și de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților*” (vol. 4, filele nr. 126 – 132, dosar de urmărire penală, declarație menținută în fața instanței de fond, la termenul din 31 ianuarie 2018).

Intenția inculpatului Simu Horia de a întreprinde demersuri de urgentare a soluționării dosarului nr. 22804/FFCC/2010 este recunoscută chiar de acesta, în declarația dată, în calitate de suspect, când a susținut că a discutat cu martorul Moldoveanu Daniel Andrei, iar acesta i-a transmis că „*în schimbul unui procent de 50% din valoarea dosarului mă poate ajuta să grăbească soluționarea acestui dosar atât la nivel local, cât și la nivel central la Comisia Centrală*” și că „*pentru accelerarea dosarului am cesionat în două momente către doi interpuși, domnul Birisiu și domnul Niculae*” (vol. 2, filele nr. 229 – 245, dosar de urmărire penală).

Acest aspect rezultă și din declarația martorului Moldoveanu Daniel Andrei, care a precizat că: „având în vedere faptul că Simu Horia știa că anterior, la solicitarea lui, purtasem o discuție cu Dumitrean Crinuța – președinta A.N.R.P., cu privire la un alt dosar de despăgubire al său și, în contextul în care, cunoștea că Surdu Georgian era în relații bune cu Dumitrean Crinuța, mi-a spus că este dispus să ofere un procent de 25% din drepturile litigioase pe care el deja le achiziționase în județul Constanța, în vederea urgentării soluționării favorabile a dosarului de către aceasta, cerându-mi să îl pun în legătură cu Surdu Georgian” (vol. 4, filele nr. 1 – 9, dosar de urmărire penală).

Referitor la quantumul procentului ce urma a fi cedat, acesta a fost stabilit de inculpatul Simu Horia, în acest sens inculpatul precizând că: „am negociat acest procent la 25% din valoare” (vol. 2, filele nr. 229 – 245, dosar de urmărire penală).

În cursul cercetării judecătorești în fond, la termenul din 31 ianuarie 2018, nuanțându-și depoziția, martorul Moldoveanu Daniel Andrei a precizat că Simu Horia i-a „vorbit despre faptul că are dificultăți cu dosarul de la ANRP și că deși dosarul este în regulă, se întârzie soluționarea lui. În acest context s-a declarat de acord să ceseze un procent din valoarea dosarului de la ANRP celor care puteau să-l ajute să soluționeze mai repede dosarul”.

Identificarea, de către martorul Moldoveanu Daniel Andrei, a altor persoane care să sprijine acțiunea ilicită demarată de inculpatul Simu Horia rezultă din coroborarea declarațiilor inculpatului Simu Horia cu cele ale martorilor Moldoveanu Daniel Andrei și Sterian Ion.

Deși martorul Moldoveanu Daniel Andrei o cunoștea pe inculpată, nu avea o relație directă, bazată pe încredere cu aceasta, motiv pentru care, a apelat la martorul Surdu Georgian Gabriel, persoană cunoscută pentru relațiile sale de prietenie cu președinta Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Totodată, având în vedere că acțiunea ilicită necesita o relație de încredere, inexistentă la acel moment între martorii Moldoveanu Daniel Andrei și Surdu Georgian Gabriel – cei doi întâlnindu-se ocazional în diverse împrejurări – , Moldoveanu Daniel Andrei i-a cerut martorului Sterian Ion, directorul tehnic al aceleiași regii, să îi intermedieze o întâlnire cu Surdu Georgian Gabriel, întâlnirea dintre cei trei martori având loc în luna decembrie 2010, la sediul Regiei Autonome - Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat (declarație martor Moldoveanu Daniel Andrei – vol. 4, filele nr. 1 – 9, dosar de urmărire penală; declarație martor Sterian Ion – vol. 4, filele nr. 47 – 53 și 54 – 59, dosar de urmărire penală; declarație martor Surdu Georgian Gabriel – vol. 4, filele nr. 74 – 86, dosar de urmărire penală).

În ceea ce privește discuțiile purtate, martorul Moldoveanu Daniel Andrei a precizat că i-a spus lui Surdu Georgian Gabriel „că Simu Horia este dispus să cedeze un procent de 25% din drepturile litigioase președintei A.N.R.P., Dumitrean Crinuța, pentru soluționarea favorabilă a dosarului și pentru urgentarea soluționării acestuia. Surdu Georgian mi-a spus că o să discute cu Dumitrean Crinuța despre „oferta” lui Simu Horia și că o să ne comunice dacă

aceasta acceptă și în ce condiții” (vol. 4, filele nr. 1 – 9, dosar de urmărire penală), aspect confirmat de martorul Surdu Georgian Gabriel, care a precizat că *„din discuțiile cu ei, mi-au spus că ei reprezintă pe Horia Simu, în special Moldoveanu Dan era cel care vorbea, și au un procent de 25% din drepturi pentru a rezolva problema”* și că *„după discuțiile cu ei, am acceptat să încerc să îi ajut”* (vol. 4, filele nr. 74 – 86, dosar de urmărire penală).

Ulterior discuției de la sediul Regiei Autonome pentru Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat, cu toate că martorul Surdu Georgian Gabriel o cunoștea pe inculpata Dumitrean Crinuța Nicoleta, de aproximativ doi ani (conform propriilor afirmații), pentru a se asigura de reușita demersului său, a discutat situația cu martorul Cocoș Dorin care, prin prisma relațiilor personale pe care le avea cu inculpata, la momentul respectiv, reprezenta o garanție atât din punct de vedere al credibilității, cât și în ceea ce privește confidențialitatea, obținând acceptul acestuia de a menționa inculpatei că era și el interesat de soluționarea dosarului, urmând ca cei doi să împartă o parte din procentul de 15% cedat de inculpatul Simu Horia (declarație martor Surdu Georgian Gabriel – vol. 4, filele nr. 74 – 86, dosar de urmărire penală).

Astfel, în perioada imediat următoare, respectiv în luna ianuarie 2011, Surdu Georgian Gabriel s-a întâlnit, de două ori, cu inculpata Dumitrean Crinuța Nicoleta, căreia i-a comunicat promisiunea inculpatului Simu Horia, prilej cu care, aceasta a acceptat și a stabilit cuantumul sumei ce urma a-i fi remisă la **400.000 de euro, în scopul urgentării și soluționării favorabile a dosarului de despăgubire** (declarație martor Surdu Georgian Gabriel – vol. 4, filele nr. 74 – 86, dosar de urmărire penală).

Acceptarea promisiunii de către inculpata Dumitrean Crinuța Nicoleta și stabilirea cuantumul sumei la 400.000 de euro i-au fost comunicate inculpatului Simu Horia, de către martorul Surdu Georgian Gabriel, prin intermediul martorilor Sterian Ion și Moldoveanu Daniel Andrei, astfel cum rezultă din depozițiile celor trei martori.

Tot din declarațiile celor trei martori rezultă că, după discuția purtată de martorul Surdu Georgian Gabriel cu inculpata, acesta a transmis martorilor Sterian Ion și Moldoveanu Daniel Andrei că dosarul va fi soluționat favorabil, în schimb inculpata urma să primească suma de 400.000 de euro. Despre această situație l-a informat și pe martorul Niculae Aurel, persoană ce urma să fie interpusă în vederea cesiunii procentului din drepturile litigioase (declarație martor Niculae Aurel – vol. 4, filele nr. 87 – 104, dosar de urmărire penală).

De menționat că martorii și-au menținut declarațiile date în cursul urmăririi penale, după cum urmează: martorul Surdu Georgian Gabriel, la termenul din 31 ianuarie 2018 în fond și din 3 martie 2022 în apel; martorul Sterian Ion, la termenul din 21 septembrie 2018 în fond și din 20 ianuarie 2022 în apel.

Înalta Curte constată că, pe parcursul urmăririi penale, inculpatul Simu Horia a recunoscut existența discuțiilor cu martorul Moldoveanu Daniel Andrei, susținând însă că, din partea martorului a pornit inițiativa cesiunii unui procent din drepturile deținute, în scopul sprijinului acordat în vederea soluționării

favorabile a dosarului, atât la nivelul autorităților locale (primăria Constanța și Instituția Prefectului – județul Constanța), cât și la nivelul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Deși inculpatul a susținut că a fost „*abordat*” de martorul Moldoveanu Daniel Andrei, care i-a spus că avea cunoștință că deținea un dosar de despăgubiri la Constanța, ce era „*blocat acolo*”, aceste afirmații nu pot fi reținute, întrucât martorul nu putea lua la cunoștință de existența acestui dosar de la autoritățile locale, deoarece beneficiarul legal era societatea off-shore Rosintaly Management Limited, reprezentată de martorul Buliga-Neagu Alecsandru-Andrei, numele inculpatului nefigurând pe vreun înscris.

De altfel, chiar în declarația dată în faza de urmărire penală, inculpatul a arătat că a apelat la martorul Moldoveanu Daniel Andrei, întrucât știa că acesta avea „*influență directă*” asupra inculpatei Dumitrea Crinuța Nicoleta.

Totodată, în denunțul formulat la data de 09 martie 2016, inculpatul a precizat că martorul Moldoveanu Daniel Andrei i-a spus că, o sumă cuprinsă între 400.000 și 700.000 de euro, a ajuns la inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta.

Ulterior, în cursul cercetării judecătorești în fond, la termenele din 17 ianuarie 2020 și din 16 octombrie 2020, inculpatul a revenit asupra depozițiilor din faza de urmărire penală, invocând privarea sa de libertate la momentul formulării denunțului și luării declarațiilor, precum și starea precară de sănătate a soției sale.

În fața instanței de apel, la termenul din 26 mai 2022, inculpatul Simu Horia a arătat că nu menține declarațiile de la urmărirea penală, deoarece au fost luate sub presiune și scrise după dictarea procurorului, precizând însă că, *în prima seară de arest și apoi de încă trei ori, i s-a prezentat o listă cuprinzând zece nume de persoane cunoscute, solicitându-i-se să aleagă pe cine vrea să denunțe, iar în cuprinsul acelei liste nu figura numele inculpatei Dumitrea Crinuța Nicoleta.*

În cursul urmăririi penale, inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta nu a dat nicio declarație, prevalându-se de dreptul la tăcere.

În fața instanței de fond, la termenul din 17 ianuarie 2020, inculpata a arătat că nu a primit și nu a pretins bani în calitate de președinte ANRP pentru soluționarea dosarelor acestei instituții, că a avut cu Surdu Georgian Gabriel doar relații instituționale, că este posibil ca martorul să fi făcut denunțurile împotriva sa pentru a beneficia de avantaje în legătură cu dosarele penale în care era implicat, că a mers la sediul RAPPs în 2 august 2011 și în septembrie 2010 doar pentru a discuta chestiuni legate de instituțiile în care funcționa (cheltuielile ANRP, chiria imobilului, închirierea mașinilor sau plata șoferilor etc.) și că este posibil să fi discutat cu Moldoveanu Daniel Andrei despre un dosar ANRP, în cadrul audiențelor pe care le ținea, în prezența consilierului de dosare.

Având în vedere considerentele expuse mai sus, Înalta Curte reține că, inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta, în calitate de președinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, a acceptat, în luna ianuarie 2011, promisiunea unor sume de bani din partea beneficiarului despăgubirii, inculpatul

Simu Horia, al căror cuantum l-a stabilit la valoarea de 400.000 de euro, sumă pe care a primit-o, în data de 2 august 2011, prin intermediul martorului Surdu Georgian Gabriel, în legătură cu îndeplinirea unui act contrar îndatoririlor sale de serviciu, respectiv pentru urgentarea și soluționarea favorabilă a dosarului de despăgubire nr. 22804/FFCC/2010, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **luare de mită**, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

Totodată, în perioada decembrie 2010 – februarie 2011, inculpatul Simu Horia a promis și ulterior a dat un procent de 25% din drepturile deținute în dosarul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților nr. 22804/FFCC/2010 martorilor Surdu Georgian Gabriel și Cocos Dorin, prin intermediul lui Nicolae Aurel și martorilor Moldoveanu Daniel Andrei și Sterian Ion, prin intermediul lui Birisiu Ionuț, pentru ca Surdu Georgian Gabriel să îl sprijine în remiterea, în data de 2 august 2011, a sumei de 400.000 de euro, provenită din valorificarea celor 25% din drepturi, președintei Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta, în scopul urgentării și soluționării favorabile a dosarului de despăgubire, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **dare de mită**, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

În ceea ce privește critica formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de inculpatul Simu Horia vizând greșita schimbare de încadrare juridică dată faptei inculpatului Simu Horia din infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din Codul penal în infracțiunea de **cumpărare de influență**, prevăzută de art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, dispusă prin încheierea din data de 3.02.2020 a Curții de Apel București, Înalta Curte o apreciază întemeiată, în considerarea următoarelor argumente:

Având în vedere situația de fapt reținută mai sus, rezultă într-un mod fără echivoc intenția inculpatului Simu Horia de a da mită funcționarului public, acesta neaflându-se în situația unui cumpărător de influență.

De asemenea, inculpatul Simu Horia a avut reprezentarea că, pe lângă martorul Moldoveanu Daniel Andrei, vor mai fi și alte persoane care urmau să îl sprijine pe acesta în demersurile sale, în acest sens, inculpatul declarând că, după stabilirea procentului de 25%, martorul trebuia să îi indice „*persoanele care vor acționa ca interpuși ai domniei sale în această tranzacție*” (vol. 2, filele nr. 229 – 245, dosar de urmărire penală).

Faptul că inculpatul a fost informat despre discuția purtată de Surdu Georgian Gabriel cu Dumitrea Crinuța Nicoleta, a rezultat și din depoziția martorului Moldoveanu Daniel Andrei, care a susținut că „*i-am transmis lui Simu Horia că am discutat cu Surdu Georgian despre dosarul lui, urmând ca acesta, după ce va discuta cu Dumitrea Crinuța, îi va comunica, prin Sterian Ion, aspectele discutate*” (vol. 4, filele nr. 1 – 9, dosar de urmărire penală).

Totodată, din aceste afirmații mai rezultă, dincolo de orice dubiu, intenția inculpatului Simu Horia de a mitui funcționarul, iar nu de a cumpăra influența martorilor Moldoveanu Daniel Andrei și Surdu Georgian Gabriel, precum și faptul că martorul Moldoveanu Daniel Andrei acționa ca un interpus al inculpatului.

În acest sens, în literatura juridică s-a reținut că, atunci când *persoana interesată* nu are cunoștință că banii sau foloasele vor ajunge la funcționar, va răspunde pentru *cumpărare de influență, traficantului* pentru *trafic de influență* și *dare de mită*, iar *funcționarul* pentru *luare de mită*.

În situația în care *persoana interesată* a știut de la început că banii vor ajunge la funcționar, acesta va răspunde pentru *dare de mită, traficantului* va fi *complice*, iar *funcționarul* autor al infracțiunii de *luare de mită*.

În aceste condiții rezultă că, în cauză, este incidentă situația în care darea de mită a fost realizată prin intermediari. Cu privire la aceștia, doctrina și jurisprudența consideră că, deși persoanele interpușe înfăptuiesc, prin activitatea lor, chiar acțiunea incriminată, totuși, aceste persoane răspund în calitate de complici la infracțiunea de dare de mită, deoarece, dacă potrivit legii, autorul poate săvârși fapta și în mod direct, intermediarii, care acționează în numele său și cu intenția de a-l ajuta, nu pot avea decât calitatea de complici.

Legea nu exclude posibilitatea săvârșirii infracțiunii de dare de mită prin intermediar, ci norma de incriminare a acestei infracțiuni chiar stabilește că folosul/suma de bani poate fi promis/ofert/dat *direct* sau *indirect*. Însă elementul principal în raport de care se realizează distincția în această situație particulară este dat de importanța „influenței” ori a „foloaselor/sumelor de bani” pentru realizarea, de către funcționar, a acțiunii atipice.

În cazul infracțiunii de cumpărare de influență, autorul își exercită influența și determină un funcționar public să realizeze o acțiune tipică. Prin urmare, delimitarea dării de mită prin intermediar față de cumpărarea de influență se realizează, în principal, prin raportare la acest aspect.

În ipoteza săvârșirii, prin intermediar, a unei infracțiuni de dare de mită, în reprezentarea tuturor celor implicați în triumghiul infracțional, determinant pentru exercitarea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu va fi folosul material oferit de către mituitor funcționarului. Folosul material este singurul care dictează modalitatea de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu.

Or, în condițiile în care, a existat cu certitudine un probatoriu concret cu privire la promisiunea făcută de Simu Horia și acceptarea promisiunii din partea inculpatei Dumitrean Crinuța Nicoleta, remiterea și primirea sumelor de bani respective, nu are relevanță existența, în acest act causal, a unor persoane intermediare, relevantă pentru reținerea unei anumite încadrări juridice, și anume, dare de mită, fiind faptul că promisiunea, respectiv remiterea sumelor de bani s-a realizat între inculpații Simu Horia și Dumitrean Crinuța Nicoleta.

Pe de altă parte, Înalta Curte constată că *instanța de fond a modificat conținutul acuzației faptice* aduse inculpatului Simu Horia, iar noua încadrare juridică nu mai coincide cu acuzația factuală reținută de parchet. Astfel, fapta imputată inculpatului Simu Horia, în opinia instanței de fond, nu mai e aceea că,

prin intermediul martorului Surdu Georgian Gabriel, a remis suma de 400.000 de euro inculpatei Dumitrean Crinuța Nicoleta, ci că a cumpărat influența pe care martorii Moldoveanu Daniel Andrei și Surdu Georgian Gabriel o aveau asupra inculpatei, pentru ca aceștia să realizeze o acțiune suplimentară celei de a remite strict suma de bani, și anume, să o determine pe inculpată să își exercite nelegal atribuțiile de serviciu.

Or, potrivit dispozițiilor art. 371 din Codul de procedură penală, judecata se mărginește la **faptele** și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței.

Instituția schimbării de încadrare juridică poate interveni, în condițiile art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală, doar atunci când calificarea faptei dată prin rechizitoriu este greșită sau numai o parte din faptele descrise și încadrate juridic sunt probate. Cu toate acestea, schimbarea încadrării juridice implică *menținerea aceleiași fapte materiale care face obiectul judecății*.

V. Analiza incidentei prescripției răspunderii penale, urmare a Deciziei nr. 358/26.05.2022 pronunțate de Curtea Constituțională și a constatării, ca efect al cererilor de continuare a procesului penal formulate de inculpații din prezenta cauză, a aplicabilității dispozițiilor art. 396 alin. (7) sau (8) din Codul de procedură penală

De plano, se constată că **toți inculpații din cauza pendinte au solicitat continuarea procesului penal, în condițiile art. 18 din Codul de procedură penală.**

V.1. Infracțiunea de abuz în serviciu. Momentul săvârșirii

Prin **Decizia nr. 5/2019**, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit că: *prin data săvârșirii infracțiunii și, implicit, data de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale în cazul infracțiunilor simple a căror latură obiectivă implică producerea unei pagube ori realizarea unui folos necuvenit pe o perioadă de timp se înțelege momentul apariției primei pagube ori al obținerii primului folos necuvenit.*

Obiectul recursului în interesul legii l-au vizat exclusiv infracțiunile simple ce constau într-o unică acțiune sau inacțiune, care prezintă particularitatea producerii unei pagube ori realizării unui folos necuvenit pe o perioadă de timp, respectiv infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 din Codul penal și folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane, prevăzută de art. 301 din Codul penal, statuându-se că momentul de debut al curgerii termenului de prescripție a răspunderii penale este cel în care s-a produs prima pagubă sau s-a obținut primul folos patrimonial, întrucât doar atunci sunt întrunite toate condițiile cerute de norma de incriminare pentru existența infracțiunii în configurația sa tipică, acesta fiind momentul în care fapta săvârșită a produs rezultatul cerut de norma de incriminare pentru existența infracțiunii în forma tip.

Relevantă pentru prezenta situație este explicația conținută în considerentele deciziei, potrivit căreia, atunci *când infracțiunea comisă este o infracțiune de rezultat sau de pericol, dacă, în cazul concret, urmarea tipică (corespunzătoare stadiului de infracțiune consumată) se produce la o oarecare*

distanță în timp față de momentul desfășurării (și încetării comiterii) elementului material, momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale este momentul consumării (data producerii primei urmări relevante penal/primul moment de la care fapta se poate încadra juridic drept infracțiune).

Totodată, prin **Decizia nr. 458/2017** a Curții Constituționale s-a constatat că dispozițiile art. 15 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, raportate la art. 13² din același act normativ, cu referire la infracțiunea de abuz în serviciu, sunt neconstituționale.

În considerentele acestei decizii s-a arătat că săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în varianta consumată se produce în ipoteza consumării infracțiunii de abuz în serviciu în varianta-tip, precum și în situația obținerii folosului necuvenit, condiție prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 (paragraful 45).

Infracțiunea prevăzută în art. 13² din Legea nr. 78/2000, pe de o parte, reprezintă o infracțiune de rezultat, nefiind calificată prin scop, iar, pe de altă parte, presupune existența unei condiții – obținerea de către funcționarul public, pentru sine ori pentru altul, a unui folos necuvenit – a cărei îndeplinire, dacă și celelalte elemente constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, în varianta tip, sunt îndeplinite, determină constatarea săvârșirii infracțiunii prevăzute de acesta, în forma consumată (paragraful 45).

(...), **producerea pagubei, deși uneori se poate converti într-un folos necuvenit, nu este întotdeauna echivalentă cu obținerea acestui folos** (paragraful 33).

În privința momentului săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 297 alin. (1) și art. 309 din Codul penal, în configurația factuală specifică speței, este nerelevant momentul emiterii titlului de despăgubire. Conform Titlului VII, art. 3 din Legea nr. 247/2005, **titlurile de despăgubire sunt certificate emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, în numele și pe seama statului român, care încorporează drepturile de creanță ale deținătorilor asupra statului român, corespunzător despăgubirilor acordate potrivit legii și care urmează a fi valorificate prin conversia lor în acțiuni emise de Fondul "Proprietatea" și/sau, după caz, în funcție de opțiunea titularului ori a titularilor înscriși în acestea, prin preschimbarea lor contra titluri de plată, în limitele și condițiile prevăzute în prezenta lege.**

Aprobarea listei conținând sumele ce urmau a fi acordate cu titlu de despăgubiri în dosarele evaluate de către evaluatorii desemnați de către Comisie, inclusiv raportul de evaluare întocmit de inculpatul Dima Alin Horațiu, în dosarul nr. 22804/FFCC/2010, a rezultat din procesul-verbal al ședinței din data de **26.05.2011** a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, care a fost compusă din inculpații Dumitrean Crinuța Nicoleta – președinte, Mihai Cristian Sebastian, Baciuc Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș-George (vol. 27, filele nr. 107 – 115, dosar de urmărire penală).

La data de 26 mai 2011 a fost emisă **decizia Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor nr. 15764** (vol. 6, filele nr. 1 – 3, dosar de urmărire penală) prin care a fost acordat titlul de despăgubire în favoarea S.C. Rosintaly Management Limited, în cotă de 75%, lui Niculae Aurel, în cotă de 15% și lui Birisiu Ionuț, în cotă de 10%, cuantumul despăgubirilor fiind de 37.243.500 lei, valoare stabilită prin raportul de evaluare nr. 22461/R/2011.

La data de 8 iunie 2011 au fost înregistrate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, sub numerele **24011 și 24012, cererile de opțiune formulate de martorii Birisiu Ionuț și Niculae Aurel**, prin care aceștia au solicitat convertirea titlurilor de despăgubire în acțiuni la Fondul “Proprietatea” (vol. 6, filele nr. 193 și 208, dosar de urmărire penală).

Ulterior, la data de **16 iunie 2011**, a fost emis **titlul de conversie nr. 1928**, prin care suma de 3.724.350 lei, convenită martorului Birisiu Ionuț, a fost convertită într-un număr de 6.797.500 acțiuni. În aceeași zi, a fost emis și **titlul de conversie nr. 1927**, prin care suma de 5.586.525 lei, convenită martorului Niculae Aurel, a fost convertită într-un număr de 10.196.249 acțiuni (vol. 6, filele nr. 211 – 213, dosar de urmărire penală).

În concluzie, consumarea infracțiunii de abuz în serviciu s-a produs la data obținerii, consecutiv producerii pagubei, a primului folos considerat necuvenit, respectiv la 16 iunie 2011, data emiterii titlului de conversie în favoarea martorului Birisiu Ionuț. Acesta este momentul săvârșirii infracțiunii ce coincide cu data producerii primei urmări relevante penal – obținerea folosului necuvenit – de la care fapta se poate încadra juridic în infracțiunea de rezultat, abuz în serviciu, în formă consumată.

V.2. Durata termenului de prescripție

În varianta legislativă aplicabilă la data săvârșirii faptei, infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 și art. 248¹ din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 15 lit. f) din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, era pedepsită cu închisoare de la 7 ani și 6 luni la 22 de ani și 6 luni, termenul general de prescripție fiind, potrivit art. 122 alin. (1) lit. a) din Codul penal din 1969, de 15 ani.

Dispozițiile art. 123 alin. (1) din aceeași codificare anterioară statuau în sensul întreruperii cursului termenului prescripției prin îndeplinirea oricărui act care trebuie comunicat învinutului sau inculpatului în desfășurarea procesului penal și, în fine, reglementau, în cuprinsul art. 124 (în varianta anterioară Legii nr. 63/2012, publicată în Monitorul Oficial nr. 258 din 19 aprilie 2022), prescripția specială a răspunderii penale care înlătura răspunderea penală, oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul general de prescripție era depășit cu încă jumătate (modificarea adusă art. 124 prin actul normativ anterior menționat conferind textului un conținut asemănător celui în vigoare și în prezent și, prin aceasta, un caracter mai aspru).

Prin urmare, în baza legii penale în vigoare la data săvârșirii faptei și ca efect al actelor întreruptive de prescripție efectuate în temeiul acestei legi, termenul de prescripție specială a răspunderii penale era de 22 ani și 6 luni, termen care, raportat la data săvârșirii faptei, nu s-a împlinit până în prezent.

În varianta legislativă aplicabilă începând cu data de 1 februarie 2014 și până în prezent, infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 297 alin. (1) și art. 309 din Codul penal, se pedepsește cu închisoare de la 4 ani la 14 ani, iar termenul general de prescripție este, potrivit art. 154 alin. (1) lit. b) din Codul penal, de 10 ani. Determinarea sa a avut în vedere limitele de pedeapsă, respectiv maximul special rezultat din caracterizarea în drept a infracțiunii.

Dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal (în varianta anterioară datei de 25 iunie 2018), statuau în sensul întreruperii cursului termenului prescripției prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză, astfel că aplicarea globală a acestei variante normative [inclusiv a dispozițiilor art. 155 alin. (4) din Codul penal] ar avea ca efect stabilirea unui termen de prescripție specială de 20 de ani, termen neîmplinit până în prezent.

În schimb, exclusiv ca o consecință a reconfigurării conținutului dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, în baza Deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale și, subsecvent, a interpretării obligatorii regăsite în Decizia nr. 67 din 25 octombrie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, norma de drept penal analizată nu a mai prevăzut, în intervalul 25 iunie 2018 – 30 mai 2022, vreun act susceptibil de întrerupere a prescripției. Singurele termene care au disciplinat prescripția în acest interval au fost cele generale, în speță, acest termen fiind de 10 ani.

Evaluată în contextul celorlalte dispoziții pertinente în materia prescripției, această particularitate imprimă Codului penal în vigoare în intervalul de timp limitat, anterior menționat, caracterul unei *legi penale* de natură să asigure, în ansamblul său, o situație mai *favorabilă* pentru inculpați și, astfel, să devină aplicabilă în speță, în conformitate cu principiul de aplicare a legii penale în timp, prevăzut de art. 5 alin. (2) din Codul penal.

V.3. Momentul la care se împlinește termenul de prescripție

Potrivit art. 186 alin. (1) teza finală din Codul penal, *luna și anul se socotesc împlinite cu o zi înainte de ziua corespunzătoare datei de la care au început să curgă.*

Socotirea termenului ca împlinit cu o zi înainte de data corespunzătoare momentului de debut ia în calcul atât ziua de la care începe să curgă termenul, cât și ziua de împlinire a acestuia (*sistemul zilelor pline*).

Prin urmare, împlinirea termenului general de prescripție a răspunderii penale pentru acuzația de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, la data de **15 iunie 2021**, atrage incidența cauzei de împiedicare a exercitării acțiunii penale prevăzute de **art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală** și impune, în ipoteza în care inculpații au solicitat continuarea procesului penal, aplicarea corespunzătoare a soluțiilor alternativ prevăzute de art. 396 alin. (7) și (8) din Codul de procedură penală.

În cauză, inculpații Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila

Gabor, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George, Savu Florentina, Dima Alin Horațiu și Simu Horia, prin intermediul apărătorilor, au precizat, în ședința publică din data de **20 octombrie 2023**, că solicită continuarea procesului penal, manifestare de voință consecutiv căreia elementele probatorii și cele circumscrise conținutului constitutiv al **infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit**, au fost reexaminare de către instanța de apel, constatând incidente dispozițiile art. 396 alin. (7) din Codul de procedură penală, conform căreia, „dacă inculpatul a cerut continuarea procesului penal potrivit art. 18 și se constată, ca urmare a continuării procesului, că sunt incidente cazurile prevăzute la art. 16 alin. 1 lit. a) – d), instanța de judecată pronunță **achitarea**“.

Având în vedere solicitarea **inculpatului Simu Horia** de continuare a procesului penal și cu privire la **infracțiunea de spălare a banilor** reținută în sarcina sa, Înalta Curte constată, de asemenea, incidența prevederilor art. 396 alin. (7) din Codul de procedură penală, motiv pentru care, va pronunța o soluție de **achitare** și în privința acestei fapte.

Astfel, în varianta legislativă aplicabilă la data săvârșirii faptei, infracțiunea de spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, era pedepsită cu închisoare de la 3 ani la 12 ani, termenul general de prescripție fiind, potrivit art. 122 alin. (1) lit. b) din Codul penal din 1969, de 10 ani.

Dispozițiile art. 123 alin. (1) din aceeași codificare anterioară statuau în sensul întreruperii cursului termenului prescripției prin îndeplinirea oricărui act care trebuie comunicat învinutului sau inculpatului în desfășurarea procesului penal și, în fine, reglementau, în cuprinsul art. 124 (în varianta anterioară Legii nr. 63/2012, publicată în Monitorul Oficial nr. 258 din 19 aprilie 2022), prescripția specială a răspunderii penale care înlătura răspunderea penală, oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul general de prescripție era depășit cu încă jumătate.

Prin urmare, în baza legii penale în vigoare la data săvârșirii faptei și ca efect al actelor întreruptive de prescripție efectuate în temeiul acestei legi, termenul de prescripție specială a răspunderii penale era de 15 ani, termen care, raportat la data săvârșirii faptei [11 noiembrie 2011 – întrucât, în cazul infracțiunilor continuate, termenul începe să curgă de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni, potrivit art. 154 alin. (2) teza a II-a din Codul penal], nu s-a împlinit până în prezent.

În varianta legislativă aplicabilă începând cu data de 1 februarie 2014 și până în prezent, infracțiunea de spălare a banilor, *prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 [(art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019)] cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal*, se pedepsește cu închisoare de la 3 ani la 10 ani, iar termenul general de prescripție este, potrivit art. 154 alin. (1) lit. c) din Codul penal, de 8 ani.

Dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal (în varianta anterioară datei de 25 iunie 2018), statuau în sensul întreruperii cursului termenului prescripției

prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză, astfel că aplicarea globală a acestei variante normative [inclusiv a dispozițiilor art. 155 alin. (4) din Codul penal] ar avea ca efect stabilirea unui termen de prescripție specială de 16 ani, termen neîmplinit până în prezent.

În schimb, *exclusiv ca o consecință a reconfigurării conținutului dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, în baza Deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale și, subsecvent, a interpretării obligatorii regăsite în Decizia nr. 67 din 25 octombrie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală*, norma de drept penal analizată nu a mai prevăzut, în intervalul 25 iunie 2018 – 30 mai 2022, vreun act susceptibil de întrerupere a prescripției. Singurele termene care au disciplinat prescripția în acest interval au fost cele generale, în speță, acest termen fiind de 8 ani.

Evaluată în contextul celorlalte dispoziții pertinente în materia prescripției, această particularitate imprimă Codului penal în vigoare în intervalul de timp limitat, anterior menționat, caracterul unei *legi penale* de natură să asigure, în ansamblul său, o situație mai *favorabilă* pentru inculpați și, astfel, să devină aplicabilă în speță, în conformitate cu principiul de aplicare a legii penale în timp, prevăzut de art. 5 alin. (2) din Codul penal.

Prin urmare, împlinirea termenului general de prescripție a răspunderii penale pentru acuzația de spălare a banilor, la data de **10 noiembrie 2019**, atrage incidența cauzei de împiedicare a exercitării acțiunii penale prevăzute de **art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală**.

De asemenea, *inculpații Dumitrean Crinuța Nicoleta și Simu Horia au precizat, prin intermediul apărătorilor aleși, în ședința publică din data de 20 octombrie 2023, că solicită continuarea procesului penal*, manifestare de voință consecutiv căreia elementele probatorii și cele circumscrise conținutului constitutiv al *infrațiunii de luare/dare de mită* au fost reexaminat de către instanța de apel.

În contextul jurisprudenței obligatorii relevante a Curții Constituționale și, respectiv, a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cu privire la dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal, evidențiată în considerentele prezentei decizii, Înalta Curte – Secția Penală apreciază necesar să examineze, *prioritar*, problematica prescripției răspunderii penale în prezenta cauză. În acest sens, va avea în vedere succesiunea de legi penale intervenite de la data săvârșirii faptelor și până la data judecării definitive a cauzei.

Constată, astfel, că în varianta legislativă aplicabilă la data faptelor (2 august 2011), infrațiunea de luare de mită, prevăzută de art. 254 alin. (1) din Codul penal din 1969, era sancționată cu închisoare de la 3 ani la 12 ani, iar infrațiunile de primire de foloase necuvenite, prevăzută de art. 256 alin. (1) din Codul penal din 1969 și dare de mită, prevăzută de art. 255 alin. (1) din Codul penal din 1969 erau pedepsite, ambele, cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Termenele generale de prescripție erau, potrivit art. 122 alin. (1) lit. c) și d) din Codul penal din 1969, de 10 ani și, respectiv, de 5 ani.

Dispozițiile art. 123 alin. (1) din aceeași codificare anterioară statuau în sensul întreruperii cursului termenului prescripției prin îndeplinirea oricărui act care trebuie comunicat învinutului sau inculpatului în desfășurarea procesului penal și, în fine, reglementau, în cuprinsul art. 124 (în varianta anterioară Legii nr. 63/2012, publicată în Monitorul Oficial nr. 258 din 19 aprilie 2022), prescripția specială a răspunderii penale care înlătura răspunderea penală, oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul general de prescripție era depășit cu încă jumătate.

Prin urmare, în baza legii penale în vigoare la data săvârșirii faptelor și ca efect al actelor întreruptive de prescripție efectuate în temeiul acestei legi, termenul de prescripție specială a răspunderii penale era de 15 ani, respectiv, de 7 ani și 6 luni, termene care, raportat la data săvârșirii faptelor (respectiv, 2 august 2011), nu s-au împlinit în cauză, în ceea ce privește infracțiunea de luare de mită, fiind împlinite, însă, în raport de infracțiunile de primire de foloase necuvenite și dare de mită.

În varianta legislativă aplicabilă începând cu data de 1 februarie 2014 și până în prezent, infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal se pedepsește cu închisoare de la 3 ani la 10 ani, iar infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal, cu închisoare de la 2 ani la 7 ani.

Termenele generale de prescripție sunt, potrivit art. 154 alin. (1) lit. c) din Codul penal, de 8 ani.

Așa cum s-a argumentat în precedent, ca o consecință a reconfigurării conținutului dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, în baza Deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale și, subsecvent, a interpretării obligatorii regăsite în Decizia nr. 67 din 25 octombrie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, norma de drept penal nu a mai prevăzut, în intervalul 25 iunie 2018 – 30 mai 2022, vreun act susceptibil de întrerupere a prescripției.

Aceasta înseamnă că termenele de prescripție generală au început să curgă, potrivit art. 154 alin. (2) din Codul penal, *de la data săvârșirii infracțiunii*, respectiv 2 august 2011, cu efectul împlinirii lor la data de **1 august 2019**.

În consecință, Înalta Curte constată incidente dispozițiile art. 396 alin. (8) din Codul de procedură penală, conform cărora, *„dacă inculpatul a cerut continuarea procesului penal potrivit art. 18 și se constată că nu sunt incidente cazurile prevăzute la art. 16 alin. 1 lit. a) – d), instanța de judecată pronunță încetarea procesului penal”*.

Având în vedere argumentele expuse mai sus și constatând că, în cazul ***infracțiunilor de luare/dare de mită***, reținute în sarcina inculpaților Dima Alin Horațiu, respectiv Simu Horia, termenul general de prescripție, de 8 ani, s-a împlinit în luna ***ianuarie 2019***, Înalta Curte va face aplicarea prevederilor art. 396 alin. (7) din Codul de procedură penală, urmând să pronunțe soluții de ***achitare***.

VI. În ceea ce privește latura civilă a cauzei

Înalta Curte constată că, prin adresa nr. 286561 din 17 mai 2016, Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice, s-a constituit parte civilă pentru un **prejudiciu total de 7.715.000 euro, echivalentul a 32.838.126 lei**, prejudiciu decurgând din supraevaluarea terenului ce a făcut obiectul dosarului de despăgubire.

Așa cum s-a precizat în momentul analizării situației de fapt, **paguba** adusă patrimoniului statului, reprezentat de către Ministerul Finanțelor Publice, reclamată de parchet în momentul trimiterii în judecată a inculpaților, nu este în acest moment certă.

Având în vedere că, în cauză, cu privire la inculpații Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baciuc Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George, Savu Florentina, Simu Horia și Dima Alin Horațiu, se va dispune o soluție de achitare, în baza art. 396 alin. (1) și (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală, pentru infracțiunile de abuz în serviciu, respectiv complicitate la abuz în serviciu, Înalta Curte, în temeiul art. 397 alin. (1) raportat la art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, **va lăsa nesoluționată acțiunea civilă.**

Pe cale de consecință, va înlătura dispoziția privind anularea deciziei nr. 15764/FF/26.05.2011 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din cadrul A.N.R.P. de emitere a titlurilor de despăgubire în favoarea societății Rosintaly Management Limited, în cotă de 75%, a lui Niculae Aurel, în cotă de 15% și a lui Birisiu Ionuț, în cotă de 10%, în cuantum total de 37.243.500 lei, precum și a titlurilor de conversie nr. 1926/16.06.2011 emis în favoarea societății Rosintaly Management Limited, nr. 1927/16.06.2011 emis în favoarea martorului Niculae Aurel și nr. 1928/16.06.2011 emis în favoarea martorului Birisiu Ionuț.

Va înlătura dispoziția privind repunerea părților în situația anterioară și restituirea sumei de 37.243.500 lei către partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, de către inculpatul Simu Horia, beneficiar real al societății Rosintaly Management Limited – 27932625 lei, martorul Birisiu Ionuț - 931087,50 lei, martorul Moldoveanu Daniel Andrei – 1117305 lei, martorul Sterian Ion – 1675957,50 lei, martorul Niculae Aurel – 174299,58 lei, martorul Surdu Georgian Gabriel – 2706112,71 lei și martorul Cocos Dorin – 2706112,71 lei.

Din această perspectivă, **apelul declarat de S.C. Rosintaly Management Limited este fondat.**

VII. Cu privire la măsurile asigurătorii

Constată că, prin *încheierea de ședință din data de 20 octombrie 2022* pronunțată în prezenta cauză, rămasă definitivă prin *decizia penală nr. 3 din 17 ianuarie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători*, în baza art. 250² din Codul de procedură penală, s-au menținut:

- măsurile asigurătorii dispuse prin ordonanțele nr. 634/P/2015 din 28.01.2016, nr. 634/P/2015 din 01.02.2016, nr. 634/P/2015 din 03.02.2016, nr. 634/P/2015 din 03.03.2016, nr. 634/P/2015 din 09.03.2016, nr. 634/P/2015 din

02.06.2016, nr. 634/P/2015 din 06.06.2016, nr. 634/P/2015 din 15.06.2016 și nr. 634/P/2015 din 16.06.2016, asupra sumelor de bani și bunurilor indisponibilizate, aparținând apelanților – intimați - inculpați *Simu Horia, Dumitrean Crinuța Nicoleta, Dima Alin Horațiu, martorilor Sterian Ion, Surdu Georgian Gabriel, Birisiu Ionuț, Cocoș Dorin* și numitei *Simu Raluca*, astfel cum au fost menținute prin sentința penală nr. 232 din 27 noiembrie 2020 a Curții de Apel București – Secția I penală, pronunțată în dosarul nr.779/2/2017 (315/2017);

-măsura sechestrului asigurător dispusă prin sentința penală nr. 232 din 27 noiembrie 2020 a Curții de Apel București – Secția I penală, pronunțată în dosarul nr.779/2/2017 (315/2017) asupra tuturor bunurilor mobile și imobile ale apelanților - intimați - inculpați *Dumitrean Crinuța Nicoleta, Dima Alin Horațiu, Savu Florentina, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George și Marko Attila Gabor*.

Chiar și în ipoteza soluției încetării procesului penal, ce presupune o cauză de stingere a acțiunii penale, situație în care, de regulă, probatoriul nu a fost epuizat, instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă, cu excepția prescripției răspunderii penale, când există obligația soluționării sale [(art. 25 alin. 5 din C. proc. pen., [Decizia nr. 251/RC din 20 iunie 2019](#), pronunțată de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție; a se vedea și [Decizia Curții Constituționale nr. 586/2016](#)].

În baza art. 397 alin. (5) raportat la art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, va menține:

- măsurile asigurătorii dispuse prin ordonanțele nr. 634/P/2015 din 28.01.2016, nr. 634/P/2015 din 1.02.2016, nr. 634/P/2015 din 3.02.2016, nr. 634/P/2015 din 3.03.2016, nr. 634/P/2015 din 9.03.2016, nr. 634/P/2015 din 2.06.2016 și nr. 634/P/2015 din 16.06.2016, asupra sumelor de bani și bunurilor indisponibilizate, aparținând apelantului – intimat – inculpat *Simu Horia, martorilor Sterian Ion, Surdu Georgian Gabriel, Birisiu Ionuț și Cocoș Dorin* și numitei *Simu Raluca*, pe o durată de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, dacă partea civilă nu introduce acțiune în fața instanței civile;

- măsura sechestrului asigurător dispusă prin sentința penală nr. 232 din 27 noiembrie 2020 a Curții de Apel București – Secția I-a penală, pronunțată în dosarul nr. 779/2/2017 (315/2017) asupra tuturor bunurilor mobile și imobile ale apelanților - intimați - inculpați *Dumitrean Crinuța Nicoleta, Dima Alin Horațiu, Savu Florentina, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George și Marko Attila Gabor*, până la concurența sumei pretinse de partea civilă, pe o durată de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, dacă partea civilă nu introduce acțiune în fața instanței civile.

În ceea ce privește dispoziția de confiscare specială de la inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta* a sumei de 400.000 de euro sau echivalentul în lei la cursul oficial de schimb al Băncii Naționale a României la data executării măsurii, Înalta Curte constată că se impune menținerea acesteia.

Astfel, potrivit art. 289 alin. 3 din Codul penal, banii, valorile sau orice alte bunuri primite sunt supuse confiscării, iar când acestea nu se mai găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent.

Conform art. 112 alin. (1) lit. e) din Codul penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia.

De asemenea, dispozițiile art. 107 din Codul penal, cu titlu marginal ”Scopul măsurilor de siguranță” prevăd următoarele:

(1) Măsurile de siguranță au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală.

(2) Măsurile de siguranță se iau față de persoana care a comis o faptă prevăzută de legea penală, nejustificată.

(3) Măsurile de siguranță se pot lua și în situația în care făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă.

Din interpretarea coroborată a acestor dispoziții legale, rezultă că măsurile de siguranță se pot lua față de persoana care a comis o faptă prevăzută de legea penală și în situația în care acesteia nu i se aplică o pedeapsă, scopul măsurii fiind nu unul coercitiv, ci eminent preventiv, respectiv acela de a înlătura o stare de pericol și a preîntâmpina săvârșirea de noi infracțiuni.

Prin urmare, pentru luarea măsurii de siguranță a confiscării speciale, este suficient să se constate că a fost săvârșită o faptă prevăzută de legea penală, nejustificată și este incidentă una dintre situațiile expres prevăzute de art. 112 alin. (1) lit. a) – f) din Codul penal.

De altfel, în jurisprudența sa anterioară, instanța supremă a statuat în mod explicit că „măsurile de siguranță ale confiscării speciale se dispun și în ipoteza în care a intervenit prescripția răspunderii penale, întrucât scopul lor este înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală, putând fi luate chiar dacă făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă. Prescripția operează numai în ce privește răspunderea penală, iar nu și în ce privește măsurile de siguranță” (Tribunalul Suprem, decizia nr. 614/1984).

Concluzia este susținută și de un argument normativ în vigoare, de ordin procesual, desprins din interpretarea dispozițiilor art. 549¹ din Codul de procedură penală, referitoare la procedura de confiscare sau de desființare a unui înscris în cazul clasării. Dacă legiuitorul a reglementat posibilitatea judecătorului de cameră preliminară de a confisca bunuri în cazul dispunerii unei soluții de clasare de către procuror, rezultă *a fortiori* că instanța investită cu judecarea cauzei poate dispune măsura de siguranță examinată, atunci când constată ea însăși că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege sub acest aspect.

În aceeași ordine de idei, prin decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, Curtea Constituțională a reținut că „sechestrul este o măsură asiguratorie de drept penal, iar nu o sancțiune penală, care poate fi dispusă împotriva persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală, dar nu ca o consecință a răspunderii penale, nedeplinând de gravitatea faptei săvârșite,

neavând, aşadar, caracter punitiv, ci eminent preventiv. De altfel, potrivit art. 107 alin. (3) din Codul penal, măsurile de siguranţă se pot lua şi în situaţia în care făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă” (paragraful 16).

În acelaşi sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în *cauza G.I.E.M. S.R.L. şi alţii împotriva Italiei* – hotărârea din 28 iunie 2018 – , a concluzionat că “măsurile de confiscare constituie “pedepse” în sensul art. 7 din Convenţie. Această constatare, care este rezultatul unei interpretări autonome a noţiunii de “pedeapsă”, în sensul art. 7, determină aplicabilitatea acestei dispoziţii, chiar şi în absenţa unei proceduri penale în sensul art. 6” (paragraful 233).

(...) “chiar şi în cazul unei decizii de încetare a procesului penal ca urmare a intervenţiei prescripţiei, măsura confiscării poate fi pusă în aplicare numai în cazul în care se demonstrează că au fost întrunite atât elementul material, cât şi elementul subiectiv al infracţiunii” (paragraful 245).

În cauza de faţă, sunt realizate condiţiile anterior expuse pentru menţinerea dispoziţiei de confiscare specială, de vreme ce, pe de o parte, prescripţia generală înlătură doar răspunderea penală a inculpatei Dumitrean Crinuţa Nicoleta, nu şi caracterul penal al faptei deduse judecăţii. Pe de altă parte, măsura este necesară deoarece rezultă că suma de 400.000 de euro, ce a intrat în patrimoniul inculpatei, nu a avut la bază tranzacţii licite, ci a reprezentat preţul unei înţelegeri prohibite de legea penală.

Sub acest aspect, sunt relevante toate circumstanţele în care s-a realizat actul de luare de mită imputat inculpatei Dumitrean Crinuţa Nicoleta, probatoriul administrat în faza căii de atac a apelului susţinând, în continuare, teza plăţii sumei de 400.000 de euro, în absenţa unui titlu licit. O atare constatare justifică, aşadar, concluzia că suma primită de inculpată are ca provenienţă o faptă prevăzută de legea penală, fiind necesară confiscarea sa specială, pentru atingerea scopului prevăzut de art. 107 din Codul penal.

În consecinţă, va menţine măsura asiguratorie a sechestrului luată prin ordonanţa nr. 634/P/2015 din 6 iunie 2016 asupra bunurilor inculpatei Dumitrean Crinuţa Nicoleta până la concurenţa sumei confiscate, de 400.000 de euro.

În ceea ce priveşte dispoziţia de confiscare specială de la inculpatul Dima Alin Horaţiu a sumei de 5.000 de euro sau echivalentul în lei la cursul oficial de schimb al Băncii Naţionale a României la data executării măsurii, Înalta Curte constată că se impune înlăturarea acesteia, având în vedere temeiul soluţiei de achitare ce va fi dispusă faţă de acest inculpat – art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală – cu privire la infracţiunea de luare de mită.

În consecinţă, va ridica măsura asiguratorie a popririi asupra sumei de 22.600 lei, aflată în contul RO83FNNB000501002615RO02, deschis la Credit Europe Bank România S.A., cu titular Dima Alin Horaţiu, până la concurenţa sumei de 5.000 de euro, luată prin ordonanţa nr. 634/P/2015 din 15 iunie 2016.

VIII. În ceea ce priveşte apelul declarat de apelanta SCI Allegra, Înalta Curte îl apreciază ca nefondat, în considerarea următoarelor argumente:

Conform dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, instanța admite apelul, desființează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată pentru motivul că judecarea cauzei la acea instanță a avut loc în lipsa unei părți nelegal citate sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, invocată de acea parte.

Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată se dispune și atunci când există vreunul dintre cazurile de nulitate absolută, cu excepția cazului de necompetență, când se dispune rejudecarea de către instanța competent.

Cazurile de nulitate absolută sunt expres și limitativ prevăzute în art. 281 alin. (1) lit. a) – f) din Codul de procedură penală și se referă la încălcarea dispozițiilor privind:

- a) compunerea completului de judecată;
- b) competența materială și competența personală a instanțelor judecătorești, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente;
- c) publicitatea ședinței de judecată;
- d) participarea procurorului, atunci când participarea sa este obligatorie potrivit legii;
- e) prezența suspectului sau a inculpatului, atunci când participarea sa este obligatorie potrivit legii și
- f) asistarea de către avocat a suspectului sau a inculpatului, precum și a celorlalte părți, atunci când asistența este obligatorie.

Prin urmare, criticile apelantei SCI Allegra constând în faptul că judecătorul fondului nu a acordat cuvântul în dezbateri reprezentantului convențional al acesteia și nu a motivat, în cuprinsul considerentelor sentinței, temeinicia soluției de menținere a sechestrului asiguratoriu, în vederea confiscării speciale, nu se încadrează în motivele prevăzute de lege pentru dispunerea unei soluții de trimitere a cauzei spre rejudecare la instanța de fond.

În ceea ce privește critica vizând nemotivarea hotărârii atacate cu privire la soluția de menținere a sechestrului asiguratoriu, Înalta Curte reține, din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, că obligația de motivare a hotărârii nu trebuie înțeleasă în sensul că ea trebuie să răspundă, în mod detaliat, fiecărui argument al părților, esențial fiind ca hotărârea să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază soluția, într-o manieră care să permită părților să formuleze critici în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Întinderea motivării unei hotărâri poate să difere de la caz la caz, iar o soluție, motivată chiar sumar, nu încalcă dreptul la un proces echitabil în situația în care o astfel de hotărâre examinează efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii.

Pentru aceste considerente, Înalta Curte, Secția Penală, soluționând apelurile, va desființa, în parte, sentința apelată și încheierea de ședință din data de 3 februarie 2020 și va rejudeca prezenta cauză, în limitele arătate.

Văzând și dispozițiile art. 275 alin. (2), (3), (6) din Codul de procedură penală,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

I. În baza art. 421 pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, admite apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție**, de inculpații **Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George, Savu Florentina, Simu Horia și Dima Alin Horațiu** și de apelanta **S.C. Rosintaly Management Limited** împotriva sentinței penale nr. 232 din 27 noiembrie 2020 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția I-a Penală, în dosarul nr. 779/2/2017 (315/2017).

Desființează, în parte, sentința penală atacată și încheierea de ședință din data de 3 februarie 2020, numai în ceea ce privește dispoziția de schimbare a încadrării juridice și, rejudecând:

În baza art. 396 alin. (1), (5) și (7) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală, achită pe inculpații **Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana și Bogdan Dragoș George**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 309 și art. 5 din Codul penal.

În baza art. 396 alin. (1), (5) și (7) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală, achită pe inculpații **Savu Florentina, Simu Horia și Dima Alin Horațiu**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 309 și art. 5 din Codul penal.

În baza art. 396 alin. (1), (5) și (7) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din Codul de procedură penală, achită pe inculpatul **Simu Horia**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de spălare a banilor în formă continuată, prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019 cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal.

În baza art. 396 alin. (1), (5) și (7) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, achită pe inculpatul **Simu Horia**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art.

290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

În baza art. 396 alin. (1), (5) și (7) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, achită pe inculpatul Dima Alin Horațiu, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 308 din Codul penal și art. 5 din Codul penal.

Înlătură dispoziția din încheierea din data de 3.02.2020 a Curții de Apel București – Secția I-a Penală prin care, în baza art. 386 din Codul de procedură penală, s-a schimbat încadrarea juridică dată faptei inculpatului Simu Horia din infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din Codul penal în infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 396 alin. (1), (6) și (8) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, art. 154 alin. (1) lit. c) din Codul penal și art. 5 din Codul penal, cu referire la art. 155 alin. (1) din Codul penal, interpretat prin Deciziile nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale a României și Decizia nr. 67 din 25.10.2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, încetează procesul penal față de inculpatul Simu Horia, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

În baza art. 396 alin. (1), (6) și (8) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, art. 154 alin. (1) lit. c) din Codul penal și art. 5 din Codul penal, cu referire la art. 155 alin. (1) din Codul penal, interpretat prin Deciziile nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale a României și Decizia nr. 67 din 25.10.2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, încetează procesul penal față de inculpata Dumitrea Crinuța Nicoleta, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 din Codul penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

În temeiul art. 397 alin. (1) raportat la art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, lasă nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice.

Înlătură dispoziția privind anularea deciziei nr. 15764/FF/26.05.2011 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din cadrul A.N.R.P. de emitere a titlurilor de despăgubire în favoarea S.C Rosintaly Management Limited, în cotă de 75%, martorului Niculae Aurel, în cotă de 15% și martorului Birisiu Ionuț, în cotă de 10%, în cuantum total de 37.243.500 lei, precum și a titlurilor de conversie nr. 1926/16.06.2011 emis în favoarea S.C. Rosintaly Management Limited, nr. 1927/16.06.2011 emis în favoarea martorului Niculae Aurel și nr. 1928/16.06.2011 emis în favoarea martorului Birisiu Ionuț.

Înlătură dispoziția privind repunerea părților în situația anterioară și restituirea sumei de 37.243.500 lei către partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, de către inculpatul Simu Horia, beneficiar real al S.C. Rosintaly Management Limited – 27932625 lei, martorul Birisiu Ionuț - 931087,50 lei, martorul Moldoveanu Daniel Andrei – 1117305 lei, martorul Sterian Ion – 1675957,50 lei, martorul Niculae Aurel – 174299,58 lei, martorul Surdu Georgian Gabriel – 2706112,71 lei și martorul Cocos Dorin – 2706112,71 lei.

În baza art. 397 alin. (5) raportat la art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, menține:

- măsurile asigurătorii dispuse prin ordonanțele nr. 634/P/2015 din 28.01.2016, nr. 634/P/2015 din 1.02.2016, nr. 634/P/2015 din 3.02.2016, nr. 634/P/2015 din 3.03.2016, nr. 634/P/2015 din 9.03.2016, nr. 634/P/2015 din 2.06.2016 și nr. 634/P/2015 din 16.06.2016, asupra sumelor de bani și bunurilor indisponibilizate, aparținând apelantului – intimat – inculpat *Simu Horia, martorilor Sterian Ion, Surdu Georgian Gabriel, Birisiu Ionuț și Cocos Dorin* și numitei *Simu Raluca*, pe o durată de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, dacă partea civilă nu introduce acțiune în fața instanței civile;

- măsura sechestrului asigurător dispusă prin sentința penală nr. 232 din 27 noiembrie 2020 a Curții de Apel București – Secția I-a penală, pronunțată în dosarul nr. 779/2/2017 (315/2017) asupra tuturor bunurilor mobile și imobile ale apelanților - intimați - inculpați *Dumitrean Crinuța Nicoleta, Dima Alin Horațiu, Savu Florentina, Mihai Cristian Sebastian, Baci Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George și Marko Attila Gabor*, până la concurența sumei pretinse de partea civilă, pe o durată de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, dacă partea civilă nu introduce acțiune în fața instanței civile.

Menține dispoziția de confiscare specială de la inculpata *Dumitrean Crinuța Nicoleta* a sumei de 400.000 de euro sau echivalentul în lei la cursul oficial de schimb al Băncii Naționale a României la data executării măsurii.

Menține măsura asiguratorie a sechestrului, luată prin ordonanța nr. 634/P/2015 din 6 iunie 2016 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției, asupra bunurilor inculpatei *Dumitrean Crinuța Nicoleta* până la concurența sumei confiscate, de 400.000 de euro.

Înlătură dispoziția de confiscare specială de la inculpatul *Dima Alin Horațiu* a sumei de 5.000 de euro sau echivalentul în lei la cursul oficial de schimb al Băncii Naționale a României la data executării măsurii.

Ridică măsura asiguratorie a popririi asupra sumei de 22.600 lei, aflată în contul RO83FNNB000501002615RO02, deschis la Credit Europe Bank România S.A., cu titular *Dima Alin Horațiu*, până la concurența sumei de 5.000 de euro, luată prin ordonanța nr. 634/P/2015 din 15 iunie 2016 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției.

Modifică temeiul de drept al obligării inculpaților Simu Horia și Dumitrean Crinuța Nicoleta la plata cheltuielilor judiciare către stat în primă instanță, reținând incidența art. 275 alin. (1) pct. 3 lit. b) din Codul de procedură penală.

Înlătură obligarea inculpaților Mihai Cristian Sebastian, Baciu Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George, Savu Florentina și Dima Alin Horațiu, în baza art. 274 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, la plata cheltuielilor judiciare către stat în primă instanță.

Menține restul dispozițiilor sentinței penale apelate și încheierii de ședință din data de 3 februarie 2020, în măsura în care nu sunt contrare prezentei.

II. În baza art. 421 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, respinge, ca nefondat, apelul declarat de apelanta **SCI Allegra** împotriva aceleiași sentințe penale.

În baza art. 275 alin. 2 din Codul de procedură penală, obligă apelanta **SCI Allegra** la plata sumei de 5.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

În baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat, ocazionate de soluționarea apelurilor formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, de inculpații Dumitrean Crinuța Nicoleta, Mihai Cristian Sebastian, Baciu Remus Virgil, Teodorescu Cătălin Florin, Marko Attila Gabor, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George, Savu Florentina, Simu Horia și Dima Alin Horațiu și de apelanta S.C. Rosintaly Management Limited, rămân în sarcina acestuia.

În baza art. 275 alin. (6) din Codul de procedură penală, onorariul convenit apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpatul Marko Attila, precum și cel convenit curatorului special desemnat pentru apelanta S.C. Rosintaly Management Limited, în sumă de câte 1.360 lei, rămâne în sarcina statului și se suportă din fondurile Ministerului Justiției.

Onorariile parțiale convenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații Dumitrean Crinuța Nicoleta, Teodorescu Cătălin, Vasilescu Oana, Bogdan Dragoș George, Savu Florentina, Dima Alin Horațiu, Mihai Cristian Sebastian, Baciu Remus Virgil și Simu Horia, până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 340 lei, rămân în sarcina statului și se suportă din fondurile Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea deciziei la dispoziția inculpaților, apelantelor S.C. Rosintaly Management Limited și SCI Allegra, intimatului parte civilă, persoanelor interesate și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 27 aprilie 2023.

PREȘEDINTE,
Anca Mădălina Alexandrescu

JUDECĂTOR,
Adriana Ispas

JUDECĂTOR,
Rodica Cosma

MAGISTRAT ASISTENT,
Ana – Maria Deaconescu - Belulescu

Red./tehored. A.M.A.
2 ex

A.I. 27 Aprilie 2023

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO